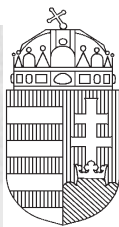

IGAZSÁGÜGYI KÖZLÖNY

AZ IGAZSÁGÜGYI
ÉS RENDÉSZETI MINISZTERIUM
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2008. JÚLIUS 31.

TARTALOM

TÖRVÉNYEK

	Oldal
2008: XXV. tv. az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény módosításáról.....	938
2008: XXVI. tv. a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény módosításáról.....	940
2008: XXIX. tv. a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosításáról.....	944
2008: XXX. tv. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról <i>(Indokolással)</i>	944
2008: XXXV. tv. a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az ismert vagy feltételezett terroristák kiszűrésére szolgáló információk cseréjéről szóló Megállapodás kihirdetéséről.....	992
2008: XXXIX. tv. a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról.....	996
2008: XLV. tv. az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról.....	1009

A KORMÁNY RENDELETE

174/2008. (VI. 30.) Korm. r. egyes jelentéstételi, tájékoztatási és beszámolási kötelezettségek módosításáról és megszüntetéséről.....	1014
--	------

A KORMÁNY TAGJAINAK RENDELETEI

10/2008. (VI. 13.) IRM r. a cégbejegyzési eljárás és cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 21/2006. (V. 18.) IM rendelet módosításáról.....	1015
11/2008. (VI. 13.) IRM r. a cégbejegyzési eljárás és a cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 21/2006. (V. 18.) IM rendelet módosításáról szóló 41/2007. (VIII. 29.) IRM rendelet módosításáról.....	1026
12/2008. (VI. 20.) IRM r. a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet módosításáról.....	1026
13/2008. (VI. 24.) IRM r. az ügyvédek, az alkalmazott ügyvédek, az ügyvédjelöltek, a külföldi jogi tanácsadók és az európai közösségi jogászok igazolványáról.....	1029
16/2008. (VI. 25.) HM r. egyes miniszteri rendeleteknek a Rendőrség és a Határőrség integrációjával összefüggő módosításáról.....	1030
14/2008. (VI. 27.) IRM r. a tanúk költségtérítéséről.....	1032

JOGEGYSÉGI HATÁROZATOK

3/2008. BJE h. a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata.....	1034
4/2008. BJE h. a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata.....	1037

SZABÁLYZATOK

Mintasabályzat a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvényben meghatározott kötelezettségek körébe tartozó feladatok teljesítésére, a többszemélyes ügyvédi irodák, irodák részére.....	1039
Egységes szabályzat a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvényben meghatározott kötelezettségek körébe tartozó feladatok teljesítésére, az egyéni ügyvédek és egyszemélyes ügyvédi irodák részére.....	1054

JOGSZABÁLYMUTATÓ

A Magyar Közlönyben a 2008. június 1. napjától 2008. június 30. napjáig közzétett jogszabályok jegyzéke.....	1068
--	------

SZERVEZETI HÍREK

Kinevezések.....	1075
Közzolgálati jogviszony megszűnések.....	1075
Igazolványok érvénytelenítése.....	1076
Pályázati felhívás.....	1076
Tájékoztatók.....	1078
Közlemény.....	1079

Törvények

2008. évi XXV.

törvény

az elektronikus információszabadságról szóló

2005. évi XC. törvény módosításáról*

1. § Az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény (a továbbiakban: Einfotv.) 12. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A jogszabályok és más jogi aktusok nyilvánossága”

2. § Az Einfotv. 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § (1) A Magyar Közlönyt a kormányzati portálon történő, olyan elektronikus dokumentumként való közzététellel kell kiadni, amelyet a Magyar Közlöny felelős szerkesztője a minősített elektronikus aláírással és a közzététel időpontjában olyan szolgáltató által kiadott időbélyegzővel lát el, amely e szolgáltatást minősített szolgáltatóként nyújtja.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott elektronikus aláírás ellenőrzéséhez a felelős szerkesztő és a helyettesítésére jogosult személy aláírásaihoz tartozó nyilvános kulcsok a kormányzati portálnak a Magyar Közlöny közzétételére szolgáló oldalán érhetőek el.

(3) A Magyar Közlöny tartalmazza a helyi önkormányzat képviselő-testülete által alkotott rendeletek kivételével a jogszabályokat, az Alkotmánybíróság azon határozatait és végzéseit, amelyeknek a Magyar Közlönyben való közzétételét jogszabály vagy az Alkotmánybíróság elrendelte, az Országgyűlés határozatait, a jogegységi határozatokat, az Országos Választási Bizottság állásfoglalásait, továbbá a 12/A. § szerinti mellékleteket.

(4) A Magyar Közlöny közzétett számai a honlapról nem távolíthatók el, azok archiválására az elektronikus archiválásról szóló jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) A szerkesztő a Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron megküldi a köztársasági elnöknek, az Országgyűlés elnökének, az Alkotmánybíróság elnökének, a Legfelsőbb Bíróság elnökének, az Országos Széchényi Könyvtárnak és az Országgyűlési Könyvtárnak.

(6) A Magyar Közlöny oldalhú másolata papíron, illetve digitális adathordozón is terjeszthető azzal, hogy ha az (1) bekezdés szerint közzétett és a papíron, illetve digitális adathordozón terjesztett változat szövege egymástól eltér, az (1) bekezdés szerint közzétett változat szövegét kell hitelesnek tekinteni.

(7) A Kormány által rendeletben kijelölt szerv kérelemre, igazgatási szolgáltatási díj ellenében a Magyar Közlönyről vagy annak egy részéről papírra oldalhú másolatot készít.”

3. § Az Einfotv. a következő új 12/A. §-sal egészül ki:

„12/A. § (1) A Határozatok Tárá és a Hivatalos Értesítőt a Magyar Közlöny mellékleteként történő közzététellel, a 12. § alkalmazásával kell kiadni.

(2) A Határozatok Tára tartalmazza – a minősített adatot tartalmazó, valamint az érintetteknek közvetlenül megküldött határozatok kivételével – a köztársasági elnök, a Kormány, a miniszterelnök és az Országos Választási Bizottság határozatait, valamint a miniszterek azon határozatait, amelyeknek hivatalos lapban való közzétételét jogszabály elrendeli vagy a miniszter kezdeményezi.

(3) A Hivatalos Értesítő tartalmazza a jogalkotásról szóló törvény szerinti utasítások és jogi iránymutatások szövegét, valamint azokat a közleményeket, amelyeknek a Magyar Közlönyben, illetve más hivatalos lapban való közzétételét jogszabály elrendeli vagy miniszter, illetve a közzététel kezdeményezésére jogszabály által kötelezett személy kezdeményezi.

(4) A (3) bekezdést a 12. § (3) bekezdésében és a 12/A. § (2) bekezdésében meghatározott jogi aktusokra, valamint a Közbeszerzési Értesítőben, a Cégek Közlönyben és a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában közzétenni rendelt közleményekre nem kell alkalmazni.”

4. § Az Einfotv. 13. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, a § a következő új (2)–(4) bekezdéssel egészül ki, egyben a jelenlegi (2) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(1) A 12–12/A. §-ban nem említett hivatalos lapokat a minisztérium, az autonóm államigazgatási szerv és a kormányhivatal a honlapján történő közzététellel adja ki.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott hivatalos lapban olyan közlemény tehető közzé, amely a Magyar Közlönyben megjelent.

(3) Egy központi államigazgatási szerv az (1) bekezdés alapján egy hivatalos lapot adhat ki.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott hivatalos lap oldalhú másolata nyomtatott formában akkor terjeszthető, ha a tárgyét megelőző év június 30-án a lap a központi költségvetéshez tartozó szerveken kívüli előfizetőinek száma a külön jogszabályban meghatározott számot meghaladja.”

5. § Az Einfotv. a következő új 13/A. §-sal egészül ki:

„13/A. § (1) A Törvények és Rendeletek Hivatalos Gyűjteményét és a Hatályos Jogszabályok Gyűjteményét azok szerkesztőjének legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott, elektronikus dokumentumként a kormányzati portálon való közzététellel kell kiadni.

(2) A Törvények és Rendeletek Hivatalos Gyűjteménye és a Hatályos Jogszabályok Gyűjteménye digitális adathordozón is terjeszthető.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. május 19-i ülésnapján fogadta el.

6. § (1) Az Einfotv. 22. § (1) bekezdése a következő új c) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg)

„c) a 12. § (7) bekezdése szerinti másolatot készítő szerv kijelölését.”

(2) Az Einfotv. 22. § (2) bekezdése a következő új e)–f) pontokkal egészül ki:

(Felhatalmazást kap)

„e) a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, hogy az előfizetőknek a 13. § (4) bekezdése szerinti számát rendeletben állapítsa meg,

f) a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, hogy a 12. § (7) bekezdésében meghatározott igazgatási szolgáltatási díjat rendeletben állapítsa meg.”

7. § (1) Ez a törvény – a (2)–(3) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 1–2. §-a, – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – 3. §-a, 5–6. §-a, 7. § (4)–(5) bekezdése és 8. § (5) bekezdése 2008. július 1-jén lép hatályba.

(3) Az Einfotv.-nek az e törvény 3. §-ával megállapított 12/A. § (1) bekezdésében a „Határozatok Tárát és a” szövegrész, 12/A. § (2) bekezdése, 12/A. § (4) bekezdésében az „és a 12/A. § (2) bekezdésében” szövegrész, valamint a 4. § és a 8. § (3) bekezdése 2009. január 1-jén lép hatályba.

(4) A Magyar Közlöny 2008. december 31-ig az Einfotv. e törvény 2. §-ával megállapított 12. § (3) bekezdésében meghatározottakon túl tartalmazza a Kormánynak a Magyar Közlönyben közzétenni rendelt határozatait és jogi iránymutatásait, valamint a személyi kérdésekben hozott döntéseket, ideértve a köztársasági elnök és a Kormány által adományozott kitüntetéseket is; azokra, valamint a Határozatok Tárában 2008. december 31-ig megjelent közleményekre az Einfotv. 12/A. § (3) bekezdését nem kell alkalmazni.

(5) A Magyar Közlöny 1998. január 1-jétől kezdődően, de 2008. július 1-jét megelőzően kiadott számait, valamint a Törvények és Rendeletek Hivatalos Gyűjteményének 2003. január 1-jét követően, de 2008. július 1-jét megelőzően kiadott számait a Magyar Közlöny 2008. július 1-jén hivatalban levő felelős szerkesztőjének a minősített elektronikus aláírásával ellátott elektronikus dokumentumként 2008. július 31-ig a kormányzati portálon közzé kell tenni.

(6) Felhatalmazást kap a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, hogy rendeletben szabályozza a hivatalos lapokkal és a hivatalos jogszabálygyűjteményekkel összefüggő adatbázisok felhasználói jogainak a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Korlátolt Felelősségű Társaság részéről a Miniszterelnöki Hivatalnak való átengedését.

8. § (1) A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 19. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az ügyészség hivatalos lapja az Ügyészségi Közlöny, amelynek kiadását, tartalmát és megjelenését a legfőbb ügyész utasítással szabályozza.”

(2) A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 57. § (4) bekezdésében és 58. § (4) bekezdésében az „a Minisztertanács Titkársága” szövegrész helyébe az „a feladatkörrel rendelkező miniszter által kijelölt személy” szöveg, 58. § (2) bekezdésében az „a Minisztertanács Titkárságának a vezetője” szövegrész és az 59. § (3) bekezdésében az „a Minisztertanács Titkársága vezetőjének az” szövegrész helyébe az „a Határozatok Tára szerkesztője” szöveg, 60. §-ában az „Az igazságügyminiszter és a Minisztertanács Titkárságának a vezetője” szövegrész helyébe az „A Kormány által kijelölt szerv vagy személy” szöveg lép.

(3) A Jat. 59. §-át megelőző alcímben a „minisztérium és az országos hatáskörű szerv” szövegrész helyébe a „minisztérium, az autonóm államigazgatási szerv és a kormányhivatal” szöveg, 59. § (1) bekezdésében a „minisztérium és az országos hatáskörű szerv” szövegrész helyébe a „minisztérium, az autonóm államigazgatási szerv és – külön törvény rendelkezése alapján – a kormányhivatal” szöveg, 59. § (2) bekezdésében az „a minisztérium, az országos hatáskörű szerv, illetőleg az általuk irányított vagy felügyelt szerv” szövegrész helyébe az „a minisztérium, az autonóm államigazgatási szerv, a kormányhivatal, illetve a miniszter által irányított központi államigazgatási szerv” szöveg, 59. § (3) bekezdésében a „minisztérium, illetőleg az országos hatáskörű szerv” szövegrész helyébe a „minisztérium, az autonóm államigazgatási szerv vagy a kormányhivatal” szöveg lép.

(4) Az Einfotv. 2. § (1) bekezdés c) pontjában a „korlátozástól mentesen, díjmentesen” szövegrész helyébe a „korlátozástól mentesen, kinyomtatható és részleteiben is kimásolható módon, a betekintés, a letöltés, a nyomtatás, a kimásolás és a hálózati adatátvitel szempontjából is díjmentesen” szöveg, 17. § (3) bekezdésében a „határozatok anonimizált” szövegrész helyébe a „határozatoknak az Országos Igazságszolgáltatási Tanács által meghatározott eljárásban a bíróság által anonimizált” szöveg lép.

(5) A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 65. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Hivatalos Értesítőben központi államigazgatási szervenkénti bontásban havonta közzé kell tenni a Miniszterelnöki Hivatalban és a minisztériumokban köztisztviselői jogviszony létesítéséről és megszüntetéséről, vezetői megbízás adásáról és visszavonásáról, címadományozásról és cím visszavonásáról, illetve berendelésről, vezénylésről, valamint azok megszüntetéséről szóló közleményeket.”

2008. évi XXVI.**törvény****a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi
intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény
módosításáról***

1. § A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Jszbt.) 1. §-a (1) bekezdésének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„2. *előnyön* bármely dolgot, vagyoni értékű jogot, követelést, kedvezményt – függetlenül attól, hogy a számvitelről szóló törvény szerint nyilvántartásba vették-e – is érteni kell, úgyszintén azt is, ha a jogi személy valamely jogszabályból vagy szerződésből eredő kötelezettség vagy az ésszerű gazdálkodás szabályai szerint szükséges ráfordítás alól mentesül.”

2. § A Jszbt. 2. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) Jogi személlyel szemben az e törvényben meghatározott intézkedések a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvényben (Btk.) meghatározott szándékos bűncselekmény elkövetése esetén alkalmazhatók, ha a bűncselekmény elkövetése a jogi személy javára előny szerzését célozta vagy eredményezte, és a bűncselekményt a jogi személy

a) vezető tisztségviselője, vagy a képviseletre feljogosított tagja, alkalmazottja, illetőleg tisztségviselője, cégvezetője, valamint felügyelő bizottságának tagja, illetőleg ezek megbízottja a jogi személy tevékenységi körében követte el,

b) tagja vagy alkalmazottja a jogi személy tevékenységi körében követte el, és a vezető tisztségviselő, a cégvezető, illetőleg a felügyelő bizottság irányítási vagy ellenőrzési kötelezettségének teljesítése a bűncselekmény elkövetését megakadályozhatta volna.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eseteken kívül az e törvényben meghatározott intézkedések alkalmazhatók akkor is, ha a bűncselekmény elkövetése a jogi személy javára előny szerzését eredményezte, és a jogi személy vezető tisztségviselője, vagy a képviseletre feljogosított tagja, alkalmazottja, illetőleg tisztségviselője, cégvezetője, valamint felügyelő bizottságának tagja a bűncselekmény elkövetéséről tudott.”

3. § A Jszbt. 3. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a bíróság a 2. §-ban meghatározott bűncselekmény elkövetőjével szemben büntetést szab ki, megrovást vagy próbára bocsátást alkalmaz, a jogi személlyel szemben a következő intézkedéseket alkalmazhatja:

- a) a jogi személy megszüntetése,
- b) a jogi személy tevékenységének korlátozása,
- c) pénzbírság.

(2) Az (1) bekezdés szerinti intézkedések alkalmazhatók abban az esetben is, ha az elkövető a halála vagy a kóros elmeállapota miatt nem büntethető, illetve ha vele szemben a büntetőeljárást a bűncselekmény elkövetése után bekövetkezett elmebetegsége miatt felfüggesztették.”

4. § A Jszbt. 6. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) Ha a bűncselekménnyel elért vagy elérni kívánt előny nem vagyoni jellegű, a bíróság a jogi személy vagyoni helyzetére tekintettel állapítja meg a pénzbírságot, amelynek legkisebb mértéke ötszázezer forint.”

5. § A Jszbt. 7. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha büntetőeljárás azért nem indult, vagy a büntetőeljárást azért szüntették meg, mert az elkövető meghalt, vagy a kóros elmeállapota miatt nem büntethető, illetve vele szemben a bűncselekmény elkövetése után bekövetkezett elmebetegsége miatt a büntetőeljárást felfüggesztették, a jogi személlyel szemben a büntetőeljárást e törvény rendelkezései szerint le kell folytatni.”

6. § A Jszbt. 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § (1) Ha a nyomozás során adat merül fel arra, hogy a büntetőeljárás során jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazásának lehet helye, a nyomozó hatóság a nyomozást kiterjeszti az eljárás alapjául szolgáló bűncselekmény és a jogi személy kapcsolatának felderítésére. A nyomozó hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja az ügyészt.

(2) A nyomozó hatóság legkésőbb a nyomozás iratai megismerésének (Be. 193. §) határnapja előtt nyolc nappal értesíti a jogi személyt arról, hogy a büntetőeljárás során a jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazásának lehet helye, és egyben felhívja, hogy a 9. § (1) bekezdés szerinti képviseletéről gondoskodjék. A 9. § (3) bekezdése esetén a nyomozó hatóság hivatalból rendel ki képviselőt.

(3) Ha a nyomozás adatai alapján az állapítható meg, hogy a jogi személlyel szemben az intézkedés alkalmazásának feltételei nem állnak fenn, a nyomozó hatóság erről haladéktalanul értesíti a jogi személyt és azt a bíróságot, amelyik a jogi személyt nyilvántartásba vette.

(4) Az ügyész teszi meg az (1)–(3) bekezdés szerinti intézkedéseket, ha a nyomozást az ügyész végzi, illetve a (2) vagy a (3) bekezdés szerinti intézkedéseket, ha azokat a nyomozó hatóság elmulasztotta megtenni.

(5) A gyanúsított és a védője nem lehet jelen azon a nyomozási cselekményen, amely a jogi személynek az ügyben betöltött szerepével kapcsolatos adatok felderítésére irányul.

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. május 26-i ülésnapján fogadta el.

(6) A nyomozás elvégzése után az iratok megismerésének hatánapjáról a jogi személy 9. § (1) bekezdés szerinti képviselőjét értesíteni kell. A nyomozás iratainak megismerésére a Be. 193. §-át kell megfelelően alkalmazni.”

7. § A Jszbt. a következő 12/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„A nyomozás felfüggesztése

12/A. § Ha a nyomozást a Be. 188. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a gyanúsítottak a bűncselekmény elkövetése után bekövetkezett elmebetegsége miatt függesztik fel, de a nyomozás során adat merült fel arra, hogy a büntetőeljárás során jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazásának lehet helye, az eljárást az annak alapjául szolgáló bűncselekmény és a jogi személy kapcsolatának felderítése vonatkozásában folytatni kell.”

8. § A Jszbt. 13. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) Ha a jogi személlyel szemben az eljárást a 7. § (3) bekezdése alapján folytatják, akkor a vádiratnak

a) a vádlott Be. 217. §-a (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott személyi adatai helyett a meghalt, kóros elmeállapotú, vagy a bűncselekmény elkövetése után elmebeteggé vált elkövető személyi adatait,

b) a Be. 217. §-a (3) bekezdésének d) pontjában meghatározottak szerint, az eljárás megindításához szükséges külön törvényi feltételként a Jszbt. 7. §-ának (3) bekezdésére történő utalást kell tartalmaznia.”

9. § A Jszbt. 15. §-a (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[2) Az ítélet és az ügydöntő végzés rendelkező része tartalmazza]

„b) a jogi személlyel szemben alkalmazott intézkedést, az erre irányuló indítvány elutasítását, vagy az intézkedés alkalmazásának mellőzését.”

10. § A Jszbt. a következő 21/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„A harmadfokú bírósági eljárás

21/A. § (1) Ha a másodfokú bíróság ítélete ellen a Be. 386. §-ának (1) bekezdése szerint fellebbeztek, a harmadfokú bíróság a megtámadott másodfokú ítéletnek a jogi személyre vonatkozó rendelkezését hivatalból felülbírálja.

(2) A harmadfokú bírósági eljárásban a jogi személlyel szemben intézkedést alkalmazni, illetőleg az alkalmazott intézkedést súlyosítani, vagy a másodfokú eljárás során alkalmazott intézkedés mellett más intézkedést alkalmazni csak akkor lehet, ha az ügyész a jogi személy terhére fellebbezést jelentett be. A jogi személy terhére bejelentett fellebbezésnek azt kell tekinteni, ami a jogi személlyel

szemben intézkedés vagy súlyosabb intézkedés alkalmazására irányul.”

11. § A Jszbt. a következő 21/B. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„A harmadfokú bíróság határozatai

21/B. § (1) Ha a másodfokú bíróság az ítélet jogi személyre vonatkozó rendelkezését megváltoztatja, a harmadfokú bíróság a jogi személlyel szemben – ha ilyen rendelkezés nem volt – intézkedést, illetőleg több vagy más intézkedést is alkalmazhat, továbbá az intézkedés alkalmazását mellőzheti.

(2) A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi,

a) ha a másodfokú bíróság a jogi személlyel szemben ügyési indítvány hiányában alkalmazott intézkedést,

b) és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a Be. 388. §-ának (2) bekezdése alapján ki nem küszöbölhető megalapozatlanság az ítéletnek a jogi személlyel szemben alkalmazott intézkedésre vonatkozó rendelkezését lényegesen befolyásolta.

(3) A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése mellett az első fokú bíróság ítéletét is hatályon kívül helyezi, ha a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság követte el, és a másodfokú bíróság azt nem észlelte.

(4) A (2) bekezdés b) pontja esetén a harmadfokú bíróság szükség esetén az első fokú bíróság ítéletét is hatályon kívül helyezi, és az első fokú bíróságot utasítja új eljárásra.

(5) Ha a harmadfokú bíróság azt a vádlottat, akire tekintettel a másodfokú bíróság a jogi személlyel szemben intézkedést alkalmazott, felmenti, vagy a másodfokú bíróság ítéletének reá vonatkozó részét hatályon kívül helyezi, és vele szemben az eljárást megszünteti, illetőleg a másodfokú bíróságot új eljárásra utasítja, a harmadfokú bíróság az ítéletnek a jogi személlyel szemben alkalmazott intézkedésre vonatkozó rendelkezését is hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a másodfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

(6) Az (5) bekezdés esetén az ítéletnek a jogi személyre vonatkozó rendelkezését nem kell hatályon kívül helyezni akkor, ha a felmentés oka a vádlott kóros elmeállapota, vagy az eljárás megszüntetésére a vádlott halála miatt került sor. Ebben az esetben a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének jogi személyre vonatkozó rendelkezését hatályában tarthatja vagy megváltoztathatja.

(7) A másodfokú ítélet jogi személlyel szemben alkalmazott intézkedésre vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezése és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítása esetén a zár alá vétel elrendeléséről, fenntartásáról vagy megszüntetéséről a harmadfokú bíróság határoz. A harmadfokú bíróság által elrendelt vagy fenntartott zár alá vétel a megismételt eljárás során hozott ügydöntő hatá-

rozat kihirdetéséig tart. Ugyanígy jár el a harmadfokú bíróság, ha az első fokú ítélet jogi személlyel szemben alkalmazott intézkedésre vonatkozó rendelkezését is hatályon kívül helyezi.”

12. § A Jszbt. 22. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha

a) az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére a 21. § (2) bekezdésében meghatározott okok miatt került sor,

b) a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére a 21/B. § (2) bekezdésében meghatározott okok miatt került sor,

c) a megismételt eljárásban felmerült új bizonyíték alapján a bíróság olyan új tényt állapít meg, amelynek folytán a jogi személlyel szemben intézkedést, súlyosabb intézkedést, vagy az alkalmazott intézkedés mellett más intézkedést is kell alkalmazni, feltéve, hogy az ügyész ezt indítványozza,

d) az ügyész vádkiterjesztése folytán a vádlott bűnösségét más bűncselekményben is meg kell állapítani, és a jogi személlyel szemben ezért kell intézkedést alkalmazni,

e) az első fokú, illetőleg a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére a felülvizsgálati eljárásban a terhelt terhére bejelentett felülvizsgálati indítvány folytán került sor, és a jogi személlyel szemben ezért kell intézkedést alkalmazni.”

13. § A Jszbt. 24. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Nincs helye felülvizsgálatnak az (1) bekezdés esetén, ha az ügyben harmadfokú bíróság hozott ügydöntő határozatot.”

14. § A Jszbt. a következő 25/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„A bíróság elé állítás

25/A. § Az ügyész a terheltet nem állíthatja bíróság elé, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján adat merült fel arra, hogy a büntetőeljárás során jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazásának lehet helye.”

15. § A Jszbt. a következő 25/B. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Eljárás a távollévő terhelttel szemben

25/B. § (1) Távollévő terhelttel szembeni eljárás esetén is a 12. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Ha a nyomozás adatai alapján a jogi személlyel szemben e törvény szerint intézkedés alkalmazásának lehet helye, az ügyész a vádiratban a jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazását is indítványozza.”

16. § A Jszbt. a következő 25/C. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Lemondás a tárgyalásról

25/C. § Az ügyész nem indítványozhatja, hogy a büntetőeljárást a tárgyalásról lemondás szabályai alapján folytassák le, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján adat merült fel arra, hogy a büntetőeljárás során jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazásának lehet helye.”

17. § A Jszbt. a következő 25/D. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„A tárgyalás mellőzése

25/D. § Az ügyész nem indítványozhatja a tárgyalás mellőzését, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján adat merült fel arra, hogy a büntetőeljárás során jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazásának lehet helye.”

18. § A Jszbt. 26. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A jogi személy vagyontát érintően végrehajtott vagyoneklobzás esetén is irányadó a Polgári Törvénykönyvnek az állam határozattal, kártalanítás nélküli tulajdonszerzésére vonatkozó felelősségi szabálya.”

19. § A büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet 83. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kényszergyógykezelést és az ideiglenes kényszergyógykezelést az igazságügyi megfigyelő és elmeorvosító intézetben kell végrehajtani. A kényszergyógykezelés, valamint az ideiglenes kényszergyógykezelés költségei az államot terhelik.”

20. § (1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 586. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a terhelt külföldön él, kérelmére nyolc évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény esetén, a vádirat benyújtásáig az ügyész, azt követően a bíróság engedélyezheti biztosíték letétbe helyezését. Ebben az esetben az eljárás a terhelt távollétében lefolytatható. Nem engedélyezhető biztosíték letétbe helyezése, ha a bűncselekmény halált okozott.”

(2) A Be. 586. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A terheltnek a biztosíték letétbe helyezésének engedélyezése iránti kérelmében a védőt kell felhatalmaznia arra, hogy a részére szóló hivatalos iratokat átvegye (kézbesítési megbízott), a kérelemben továbbá nyilatkoznia kell arról, hogy – ha az a büntetés-végrehajtás érdekében szükséges – a Magyar Köztársaság területére visszatér.”

21. § (1) A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 92. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság a szabálysértési ügyben egyesbíróként jár el. A szabálysértési ügyben a helyi bíróság feladatait a 92/A. §-ban meghatározott jogkörében a bírósági titkár is elláthatja.”

(2) Az Sztv. a következő 92/A. §-sal egészül ki:

„92/A. § A bírósági titkár jogosult

- a) szakértőt kirendelni,
- b) az eljárást felfüggeszteni,
- c) a bíróság eljárási cselekményére idézni, értesíteni,
- d) a mulasztást igazoló kérelemről határozni,
- e) a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelemről határozni,
- f) a rendbírságot kiszabni,
- g) az ügy elbírálását követően a szabálysértési ügy iratait határozatának kiadmányaival együtt visszaküldeni a szabálysértési hatóságnak,
- h) a kifogás elbírálása során
- ha) az ügyet áttenni,
- hb) az eljárást felfüggeszteni,
- hc) az eljárást megszüntetni,
- hd) a szabálysértési hatóság határozatát hatályon kívül helyezni,
- he) a szabálysértési hatóság határozatát hatályban tartani,
- hf) a szabálysértési hatóság határozatát megváltoztatni,
- hg) az eljárási költség viseléséről rendelkezni,
- i) határozni – az elzárással is sújtható szabálysértésekre vonatkozóan – az ügy áttételéről, az eljárás felfüggesztéséről, továbbá ha a feljelentés adatai, illetőleg az iratok tartalma alapján nem lehetséges a feljelentés érdemi elbírálása, a tényállás tisztázása érdekében felhívni a feljelentőt további adatok közlésére, iratokat, tárgyi bizonyítási eszközöket beszerezni és más szerveket – külön jogszabályban meghatározott feltételek alapján – adatok közlésére felhívni.”

(3) Az Sztv. a következő 102/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Tárgyalás elzárásra átváltoztatás esetén

102/A. § (1) A bíróság a meg nem fizetett pénzbírság elzárásra átváltoztatásáról az iratok bíróságra érkezésétől számított harminc napon belül tárgyaláson dönt.

(2) A tárgyalásra a 95–100. § rendelkezéseit az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a bíróság az eljárás alá vont személyt és védőjét a tárgyalásról értesíti, ha az értesítettek szabályszerű értesítés ellenére nem jelentek meg, a tárgyalást távollétükben is meg kell tartani, erre az érintetteket az értesítésben figyelmeztetni kell,

b) a tárgyalás elmulasztása esetén az igazolási kérelmet az elmulasztott tárgyalási naptól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni, e határidő elmulasztása jogvesztő,

c) a bíró a tárgyaláson az iratokat a szükséges mértékben ismerteti, az iratok ismertetésétől az eljárás alá vont személy és a védő kérelmére eltekinthet,

d) a bíróság megvizsgálja a végrehajtási eljárás törvényességét, ha a törvénysértés a végrehajtás során merült fel, a bíróság a végrehajtó szervet a végrehajtási eljárás folytatására utasítja,

e) ha a bíróság a végrehajtási eljárás törvényességének vizsgálata során azt észleli, hogy a törvénysértés az alapeljárásban merült fel, a bíróság a szabálysértési hatóság által az alapügyben hozott határozatot hatályon kívül helyezi és a szabálysértési hatóságot új eljárásra, illetőleg új határozat meghozatalára kötelezi,

f) a bíróság meghallgatja az eljárás alá vont személyt a pénzbírság meg nem fizetésének körülményeiről, és a pénzbírság végrehajtásának törvényességét érintő körülményekről,

g) az elzárásra átváltoztatás tárgyában hozott határozattal szemben nincs helye jogorvoslatnak,

h) a bíróság az ügy elbírálását követően az ügy iratait és indokolt határozatának egy kiadmányát visszaküldi a szabálysértési hatóságnak, illetve megküldi az illetékes rendőri szervnek.

(3) Az elzárás büntetés-végrehajtási intézetben hajtható végre.”

(4) Az Sztv. 111. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A pénzbírságot – az elkövető beleegyezése esetén – közérdekű munkára kell átváltoztatni, ha az adók módjára történő behajtás nem vezetett eredményre.”

22. § (1) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 69. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem alakulhat át más gazdasági társasággá az a gazdasági társaság, amely felszámolás vagy végelszámolás alatt áll, vagy ha a büntetőügyben eljáró bíróság vagy ügyész a céget, illetve a cégbírságot arról értesíti, hogy a céggel szemben büntetőjogi intézkedés alkalmazására kerülhet sor.”

(2) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 57. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A cégbírság az átalakulás iránti kérelmet elutasítja, ha a büntetőügyben a jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazásának lehet helye, és erről a büntetőügyben eljáró bíróság vagy ügyész a bíróságot értesítette.”

23. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2008. szeptember 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 19. és 21. §-a 2008. július 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Btk. 262. §-a (1) bekezdésében az „a jármű ellenőrzését” szövegrész a hatályát veszti.

(4) 2008. július 1-jével hatályát veszti az Sztv. 111. §-ának (15) bekezdése és a 112. §-a.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Btk. 88. §-ában a „háromévi” szövegrész helyébe a „három évi” szöveg,

b) a Btk. 122/A. §-a (1) bekezdésében a „Fejezet” szövegrész helyébe a „fejezet” szöveg,

c) a Btk. 160. §-a b) pontjában „helyiség” szövegrész helyébe a „helység” szöveg,

d) a Btk. 277. §-ának (1) bekezdésében a „javító-nevelő munkával” szövegrész helyébe a „közérdekű munkával” szöveg,

e) a Btk. 298. §-ában az „importál” szövegrész helyébe az „importál,” szöveg lép.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Jsztb. 23. §-ának (1) bekezdésében a „Be. 392. §-a (1) bekezdésének c)–e) pontjában” szövegrész helyébe a „Be. 408. §-a (1) bekezdésének c)–e) pontjában” szövegrész; a 24. §-ának (1) bekezdésében a „Be. 405. §-ának c) pontjában” szövegrész helyébe a „Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában” szövegrész, a 24. §-ának (6) bekezdésében a „Be. 426. § (1) bekezdése” szövegrész helyébe a „Be. 427. §-ának (1) bekezdése” szövegrész lép.

(7) E törvény 2008. szeptember 2-án a hatályát veszti.

2008. évi XXIX.

törvény

a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló

2004. évi CXL. törvény módosításáról*

1. § A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 160. § (5) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az ügyfélkapu létesítése személyes megjelenéssel a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szervnél (a továbbiakban: központi nyilvántartó) vagy a körzetközponti feladatokat ellátó jegyző által működtetett okmányirodában vagy kormányrendeletben meghatározott más szervnél kezdeményezhető. Az ügyfélkapu létesítésére jogosult szervek az előttük személyesen eljáró ügyfeleknek felajánlják az ügyfélkapu létesítést, amelyet a hatóság az ügyfél kérelme esetén azonnal létrehoz.”

2. § Ez a törvény a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. június 2-i ülésnapján fogadta el.

2008. évi XXX.

törvény

a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról*

(Indokolással)

1. § A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„67. § (1) A perben meghatalmazottként eljárhat:

a) a félnek a 13. § (2) bekezdésében megjelölt hozzátartozója;

b) a fél pertársa, továbbá pertársának törvényes képviselője vagy meghatalmazottja;

c) az ügyvéd és az ügyvédi iroda;

d) közigazgatási szerv, egyéb költségvetési szerv vezetője vagy alkalmazottja a szervnek a tevékenységével kapcsolatos, valamint az alkalmazott a szerv vezetőjének az őt e minőségében érintő pereiben;

e) az önkormányzatokat (azok szerveit) érintő perek közül:

ea) a helyi önkormányzat pereiben: a helyi önkormányzat képviselő-testületének (közgyűlésének) a tagja, a polgármester (főpolgármester, megyei közgyűlés elnöke), a jegyző (főjegyző) és a polgármesteri hivatal (főpolgármesteri hivatal, megyei közgyűlés hivatalának) alkalmazottja;

eb) a polgármesternek (főpolgármesternek, megyei közgyűlés elnökének, a kerületi hivatal vezetőjének) az őt e minőségében érintő pereiben: a helyi önkormányzat képviselő-testületének (közgyűlésének, a kerületi képviselő-testületnek) a tagja, a jegyző (főjegyző) és a polgármesteri hivatal (főpolgármesteri hivatal, megyei közgyűlés hivatala, kerületi hivatal) alkalmazottja;

ec) a jegyzőnek (főjegyzőnek) az őt e minőségében érintő pereiben: a polgármesteri hivatal (főpolgármesteri hivatal, megyei közgyűlés hivatala, kerületi hivatal) alkalmazottja;

ed) a helyi önkormányzat szerveinek, valamint e szervek vezetőinek az őket e minőségükben érintő pereiben: a szerv alkalmazottja, a jegyző (főjegyző) és a polgármesteri hivatal (főpolgármesteri hivatal, megyei közgyűlés hivatala, kerületi hivatal) alkalmazottja;

ee) a kisebbségi önkormányzatnak, valamint annak vezetőjének az őt e minőségében érintő pereiben: a kisebbségi önkormányzat tagja, a kisebbségi önkormányzat szervének vezetője és alkalmazottja;

ef) a kisebbségi önkormányzat szerveinek, valamint e szervek vezetőinek az őket e minőségükben érintő pereikben: a kisebbségi önkormányzat tagja, a kisebbségi önkormányzat szervének vezetője és alkalmazottja;

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. június 9-i ülésnapján fogadta el.

f) a szakszervezet a saját tagjának perében, valamint a külön jogszabályban meghatározott perekben;

g) az érdek-képviselési célra alapított szervezet saját tagjának olyan perében, amelynek tárgya a szervezet alapszabályában meghatározott érdek-képviselési célok körébe vonható;

h) a szövetkezet ügyintézésre jogosult tagja vagy alkalmazottja a szövetkezet pereiben;

i) a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet (396. §) alkalmazottja munkáltatójának gazdasági tevékenységével kapcsolatos pereiben, a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet jogtanácsosa (jogi előadója) pedig azokban a perekben is, amelyekben külön jogszabály a képviselőre feljogosítja;

j) akit erre külön jogszabály feljogosít.

(2) A perben a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet jogtanácsosát (jogi előadóját) az ügyvéd jogállása illeti meg.

(3) Ügyvédjelölt (jogi előadó) az ítéletábra és a Legfelsőbb Bíróság előtt – a 119. §-ban szabályozott esetet kivéve – nem járhat el.

(4) Ha törvény másként nem rendelkezik, a törvényben szabályozott eljárásokban a jogi képviselő nem kötelező.”

2. § A Pp. 73. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) Természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság a képviselője részére olyan meghatalmazást is adhat, amely őt perek vitelére általánosságban jogosítja fel (általános meghatalmazás).”

3. § A Pp. 73/A–73/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„73/A. § (1) A jogi képviselő kötelező:

a) az ítéletábra előtti eljárásban az ítélet, valamint az ügy érdemében hozott végzések ellen fellebbezést (csatlakozó fellebbezést), továbbá a Legfelsőbb Bíróság előtti eljárásban a 235. § (3) bekezdésében meghatározott fellebbezést (csatlakozó fellebbezést) és a felülvizsgálati kérelmet (csatlakozó felülvizsgálati kérelmet) előterjesztő fél számára,

b) a megyei bíróság elsőfokú hatáskörébe tartozó, a jogi személy cégek egymás közötti pereiben a jogi személy cég számára a per minden szakaszában (a perorvoslati eljárás során is),

c) törvényben meghatározott egyéb esetben.

(2) Az (1) bekezdés b) pontját a nemperes eljárásban kizárólag akkor kell alkalmazni, ha külön törvény így rendelkezik.

73/B. § (1) Ha a jogi képviselő kötelező, a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan, kivéve a (2) bekezdésben szabályozott eseteket, vagy ha a törvény az adott perbeli cselekményre nézve a meghatalmazott útján történő eljárást kizárja. Erről, valamint a pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezésének lehetőségéről a felet, ha jogi képviselő

a) a perorvoslati eljárásban kötelező, a perorvoslattal megtámadható határozatban, valamint a csatlakozó fellebbezés (csatlakozó felülvizsgálati kérelem) előterjesztésének lehetőségéről szóló tájékoztatás keretében,

b) a felperes számára már az elsőfokú eljárásban kötelező, hiánypótlás keretében,

c) az alperes számára kötelező, a keresetlevél kézbesítésével egyidejűleg

a bíróság a szükséges mértékben tájékoztatja, kivéve, ha a (2) bekezdés b) pontja szerint jár el.

(2) A jogi képviselővel nem rendelkező fél által benyújtott – a 73/A. §-ban meghatározott – kérelem (ellenkérelem) nem hatálytalan, ha

a) a fél pártfogó ügyvédi képviselőt engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő, vagy

b) a bíróság egyéb okból köteles elutasítani a kérelmet – ide nem értve a (4) bekezdésben szabályozott esetet.

(3) A bíróság a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott esetben azt követően hívja fel a 73/A. §-ban meghatározott kérelmet előterjesztő felet, hogy jogi képviselőtéről harminc napon belül gondoskodjék, ha a kérelmet a (2) bekezdés b) pontjában említett okból nem utasítja el.

(4) Ha jogi képviselővel a perorvoslati eljárás során a perorvoslati kérelmet előterjesztő félnek kell rendelkeznie, és e kérelmet előterjesztő fél nem rendelkezik jogi képviselővel – ide nem értve a (2) és (3) bekezdésben foglalt esetet –, vagy a megszűnt jogi képviselőtől a pótlásáról felhívás ellenére nem gondoskodik, a perorvoslati kérelmet a bíróság hivatalból elutasítja.

(5) Ha jogi képviselővel a felperesnek kell rendelkeznie, és a (2)–(4) bekezdés alkalmazásának nincs helye, a jogi képviselővel nem rendelkező felperest a bíróság a keresetlevél megvizsgálása keretében hiánypótlásra hívja fel (95. §), ha pedig a felperes a megszűnt jogi képviselőtől a pótlásáról felhívás ellenére nem gondoskodik, a bíróság a pert megszünteti [157. § i) pont].

(6) Ha jogi képviselővel az alperesnek kell rendelkeznie, és a (2)–(4) bekezdés alkalmazásának nincs helye, a jogi képviselővel nem rendelkező alperes nyilatkozata hatálytalan, és az alperest úgy kell tekinteni, mint aki nyilatkozatot egyáltalán nem tesz.

73/C. § (1) A 73/A. § alkalmazásában jogi képviselőnek kell tekinteni:

a) az ügyvédet (ügyvédi irodát),

b) a 67. § (1) bekezdése i) pontjában meghatározottak szerint a jogtanácsost,

c) a külön törvényben meghatározott személyeket (pl. szabadalmi ügyvivő).

(2) A 73/A. § alkalmazásában – ha törvény eltérően nem rendelkezik – jogi képviselőnek kell tekinteni továbbá:

a) a természetes személy, jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság törvényes képviselőjét,

b) a 67. § (1) bekezdésének a), b), d), e) és h) pontjában meghatározottak szerint az ott megjelölt személyeket,

c) a 67. § (1) bekezdésének i) pontjában meghatározottak szerint a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet alkalmazottját, valamint

d) akit a meghatalmazottként való képviselőre külön jogszabály feljogosít akkor, ha e személy jogi szakvizsgával rendelkezik.

(3) Kötelező jogi képviselő esetében – amennyiben törvény kivételt nem tesz – a jogi szakvizsgával rendelkező személy saját ügyében jogi képviselő nélkül is eljárhat. Ebben az esetben őt úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el.

(4) A (2) bekezdés alkalmazása esetén a meghatalmazottnak, a (3) bekezdés alkalmazása esetén a jogi szakvizsgával rendelkező félnek a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratot (annak hiteles másolatát) azon eljárási szakaszban történő első jelentkezésekor [69. § (1) bek.] kell a bíróságnak bemutatnia vagy a beadványához csatolnia, amelyben a jogi képviselő a fél számára kötelező. Ha a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratot a bíróságnak bemutatják, ennek tényét elegendő a jegyzőkönyvben rögzíteni, azt az iratokhoz nem kell csatolni. E rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni abban az esetben, ha a meghatalmazott (a fél) jogszabály alapján mentesült a jogi szakvizsga letétele alól, vagy a jogi szakvizsgával egyenértékű vizsgával rendelkezik; ebben az esetben a menteséget (az egyenértékű vizsga letételét) igazoló okiratot kell a bíróságnak bemutatni.

(5) Ügyvédjelölt (jogi előadó) – a 119. §-ban szabályozott esetet kivéve – a jogi képviselőre kötelezett fél nevében jogi képviselőként nem járhat el.”

4. § A Pp. 80. §-a a következő (4)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A közvetítői eljárásban létrejött megállapodás ellenére perlekedő fél – a per eldöntésére való tekintet nélkül – a közvetítői eljárásban a másik fél által fizetett költségeknek (a közvetítő díjának és igazolt költségeinek, a szakértői díjnak és költségterítésnek stb.) a másik fél részére történő megtérítésére is kötelezhető. A megállapodás nem teljesítése miatt indított perben a perköltségviselés általános szabályai alkalmazandók, azonban a bíróság a megállapodás teljesítését elmulasztó felet ilyenkor is kötelezheti a közvetítői eljárásban a másik fél részéről felmerült költségek megtérítésére.

(5) A (3) és (4) bekezdésben foglalt jogkövetkezmények megfelelően alkalmazhatók, ha a fogyasztóvédelemről szóló törvényben szabályozott békéltetőtestületi eljárásban határozattal jóváhagyott egyezség útján rendezett fogyasztói jogvita tárgyában fordul a felek bármelyike utóbb a bírósághoz, kivéve az egyezségben foglaltak nem teljesítése miatt a határozat végrehajtási záradékkal történő ellátása iránt indított eljárást.

(6) A bíróság az ügy összes körülményére figyelemmel pervesztességére tekintet nélkül kötelezheti a jogi személy gazdálkodó szervezet alperest a perben felmerült összes költség vagy egyébként a felperes által viselendő költség-

gek egy részének a viselésére, ha az alperes a 121/A. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségének indokolatlanul nem tett eleget.”

5. § A Pp. 99/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdés b) pontjában foglalt okból a kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet csak természetes személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság (a fél vagy az eljárásban részt vevő egyéb érdekelt) terjeszthet elő.”

6. § A Pp. a 100. §-t követően a következő alcímmel és 100/A. §-sal egészül ki:

„Kézbesítési megbízott

100/A. § (1) Ha a felperes belföldön lakóhellyel, tartózkodási hellyel (e §-ban együtt: lakóhellyel) vagy székhellyel nem rendelkezik, és a per vitelére magyarországi lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező meghatalmazottja nincs, a keresetlevél beadásával egyidejűleg meg kell jelölnie kézbesítési megbízottjának nevét és címét. A keresetlevélhez mellékelni kell a félnek a kézbesítési megbízottal kötött és teljes bizonyítóerejű magánokiratba vagy közokiratba foglalt megbízási szerződését.

(2) Ha az alperes nem rendelkezik belföldön lakóhellyel vagy székhellyel, és a per vitelére magyarországi lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező meghatalmazottja nincs, őt a bíróság a keresetlevél kézbesítésével egyidejűleg felhívja kézbesítési megbízott megjelölésére. Az alperes a kézbesítési megbízott nevét és címét legkésőbb az első tárgyaláson köteles bejelenteni, egyidejűleg az (1) bekezdés utolsó mondatának megfelelő megbízási szerződést benyújtani.

(3) Ha a felperes az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségét nem teljesíti, a bíróság a felperest az első tárgyalásra szóló idézéssel egyidejűleg felhívja, hogy annak kézhezvételétől számított harminc napon belül, de legkésőbb az első tárgyaláson a kézbesítési megbízott nevét és címét jelentse be, egyidejűleg az (1) bekezdés utolsó mondatának megfelelő megbízási szerződést nyújtsa be.

(4) Ha a fél a (2), illetve a (3) bekezdésben meghatározott időpontig, továbbá a megbízási megszűnésének akár a megbízó, akár a megbízott általi bejelentését követően külön felhívás nélkül haladéktalanul új kézbesítési megbízottat nem jelöl meg, vagy az iratokat a kézbesítési megbízott részére kézbesíteni nem lehet, erre tekintettel hiánypótlás elrendelésének vagy a fél külön felhívásának nincs helye, hanem az iratot hirdetmény útján kell kézbesíteni. E rendelkezés nem alkalmazható az első tárgyalásra szóló idézés és keresetlevél alperes részére történő kézbesítésére; ezen iratok külföldön történő kézbesítésére a 100. §-t kell alkalmazni.

(5) A cég működésével kapcsolatos perekben – ha a per vitelére meghatalmazottja nincs – kézbesítési megbízottként külön megbízási nélkül a külföldi félnek a cégjegyző-

zékben szereplő kézbesítési megbízottja jár el, eljárására és a kézbesítésre a (8) bekezdést kell alkalmazni. Azt, hogy a félnek a cégjegyzékben szereplő kézbesítési megbízottja van, a bíróság hivatalból veszi figyelembe.

(6) Ha a külföldi félnek a per vitelére magyarországi lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező meghatalmazottja van, a 97. § második mondatában foglalt korlátozás nem alkalmazható. A felet vagy törvényes képviselőjét személyes megjelenésére kötelező idézés tekintetében a meghatalmazott eljárására és a kézbesítésre a (8) bekezdést kell megfelelően alkalmazni.

(7) A kézbesítési megbízott magyarországi lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy (jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság), így különösen ügyvéd (ügyvédi iroda) lehet.

(8) A kézbesítési megbízott feladata, hogy az eljárásban keletkezett, a megbízó részére kézbesítendő iratokat átvegye, és azokat a megbízó részére továbbítsa; e tevékenységért a megbízóval szemben a polgári jog szabályai szerint felelős. A fél részére szóló, a kézbesítési megbízottnak szabályszerűen kézbesített iratot úgy kell tekinteni, hogy az a kézbesítést követő tizenötödik napon a fél számára ismertté vált.

(9) E §-ban foglaltakra a külföldi felet külön is figyelmeztetni kell.”

7. § A Pp. 101. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„101. § (1) Ha a fél tartózkodási helye ismeretlen, vagy olyan államban van, amely a kézbesítéshez jogsegélyt nem nyújt, vagy ha a kézbesítés egyéb elháríthatatlan akadályba ütközik, illetőleg ha a kézbesítés megkísérlése már előre is eredménytelennek mutatkozik, továbbá a 100/A. § (4) bekezdésében meghatározott esetben a kézbesítést hirdetmény útján kell teljesíteni. Hirdetmény útján kell a kézbesítést teljesíteni az ismeretlen örökösök részére is.

(2) Hirdetményi kézbesítést a bíróság – a 100/A. § (4) bekezdésében meghatározott eset kivételével – csak a fél kérelmére és csak az annak alapjául szolgáló ok valószínűsítése esetében rendelhet el. Ha az előadott tények valótlannak bizonyulnak, és a fél erről tudott, vagy kellő gondosság mellett tudhatott volna, a hirdetményi kézbesítés és az azt követő eljárás érvénytelen, a felet pedig a felmerült költségben és ezenfelül pénzbírságban (120. §) is el kell marasztalni. Ha az iratot a bíróság a 100/A. § szabályainak megsértésével kézbesítette hirdetményi úton, a hirdetményi kézbesítés és az azt követő eljárás érvénytelen. Ezeket a következményeket a bíróság az eljárást befejező határozat jogerőre emelkedését megelőzően – a felek meghallgatása után – hivatalból, egyébként pedig perorvoslat alapján mondja ki.

(3) Ha a hirdetményi kézbesítést követő eljárást – habár csak hallgatólagosan is – az ellenfél (aki részére az iratot hirdetmény útján kézbesítették) jóváhagyja, az eljárás nem válik érvénytelenné, a pénzbírságot azonban – a 100/A. § esetét ide nem értve – ilyen esetben is ki kell szabni, s a

felet kötelezni kell a felmerült költségtöbblet megfizetésére.”

8. § A Pp. 102. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a fél olyan államban lakik, amely a kézbesítéshez jogsegélyt nem nyújt, de amellyel a postai forgalom fennáll, a hirdetményt – lehetőleg ajánlott levélként – a fél ottani címére is meg kell küldeni. Ha a hirdetményi kézbesítésre a 100/A. § (4) bekezdése alapján kerül sor, és a fél olyan államban lakik, amellyel a postai forgalom fennáll, a hirdetményt ajánlott levélként a fél ottani címére is meg kell küldeni.”

9. § A Pp. a 104. §-át követően az alábbi 104/A. §-sal egészül ki:

„104/A. § (1) A napokban megállapított határidőbe nem számít bele minden évnek a július 15-től augusztus 20-ig terjedő időszaka (törvénykezési szünet). Ha a hónapokban vagy években megállapított határidő a törvénykezési szünet ideje alatt járna le, a határidő a következő hónap azon napján jár le, amely számánál fogva a határidő kezdőnapjának megfelel, ha ez a nap is a törvénykezési szünet idejére esik, a határidő a törvénykezési szünetet követő első napon jár le. A 103. § (4) és (5) bekezdésének rendelkezéseit ezekben az esetekben is megfelelően alkalmazni kell.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseket nem lehet alkalmazni,

- a) ha törvény valamely eljárásra, vagy valamely per-cselekményre soron kívül történő eljárást ír elő;
- b) az előzetes bizonyításra;
- c) a végrehajtási perekre;
- d) ha a felek ezt közösen kérték; vagy
- e) ha törvény azt kizárja.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseket a külön törvényekben szabályozott nemperes eljárásokban csak akkor lehet alkalmazni, ha külön törvény így rendelkezik.

(4) A (2) bekezdés alkalmazása esetén erre a felet külön is figyelmeztetni kell.”

10. § A Pp. 119. §-ának a helyébe a következő rendelkezés lép:

„119. § (1) A felek, az ügyész és a perben részt vevő egyéb személyek, valamint azok képviselői a per iratait – a határozatok tervezeteinek és az esetleges különvéleménynek kivételével – a per bármely szakaszában külön engedély nélkül megtekinthetik és azokról maguknak másolatokat (kivonatokat) készíthetnek. Olyan tárgyalásról készült jegyzőkönyvet azonban, amelyről a nyilvánosságot államtitok vagy szolgálati titok megőrzése végett zárták ki, illetve az államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó egyéb okiratot lemásolni vagy arról kivonatot készíteni nem szabad. Ilyen ügyben az iratok megtekintésének is csak az államtitokról és szolgálati titokról szóló törvényben meghatározott engedély, valamint az abban meghatá-

rozott szabályok alapján a bíróság elnöke által megállapított feltételek mellett van helye.

(2) A felek, az ügyész és a perben részt vevő egyéb személyek, valamint azok képviselői az eljárás során az üzleti titkot, hivatásbeli titkot vagy a külön törvényben meghatározott, az (1) bekezdésben nem említett más titkot tartalmazó iratok esetében – a titok megtartásának kötelezettségét tartalmazó, írásba foglalt nyilatkozat megtétele mellett –, az eljáró bírő által megállapított rendben és szabályok szerint gyakorolhatják az iratbetekintési és másolatkészítési jogot. Ha azonban a titoktartás alóli felmentés megadására jogosult a 192. § (3) bekezdése alapján határidőben úgy nyilatkozott, hogy az üzleti titkot vagy hivatásbeli titkot tartalmazó irat megismeréséhez nem járul hozzá, a bíróságon és a jegyzőkönyvvezetőn (leíró) kívül az irat ezen titkot tartalmazó részét más nem tekintheti meg, azt lemásolni vagy arról kivonatot készíteni nem szabad. Ha a per tárgyát annak eldöntése képezi, hogy az okirat tartalma közérdekű adatnak minősül-e, az eljárás során ezen okiratot megismerni nem lehet, és az az eljárás jogerős befejezése után is csak a per eldöntéséhez képest tekinthető meg, illetve másolható le; e rendelkezést a bíróságra, a jegyzőkönyvvezetőre (leíróra) és arra a perbeli személyre, aki az iratot benyújtotta, nem kell alkalmazni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személyeken kívül – a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvényben szabályozott tájékoztatás kivételével – az eljárásról felvilágosítás annak adható, akinek az eljárás lefolytatásához, illetve annak eredményéhez jogi érdeke fűződik. Az eljáró bíróság elnöke – az ehhez fűződő jogi érdek igazolása után – engedélyezi az iratok megtekintését, az azokról való másolat és kivonat készítését, illetve a szükséges felvilágosítás megadását. Az (1) bekezdésben említett jegyzőkönyv, valamint az (1) vagy (2) bekezdésben meghatározott titkot tartalmazó irat megtekintését, valamint azok tartalmáról való felvilágosítás adását, továbbá a (2) bekezdésben meghatározott titkot tartalmazó iratról való másolat és kivonat készítését kizárólag a minősítő vagy a titoktartás alóli felmentés megadására jogosult által adott megismerési engedélyben vagy felmentésben feltüntetett személy részére lehet engedélyezni.

(4) Az iratok megtekintése és a másolatkészítés során a 171/A. § rendelkezéseit alkalmazni kell.

(5) A fél, az ügyész és a perben részt vevő egyéb személy, valamint azok képviselője kérheti, hogy az irat elektronikus másolatát az általa megjelölt e-mail címre továbbítsa a bíróság, amennyiben az iratról neki másolat adható, és az irat elektronikus okiratként, vagy a papíralapú okirat elektronikus másolataként a bíróságnál rendelkezésre áll. Ebben az esetben a másolat kiadásáért nem kell illetéket fizetni.

(6) Bíróság, ügyészség, közjegyző, bírósági végrehajtó, nyomozó hatóság vagy közigazgatási hatóság megkeresésére – törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges mértékben – a bíróság a per iratait vagy azok másolatát (kivonatát) megküldi, illetve azokba betekintést engedélyez.

(7) Az ítéletről és az ítélettel szembeni perorvoslat során hozott, az alsóbb fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasító végzésről a per jogerős befejezését követő három hónap eltelte után a bíróságnak fizetendő oldalként háromszáz forint, de határozatonként legfeljebb ötezer forint díj ellenében bárkinek anonimizált másolat adható. A határozatban szereplő természetes személyek azonosítását lehetővé tevő adatokat olyan módon kell törölni, hogy az ne járjon a megállapított tényállás sérelmével; egyebekben a határozatban szereplő egyes személyeket az eljárásban betöltött szerepüknek megfelelően kell megjelölni.

(8) A (7) bekezdésben meghatározott másolatban nem kell törölni:

a) törvény eltérő rendelkezésének hiányában az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó személy nevét és beosztását, ha az adott személy az eljárásban közfeladatának ellátásával összefüggésben vett részt;

b) a meghatalmazottként eljáró jogi képviselő nevét;

c) a társadalmi szervezet vagy alapítvány képviselőjének nevét;

d) a közérdekből nyilvános adatokat.

(9) Nem adható másolat a (7) bekezdés alapján az olyan határozatról, mely az (1) és (2) bekezdésben meghatározott titkot tartalmaz, továbbá azon határozatról, melyet a XV–XVIII. Fejezetben meghatározott vagy olyan perben hoztak, amelyben a bíróság a nyilvánosságot a tárgyalásról vagy annak egy részéről kizárta.”

11. § A Pp. 121. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a felek közötti jogvitában közvetítői eljárás volt folyamatban, a keresetlevélben erre utalni kell.”

12. § A Pp. a 121. §-át követően a következő 121/A. §-sal egészül ki:

„121/A. § (1) A jogi személy gazdálkodó szervezetek egymás közötti jogvitáiban a keresetlevél benyújtása előtt a feleknek meg kell kísérelniük a jogvita peren kívül elintézését. Evégből a fél a vitás kérdésben elfoglalt jogi és ténybeli álláspontjait ezek bizonyítékainak előadásával, szükség esetén az okirati bizonyítékok csatolásával az ügyben érintett összes féllel írásban részletesen közli, akik arra a kézhezvételtől számított tizenöt nap alatt az összes felvetett jogkérdésre és a teljes tényállásra kiterjedő, az ellenbizonyítékok előadását is tartalmazó részletes írásbeli választ adnak, melyhez az okirati bizonyítékokat szükség esetén csatolni kell. Ez az eljárás mellőzhető, ha a felek a közöttük felmerült véleményeltérésről közös jegyzőkönyvet készítenek.

(2) Ha a felek jogvitájukat peren kívül nem rendezik, és a felperes keresetet indít, a keresetlevélhez csatolnia kell:

a) az (1) bekezdés alapján a felperes és az alperes által tett írásbeli nyilatkozatokat tartalmazó okiratokat (levelezés, jegyzőkönyv), vagy

b) azt az iratot, amellyel a felperes igazolja, hogy a jogvita peren kívüli elintézését megkísérelte.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában meghatározott iratoknak tartalmazniuk kell különösen:

a) a feleknek a jogvitára vonatkozó részletes ténybeli és jogi álláspontját a bizonyítékok megjelölésével;

b) azt, hogy az alperes a felperesi követelésre milyen indokok alapján hogyan nyilatkozott;

c) azt, hogy a felek az előadott bizonyítékokat miként értékelték;

d) az előzetes levélváltás, illetőleg az előzetes tárgyalás (jegyzőkönyvkészítés) során felmerült véleményeltérés adatait;

e) az esetleges előzetes elszámolás eredményét; továbbá

f) az ügygel kapcsolatos korábbi bírósági vagy más hatósági határozat ügyszámát és tartalmának lényegét; valamint

g) a felek és képviselőik rövid úton való elérhetőségeit (telefonszám, telefaxszám, e-mail cím stb.).

(4) E § rendelkezéseit nem kell alkalmazni, ha a keresetindításra jogszabály hatvan napnál nem hosszabb határidőt állapít meg, továbbá a Negyedik Részben meghatározott különleges eljárásokban, valamint a fizetési meghagyásos eljárásból perré alakult eljárásban.”

13. § (1) A Pp. 124. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság a keresetlevelet – hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve – idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha a jogi képviselővel eljáró fél keresetlevele nem tartalmazza a 121. § (1) bekezdésében és a 121/A. § (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában foglaltakat, illetve, ha a jogi képviselő nem csatolta a meghatalmazását, vagy elmulasztották az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó kötelezettség teljesítését.”

(2) A Pp. 124. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a bíróság észleli, hogy a keresetlevél vagy az ahhoz csatolt okirat államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmaz, megkeresi a minősítőt a megismerési engedély beszerzése végett. A 192/A. § rendelkezéseit ebben az esetben is megfelelően alkalmazni kell.”

(3) A Pp. 130. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„130. § (1) A bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül [125. § (1) bek.] elutasítja, ha megállapítható, hogy

a) a perre a magyar bíróság joghatósága a törvény vagy nemzetközi egyezmény rendelkezése alapján kizárt;

b) a felperes követelésének érvényesítése más bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy a perre más bíróság illetékes, de a 129. § rendelkezése a szükséges adatok hiányában nem alkalmazható;

c) a pert más hatósági eljárásnak kell megelőznie;

d) a felek között ugyanabból a ténybeli alaphól származó ugyanazon jog iránt – akár ugyanazon bíróság, akár más bíróság előtt – a per már folyamatban van (128. §), vagy annak tárgyában már jogerős ítéletet hoztak (229. §);

e) a félnek nincs perbeli jogképessége (48. §);

f) a felperes követelése időelőtti, vagy – az elévülés esetét ide nem értve – bírói úton nem érvényesíthető;

g) a pert nem a jogszabályban erre feljogosított személy indítja, vagy a per csak jogszabályban meghatározott személy ellen indítható, illetve meghatározott személyek perben állása kötelező, s a felperes e személyt (személyeket) – felhívás ellenére – nem vonta perbe;

h) külön jogszabály a keresetindításra határidőt állapít meg, ezt a felperes elmulasztja, és igazolási kérelmet sem terjeszt elő, vagy azt a bíróság elutasítja;

i) a jogi képviselő által benyújtott keresetlevél nem tartalmazza a 121. § (1) bekezdésében és a 121/A. § (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában foglaltakat, illetve ha a jogi képviselő nem csatolta a meghatalmazását, vagy nem fizették meg az eljárási illetéket;

j) a felperes a hiánypótlás végett (95. §) neki visszaszállított keresetlevelet a kitűzött határidő alatt nem adta be, vagy újból hiányosan adta be, és emiatt a keresetlevél nem bírálható el.

(2) A keresetlevelet elutasító végzést kézbesíteni kell a feleknek, és az alperes példányához csatolni kell a keresetlevél másolatát is.

(3) Ha az ügyben a fél, az ügyész, illetve a külön jogszabállyal erre feljogosított személy vagy szervezet keresete alapján a per tárgyában már jogerős ítéletet hoztak, az ezt követően ugyanabból a ténybeli alaphól származó, ugyanazon jog iránt indított újabb keresetet a bíróság az (1) bekezdés d) pontja alapján elutasítja, feltéve, hogy az ítéletet annak a félnek is kézbesítették, akinek jogát a perben érvényesítették, és az vele szemben is jogerőre emelkedett (228. §).”

14. § A Pp. a 134. §-át követően az alábbi alcímmel és 134/A. §-sal egészül ki:

„Felvételkedzés a tárgyaláson

134/A. § (1) A nyilvános tárgyaláson – a bíróság által meghatározott módon – időbeli korlátozás nélkül készíthető kép-, illetve hangfelvétel.

(2) A nyilvános tárgyaláson a bíróság tagjairól és a jegyzőkönyvvezetőről, továbbá az ügyészről a saját kép-, illetve hangfelvételt készíthet.

(3) Az ügyész kivételével a felekről és más perbeli személyekről, ezek képviselőiről, továbbá a tanúról, a szakértőről, a tolmácsról és a szemletárgy birtokosáról csak kifejezett hozzájárulása esetén készíthető kép-, illetve hangfelvétel. Szükség esetén a bíróság e személyeket a kép-, illetve hangfelvétel készítéséhez való hozzájárulásról nyilatkoztatja; ennek megtörténtét, valamint a nyilatkozat tartalmát a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni. törvény eltérő rendelkezésének hiányában az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó, e feladatkörében eljáró személyről hozzájárulása nélkül is készíthető kép-, illetve hangfelvétel.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott személyek személyhez fűződő jogainak védelméről a tárgyaláson az elnök a rendfenntartás keretében gondoskodik.”

15. § A Pp. 136/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az alperes az ellentmondás alapján kitűzött újabb határnapot is elmulasztja, és írásban érdemi ellenkérelmet (139. §) nem terjesztett elő, a bíróság a korábbi meghagyást hatályában fenntartja, és az alperest az újabban felmerült költségekben is marasztalja. E meghagyás ellen sem ellentmondásnak, sem fellebbezésnek nincs helye.”

16. § A Pp. 141. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a bíróság a pert nem szünteti meg, az ügyet érdemben tárgyalja, s ha a tényállás már az első tárgyaláson kideríthető, nyomban érdemben határoz. A bíróság a jelen lévő felek meghallgatása alapján megállapítja azokat az adatokat is, amelyek a végrehajtási eljárásban az érdekelt azonosságának megállapításához szükségesek (természetes személy esetében születési hely, idő, anyja neve, lakóhely, munkahely, adóazonosító jel; gazdálkodó szervezet esetében székhely, nyilvántartási szám, adószám, a bankszámla száma és a számlát vezető pénzügyi intézmény neve).”

17. § A Pp. 148. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, a § az alábbi (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(2) A bíróság – amennyiben annak sikerére esély mutatkozik, különösen, ha a felek bármelyike kéri – tájékoztatja a feleket a közvetítői eljárás lényegéről, igénybevételek lehetőségéről, és ezzel összefüggésben a szünetelés szabályairól [137. § (1) bek. a) pont]. Ha a felek a közvetítői eljárás során egyezségeket kötnek, azt a 137. § (3) bekezdésében meghatározott határidőn belül a bírósághoz jóváhagyás végett benyújthatják, ebben az esetben a bíróság az eljárást folytatja és a (3) bekezdés szerint jár el.

(3) Ha az egyezség – ideértve a (2) bekezdésben meghatározott egyezséget is – megfelel a jogszabályoknak, a bíróság azt végzéssel jóváhagyja, ellenkező esetben pedig a jóváhagyást megtagadja, és az eljárást folytatja.”

18. § A Pp. 157. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„157. § A bíróság a pert megszünteti:

a) ha a keresetlevelet már a 130. § (1) bekezdésének a)–h) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani;

b) ha a fél törvényes képviselőjét mellőzték, és e hiányt a kitűzött, illetőleg meghosszabbított határidő alatt vagy legkésőbb az annak lejártát közvetlenül követő tárgyalás berekesztéséig sem pótolták;

c) ha a bíróság az alperes kívánságára a külföldi felperest a 89. § alapján a perrel felmerülő költségek fedezése végett biztosítékkadásra kötelezte, de a felperes a kitűzött, illetőleg meghosszabbított határidő alatt vagy legkésőbb az annak lejártát közvetlenül követő tárgyalás berekesztéséig biztosítékot nem adott;

d) ha a felperes az első tárgyalást elmulasztotta (135., 136., 159. §);

e) ha a felperes keresetétől elállott (160. §);

f) ha a felek a per megszüntetését közösen kérték;

g) a fél halála vagy megszűnése esetén, ha a jogviszony természete a jogutódlást kizárja;

h) a fél kérelmére, ha a megszünt félnek nincs jogutódja;

i) ha a jogi képviselő közreműködésével eljárni köteles felperes a megszünt jogi képviselőténak pótlásáról felhívás ellenére nem gondoskodik [73/B. § (5) bek.].”

19. § A Pp. 158. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A bíróság a 157. § i) pontja esetében a pert az eljárás bármely szakában hivatalból megszüntetni köteles kivéve, ha a 73/B. § (2)–(4) bekezdése alkalmazásának van helye.”

20. § (1) A Pp. 167. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„167. § (1) Ha a fél a tényállításait tanúkkal kívánja bizonyítani, meg kell jelölnie a bizonyítani kívánt tényeket és be kell jelentenie a tanúk nevét és idézhető címét.

(2) A tanú (1) bekezdésben meghatározott adatait a keresetlevélben vagy más beadványban, illetve a tárgyaláson kell bejelenteni.

(3) Ha a tanú adatait a fél beadványban jelöli meg, beadványában a tanú nevén kívül a tanú egyéb adatait nem kell feltüntetnie, hanem egy példányban beadott külön lapon köteles a tanú idézhető címét – és amennyiben szükséges, a tanú egyéb személyazonosító adatait – a bíróság részére megjelölni. Különösen indokolt esetben a beadványban elegendő a tanú nevének feltüntetése helyett egyéb megjelölést alkalmazni, és az így megjelölt tanú adatait külön lapon feltüntetni.

(4) Ha a fél a tanú adatait a tárgyaláson jelenti be, arra a (3) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy a tanú adatait tartalmazó külön lapot a bíróságnak úgy kell átadni, hogy annak tartalmát a többi fél vagy egyéb perbeli személy – az ügyészt ide nem értve – ne ismerhesse meg.

(5) A tanút megidézni kérő félnek a tanút előzőleg nyilatkoztatnia kell arról, hogy a tanú az adatainak bejelentésére a (3) és (4) bekezdés szabályait alkalmazni kéri-e, és köteles e nyilatkozat szerint eljárni. Ha a tanút a fél nem tudja nyilatkoztatni, a (3) bekezdés első mondata, illetve a (4) bekezdés szerint köteles eljárni.

(6) A bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet is kötelezheti a tanú nevének és idézhető címének a (3), illet-

ve (4) bekezdésben meghatározott módon történő bejelentésére, ha a bizonyító fél valószínűsíti, hogy az általa nem ismert tanút az ellenfél ismeri vagy ismernie kell. Ebben az esetben a tanú személyi adatainak zártan kezelésére vonatkozó rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a tanú zártan kezelt személyi adatait a bizonyító fél sem ismerheti meg, és az adatok zártan történő kezelését a 172. § (4) bekezdésében meghatározott eseteken kívül csak akkor lehet megszüntetni, ha a bizonyító fél időközben egyéb úton megismerte a tanú személyi adatait.”

(2) A Pp. 168. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a tanú a fél által bejelentett adatok téves volta miatt nem volt megidézhető, a bíróságnak a tanú ismételt megidézése előtt meg kell vizsgálnia, hogy a fél téves bejelentése nem a per elhúzását célozta-e. Ezt a rendelkezést kell megfelelően alkalmazni arra az esetre is, amikor a bíróság a bizonyító fél ellenfelét kötelezte a tanú adatainak bejelentésére.”

21. § A Pp. 169. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tanú, ha a titoktartás alól felmentést nem kapott, nem hallgatható ki olyan kérdésről, amely államtitoknak vagy szolgálati titoknak minősül.”

22. § (1) A Pp. 170. §-ának (1) bekezdése az alábbi e) ponttal egészül ki:

(A tanúvallomást megtagadhatja)

„e) az üzleti titok megtartására köteles személy az olyan kérdésben, amely tekintetében a tanúvallomással titoktartási köteletségét sértené meg.”

(2) A Pp. 170. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés e) pontja alapján a tanúságtétel nem tagadható meg, ha:

a) az érdekelt az üzleti titok megtartására köteles személyt e kötelessége alól felmentette,

b) ha a kérdés a közérdekű adatok nyilvánosságára és a közérdekből nyilvános adatra vonatkozó külön törvényi rendelkezések alapján nem minősül üzleti titoknak, vagy

c) ha a per tárgyát annak eldöntése képezi, hogy az érintett adat közérdekű adatnak minősül-e.

(5) Az (1) bekezdés a) és c)–e) pontja esetében a tanút mentessége kihallgatása előtt, illetőleg mihelyt a mentesség kiderül, figyelmeztetni kell. Ennek megtörténtét, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott válaszát a jegyzőkönyvbe fel kell venni.

(6) Az (1) bekezdés c)–e) pontjában meghatározott titoktartási kötelezettség az annak alapjául szolgáló viszony megszűnése után is fennmarad.

(7) Ha a tanút a jelen § esetében a mentességre való alapos hivatkozása ellenére vallomásra kötelezik, vagy az

(5) bekezdésben foglalt rendelkezést nem tartják meg, a tanú vallomása bizonyítékként figyelembe nem vehető.”

23. § A Pp. a 171. §-át követően a következő 171/A. §-sal egészül ki:

„171/A. § (1) A bíróság a tanú személyi adatait [167. § (1) bek. és 173. § (1) bek.] a tanú nevének kivételével – a 167. § (3) bekezdésének utolsó mondatában meghatározott esetben a tanú nevét is – (a továbbiakban: a tanú személyi adatai) az iratok között elkülönítve, zártan kezeli, ha azokat a fél a 167. § (3) vagy (4) bekezdésében meghatározott módon jelentette be. A tanú személyi adatait csak a bíróság, a jegyzőkönyvvezető (leíró) és az ügyész jogosult megismerni. A bíróság az eljárás során biztosítja, hogy a tanút megidézni kérő fél és az ügyész kivételével a felek és egyéb perbeli személyek számára az eljárás egyéb adataiból a tanú személyi adatai ne válhassanak megismerhetővé.

(2) Ha a fél a tanú személyi adatait (azok egy részét) a 167. § (3) vagy (4) bekezdésében meghatározott módon jelentette be, a tanú személyi adatait tartalmazó külön lapot senki részére nem lehet kézbesíteni, azt a tanút megidézni kérő fél és az ügyész kivételével a felek és egyéb perbeli személyek a bíróságon sem tekinthetik meg, arról másolat nekik nem adható.

(3) A bíróság a tanú személyi adatait akkor is zártan kezeli, ha ezt a tanú a kihallgatása előtt kéri. Ebben az esetben a zártan kezelés azon adatokra terjed ki, amelyeket a tanút megidézni kérő fél ellenfele (a féllel ellenérdekű egyéb perbeli személy) – az ügyészt ide nem értve – még nem ismerhetett meg.”

24. § A Pp. 172. §-a a következő (3)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kihallgatás megkezdése előtt a tanút nyilatkoztatni kell arról, hogy kívánja-e személyi adatainak zártan kezelését. Ha a tanú személyi adatainak zártan kezelését kéri, a bíróság a tanú neve kivételével a tanú személyi adatait zártan kezeli. Különösen indokolt esetben a bíróság a tanú nevét is zártan kezelheti.

(4) Ha a tanú a bíróság felhívására a személyi adatainak zártan kezelését nem kéri, illetve külön felhívás nélkül is úgy nyilatkozik, hogy személyi adatainak zártan kezelését nem kívánja, a bíróság a tanú személyi adatainak a 171/A. § (1) bekezdése alapján történő zártan kezelését megszünteti; ez korlátozódhat a tanú neve zártan kezelésének megszüntetésére.

(5) Ha az eljárás során a bíróság megállapítja, hogy a tanút megidézni kérő fél ellenfele (a féllel ellenérdekű egyéb perbeli személy) – az ügyészt ide nem értve – a tanú személyi adatait ismeri, a bíróság a tanú személyi adatainak zártan kezelését megszünteti.

(6) A tanú személyi adatai zártan történő kezelése tárgyában a kihallgatást fogantató bíróság a felek meghallgatása nélkül dönt, külön határozatot hoznia azonban nem kell, a jegyzőkönyvben elegendő a (3)–(5) bekezdésben foglaltak megtörténtére utalni.”

25. § A Pp. 173. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kihallgatás kezdetén a tanútól meg kell kérdezni a nevét, születési helyét, idejét, anyja nevét, lakóhelyét, valamint azt, hogy a felekkel milyen viszonyban van, s hogy ennek folytán vagy más okból nem elfogult-e. Ezekre a kérdésekre a tanú akkor is köteles válaszolni, ha egyébként a vallomástétel megtagadására jogosult. Ha a bíróság a tanú személyi adatainak zártan kezelését nem szüntette meg, vagy a tanú kérelmére azokat zártan kezeli, a tanú személyi adatait a személyazonosításra alkalmas iratok megtekintésével állapítja meg, írásban rögzíti és zártan kezeli.”

26. § A Pp. 180. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság a szakértőt a vélemény írásbeli előterjesztésére megidézése nélkül kirendelésekor utasíthatja. Ha a bíróság szükségesnek tartja, a szakértőt megidézheti. A megidézett szakértő meghallgatása előtt meg kell állapítani személyazonosságát – igazságügyi szakértő esetében a szakértő nevének, szakértői igazolványa számának és elérhetőségi címének rögzítésével –, továbbá azt, hogy a felekkel milyen viszonyban van, és hogy nem áll-e fenn reá kizáró ok; a szakértőt figyelmeztetni kell a hamis véleményadás következményeire is.”

27. § A Pp. 183. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság szakértői testületet akkor rendelhet ki, ha a perben felmerülő szakkérdés a 182. § alapján, két egymástól független szakvélemény előterjesztése után, a kirendelt szakértők személyes meghallgatása során sem tisztázható. A szakértői testület azonban nem kötelezhető a korábbi szakvélemények felülvéleményezésére, szakvéleménye a szakértő szakvéleményével esik egy tekintet alá.”

28. § A Pp. 185. §-ának (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Az eljáró bíróság)

„c) azt a szakértőt, aki a véleménynyilvánítással alapos ok nélkül késlekedik, illetve a véleménynyilvánításának várható késedelméről a részére nyitva álló határidő lejártát megelőzően a bíróságot nem értesíti,”

[az okozott költségek megtérítésére kötelezi, s egyben pénzbírsággal sújthatja. A bíróság egyúttal elrendelheti a meg nem jelent (eltávozott) tanú vagy szakértő elővezetését is.]

29. § A Pp. 187. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság a szakértő díját – a szakértő által benyújtott díjjegyzék alapulvételével – a szakvélemény beérkezését, illetve a szakértő meghallgatása esetében a meghallgatását követően, de legkésőbb harminc napon belül végzés-

sel megállapítja. A szakértő díját a perbíróság állapítja meg akkor is, ha a szakértőt a megkeresett bíróság rendelte ki. A bíróság határozata ellen a szakértő és a felek külön fellebbezéssel élhetnek. A fellebbezésnek csak a kifogásolt összeg erejéig van halasztó hatálya. A bíróság a szakértőt a végzés jogerőre emelkedéséről a jogerő megállapításától számított nyolc napon belül értesíti.”

30. § A Pp. 189. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szemle céljára szükséges tárgy birtokosát a bíróság arra kötelezi, hogy a tárgyat mutassa be vagy bocsássa rendelkezésre, illetőleg a tárgy megszemlélését tegye lehetővé. Az 5. § (2) bekezdése, a 167–171/A. §, a 172. § (3)–(6) és a 173. § (1) bekezdése, valamint a 185. § rendelkezéseit a szemletárgy birtokosára is megfelelően alkalmazni kell. A bíróság szükség esetén a szemlét a rendőrség igénybevételével is foganatosíthatja.”

31. § A Pp. 191. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az eredeti okirat helyett annak hiteles vagy egyszerű másolatban való bemutatása is elegendő, ha ezt az ellenfél nem kifogásolja, és az eredeti okirat bemutatását a bíróság sem tartja szükségesnek. Ha azonban az eredeti okiratról készített okirat (másolat, felvétel, adathordozó útján készített okirat) a 195. vagy 196. §-ban meghatározott bizonyító erővel rendelkezik, az eredeti okirat bemutatására a felet az ellenbizonyítás keretén belül a 190. § (2) bekezdése szerint lehet kötelezni.”

32. § (1) A Pp. 192. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az okirat megküldése csak akkor tagadható meg, ha az államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmaz; a titoktartás alóli felmentésre a 169. §-t kell megfelelően alkalmazni.

(3) Ha a perbíróság megítélése szerint a megküldött okirat tartalma üzleti titoknak vagy hivatásbeli titoknak minősül, a bíróság megkeresi a titoktartás alóli felmentés megadására jogosultat (titokgazda) a titok megismerésének engedélyezése céljából. Ha a titokgazda a megkeresés kézhezvételétől számított nyolc napon belül nem nyilatkozik, az engedélyt megadottnak kell tekinteni; erre a titokgazdát a megkeresésben figyelmeztetni kell. Egyebekben a 170. §-t megfelelően alkalmazni kell. Ha a titokgazda határidőn belül úgy nyilatkozik, hogy az üzleti vagy hivatásbeli titok felek által történő megismeréséhez nem járul hozzá, az okirat ezen része bizonyítékként nem használható fel.

(4) Nem kell a (3) bekezdést alkalmazni, ha az okirat tartalma a közérdekű adatok nyilvánosságára és a közérdekből nyilvános adatra vonatkozó külön törvényi rendelkezések alapján nem minősül üzleti titoknak, vagy ha a per

tárgyát annak eldöntése képezi, hogy az okirat tartalma közérdekű adatnak minősül-e.

(5) A bíróság az iratok, valamint a titokgazda nyilatkozatának beérkezéséről, illetve ennek elmaradásáról a feleket tájékoztatja.”

(2) A Pp. a 192. §-át követően az alábbi 192/A. §-sal egészül ki:

„192/A. § (1) A perben bizonyítékként nem használható fel az államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó okirat (az okirat ilyen titkot tartalmazó része), melynek a fél általi megismeréséhez a minősítő nem járult hozzá.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a pert a megismerési kérelem megtagadása miatt indították, vagy a per tárgyát annak eldöntése képezi, hogy az okirat tartalma államtitoknak vagy szolgálati titoknak minősül-e. Az ilyen perben a felperes, a felperes oldalán beavatkozó személy és ezek képviselője az államtitkot, szolgálati titkot az eljárás során nem ismerheti meg. A perben résztvevő egyéb személyek, valamint azok képviselői az államtitkot, szolgálati titkot csak akkor ismerhetik meg, ha a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény szerinti legmagasabb szintű nemzetbiztonsági ellenőrzésüket elvégezték.”

33. § A Pp. 195. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, a § a következő (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az (5)–(7) bekezdés számozása (6)–(8) bekezdésre változik:

„(4) Az eredeti elektronikus közokiratával azonos bizonyító ereje van annak az elektronikus közokiratról készített papír alapú okiratnak, amelyet a közokirat kiállítására jogosult ügykörén belül, a megszabott alakban vagy külön jogszabályban meghatározott eljárási rend szerint készített el. Ugyanilyen bizonyító ereje van az elektronikus közokirat megőrzésére hivatott szerv által vagy ellenőrzése mellett készített papír alapú okiratnak, továbbá a közokiratot kiállító vagy őrzésére hivatott szerv által az elektronikus közokiratot tároló adathordozó útján nyert adatok alapján készített papír alapú okiratnak.

(5) A magánokiratról a közokirat kiállítására jogosult által ügykörén belül, a megszabott közokirati alakban készített okirat – ideértve az elektronikus okiratot, valamint az elektronikus magánokiratról készített papír alapú okiratot is – teljesen bizonyítja, hogy annak tartalma az eredeti okiratával megegyezik. Elektronikus okirat esetében e bizonyító erő megállapításának feltétele az is, hogy a közokirat kiállítására jogosult az okiratot minősített elektronikus aláírással és – ha jogszabály így rendelkezik – időbélyegzővel lássa el, vagy azt külön jogszabály által meghatározott eljárás szerint készítse el. A magánokiratról közokirati alakban készített okirat bizonyító ereje – a magánokirat tartalmát illetően – megegyezik az eredeti okiratával.”

34. § A Pp. 196. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Gazdálkodó szervezet által kiállított vagy őrzött okiratról készült felvétel [195. § (2) bek.], továbbá bármilyen adathordozó útján készített okirat – értve ezalatt az elektronikus okiratról készített papír alapú okiratot is – teljes bizonyító erővel bizonyítja, hogy tartalma megegyezik az eredeti okiratával, feltéve, hogy a gazdálkodó szervezet, amely a felvételt készítette vagy az okiratot kiállította, illetve őrizi, a felvétel vagy az okirat azonosságát szabályszerűen igazolta. Gazdálkodó szervezet által kiállított vagy őrzött okiratról készült elektronikus okirat akkor bizonyítja teljes bizonyító erővel azt, hogy tartalma megegyezik az eredeti okiratával, ha az okiratról elektronikus okiratot készítő azt minősített elektronikus aláírással és – ha jogszabály így rendelkezik – időbélyegzővel látta el, illetve külön jogszabály által meghatározott eljárás szerint készítette el. Gazdálkodó szervezet által kiállított vagy őrzött okiratról készült okirat bizonyító ereje – az okirat tartalmát illetően – az eredeti okiratával, közokiratról készült okirat esetében pedig a teljes bizonyító erejű magánokiratával azonos.”

35. § A Pp. 218. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tárgyalás folyamán hozott végzéseket és az ítéletet a tárgyalás napján ki kell hirdetni. A kihirdetést azonban az ítéletre nézve – legfeljebb tizenöt napra – a bíróság elhalaszthatja azzal, hogy a kihirdetés hatánapját nyomban ki kell tűzni, és a határozatot a kihirdetés napjáig írásba is kell foglalni.”

36. § A Pp. 219. §-ának (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) A határozatot – kivéve, ha annak kihirdetését a bíróság elhalasztotta [218. § (1) bek.] – annak meghozatalától számított legkésőbb tizenöt napon belül kell írásba foglalni és az írásba foglalást követő nyolc napon belül kézbesíteni kell. Ha az ítélet kihirdetését a bíróság elhalasztotta, a kihirdetéskor jelen lévő feleknek a bíróság az írásba foglalt ítéletet nyomban kézbesíti, és ezt a jegyzőkönyvben is feltünteti, a meg nem jelent feleknek pedig nyolc napon belül kézbesíti. A felek részére a határozatnak nemcsak a rendelkező részét, hanem indokolását is kézbesíteni kell, kivéve, ha a határozatot a törvény szerint nem kell megindokolni.”

37. § A Pp. 221. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdésben foglaltak az irányadók abban az esetben is, ha a fellebbezésre jogosultak e jogukról valamennyien lemondtak.”

38. § A Pp. 225. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ítélet kiegészítését annak közlésétől számított tizenöt nap alatt bármelyik fél kérheti, ha a bíróság valamely kereseti kérelem vagy ellenkérelem felől, vagy a kereseti kérelem vagy az ellenkérelem valamely része felől

akár a fő-, akár a mellékkötelezettség tekintetében nem határozott, avagy a perköltség viselése vagy az ítélet előzetes végrehajthatósága felől, habár annak helye lett volna, nem rendelkezett.”

39. § A Pp. 230/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A jogerő megállapításáról a felet a jogerő beálltától számított nyolc napon belül értesíteni kell. Az értesítés a jogerőt megállapító végzés, ha pedig a fél részére a határozatot még nem kézbesítették, a záradékolt határozat kiadmányának kézbesítésével történik. A záradékkal ellátott határozatkiadmányt vagy a jogerőt megállapító végzést – utóbbit a határozat kiadmányával együtt – jogszabályban megjelölt külön szerveknek is meg kell küldeni.”

40. § (1) A Pp. 260. §-ának (1) bekezdése az alábbi *d)* ponttal egészül ki:

(A jogerős ítélet ellen perújításnak van helye, ha:)

„*d)* a keresetlevelet vagy más iratot a fél részére a hirdetményi kézbesítés szabályainak megsértésével hirdetmény útján kézbesítették.”

(2) A Pp. 260. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(4) Az (1) bekezdés *d)* pontjára hivatkozással csak az a fél élhet perújítással, akinek az iratot hirdetmény útján kézbesítették, és kizárólag akkor, ha a 101. § (2) bekezdésében meghatározott jogkövetkezményeket a bíróság az elsőfokú eljárásban vagy egyéb perorvoslatban a fél hibáján kívül álló okból nem mondhatta ki, és a fél a hirdetményi kézbesítést követő eljárást nem hagyta jóvá.”

41. § A Pp. a 266. §-át követően az alábbi 266/A. §-sal egészül ki:

„266/A. § A 260. § (1) bekezdés *d)* pontjára hivatkozással előterjesztett perújítási kérelmet az elsőfokú bíróság – ha azt a 264. § alapján hivatalból nem utasítja el – az iratokkal együtt a perújítás megengedhetősége és érdeme tárgyában való döntés végett felterjeszti a másodfokú (felülvizsgálati) bírósághoz, ha a hirdetményi kézbesítés szabályait a másodfokú (felülvizsgálati) eljárásban sértették meg. Ebben az esetben az eljárásnak csak az érvénytelenséggel érintett szakaszát kell megismételni. Egyebekben a másodfokú (felülvizsgálati) bíróság a 265. és 266., valamint a 267. és 268. § megfelelő alkalmazásával jár el.”

42. § A Pp. 293. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az apaság vélelmének megdöntése iránti perben az alperest – a vértulajdonság-vizsgálat és a származás megállapításához szükséges más orvosszakértői (élettani) vizsgálat költségei kivételével – a perköltségek megfizetésére kötelezni nem lehet; a pernek a felperesre nem hárítható költségét az állam viseli.”

43. § A Pp. 311. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A gondnokság alá helyezés iránti perben a feleket jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül teljes költségmentesség (84. §) illeti meg.”

44. § A Pp. 312. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A gondnokság alá helyezés hatályában való fenntartása, módosítása és megszüntetése, valamint a gondnokság alá helyezés kötelező felülvizsgálata iránt indított perben a feleket jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül teljes költségmentesség (84. §) illeti meg.”

45. § A Pp. XIX. Fejezete (313–323. §) helyébe a következő fejezet lép:

„XIX. Fejezet

Fizetési meghagyásos eljárás

A fizetési meghagyás kibocsátásának esetei

313. § (1) A pénz fizetésére vagy ingó dolog kiadására irányuló lejárt követelés fizetési meghagyás útján is érvényesíthető.

(2) Kizárólag fizetési meghagyás útján érvényesíthető a pénz fizetésére irányuló olyan lejárt követelés, amelynek a 24. és 25. § szerint számított összege az egymillió forintot nem haladja meg, feltéve, ha van olyan bíróság, amely a fizetési meghagyás kibocsátására illetékes.

(3) Fizetési meghagyást nem lehet kibocsátani, ha a kötelezettnek nincs belföldön ismert lakóhelye (tartózkodási helye vagy székhelye).

314. § (1) A fizetési meghagyásos eljárásban bírósági titkár, fogalmazó vagy bírósági ügyintéző is önállóan, önálló aláírási joggal járhat el.

(2) A fizetési meghagyásos eljárásban – a kifejezetten emberi közreműködést nem igénylő eljárási cselekmények tekintetében – a bíróság gépi adatfeldolgozással, számítástechnikai eszköz útján is eljárhat (automatizált fizetési meghagyásos eljárás).

(3) A (2) bekezdés alkalmazása esetén a bíróságok országosan egy közös számítógépes rendszer útján járnak el.

A fizetési meghagyás kibocsátására irányuló kérelem

315. § (1) A fizetési meghagyás iránti kérelmet az igazságügyért felelős miniszter rendeletében meghatározott űrlapon kell előterjeszteni; e rendelet a beadványok példányszámát a 93. §-tól eltérően is meghatározhatja. A kérelemre egyebekben – ha e fejezet másként nem rendelkezik – a 93., 94. és 121. § rendelkezései megfelelően irányadók. Azt az okiratot (annak másolatát, kivonatát), amelyre a fél bizonyítékként hivatkozik, csak akkor kell csatolni, ha az a követelés kötelezett által való beazonosításához szükségesnek tűnik. Ingó dolog kiadása iránti követelés

esetében a kérelemben azt a pénzüsszeget is meg kell jelölni, amelyet a jogosult a dolog helyett elfogadni hajlandó.

(2) A kérelemben megjelölhető a természetes személy kötelezett születési helye, ideje, anyja neve, illetve adóazonosító jele; jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet (e fejezetben együtt: jogi személy) kötelezett nyilvántartási száma, illetve adószáma. Az űrlapon a jogosultat erről akként kell tájékoztatni, hogy ezen adatok a követelés későbbi végrehajtását segítik elő.

(3) A kérelem a kötelezett ellen fennálló több követelés tekintetében, valamint több kötelezett ellen fennálló azonos követelés tekintetében együttesen is előterjeszhető. Több kötelezett ellen fennálló követelés esetében az egyes kötelezettek terhelő összegeket határozottan meg kell jelölni, egyetemleges kötelezettség esetében pedig a kérelemben ezt kell feltüntetni. E rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni arra az esetre, ha a kérelmet több jogosult terjeszti elő.

(4) A fizetési meghagyás iránti kérelmet elektronikus úton, az igazságügyért felelős miniszter rendeletében meghatározott elektronikus űrlapon is elő lehet terjeszteni, ebben az esetben a bíróság gépi adatfeldolgozással, számítástechnikai eszköz útján jár el.

(5) A jogosult köteles az űrlapnak mind a kérelem előterjesztésére, mind a meghagyás kibocsátására szolgáló részét a 121. §, illetve a 317. § (3) bekezdésének megfelelően kiállítani azzal, hogy a 167. § (3) bekezdésének alkalmazása esetén a tanú személyi adatait külön lapon sem kell bejelenteni. Ha a jogosult a kérelmet nem az arra rendszeresített űrlapon terjesztette elő – ideértve a 316. § (3) bekezdésében foglalt esetet is –, vagy ha a fél az űrlapot nem megfelelően töltötte ki, illetve nem csatolta a szükséges példányszámban, őt a bíróság a hiányok pótlására hívja fel. A 124. § (2) bekezdését a fizetési meghagyásos eljárásban is megfelelően alkalmazni kell azzal az eltéréssel, hogy a 121/A. § (2) bekezdésében meghatározott iratokat nem kell csatolni.

(6) A fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztésének ugyanaz a hatálya, mint a keresetlevél beadásának.

316. § (1) A fizetési meghagyás iránti kérelem elintézésére a 95. §, a 125. § (4) bekezdése, valamint a 129. §, 130. § és 132. § rendelkezései megfelelően irányadók; ugyanezeket a rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni a 315. §-ban meghatározott előfeltételek hiánya esetében is.

(2) A fizetési meghagyást – a jogosult külön kérelme hiányában – csak a kötelezett részére kell kézbesíteni. A bíróság a fizetési meghagyást a jogosultnak is kézbesíteti, ha a fizetési meghagyást a (3) bekezdés alapján bocsátja ki.

(3) A 313. § (2) bekezdése alá tartozó esetben beadott keresetlevelet fizetési meghagyás kibocsátására irányuló kérelemként kell elintézni.

(4) Ha a fizetési meghagyás kibocsátásának a 313. § alapján nincs helye, a kérelmet – a fizetési meghagyás

kibocsátása nélkül – keresetlevélként az általános szabályok szerint kell elintézni. Ilyen esetben a bíróság felhívja a jogosultat, hogy – amennyiben azt még nem tette meg – nyolc nap alatt az illetéket a peres eljárás illetékére egészítse ki, az ügyre vonatkozó részletes tényállításait adja elő, és bizonyítékait terjessze elő, különben az eljárást megszünteti. Ha a jogosult a kérelemben a 167. § (3) bekezdésének alkalmazásával jelölt meg tanút, a bíróság arra is felhívja a jogosultat, hogy a tanú nevét és idézhető címét – amennyiben az szükséges, egyéb személyi adatait – az ott meghatározott módon jelentse be. Ha a jogosult a bíróság felhívásának eleget tesz, az elnök az ügy tárgyalására tűz ki hatánapot.

317. § (1) A bíróság a fizetési meghagyást az ellenfél meghallgatása nélkül, legkésőbb a kérelem beérkezésétől számított tizenöt napon belül bocsátja ki.

(2) Ha a fizetési meghagyás iránti kérelmet a jogosult elektronikus úton terjesztette elő, a fizetési meghagyást a bíróság annak beérkezésétől számított három napon belül bocsátja ki.

(3) A fizetési meghagyásnak tartalmaznia kell:

a) az eljáró bíróságot és a bírósági ügyszámot;
b) a feleknek és képviselőiknek nevét és lakóhelyét (tartózkodási helyét vagy székhelyét);

c) a követelés jogalapját, valamint a követelésnek és járulékeinak összegét, ingó dolog kiadására irányuló követelés esetében pedig a dolognak, valamint annak a pénzüsszegnek megjelölését, amelyet a jogosult a dolog helyett elfogadni hajlandó;

d) azt a meghagyást, hogy a kötelezett a követelésnek a meghagyás kézbesítésétől számított tizenöt nap – váltón alapuló követelés esetében három nap – alatt tegyen eleget és az összegszerűen meghatározott eljárási költségeket is fizesse meg;

e) azt a tájékoztatást, hogy a bíróság a meghagyással érvényesített követelés jogalapját és az annak bizonyítására szolgáló tényeket érdemben nem vizsgálta, és a meghagyás akkor válik jogerőssé és végrehajthatóvá, ha a kötelezett határidőben nem mond ellent;

f) azt a figyelmeztetést, hogy a kötelezett – ha a követelést alaptalannak tartja – a meghagyás ellen a 319., illetve 320. § szerint ellentmondással élhet;

g) azt a figyelmeztetést, hogy ha a meghagyás kézhezvétele után a kötelezett a követelést teljesíti, az elismerésnek minősül, és ebben az esetben a meghagyás az ellentmondásra nyitva álló határidő utolsó napját követő napon jogerőre emelkedik.

(4) A meghagyás a természetes személy adós születési helyét, idejét, anyja nevét, illetve adóazonosító jelét; jogi személy adós adószámát és nyilvántartási számát annyiban tartalmazza, amennyiben azokat a jogosult a kérelemben megjelölte. Ha azonban a jogi személyt bíróság elektronikus adatbázisban tartja nyilván, az eljáró bíróság a nyilvántartási számot hivatalból beszerzi, és azt a meghagyáson feltünteti.

318. § (1) A fizetési meghagyás kézbesítésének ugyanaz a hatálya, mint a keresetlevél kézbesítésének (128. §).

(2) A fizetési meghagyás hirdetmény útján nem kézbesíthető. Ha a 132. § (2) bekezdése alapján a jogosult hirdetményi kézbesítést kér, a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet a 316. § (4) bekezdésének megfelelő alkalmazásával keresetlevélként kell elintézni.

Ellentmondás, tárgyalás

319. § (1) A fizetési meghagyás ellen a kötelezett annak kézbesítésétől számított tizenöt nap – váltón alapuló követelés esetében három nap – alatt a fizetési meghagyást kibocsátó bíróságnál írásban ellentmondással élhet. Az ellentmondást az igazságügyért felelős miniszter rendeletében meghatározott úrlapon is elő lehet terjeszteni. Ha az ellentmondás a fizetési meghagyásnak csak valamely része vagy rendelkezése ellen irányul, a fizetési meghagyásnak az ellentmondással nem érintett része (rendelkezése) jogerőre emelkedik.

(2) A kötelezettnek a követelésre az ellentmondásban nyilatkoznia kell. A kötelezett előadhatja a védekezésének alapjául szolgáló tényeket, valamint ezek bizonyítékait; okirati bizonyítékait eredetiben vagy másolatban csatolhatja.

(3) Ha az ellentmondásban a kötelezett a követelésre érdemben nem nyilatkozik, vagy az ellentmondás egyébként kiegészítésre szorul, az ellentmondás elutasításának ebből az okból nincs helye, az elnök azonban a 124. § alapján intézkedéseket tehet a tárgyalás előkészítésére.

(4) Nem tekinthető a fizetési meghagyás megtámadásának, ha a kötelezett a követelés összegét teljes egészében elismeri, és csak a fizetésre halasztásnak vagy az összeg részletekben való megfizetésének engedélyezését kéri. Ebben az esetben a 217. § (3) bekezdését kell megfelelően alkalmazni. Nem minősül a fizetési meghagyás megtámadásának a kijavításra irányuló kérelem sem.

(5) Ha a kötelezett az ellentmondásban okirati bizonyítékkal valószínűvé teszi, hogy az érvényesített követelést a fizetési meghagyás kézhezvételét megelőzően már teljesítette, a bíróság az okirati bizonyíték másolatának csatolásával felhívja a jogosultat, hogy tizenöt napon belül nyilatkozzék a követelés fennállásáról. Ha a jogosult a kötelezett állítását elismeri, vagy a felhívásra nem nyilatkozik, a bíróság a pert megszünteti, egyébként pedig a 322. § rendelkezései szerint jár el. Ha a jogosult a kötelezett nyilatkozata alapján a fizetési meghagyásban érvényesített követelését leszállítja, tárgyalást csak erre a követelésre kell kitűzni.

(6) Nem tekinthető a fizetési meghagyás megtámadásának, ha a kötelezett arra hivatkozik, hogy az érvényesített követelést a fizetési meghagyás kézhezvételét követően teljesítette; ebben az esetben a meghagyás az ellentmondásra nyitva álló határidő utolsó napját követő napon jogerőre emelkedik. Ha a kötelezett a teljesítést okirati bizonyítékkal valószínűvé teszi, a bíróság az okirati bizonyíték másolatának csatolásával felhívja a jogosultat, hogy tizenöt napon belül nyilatkozzék a követelés fennállásáról. Ha

a jogosult a kötelezett állítását elismeri, vagy a felhívásra nem nyilatkozik, a bíróság a 321. § (2) bekezdésében meghatározott záradékban feltünteti, hogy a követelés tárgyában végrehajtásnak nincs helye.

(7) Ha több kötelezett ellen kibocsátott fizetési meghagyás esetében a kötelezettek egyike terjeszt elő ellentmondást, ennek hatálya az 52. és 53. § megfelelően irányadó.

320. § (1) Ha a fizetési meghagyást a kötelezett nem vette át, és ezért azt a 99. § (2) bekezdése alapján kézbesítettnek kell tekinteni, a végrehajtható okirat kézbesítésétől számított tizenöt nap – váltón alapuló követelés esetében három nap – alatt a kötelezett a fizetési meghagyást kibocsátó bíróságnál írásban ellentmondással élhet. Az ellentmondás előterjesztésével egyidejűleg a kötelezett köteles a végrehajtás során felmerült, a jogosult által előlegezett költségeket a jogosultnak megfizetni vagy bírói letétbe helyezni. Ha ezt a kötelezett nem igazolja, a bíróság az ellentmondást érdemi vizsgálat nélkül elutasítja, ellenkező esetben a végrehajtási eljárást felfüggeszti. A végrehajtás során az ellentmondás előterjesztéséig felmerült költségeket a kötelezett viseli, kivéve ha a kézbesítési vélelmet megdönti.

(2) Ha a fizetési meghagyást tartalmazó iratot a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 31/D. §-a szerint végrehajtói kézbesítés útján kézbesítették, az (1) bekezdés szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az ellentmondás előterjesztésre nyitva álló határidőt attól az időponttól kell számítani, amikor a fizetési meghagyást tartalmazó irat végrehajtói kézbesítése a külön jogszabály szerint eredményesen megtörtént.

321. § (1) Ha a fizetési meghagyást ellentmondással a 319. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül nem támadták meg, annak ugyanolyan hatálya van, mint a jogerős ítéletnek, s ellene a XIII. fejezet megfelelő alkalmazásával perújításnak van helye.

(2) Ha a kötelezett a fizetési meghagyást kellő időben ellentmondással nem támadja meg, a bíróság a meghagyásnak a kérelem előterjesztésével egyidejűleg evégből benyújtott példányát jogerősítési záradékkal látja el, és így kézbesített a jogosultnak. Ha a fizetési meghagyást a kötelezett nem vette át, és ezért azt a 99. § (2) bekezdése alapján kell a részére kézbesítettnek tekinteni, a bíróság tájékoztatja a jogosultat a 320. §-ban, valamint a Vht. 31/D. §-ában foglaltakról.

(3) Ha a jogerős fizetési meghagyást a 320. §-ban meghatározott határidőn belül ellentmondással megtámadják, a meghagyás hatályát veszti, feltéve, ha az ellentmondást a bíróság hivatalból nem utasítja el.

(4) Ha az ellentmondás elkészt, vagy az nem az ellentmondás előterjesztésére jogosulttól származik, a bíróság azt hivatalból elutasítja.

322. § (1) A kellő időben [319. § (1) bek., 320. §] előterjesztett ellentmondás folytán a fizetési meghagyásos eljárás perré alakul át. A bíróság az ellentmondás kézbesítésével egyidejűleg felhívja a jogosultat, hogy – amennyiben

azt még nem tette meg – az illetéket nyolc napon belül a peres eljárás illetékének összegére egészítse ki, az ügyre vonatkozó részletes tényállításait adja elő, és bizonyítékait terjessze elő. Ezek elmulasztása esetében a bíróság a pert megszünteti. Ha a jogosult a kérelemben a 167. § (3) bekezdésének alkalmazásával jelölt meg tanút, az ellentmondás kézbesítésével egyidejűleg a bíróság arra is felhívja a jogosultat, hogy a tanú nevét és idézhető címét – amennyiben az szükséges, egyéb személyi adatait – az ott meghatározott módon jelentse be. Ha a kötelezett a követelésre vonatkozó nyilatkozatát az ellentmondással együtt már benyújtotta, annak másodpéldányát az ellentmondással kézbesíttetni kell a felperesnek.

(2) Ha a jogosult a (1) bekezdésben foglalt kötelezettségeit teljesíti, az iratok megérkezésétől számított harminc napon belül a bíróság az ügy tárgyalására hatánapot tűz ki, és arra a jogosultat felperesként, a kötelezettet pedig alperesként megidézi. Ha a bíróság a meghagyást a 316. § (2) bekezdése alapján a jogosultnak még nem kézbesítette, az ellentmondás folytán kitűzött tárgyalásra szóló idézéssel együtt a jogosultnak az ellentmondással megtámadott meghagyás egy példányát is kézbesítteti.

323. § (1) Az ellentmondás folytán kitűzött tárgyalásra a keresetlevél alapján kitűzött első tárgyalás szabályait, a további eljárásra pedig az elsőfokú eljárásra vonatkozó általános rendelkezéseket – vagy ha annak a 387. § alapján helye van, az Ötödik Rész rendelkezéseit – kell megfelelően alkalmazni. Az első tárgyalási nap időpontjára vonatkozó rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a határidőt a 322. § (1) bekezdésében meghatározott, a jogosult által beadott iratoknak a bírósághoz való érkezésétől kell számítani.

(2) A bíróság a 320. § rendelkezései szerint előterjesztett ellentmondás folytán perré alakult eljárásban az alperest legkésőbb az eljárást befejező határozatában pénzbírsággal sújtja, ha az alperes a jóhiszemű joggyakorlás követelményeivel ellentétesen vagy egyébként nyilvánvalóan alaptalanul terjesztett elő ellentmondást, kivéve ha a fizetési meghagyás kézbesítésének vélelmét megdönti.”

46. § (1) A Pp. 330. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a felperes által benyújtott keresetlevél nem felel meg a 121. §-ban meghatározott követelményeknek, vagy egyéb okból a 130. § alkalmazásának van helye, az alperes az iratokkal együtt felterjesztett nyilatkozatában csak erre köteles kitérni. Ilyen esetben a keresetben foglaltakra érdemben csak akkor köteles az alperes nyilatkozni, ha a keresetlevél hiányai pótlásra kerültek, illetve a bíróság a 332. § alkalmazásával értesíti az alperest a tárgyalás előkészítéséről.”

(2) A Pp. 331. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) Ha a fél igazolja, hogy a keresetlevelet a 330. § rendelkezéseinek megfelelően az elsőfokú határozatot hozó szervnél határidőben benyújtotta, a keresetlevél és az ügy

iratai azonban a felterjesztésre és továbbításra nyitva álló határidőkre figyelemmel a bírósághoz nem érkeztek meg, a keresetlevelet határidőben benyújtottnak kell tekinteni. Ebben az esetben a bíróság az igazolással egyidejűleg hozzá eljuttatott eredeti szövegű keresetlevelet az általános szabályok szerint közli az alperessel, intézkedik az iratok és az alperes nyilatkozatának beszerzése iránt, a mulasztó közigazgatási szervet pedig pénzbírsággal (120. §) sújtja.”

(3) A Pp. 340/A. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem tárgyában a kérelemnek a Legfelsőbb Bírósághoz való beérkezésétől számított százhusz napon belül dönt.”

47. § A Pp. 341. §-ának c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt indított perekre ennek a fejezetnek a rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:)

„c) az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásaival – ideértve a baleseti táppénzt és a baleseti járadékot is – kapcsolatos keresetet a munkáltató székhelye (telephelye) szerint illetékes egészségbiztosítási szerv vagy nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv ellen kell megindítani akkor is, ha az elsőfokú határozatot nem ez a szerv hozta,”

48. § A Pp. 342. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Sajtóhelyreigazítást [Ptk. 79. §] az érintett személy a közlemény megjelenésétől, illetőleg a közvetítéstől számított harminc napon belül írásban kérheti a sajtótól. A helyreigazítást az érintett személyen kívül, de az ő hozzájárulásával a feladatkörében érintett miniszter – bíró és bírósági dolgozó hivatalos működésével összefüggően az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnöke – is kérheti, ha a valótlan tartalmú közlemény a közérdeket sérti.”

49. § (1) A Pp. a 386. §-t követően a következő ÖTÖDIK RÉSZ-szel, XXVI. fejezettel és 387–391/D. §-sal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi ÖTÖDIK RÉSZ számozása HATODIK RÉSZ-re, a XXVI. fejezet számozása XXVII. fejezetre változik:

„ÖTÖDIK RÉSZ KISÉRTÉKŰ PEREK

XXVI. Fejezet

Az általános szabályok alkalmazása

387. § (1) Az I–XIV. Fejezet szabályait az e Részben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni a helyi bíróság hatáskörébe tartozó, a 24. és 25. § rendelkezései szerint számítva az egymillió forintot meg nem haladó, pénz fizetésére irányuló követelések érvényesítésére indított perekben, amelyekben az eljárás fizetési meghagyással szemben előterjesztett ellentmondás folytán alakult perré [313. § (2) bek.] (kisértékű perek).

(2) A kisértékű perek szabályainak alkalmazhatósága tekintetében a per tárgyának a fizetési meghagyás iránti kérelem beadásakor fennálló értéke irányadó.

(3) Ha a per keresetváltoztatás folytán nem tartozna a kisértékű perek körébe, a pert az általános szabályok szerint kell folytatni. A korábban megtett valamennyi perbeli cselekmény és nyilatkozat hatályos marad, azon perbeli jogok és kötelezettségek pedig, melyek gyakorlását vagy teljesítését a kisértékű perek szabályai határidőhöz kötötték, az általános szabályok szerint gyakorolhatók, illetve teljesítendőek akkor is, ha a kisértékű perek szabályaiban meghatározott határidő már letelt.

(4) Nem lehet alkalmazni a kisértékű perek szabályait, ha az iratokat hirdetmény útján kell kézbesíteni, vagy ha a bíróság bármelyik fél részére ügygondnokot rendel. Nem lehet alkalmazni a kisértékű perek szabályait akkor sem, ha a felek közösen előterjesztett kérelmükben a per általános szabályok szerinti elbírálását kérik. Ezekben az esetekben a (3) bekezdés második mondatát kell megfelelően alkalmazni.

Tárgyalás

388. § (1) A bíróság a felperes részletes tényelőadását és bizonyítékait [322. § (1) bek.] legkésőbb a tárgyalásra szóló idézésben közli az alperessel. A bíróság a feleket a tárgyalásra szóló idézésben tájékoztatja arról, hogy a pert ezen Rész rendelkezései szerint bírálja el. A tájékoztatásnak ki kell terjednie arra, hogy a feleknek megjelenési és nyilatkozattételi kötelezettségük van, ezek, valamint az egyes eljárási – különösen a bizonyítási indítványok előterjesztésére, a keresetváltoztatásra, a viszontkereset-indításra és a beszámítási kifogás előterjesztésére vonatkozó – határidők elmulasztása milyen jogkövetkezéssel jár.

(2) A bíróságnak a tárgyalást úgy kell kitűznie, hogy az első tárgyalási nap a 322. § (1) bekezdésében meghatározott, a jogosult által beadott iratoknak a bírósághoz való érkezését követő legkésőbb negyvenöt napon belül megtartható legyen.

389. § (1) Első tárgyalási napnak kell tekinteni azt a tárgyalási határnapot is, amelyre az alperes érdemi ellenkérelmének (139. §) előadása előtt a bíróság a tárgyalást elhalasztotta.

(2) A fél a bizonyítási indítványait – amennyiben a (3)–(6) bekezdés másként nem rendelkezik – legkésőbb az első tárgyalási napon terjesztheti elő.

(3) Keresetváltoztatás, illetve viszontkereset-indítás esetén a megváltoztatott keresettel, illetve a viszontkeresettel érvényesített jog bizonyítására vonatkozó indítványt a fél azon a tárgyalási napon is előterjesztheti, amelyen a keresetváltoztatás (viszontkereset-indítás) történt, ha pedig arra két tárgyalási nap között került sor, az azt követő tárgyalási napon. Ha a bíróság az alperesnek (viszontkereseti alperesnek) a tárgyalásra történő felkészülésre határidőt biztosít, az alperes bizonyítási indítványait ezen határidőn belül köteles előterjeszteni. Ezeket a rendelkezéseket az ellenbizonyításra is megfelelően alkalmazni kell.

(4) Beszámítási kifogás előterjesztése esetén a beszámítani kívánt követelés bizonyítására vonatkozó indítványt a kifogás előterjesztésével egyidejűleg kell előterjeszteni. Ezt a rendelkezést az ellenbizonyításra is megfelelően alkalmazni kell.

(5) A fél bizonyítási indítványát az ellenfél beleegyezésével a per folyamán bármikor előterjesztheti, kivéve ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésztett, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő.

(6) Az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig a fél akkor is előterjesztheti bizonyítási indítványát, ha abban oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amely önhibáján kívül az indítvány előterjesztésére egyébként nyitva álló határidő lejártá után jutott a tudomására, illetve amely jogerőre emelkedéséről önhibáján kívül e határidő lejártá után szerzett tudomást, és ezt kellően igazolja.

(7) Az e § rendelkezéseivel ellentétesen előterjesztett bizonyítási indítványt a bíróság köteles figyelmen kívül hagyni.

A tárgyalás elmulasztásának következményei

390. § (1) A fizetési meghagyással szemben előterjesztett ellentmondás nem akadályozza a bírósági meghagyás kibocsátását.

(2) A folytatólagos tárgyalás elmulasztása az ügy érdemében való döntést nem gátolja, a bíróság az ügy érdemében a rendelkezésre álló adatok alapján dönt.

(3) A 137. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott esetben szünetelésnek helye nincs, a bíróság a pert megszünteti.

Folytatólagos tárgyalás

391. § Ha az ügy körülményei azt nem zárják ki, a folytatólagos tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy az az elhalasztott tárgyalás napját követően legkésőbb harminc napon belül megtartható legyen.

Keresetváltoztatás

391/A. § (1) A felperes a keresetét az alperes érdemi ellenkérelme előadása után csak egy ízben, az első tárgyaláson változtathatja meg. Ezen időpont után a felperes – az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig – az alperes hozzájárulásával változtathatja meg a keresetét.

(2) A bíróság kivételesen engedélyezheti, hogy a felperes a keresetét írásban az első tárgyalást követően, de legkésőbb a folytatólagos tárgyalásig nyitva álló időköz első harmadában az alperes hozzájárulása nélkül megváltoztassa, ha az első tárgyaláson ehhez felkészülési időt kért. A megváltoztatott keresetet az alperessel a folytatólagos tárgyalást megelőző nyolcadik napig kell kézbesítés útján közölni.

(3) A felperes az alperes hozzájárulása nélkül az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekeszté-

séig megváltoztathatja keresetét, ha oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amely önhibáján kívül a keresetváltoztatásra az (1) bekezdés szerint nyitva álló határidő lejártá után jutott a tudomására, illetve amelynek jogerőre emelkedéséről önhibáján kívül e határidő lejártá után szerzett tudomást, és ezt kellően igazolja.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés nem zárja ki, hogy a felperes az (1) bekezdésben megjelölt határidőn túl az alperes hozzájárulása nélkül

a) az eredetileg követelt dolog helyett utóbb beállott változás folytán más dolgot vagy kártérítést követelhesen;

b) ugyanazon jogviszony alapján más jogkövetkezmény alkalmazását kérhesse;

c) a keresetét felemelhesse vagy leszállíthassa, illetve az eredetileg nem követelt járulékokra vagy a követeléseknek, illetőleg járulékoknak a per folyamán esedékké vált részleteire is kiterjeszthesse;

d) megállapítás helyett teljesítést vagy teljesítés helyett megállapítást követelhesen (123. §).

(5) A bíróság a keresetnek a (4) bekezdés szerint történő megváltoztatását figyelmen kívül hagyja, ha nyilvánvaló, hogy a felperes azt azért terjesztette elő késedelmesen, hogy a per befejezését hátráltassa.

(6) A keresetnek az 51. § alapján az eredetileg perbe nem vont alperesekre való kiterjesztésére, valamint a perbehívásra [58. és 63. §, 64. § (1) bek.] az (1)–(3) és az (5) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

Viszontkereset

391/B. § (1) Az alperes a felperes ellen – annak hozzájárulása nélkül – viszontkeresetet az első tárgyaláson indíthat. Ezen időpont után az alperes a felperes ellen – az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig – viszontkeresetet csak annak hozzájárulásával indíthat.

(2) A bíróság kivételesen engedélyezheti, hogy az alperes viszontkeresetet írásban az első tárgyalást követően, de legkésőbb a folytatólagos tárgyalásig nyitva álló időköz első harmadában a felperes hozzájárulása nélkül indíthasson, ha az első tárgyaláson ehhez felkészülési időt kért. A viszontkeresetet a felperessel a folytatólagos tárgyalást megelőző nyolcadik napig kell kézbesítés útján közölni.

(3) Ha a felperes a keresetét az alperes hozzájárulásával vagy a 391/A. § (3) bekezdése alapján megváltoztatta, az alperes a felperes hozzájárulása nélkül indíthat viszontkeresetet. E viszontkereset-indítás határidejére az (1) bekezdés első mondatát, valamint a (2) bekezdést kell alkalmazni azzal, hogy első tárgyaláson azt a tárgyalást kell érteni, amelyen a felperes a keresetét megváltoztatta, ha a keresetváltoztatás a tárgyalási időközben történt, akkor a következő tárgyalási napot.

(4) A bíróság érdemi tárgyalás nélkül végzéssel elutasítja a viszontkeresetet, ha nyilvánvaló, hogy a fél azt azért terjesztette elő késedelmesen, hogy a per befejezését hátráltassa.

(5) A bíróság érdemi tárgyalás nélkül végzéssel elutasítja a viszontkeresetet, amelyben nem kizárólag pénzkövetelést érvényesítenek, vagy amelyben olyan pénzkövetelést érvényesítenek, melynek az értéke a 24. és 25. § rendelkezései szerint számítva az egymillió forintot meghaladja.

Beszámítási kifogás

391/C. § (1) A kisértékű perekben beszámítási kifogást az első tárgyalás után csak akkor lehet előterjeszteni, ha:

a) a beszámítani kért követelést az ellenfél elismeri,

b) a beszámítandó követelés fennállta közokirattal vagy teljes bizonyítóerejű magánokirattal bizonyítható,

c) a beszámítani kért követelés ezen időpontot követően járt le, vagy

d) a követelés fennálltáról vagy lejártáról ezen időpont után szerzett a fél tudomást és ezt valószínűsíti.

(2) A bíróság kivételesen engedélyezheti, hogy a fél az (1) bekezdésben foglalt korlátozás mellőzésével a beszámítási kifogást írásban az első tárgyalást követően, de legkésőbb a folytatólagos tárgyalásig nyitva álló időköz első harmadában terjeszthessen elő, ha az első tárgyaláson ehhez felkészülési időt kért. A beszámítási kifogást az ellenféllel a folytatólagos tárgyalást megelőző nyolcadik napig kell kézbesítés útján közölni.

Határozatok

391/D. § A feleket az ítéletben a rendelkező részt követően tájékoztatni kell a 392–394. § szerint elbírálandó fellebbezés kötelező tartalmi elemeiről, illetve az ezek hiányából adódó jogkövetkezményekről is.”

(2) A Pp. a 391/C. §-t követően a következő alcímmel és 392–394/A. §-sal egészül ki:

„Fellebbezés kisértékű perekben

392. § (1) Fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában lényeges eljárási szabálysértésnek az olyan jogszabálysértés minősül, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása volt.

(3) Az elmulasztott fellebbezési határidő utolsó napjától számított hatvan nap elteltével igazolási kérelem akkor sem terjeszthető elő, ha a mulasztás csak később jutott a fél tudomására, vagy az akadály csak később szűnt meg.

(4) A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs. E tilalom nem érvényesül, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértése vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor.

(5) A másodfokú eljárásban a 247. § a)–c) pontja alkalmazásának – ha az bizonyítási eljárás lefolytatását tenné szükségessé – csak akkor van helye, ha a keresetváltoztatásra okot adó körülmények a tárgyalás berekesztését

követően álltak be. E tilalom nem érvényesül, ha a (4) bekezdés alapján a bizonyítási eljárás folytatásának egyébként is helye van.

(6) Ha a beszámítási kifogás előterjeszthető, a (4) bekezdésben foglalt tilalom annak elbírálása során nem alkalmazható.

393. § (1) A fellebbezést a tanács elnöke a 240–242. §-ban meghatározott intézkedések szükségessége megvizsgálásával egy időben hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés – figyelemmel a 392. § (5) és (6) bekezdésére is – nélkülözi a 392. § (1) bekezdésében megjelölt hivatkozást. A fellebbezés elutasításának ezen az alapon nincs helye, ha a fellebbező megjelöli, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint mely jogát vagy jogos érdekét sérti.

(2) A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart.

(3) Tárgyalás tartását a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének kézhezvételétől számított nyolc napon belül, a fellebbező fél ellenfele pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti. A határidők elmulasztásának igazolására a 392. § (3) bekezdése irányadó.

394. § (1) Ha az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása nem volt, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

(2) Lényeges eljárási szabálysértés megállapítása esetén a másodfokú bíróság a 252. §-ban meghatározottak szerint határoz.

(3) Ha az ítélet anyagi jogszabályt sért, és a döntéshez szükséges tények megállapíthatóak, a bíróság a jogszabálysértő határozatot – mindenkor a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között – megváltoztathatja, egyébként a jogszabálysértő határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és az ügyben eljárt elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

394/A. § A 392–394. § rendelkezései nem alkalmazhatók a végzés elleni fellebbezés esetében. A 392–394. § rendelkezései nem alkalmazhatók az ítélet elleni fellebbezés esetén sem, ha a per tárgya tartási vagy egyéb járadék jelleghű követelés.”

50. § (1) A Pp. 395. §-ának (4) bekezdése a következő g) és h) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy)

„g) a tanú által a peres és nemperes eljárásban felszámítható költségekre vonatkozó részletes szabályokat az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben,

h) a fizetési meghagyásos eljárásban alkalmazandó űrlapokat, azok tartalmi és formai kellékeit, az űrlapok közzétételének módját, valamint a benyújtandó űrlapok példányszámát”

(rendeletben állapítsa meg.)

(2) A Pp. 398. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a Pp. a következő 399. §-sal egészül ki:

„398. § E törvény 313–323. §-a összeegyeztethető szabályozást tartalmaz az Európai Parlament és a Tanács a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó fizetési késedelem leküzdéséről szóló 2000/35/EK irányelvének 5. cikkével.

399. § (1) Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK rendeletében (e §-ban: rendelet) meghatározott európai fizetési meghagyás kibocsátására a 22. § (1) bekezdésében és a 23. §-ban meghatározott bíróság rendelkezik hatáskörrel. Ha a rendelet eltérően nem rendelkezik, az európai fizetési meghagyásos eljárásra megfelelően alkalmazni kell a XIX. Fejezet szabályait.

(2) Ha a rendelet szabályaiból más nem következik,

a) a rendelet 20. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott felülvizsgálatra e törvénynek a kézbesítési vélelem megdöntésére,

b) a rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott felülvizsgálatra e törvénynek a mulasztás igazolására,

c) a rendelet 20. cikkének (2) bekezdésében meghatározott felülvizsgálatra e törvénynek a perújítás megengedhetőségének vizsgálatára vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

51. § (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 58. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az illeték a peres eljárás illetékének 50%-a, ha az egyezségkötésre az első tárgyalást követően kerül sor. Ha a felek az első tárgyalást követően külön törvényben szabályozott közvetítői eljárásban vettek részt, és ezt követően a bíróság az egyezséget jóváhagyja, az egyébként fizetendő peres eljárás illetékek 50%-ának a közvetítő általános forgalmi adóval növelt díjával, de legfeljebb 50 000 forinttal csökkentett összegét kell megfizetni, feltéve ha a közvetítői eljárást törvény nem zárja ki; a fizetendő illeték mértéke azonban ebben az esetben sem lehet kevesebb a peres eljárás illetékének 30%-ánál.”

(2) Az Itv. 58. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Ha a felek a polgári eljárást megelőzően külön törvényben szabályozott közvetítői eljárásban vettek részt, az eljárás illetékének a közvetítő általános forgalmi adóval növelt – az illetékfizetésre kötelezett fél által viselt – díjával, de legfeljebb 50 000 forinttal csökkentett összegét, de legalább az egyébként fizetendő illeték 50%-át kell megfizetni. Nem jár illetékkedvezmény, ha

a) a közvetítői eljárást törvény kizárja, vagy

b) a közvetítői eljárásban létrejött megállapodás ellenére a megállapodással rendezett jogvita tárgyában a felek bármelyike bírósághoz fordul, kivéve ha a per tárgya kizárólag a megállapodásban foglaltak érvényesítése.”

52. § A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 40. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg)

„c) az adópolitikaért felelős miniszterrel egyetértésben a névjegyzékbe történő felvételi eljárás lefolytatásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét és megfizetésének szabályait.”

53. § (1) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 15. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A céginformációs szolgálat a cégjegyzékekben szereplő fennálló vagy törölt adatok, a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem elektronikusan rögzített, még be nem jegyzett adatainak, valamint a számviteli törvény szerinti beszámoló megismerését (a betekintés lehetőségét) kérelemre, bárki számára ingyenesen biztosítja, feltéve, hogy a céginformációt elektronikus úton kéri.”

(2) A Ctv. 20. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A cég cégjegyzékének adatait, illetve azok változásait – ideértve a cég törlését is – tartalmazó végzését a cégbíróság költségtérítés ellenében a Cégbírókönyvben hozza nyilvánosságra, felsorolva azokat az okiratokat is, amelyek alapján a végzést meghozta. A cégbíróság a végzést automatikusan, elektronikus úton juttatja el a Cégbírókönyv számára. A végzésben, illetve annak alapján a Cégbírókönyvben megjelenő közleményben azt is szerepeltetni kell, hogy a vonatkozó cégiratok a cégjegyzéket vezető cégbíróságon megtekinthetők. Emellett a Cégbírókönyvben közzétételre kerülnek azok a cégjegyzékadatok is, amelyekkel törvény rendelkezése szerint – más szervezet döntése alapján – elektronikus úton egészül ki a cégjegyzék.”

(3) A Ctv. 36. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás során az elektronikus úton küldött okiratokat minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel kell ellátni, oly módon, hogy az időbélyegző alapján a minősített elektronikus aláírás használatára való jogosultság – okirat aláírásának időpontjában való – fennállása megállapítható legyen. A jogi képviselő e kötelezettséget olyan módon is teljesítheti, ha a cégbejegyzési (változásbejegyzési) kérelmet látja el minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel. A cégbíróság által küldött elektronikus okirat közokiratnak minősül.”

54. § A Ctv. 37. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A bejegyzési (változásbejegyzési) kérelmet és annak mellékleteit a jogi képviselő elektronikus okirat formájában, elektronikus úton a céginformációs szolgálatához küldi meg. A bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem a kormányzati portál útján is benyújtható. A bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem benyújtására vonatkozó határidők szempontjából a céginformációs szolgálat, illetve a kormányzati portálhoz érkezés időpontja irányadó.”

55. § (1) A Ctv. 38. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A céginformációs szolgálat az elektronikus okiratot informatikai szempontból (így az elektronikus aláírás hitelessége, az adatok sértetlensége, az időbélyegző dátuma és hitelessége, az elektronikus okirat formátuma tekintetében) megvizsgálja. Ha a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem informatikai szempontból szabályszerűen került benyújtásra, a céginformációs szolgálat haladéktalanul továbbítja az illetékes cégbírósághoz. Ha a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem és mellékletei informatikai szempontból hibásak vagy hiányosak, a céginformációs szolgálat az iratokat a (2) bekezdés szerinti elektronikus igazolással együtt a jogi képviselőnek visszaküldi. Ebben az esetben a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelmet be nem nyújtottnak kell tekinteni.

(2) A céginformációs szolgálat a kérelem megérkezéséről, és arról, hogy azt továbbította a cégbírósághoz, a kérelem cégbírósághoz való sikeres továbbításával egyidejűleg elektronikus igazolást küld a jogi képviselőnek. A céginformációs szolgálat abban az esetben is igazolást küld a jogi képviselő számára, amennyiben az iratokat nem továbbítja a cégbíróság számára. Az elektronikus igazolást fokozott biztonságú elektronikus aláírással és időbélyegzővel kell ellátni.

(3) Ha a céginformációs szolgálatnál, illetve a kormányzati portálnál felmerült üzemzavar akadályozta a kérelem határidőben történő benyújtását, erre hivatkozással – a jogvesztő határidő esetét is ideértve – akkor is van helye igazolásnak, ha azt egyébként törvény kizárja.”

(2) A Ctv. 39. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A cégbíróság a jogi képviselővel elektronikus úton közli a bejegyzési (változásbejegyzési) eljárás során hozott végzéseket. Az elektronikus úton közölt végzést a jogi képviselő minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel ellátott visszaigazolásában megjelölt időpontban kell kézbesítettnek tekinteni. A visszaigazolásban fel kell tüntetni a cégbíróság megnevezését és az ügy számát is. A kézbesítéshez fűződő jogkövetkezmények az elektronikus úton történő közléshez fűződnek. Ha a cégbíróság 3 munkanapon belül nem kap visszaigazolást a jogi képviselőtől, az ügy iratait a bíróság a kérelem benyújtásának időpontjától számított 30 napon belül közzéteszi a Cégbírókönyvben.”

selőtől, a végzést a cégbíróóság írásban is megküldi. Ebben az esetben a kézbesítéshez fűződő jogkövetkezmények az írásban történő közléshez fűződnek. A cégbíróóság vezetője kijelölheti azon szervezeti egységet vagy személyt, amely, illetve aki gondoskodik a végzéseknek a cég jogi képviselője részére történő elektronikus kiadmányozás útján történő elektronikus megküldéséről.”

56. § (1) A Ctv. 48. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A bejegyzési kérelem elbírálásáról a cégbíróóság a bejegyzési kérelem érkezését követő egy munkaórán belül határoz. A kérelem elbírálására nyitva álló határidő számításának kezdő időpontja munkanapokon reggel 9 óra.”

(2) A Ctv. 48. §-ának (7) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(A cégbíróóság a bejegyzési kérelmet elutasítja, ha)

„d) az adóhatóság értesítése alapján az adószám megállapításához szükséges, az általános forgalmi adó alanyának az adóköteles tevékenysége megkezdésének bejelentésével összefüggő nyilatkozat nem felel meg a jogszabályi előírásoknak.”

57. § A Ctv. 50. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a cég létesítő okirata szerződésminta alkalmazásával készült, a változásbejegyzési eljárásra a 48. § rendelkezéseit kell alkalmazni. Egyéb változásbejegyzési eljárásban a 48. § rendelkezései nem alkalmazhatóak, és a változásbejegyzési kérelemhez az 1. és 2. számú melléklet szerinti iratokat kell csatolni.”

58. § A Ctv. 1. számú mellékletének V.1. pontja a következő f) alponttal egészül ki:

(A végelszámolás esetén szükséges okiratok:)

„f) állami adóhatósági és vámhatósági nyilatkozat arról, hogy a cégnek adótartozása nincs, és a cégnél adóhatósági eljárás nincs folyamatban.”

59. § A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény és egyéb törvények módosításáról szóló 2007. évi LXI. törvény 28. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) E törvény 12–14. §-a, 17. és 18. §-a, valamint 19. §-ának (2) bekezdése 2008. július 1. napján lép hatályba. E törvény 16. §-a 2009. július 1. napján lép hatályba. E törvény 15. §-a nem lép hatályba.”

60. § Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 27/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyvéd a cég – általa készített – létesítő okiratának és e cég bejegyzési (változásbejegyzési) kérelme további mellékleteinek elektronikus okirati formába alakítása esetén, az elektronikus kérelmet minősített elektronikus aláírásával látja el. Az ügyvéd a más eljárás kapcsán

összeállított elektronikus kérelem esetében is az átalakított okiratokat magában foglaló kérelmet látja el minősített elektronikus aláírásával. A minősített elektronikus aláírással az ügyvéd bizonyítja, hogy az elektronikus okirat tartalma megegyezik az eredeti papíralapú okiratéval. Időbelylegzővel csak a teljes e-aktát kell lezárni.”

61. § A jogi segítségnyújtással kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2007. évi CLI. törvény 21. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Pp.-nek és a Be.-nek e törvény 14. §-ával és 15. §-ával megállapított rendelkezéseit a 2008. január 1-jét követően indult ügyekben kell alkalmazni, valamint azokban a 2008. január 1-jén folyamatban lévő ügyekben, melyekben a költségkezdvezmény vagy pártfogó ügyvédi képviselő biztosítására vonatkozó igény ezen időpontot követően merült fel.”

62. § A nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet 67. §-a (2) bekezdésének a helyébe a következő bekezdés lép, egyidejűleg a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre változik:

„(2) Az Európai Unió tagállamai viszonylatában a 1393/2007/EK tanácsi rendelet alapján az iratok kézbesítésére irányuló jogsegélyforgalomban a magyar bíróság EU-tagállam bíróságával vagy más hatóságával közvetlenül érintkezik.”

63. § (1) Ez a törvény a (2)–(7) bekezdésben meghatározott kivételekkel 2009. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 42–44., 59. és 61. §-a, valamint 63. §-ának (10) bekezdése a törvény kihirdetését követő napon lép hatályba.

(3) E törvény 14., 15., 20., 23–26. és 30. §-a, 50. §-a (1) bekezdésének a Pp. 395. §-a (4) bekezdésének g) pontját megállapító rendelkezése, valamint 55–58. és 60. §-a, továbbá 64. §-ának (1) bekezdése 2008. július 1-jén lép hatályba.

(4) E törvény 62. §-a 2008. november 13-án lép hatályba, egyidejűleg a Pp. 135. §-a (1) bekezdése a) pontjának, valamint 136/A. §-a (3) bekezdése a) pontjának „1348/2000/EK tanácsi rendelet” szövegrésze helyébe az „1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet” szövegrész lép.

(5) E törvény 50. §-ának (2) bekezdése 2008. december 18-án lép hatályba.

(6) E törvény 53. és 54. §-a 2009. február 1-jén lép hatályba.

(7) E törvény 2. §-a, valamint 45. §-ának a Pp. 314. §-ának (3), 315. §-ának (4) és 317. §-ának (2) bekezdését megállapító rendelkezése 2009. július 1-jén lép hatályba.

(8) E törvény által megállapított rendelkezéseket – amennyiben a (9) bekezdés eltérően nem rendelkezik – a hatálybalépésük után indult ügyekben kell alkalmazni.

(9) E törvény 1., 2., 9., 10., 14., 15., 17., 20–34., 38–44., 46. és 61. §-a által megállapított rendelkezéseket, valamint 63. §-ának (10) és 64. §-ának (1) bekezdését a hatálybalépésükkor folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell.

(10) A keresetlevelet (fizetési meghagyás iránti kérelmet) a bíróságnak a Pp. 130. §-ának (1) bekezdésében meghatározott eseteken kívül akkor is idézés kibocsátása nélkül el kell utasítania, illetve a perindítás hatályainak beállta után a pert a Pp. 157. §-ában meghatározott eseteken kívül a bíróság akkor is köteles hivatalból, az eljárás bármely szakában megszüntetni, ha a közút területén vagy a közút területén kívüli közterületen létesített, illetve kijelölt várakozóhely jogosulatlan használata folytán keletkezett igények érvényesítésére a keresetlevelet (fizetési meghagyás iránti kérelmet) a jogosulatlan úthasználatról számított egy éven túl nyújtották be. E határidő elmulasztása esetén igazolásnak helye nincs.

64. § (1) 2008. július 1-jén a Pp. 5. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki: „A bíróság a nyilvánosságot különösen indokolt esetben a tárgyalásnak a tanúkihallgatással érintett részéről akkor is kizárhatja, ha a tanú adatainak zártan kezelését rendelte el, és a zárt tárgyaláson történő meghallgatás a tanú, illetve hozzátartozója életének, testi épségének a megóvása érdekében feltétlenül szükséges.”

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Pp. 12/A. §-ának (2) bekezdésében az „illetve meghozhatja mindazokat a határozatokat” szövegrész helyébe az „illetve – az ítélet kivételével – meghozhatja mindazokat a határozatokat” szövegrész lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Pp. 84. §-ának (1) bekezdésében az „Azt a felet (ideértve a beavatkozót is)” szövegrész helyébe az „Azt a természetes személy felet (ideértve a beavatkozót is)” szövegrész lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Pp. 118. §-ának (5) bekezdésében a „leírást végző bírósági alkalmazott jár el” szövegrész helyébe a „leírást végző bírósági alkalmazott (a továbbiakban: leíró) jár el” szövegrész lép.

(5) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 61. §-ának (1) bekezdésében a „60 napon belül” szövegrész helyébe a „30 napon belül” szövegrész lép.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) a Pp. 23. §-a (1) bekezdése *n)* pontjának a „[1997. évi LXXXIII. tv. 30. §]” szövegrésze,

b) a Pp. 121. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja.

(7) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) a Pp. 220. §-a (3) bekezdésének második mondata,
b) a Pp. 256/B–256/E. §-a és az azt megelőző alcím,
c) a Pp. 259. §-ának az „– a 256/B–256/E. §-ok kivételével –” szövegrésze.

65. § (1) A Pp. e törvény 15. §-ával módosított a rendelkezését a folyamatban lévő ügyekben akkor kell alkalmazni, ha a bírósági meghagyás ellen előterjesztett ellentmondás alapján kitűzött tárgyalást a törvény hatálybalépésekor még nem tartották meg.

(2) A Pp. e törvény 20., 23–26. és 30. §-ával, valamint 64. §-ának (1) bekezdésével módosított rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben arra a tanúra (szemletárgy birtokosára) és igazságügyi szakértőre kell alkalmazni, akinek a kihallgatását, illetve meghallgatását a bíróság még nem foganatosította.

(3) A Pp. e törvény 40. és 41. §-ával módosított rendelkezéseit azokban az ügyekben is alkalmazni kell, melyekben a jogerős ítéletet e törvény hatálybalépését megelőző öt éven belül hozták meg.

(4) A Pp. e törvény 46. §-ának (3) bekezdésével megállapított 340/A. §-ának (2) bekezdésében foglalt határidőt azokban az ügyekben, melyekben a felülvizsgálati kérelem e törvény hatálybalépése előtt érkezett a Legfelsőbb Bírósághoz, a törvény hatálybalépésének időpontjától kell számítani.

66. § E törvény 1–62. §-a 2009. december 31-én hatályát veszti.

Indokolás

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2008. évi XXX. törvényhez

Általános indokolás

1. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) módosításáról szóló törvényjavaslat két nagyobb és több kisebb jogintézmény módosítását, illetve bevezetését tartalmazza. Egyrészt a kisértékű perek szabályainak a megteremtését és a fizetési meghagyásos eljárás módosítását. Másrészt többek között a képviselőre vonatkozó szabályok módosítását, továbbá a kézbesítési megbízott intézményének, a tárgyaláson való kép- és hangfelvétel készítésnek, a kötelező permegelőzésnek, a tanú adatainak zártan történő kezelésének, valamint az elektronikus okiratról készített papír alapú okirat bizonyító erejének a szabályozását.

2. Európa legtöbb perjogi rendszere és az Európai Unió joga is jelentőséget tulajdonít a pertárgy értékének a peres

eljárás szabályozásakor. A Pp. 1998. óta ismeri a kisperértékű ügyek fogalmát – de csak a perorvoslati szakaszban. A kisperértékű, kisebb súlyú ügyek külön kezelésének indoka, hogy ebben az amúgy nem homogén percsoporthoz a pertárgy értéke miatt érezhetően eltérő az eljárással szemben támasztott társadalmi igény, a felek helyzete, mint a jelentősebb értékű perek esetén. Így a kisperértékű ügyekben sokkal nagyobb számban fordulnak elő szerényebb anyagi körülmények között élő magánszemélyek, akiknek a helyzetét egy néhány tíz- vagy százezer forintos jogvita is jelentősen veszélyeztetheti, illetve olyan kis- és közép vállalkozások, melyeknek egy hasonló pertárgyértékű eljárás is komoly likviditási problémákat okozhat. A kisértékű perekben az eljárás fajlagos költsége sokkal nagyobb, mint a jelentősebb súlyú ügyekben, a bizonyítási költségek magas szintje sok esetben a pertárgy értékével vetekedhet.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a kisebb súlyú ügyeknek immár nemcsak a fellebbezés és a felülvizsgálat területén kell relevanciát tulajdonítani, hanem az elsőfokú eljárás során is. A felek kiszolgáltatottabb egzisztenciális és gazdasági helyzete, valamint a jogviták jellege miatt az eljárás elhúzódása ebben a körben sokkal nagyobb károkat okozhat, az anyagi problémák mellett a felek viszonyát végletesen elmérgesítheti. A kis perértékű ügyekben nem célszerű olyan eljárási rendet működtetni, amely a társadalomra az ügy értékénél jóval jelentősebb anyagi terhet ró (egyrésről a peres, illetve potenciális peres felekre, másrésről a bíróságokat fenntartó államra, vagyis közvetetten ismét az államot fenntartó társadalomra). Mindazonáltal a jog betartását, s a jogbiztonság lényegi részét alkotó egyetemes jogalkalmazást biztosítani kell, a bírósághoz fordulás alkotmányos alapjoga nem korlátozható. Így ebben a körben az olcsó és gyors bírósági eljárás iránti igény a legerősebb.

Fontos megemlíteni, hogy a legtöbb nyugat-európai jogrendszer ismeri a sommás eljárást (*summary proceeding* stb.) fogalmát, vagy ha nem is ezzel a névvel, de fenntart egy a hagyományos peres eljáráshoz képest egyszerűbb, gyorsabb eljárási formát (például Hollandiában: *kort geding*) – főként a kisebb súlyú ügyek eldöntésére. Hazánkban is mind a bíróságok, mind a jogérvényesítő felek, mind a jogtudomány részéről érezhető igény arra, hogy az '50-es években elfogadott eljárási monotonitást megtörve a régebbi perjogi hagyományoknak megfelelően a magyar polgári perjog is elismerje az egyszerűsített és gyorsított elsőfokú eljárás létjogosultságát.

A kisperértékű ügyek elhúzódásának megoldása tehát az alternatív vitarendezési módok népszerűsítése és e téren a kedvezmények bővítése mellett a sommás eljárás modernizált tartalommal és névvel történő visszaállításában, a kisértékű perek egységes szabályainak bevezetésében keresendő.

A javaslat szerint a kisértékű perek szabályai a helyi bíróság hatáskörébe tartozó, és kizárólag fizetési meghagyás útján érvényesíthető követelések esetében, az ellentmon-

dás folytán perré alakult eljárásban alkalmazandók. Ezek mind vagyoni jogi perek, melyek az értékhatár alapján fognak kisértékű pereknek minősülni. Az egymillió forintos értékhatár megállapításakor az előterjesztő figyelemmel volt az ár- és értékviszonyokra, arra, hogy a kisebb súlyú ügyekben bevezetésre kerülő szabályok hatásai viszonylag nagyobb körben érvényesüljenek, valamint arra is, hogy a Pp. már jelenleg is relevanciát tulajdonít az egymillió forintos értékhatárnak (vagyoni jogi perekben felülvizsgálatra nincs lehetőség, ha a vitatott összeg ezen értékhatárt nem haladja meg). A helyi bíróságra 2007. évben érkezett peres ügyek száma összesen 163 ezer volt, ebből az 1 millió forintot meg nem haladó értékű ügyek száma összesen mintegy 57 ezret tett ki, ez az összes (tehát a megyei bírósági ügyeket is beleértve) polgári peres ügyérkezés (181 ezer ügy) 32,1%-a volt.

Mivel a kisértékű perek szabályai sok esetben lényegesen szigorúbbak lesznek (mulasztás, bizonyítási indítványok előterjesztésének stb. szabályai), erőteljesen korlátozni fogják a perelhúzás lehetőségét (így akarva-akaratlanul a felek mozgásterét), a jogalkotó ebben a körben inkább a jogbiztonság, a függő jogi helyzetek gyors felszámolása mellett tör lándzsát, mint a felek eljárási szabadságának (szabadosságának) szélesítése mellett. Ez a szabályozás azonban nem sérti az alkotmányos elveket, sőt, a perek tisztességes lefolytatása (fair eljárás) elvének tiszteletben tartásával az ésszerű időn belüli elbírálás követelményeinek maximálisan megfelelően alkotja meg e rendelkezéseket a törvényhozó. Könnyen belátható ugyanis, hogy egy csekély súlyú ügyben az ésszerű időkeret – amely alatt a bíróságnak döntenie kell – sokkal rövidebb, mint egy sokmillió forint perértékű, bonyolult ügyben. Azaz a társadalom elvárása kisebb ügyekben a szakszerű, de olcsó és gyors döntést, a jogviszonyok mielőbbi rendezését követeli meg.

3. A fizetési meghagyásos eljárás a pénzkövetelések, valamint ingó dolog kiadása iránti követelések egyszerűsített eljárásban történő elbírálására irányuló nemperes eljárás, amelyre a külön fejezetben nem szabályozott kérdésekben a Pp. általános szabályait kell megfelelően alkalmazni. A jogintézmény legfőbb célja bevezetésekor az volt, hogy az előreláthatólag nem vitatott igények peren kívül nyerjenek gyors elintéztést, ami nemcsak a bíróságot tehermentesíti, de a felek számára is kedvező mind az időigényesség, mind költségvonzat szempontjából.

A közigazgatási és a bírósági ügyintézés területén az utóbbi időben egyre inkább megnőtt az igény a modern technikai eszközök alkalmazására, az ezzel járó lehetséges előnyök kiaknázására. Az Európai Unió több országában az utóbbi években sorra születtek azok a jogszabályok, technikai megoldások, amelyek főként az elektronikus ügyintézés területén az egyes eljárásokat automatikus formában megjelenítve szoftverek alkalmazásával minimálisan csökkentették az eljárás lefolytatásához szükséges időtartamot és a bírói közreműködés mértékét is. Figye-

lemmel az európai jogfejlődésre és a hazai környezetben bekövetkezett technikai fejlődésre, időszerűvé vált a fizetési meghagyások kibocsátásával kapcsolatos nemperes eljárás szabályainak a modernizációja, ezzel összefüggésben az automatizált eljárás bevezetése is.

A javaslat szerint 2009. július 1-jétől lehetőség lesz a fizetési meghagyás iránti kérelmet elektronikus úton is benyújtani, ebben az esetben a kérelmet a bíróság automatikus feldolgozás keretében intézi el. Emellett azonban már 2009. január 1-jével – amíg a technikai feltételek még nem adóttak a reformhoz –, azokat a módosításokat végzi el a törvényjavaslat, amelyek a papíralapú ügyintézés is nagyban egyszerűsítik, lehetővé teszik a jogalkalmazás zökkenőmentes fél évvel későbbi átállását az elektronikus fizetési meghagyásos eljárásra.

4. A Pp.-t érintő egyéb változtatások közül ki kell emelni a gazdasági jellegű pereket érintő azon módosítást, mely a megyei bírósági hatáskörbe tartozó pereknél kötelezővé teszi jogi személy cégek részére egymás közötti pereikben a jogi képviseletet, illetve azt a szabályt, mely a jogi személy gazdálkodó szervezeteket arra kötelezi, hogy jogvitájukat elsődlegesen peren kívül kíséreljék meg rendezni.

Ugyancsak ki kell emelni a tárgyaláson való kép- és hangfelvétel készítésének szabályozását, mely az igazságügyi tájékoztatás rendeletben foglalt, elavult – időközben deregulált – szabályozását váltja fel, illetve a tanú adatainak zártan történő kezelésére vonatkozó módosítást, mellyel a jogalkotó a 91/2007. (XI. 22.) AB határozatban foglalt kötelezettségének tesz eleget.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A Pp. 67. §-ának a meghatalmazottak felsorolását tartalmazó (1) bekezdésének módosítása több szempontból is szükségessé vált. Egyrészt a *d)* és az *e)* pont szövegezése elavult, valamint a normavilágosság követelményének sem tesz eleget minden esetben. Nem egyértelmű ugyanis például, hogy a helyi önkormányzatot, kisebbségi önkormányzatot, továbbá azok szerveit érintő perekben a helyi önkormányzat képviselő-testületének, illetve a helyi kisebbségi önkormányzatnak a tagja, a jegyző, a főjegyző, a képviselő-testület hivatalának ügyintézője, a kerületi hivatal előljárója, ügyintézője közül melyikük melyik szerv képviseletére jogosult. Másrészt a bírósági gyakorlatban is anomáliákat okozott az az eset, amikor a közigazgatási szerv természetes személy vezetőjét – e minőségében – polgári ügyben perelték be. Bizonyos bíróságok ugyanis ekkor nem ismerték el a szerv alkalmazottjának képviseleti jogosultságát – hivatkozva például arra, hogy csak a közigazgatási perben van lehetőség ez ilyen típusú képviseletre [Pp. 329. § (1) bek.]. Noha a közjogi dogmatika szerint, ha természetes személy van felruházva hatósági jogkörrel

(például a miniszter vagy a jegyző), akkor maga is közigazgatási szerv, az egyértelmű szabályozás érdekében célszerű kimondani, hogy a szerv vezetőjét e minőségében érintő perekben a szerv alkalmazottja meghatalmazottként eljárhat.

A Pp. 67. §-ának (4) bekezdése a Pp. jelenleg hatályos 73/C. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjával ellentétes rendelkezést tartalmaz, amikor kizárólag a Pp.-ben engedi kimondani bizonyos ügyekre nézve az ügyvédkényszert. A módosítás a kollízió megszüntetését célozza.

A 2. §-hoz

Az általános meghatalmazások hatályos szabályai csak a jogi személy felekre alkalmazhatók, azaz jelenleg csak az ilyen peres felek adhatnak általános meghatalmazást képviselőjük részére. Ezt a ma már indokolatlan korlátozást eltörli a javaslat.

A 3. §-hoz

1. A jogi személy cégek megyei bírósági hatáskörbe tartozó pereiben a felek többsége jelenleg is jogi képviselő igénybevételével jár el. A jogi képviselet jellemzően növeli a felek szakszerű közreműködését, a bíróság munkáját megkönnyíti, így hozzájárulhat a perhatékonyság előmozdításához. Éppen ezért a jogi személy cégek (azaz a gazdasági élet fontosabb szereplői) tekintetében kötelezővé kell tenni, hogy a megyei bíróság elsőfokú hatáskörébe tartozó egymás közötti pereikben – peres pozíciótól függetlenül – jogi képviselővel járjanak el. A módosítás a természetes személyeket akkor sem érinti, ha például pertársként vagy beavatkozóként vesznek részt ilyen perben. A módosítás a nemperes eljárásokban csak akkor alkalmazható, ha a nemperes eljárást szabályozó külön törvény ekként rendelkezik.

Ugyanakkor figyelemmel kell lenni arra is, hogy a gazdasági élet szereplőire sem lehet indokolatlan és szükségtelen terheket róni. Éppen ezért ha a jogi személy törvényes képviselője maga is rendelkezik jogi szakvizsgával, semmi nem indokolja, hogy köteles legyen külön ügyvédet megbízni a szervezet. Ennélfogva – ahogy a jogi szakvizsgával rendelkező fél saját ügyében maga is eljárhat – a jogi személy jogi szakvizsgával rendelkező törvényes képviselője maga is képviselheti a szervezetet a bíróság előtt olyan ügyben is, amelyben a jogi képviselet kötelező. Utóbbi szabály valamennyi gazdálkodó szervezet tekintetében érvényesülni fog, ezzel a kis- és közepes vállalkozások felesleges adminisztratív terhei csökkennek.

Ugyancsak lehetővé kell tenni a meghatalmazottként való eljárást az ügyvédkényszerral érintett egyéb perekben akkor, ha a meghatalmazott jogi szakvizsgával rendelkezik. Szintén nincs ésszerű indoka annak, hogyha egy jogi szakvizsgával rendelkező személy a saját ügyében eljár-

hat, miért nem járhatna el meghatalmazottként például a házastársa ügyében, különösen azért sem, mivel az ügyvédi működés megkezdésének is a legfontosabb feltétele a jogi szakvizsga letétele, és a javasolt módosítás nem teszi lehetővé nem ügyvédek részére a jogi képviselői üzletszerű folytatását. A javaslat rendelkezik a jogi szakvizsga – illetve azzal egyenértékű más vizsga vagy mentesség – meglétének az eljárásban való igazolásáról is.

2. A javaslat pontosítja az ügyvédkényszerrel érintett perekben jogi képviselő nélkül eljáró felekkel kapcsolatos bírósági intézkedések – különösen a tájékoztatás – részleteit. Így a jogi képviselő nélkül eljáró felet a bíróság köteles a szükséges mértékben tájékoztatni az ügyvédkényszerrel érintett per, illetve perorvoslati eljárás kezdetét megelőzően. Ugyancsak tisztázza a javaslat a jogi képviselő nélkül eljáró fél nyilatkozatainak hatálytalansága kapcsán alkalmazandó jogkövetkezményeket: így perorvoslati szakaszban a kérelmet előterjesztő fél esetében a kérelmet hivatalból el kell utasítani, míg az elsőfokú eljárásban a perindítás hatályainak beállta előtt a felperessel szemben hiánypótlásnak van helye, ha ezt elmulasztja, akkor a keresetlevelet a 130. § (1) bekezdésének j) pontja alapján kell elutasítani. A per folyamán pedig (illetve ha nem ő terjeszt elő perorvoslati kérelmet, a perorvoslati eljárásban is) a felperessel szemben a permegszüntetés a jogkövetkezmény, az alperest pedig úgy kell tekinteni, mint aki nyilatkozatot egyáltalán nem tesz, ami a mulasztás jogkövetkezményeinek a megfelelő alkalmazását vonja maga után.

3. A pártfogó ügyvédi képviselőre szóló meghatalmazást a képviselő engedélyezéséről szóló jogerős határozat kézhezvételét követő 60 napon belül lehet adni jogi segítőnek, ha ezen idő alatt nem sikerül az ügyfélnek képviselőt találnia, és ez az eljárási határidőkre tekintettel a jogainak sérelmével járhat, úgy részére a jogi segítségnyújtó szolgálat kirendeli a pártfogó ügyvédet. A jogi segítségnyújtás engedélyezése iránti kérelem előterjesztése a bírósági, illetve a felekre irányadó eljárási határidőket nem érinti, kivéve a kötelező jogi képviselő esetét: a Pp. 73/B. §-ának (3) bekezdése az említett 60 napos határidőre figyelemmel rendelkezik úgy, hogy a képviselőről való gondoskodásra a bíróság által megszabott határidő 60 nap. Figyelemmel arra, hogy a törvényjavaslat a közigazgatási perekben a felülvizsgálat elbírálására szigorú – 120 napos – határidőt szab, indokolt a felhívás teljesítésének határidejét is rövidebbre szabni. Ezt tartalmazza a javaslatnak a Pp. 73/B. §-át módosító része 30 nap megállapításával, és ezzel összefüggésben a javaslat 64. §-ának (5) bekezdése a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvényben (a továbbiakban: Jst.) is 30 napra csökkenti a meghatalmazás adására irányadó határidőt. A gyakorlati tapasztalatok szerint ez a határidő is elégséges a jogi segítő meghatalmazására.

A 4. §-hoz

A Pp. 80. §-ának (3) bekezdése értelmében, ha a közvetítői eljárásban létrejött megállapodás ellenére a megállapodással rendezett jogvita tárgyában a megállapodást megkötő felek bármelyike a bírósághoz fordul, a pert indító fél a per eldöntésére való tekintet nélkül kötelezhető a perben felmerült valamennyi költség megfizetésére. (A Pp. egyetlen esetben tesz kivételt ez alól a szabály alól: ha a pert indító fél kizárólag a megállapodásban vállalt kötelezettség nem teljesítése miatt fordul a bírósághoz és a megállapodásban foglaltaktól eltérő igényt nem kíván érvényesíteni a bíróság előtti eljárásban; ebben az esetben a perköltségviselés általános szabályai irányadóak). E rendelkezés indoka, hogy a közvetítői eljárásban megállapodó feleket a megállapodásban vállaltak betartására, kötelezettségeik teljesítésére ösztönözze, elkerülendő a bírósághoz való fordulást.

Az említett szabályhoz hasonló indokkal módosítja a törvényjavaslat a Pp. 80. §-át. A módosítás szerint a közvetítői megállapodás ellenére perlő fél – a perköltség viselése mellett – kötelezhető lesz a megállapodást aláíró másik félnek a közvetítői eljárással kapcsolatban felmerült valamennyi költsége megfizetésére is. Míg tehát a hatályos szabályozás szerint a bíróság csak a pervittel összefüggésben felmerült költségek megfizetésére kötelezhet, a törvényjavaslat alapján ez a marasztalás a közvetítői eljárás folyamán felmerült költségekre (a közvetítő díja és igazolt költségei, esetleges szakértői díj és költségtérítés stb.) is kiterjedhetne, a bíróság erre vonatkozó döntése szerint. A perköltségben és a közvetítői eljárás költségeiben való kötelezés alóli kivételként továbbra is megmarad az az eset, ha a megállapodásban foglaltak iránt, annak nem teljesítése miatt indít pert a közvetítésben résztvevő egyik fél. A bíróság azonban a megállapodást nem teljesítő (szerződészegést megvalósító) felet ebben az esetben is kötelezheti – a perköltség viselésén túl – a közvetítői eljárás költségeinek a megfizetésére.

A javaslat a fenti rendelkezések alkalmazását kiterjeszti a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény VI. Fejezetében szabályozott békéltetőtestületi eljárásban hozott egyezséggel rendezett jogvita tárgyában indított perekre is.

A javaslat továbbá lehetővé teszi, hogy a 12. §-sal beiktatandó Pp. 121/A. §-ban előírt kötelező per előtti egyeztetést alapos ok nélkül ignoráló alperest pernyertességére tekintet nélkül marasztalni lehessen a perköltség egészében vagy egy részében.

A Pp. költségviselési szabályainak módosítására az indokolatlan pereskedés megelőzése, továbbá a közvetítői megállapodásban és a békéltető testületi eljárásban kötött egyezségben foglaltak fokozottabb betartása, a közvetítés jogintézményébe vetett bizalom erősítése érdekében van szükség.

Az 5. §-hoz

A Pp. kézbesítési vélelmet szabályozó 99/A. §-át a gyakorlat oldaláról sok kritika érte abból a szempontból, hogy a kisvállalkozásokat (tipikusan a betéti és a közkereseti társaságokat) a törvény indirekt módon arra kényszeríti, hogy folyamatos ügyeletet tartsanak fenn az iratok átvétele céljából, hiszen a kézbesítési vélelem megdöntésekor kizárólag a kézbesítés szabályszerűtlenségére hivatkozhatnak. Mivel ennek bizonyítása rendkívül nehéz (az esetek többségében annak a postai szolgáltatónak a nyilatkozata lesz az egyetlen bizonyíték, amelyik a jogszabálysértést elkövette), egy néhány tagból álló, és munkavállalót jellemzően nem, vagy kis számban foglalkoztató mikro- vagy kisvállalkozás (családi vállalkozás), ha például a nyári szabadságolások idején kapna hivatalos iratot tartalmazó küldeményt, könnyen önhibáján kívül a kézbesítési vélelem csapdájába eshet. A helyzetet az is súlyosbítja, hogy a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok tagjait (vagy egyiküket) korlátlan mögöttes felelősség terheli a társaság tartozásaiért. Mindezek alapján ebből a szempontból a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok közelebb állnak a természetes személyekhez, mint a jogi személyekhez, éppen ezért indokolt az önhibáján kívüli egyéb okot – mint a kézbesítési vélelem megdöntésének alapját – az ő tekintetükben is alkalmazhatóvá tenni.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy az kkt.-k és bt.-k ugyanazokkal a feltételekkel dönthetnék meg a kézbesítési vélelmet, mint a természetes személyek: ezen társaságoknak több tagja van (esetleg alkalmazottal is rendelkeznek), ezért esetükben az önhiba hiánya sokkal ritkábban fordulhat elő (minden, a küldemény átvételére jogosult tag és alkalmazott tekintetében igazolni kell az önhiba hiányát). Végso soron a kézbesítési vélelem megdöntésének esélye nagyobb lesz ezen társaságok esetében, mint a jogi személyeknél, azonban nem éri el azt a szintet, mint a természetes személyeknél.

A 6–8. §-hoz

1. A külföldi fél részvételével zajló pereskedés egyik érzékeny pontja a külföldre történő kézbesítés. Egyrészt több ország (Benelux államok, Franciaország, Amerikai Egyesült Államok stb.) a hivatalos iratok kézbesítését nem postai úton, hanem magánvállalkozások közbejöttével végzi, így a kézbesítés költségei a hagyományos úthoz képest lényegesen magasabbak (Franciaországban egységesen 69 euró, Hollandiában a szolgáltatás szabadáras, nem ritka a 200 eurónál magasabb összeg egy-egy kézbesítésért). Mivel az ügyben legtöbbször a bíróság hivatalból kézbesítetteti az iratokat (idézés, határozatok), ezen költség az államot terheli. Másrészt a külföldre történő kézbesítés lényegesen meghosszabbíthatja az eljárást, nem is

beszélve a „fantomizálódás” lehetőségéről, amikor is a fél egyszerűen elvész a bíróság és ellenfele látóköréből.

Mindezek megakadályozása végett több ország (Európában például Lengyelország, Németország, Ausztria, Svájc) kötelezővé teszi a külföldön lakó fél számára, hogy a perindítás utáni záros határidőn belül a bíróság országában kézbesítési megbízottat jelöljön meg, s a bíróság ezután a kézbesítési megbízott részére fogja kézbesíttetni az iratokat. A kézbesítési megbízott és megbízója közötti kapcsolattartás magánszemélyek közötti érintkezésnek minősül, így arra a hivatalos iratok külföldi kézbesítésére vonatkozó (nemzetközi egyezményekben, közösségi jogszabályban, illetve a belső jogszabályokban előírt) alaki körttségek nem irányadóak. A kézbesítési megbízott így akár a lehető legrövidebb úton (pl. fax, e-mail, telefon stb.) értesítheti megbízóját az általa átvett iratról és annak tartalmáról. Ha a kézbesítési megbízott e tevékenységét nem megfelelően végzi, ennek következményeit a perben megbízója viseli, vele szemben a megbízott a polgári jog szabályai szerint felel.

Ha a fél kézbesítési megbízottat nem jelöl meg, következményként a fikciós kézbesítés, azaz a hirdetményi kézbesítés, az irat bírósági letétbe helyezése vagy a postára adás a joghatályos kézbesítés módja a nemzeti jogoktól függően. A szankció tehát nem terjeszkedik túl a célszerűségi korlátokon, csak azt eredményezi, amit a kézbesítési megbízott szabályszerű működése is: egy meghatározott időponttól az iratot akkor is kézbesítettnek kell tekinteni, ha az ténylegesen az ügyfélhez nem jutott el.

2. A jelenleg hatályos magyar jogban a kézbesítési megbízott kötelező igénybevétele előíró szabályozás részlegesen létezik, konkrétan két eljárásfajta tekintetében:

a) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 31. §-ának (2) és (3) bekezdése szerint: „Ha a bejegyzési kérelemben külföldi jogi személy vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság szerepel, vagy a bejegyzési kérelemben feltüntetett külföldi természetes személy nem rendelkezik magyarországi lakóhellyel, a bejegyzési kérelemben kézbesítési megbízott jelölhető meg. [...] Amennyiben kézbesítési megbízott nem került megjelölésre, a bíróság a külföldi személy részére kézbesítendő iratokat a Céglközönyben történő közzététellel kézbesíti azzal, hogy a közzétételt követő ötödik napon az irat kézbesítettnek tekintendő.”

b) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 37/B. §-a értelmében a végrehajtási eljárásban kötelező a kézbesítési megbízott megjelölése azon esetekben, amikor a végrehajtást kérő belföldi lakóhellyel (tartózkodási hellyel) nem rendelkezik.

A kézbesítési megbízott feladata, hogy a bíróságnak, illetve más hatóságnak a külföldi személy részére kézbesítendő iratait átvegye, és azokat a megbízó részére továbbítsa. A törvény ehhez bizonyos haladékokat biztosít a kézbesítési megbízott részére: a kézbesítési megbízottnak

kézbcsített irat esetében vélelmezni kell, hogy az irat a kézbcsítési megbízottnak történő szabályszerű kézbcsítést követő ötödik napon a külföldi személy számára ismertté vált [Ctv. 31. § (3) bek.; Vht. 37/B. § (2) bek.].

3. Indokolt bevezetni a kézbcsítési megbízott intézményét a peres eljárásban is, hogy ezáltal is olcsóbbá és gyorsabbá lehessen tenni a pereket. Ha a külföldön lakó (tehát akár magyar állampolgár) fél nem jelöl meg kézbcsítési megbízottat, vele szemben hirdetményi kézbcsítést kell alkalmazni [a 101. § (1) bekezdésének analógiájára] – ez a rendelkezés nem vonatkozik az első tárgyalásra szóló idézés, illetve a keresetlevél alperes részére történő kézbcsítésére. Ha a felperes nem jelöl meg a keresetlevél beadásával egyidejűleg kézbcsítési megbízottat (nem csatolja a megbízási szerződést), külön hiánypótlásnak nincs helye, őt azonban az első tárgyalásra szóló idézéssel – melynek kézbcsítésére a 100. §-t kell alkalmazni – egyidejűleg felhívja a bíróság, hogy 30 napon belül, de legkésőbb az első tárgyaláson jelentse be megbízottja nevét és címét, csatolja megbízási szerződését. A megbízási szerződés csatolására azért van szükség, mert a kézbcsítési megbízott díja a 75. § alapján a perköltség részét képezi.

A hirdetményi úton történő kézbcsítés esetében is lehetőséget kell adni az iratnak a Pp. 102. §-ának (2) bekezdése szerinti, postai úton történő megküldésére; ehhez azonban joghatály nem fog kapcsolódni, és a hivatalos iratok kézbcsítésére vonatkozó nemzeti és nemzetközi joganyagot sem kell alkalmazni – azaz a megküldés lényegesen olcsóbb lesz, a postai forgalomban rejlő kockázatok pedig nem hatnak ki az ügyre, mivel a joghatályok a hirdetményi kézbcsítéshez kötődnek.

Az iratnak ez utóbbi, a Pp. 102. §-ának (2) bekezdése szerinti megküldése eljárásjogilag már nem tartozik a külföldi kézbcsítést szabályozó nemzetközi jogforrások (nemzetközi szerződések, európai közösségi jogszabály) hatálya alá. Miután ahhoz joghatások nem járnak, a címzett lakóhelye szerinti állam sem élhet kifogással ellene, és nem tekintheti azt szuverenitása megsértésének.

Szabályozni kell a megbízás megszűnésének, illetve a megbízott „fantomizálódásának” esetét is. Ebben az esetben is a hirdetményi kézbcsítés lesz a jogkövetkezmény. Abban az esetben pedig, amikor a külföldi lakhelyű fél belföldi meghatalmazott képviselővel jár el, ez utóbbit kell kézbcsítési megbízottnak tekinteni, azaz a kifejezetten a félnek személyesen megküldendő iratokat is meghatalmazottjának küldené meg a bíróság.

A 9. §-hoz

Jelenleg a törvénykezési szünet intézményét törvény nem szabályozza, az a kialakult bírósági gyakorlat szerint a július második felét és augusztusnak a hónap 20-áig terjedő időszakát foglalja magában, mely időszakban a bírósá-

ságok működése a gyakorlatban – néhány percsoporthat kivéve – ténylegesen szünetel.

A törvényjavaslat – tekintettel a kísértékű perekben alkalmazandó feszes határidőkre, bevezeti a törvénykezési szünet fogalmát azzal, hogy kimondja, a július 15-től augusztus 20-ig terjedő időszak nem veendő figyelembe a határidők számításakor.

Figyelemmel arra, hogy a törvénykezési szünet jelenlegi gyakorlata csak a bíróságoknak kedvez, és külön szabály híján a felekre vonatkozó határidők ugyanúgy telnek, mintha nem lenne törvénykezési szünet, a jogbiztonság, a polgári eljárás kiszámítható működése érdekében szükséges a törvénykezési szünet törvényi szabályozása, a felekre is kiterjedő hatállyal.

A módosítás szerint a napokban megállapított határidőbe nem számít bele a törvénykezési szünet időtartama (azaz például egy július 2-án kezdődő 15 napos határidő nem július 16-án, hanem augusztus 22-én járna le). A hónapokban megállapított határidő, ha a törvénykezési szünet ideje alatt járna le, a következő hónap azonos napján, ha pedig ez is a törvénykezési szünetre esik, az augusztus 20-át követő első munkanapon jár le (például egy július 25-én lejáró határidő augusztus 25-én, míg egy július 16-án lejáró határidő – mivel augusztus 16-a még mindig törvénykezési szünet – az augusztus 20-át követő első munkanapon jár le). Az években megállapított határidő ha a törvénykezési szünet alatt járna le, az augusztus 20-át követő első munkanapon jár le.

A módosítás azonban figyelemmel van arra, hogy bizonyos ügyekben kiemelt jelentősége van az azonnali, gyors bírósági eljárásra. Így azokban az ügyekben, amelyekben a bíróság soron kívül jár el (csak a Pp.-ben 17 ilyen esetkör van), a végrehajtási perekben, valamint az előzetes bizonyítás során, illetve minden eljárásban, ha a felek ezt kérték, a határidő számításának általános szabályait kell alkalmazni. Ezen kizárt esetek körébe tartozó soron kívüli ügyek, percaselekmények a Pp.-ben különösen: a bíróság elleni kártérítési perek [2. § (3) bek.], a váltóperek [125. § (4) bek.], az ideiglenes intézkedés [156. § (3) bek.], a szülői felügyeleti jog megszüntetése iránti per [302. § (2) bek.], a kiskorú felperes által indított közigazgatási perek, valamint számos, így különösen a gyámhivatal által hozott egyes határozatok felülvizsgálata iránt indított közigazgatási perek [333. § (1) bek.], a sajtóhelyreigazítási per [344. § (2) bek.], a megszüntetett munkaviszony helyreállítására irányuló per. Ugyanígy nem lehet alkalmazni a törvénykezési szünet szabályait a Pp.-n kívül szabályozott nemperes eljárásokra, így különösen: a cégeljárásra, a csőd- és a felszámolási eljárásra, a végelszámolásra, a végrehajtásra, a közigazgatási nemperes eljárásokra. (Tehát a Pp.-ben szabályozott nemperes eljárásokban, például a fizetési meghagyásos eljárásban az új határidő-számítási szabályt alkalmazni kell.) Ez az egyértelmű szabályozás azt is eredményezné, hogy a fent felsorolt ügyekben viszont a bíróság ténylegesen soron kívül járna el.

A módosító javaslat kedvező lenne az ügyfelekre, az üzleti szférára és a jogi képviselőkre is, ugyanakkor mederbe terelné a bíróságok nyári működését. Jelenleg ugyanis az a kedvezőtlen gyakorlat alakult ki, hogy mivel a bíróságokon nem kérhetők számon közvetlenül a határidők, a bíróságok érdemben nem működnek a törvénykezési szünet alatt, míg a felekre nézve szűk határidőket állapítanak meg erre az időszakra is, melyek elmulasztása esetén a feleknek a következményeket viselniük kell. Mivel a tipikus mind az üzleti, mind a magánszférában az, hogy erre az időszakra esnek a nyári szabadságolások, mindkét szférára többletterhet ró a jogi ügyek tekintetében az ügyelet fenntartása.

A rendelkezések 2009. január 1-jén lépnek hatályba, azokat a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

A 10. §-hoz

1. A Pp. 119. §-a (1) bekezdésének a módosítása egyértelművé teszi, hogy nemcsak a zárt tárgyalásról készített jegyzőkönyv, hanem az egyéb, államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó okiratot sem lehet lemásolni, arról nem lehet kivonatot készíteni.

A Pp. 119. §-a (2) bekezdésének kiegészítésére az üzleti titokkal érintett iratok beszerzésével kapcsolatos – a javaslat 32. §-ával megállapított – Pp. 192. §-ának új (2) és (3) bekezdésére tekintettel van szükség. Figyelemmel arra, hogy a titokgazda legalább hallgatólagos megismerési hozzájárulása nélkül a más hatóságtól, szervezettől beszerzett iratok bizonyítékként sem használhatóak fel, ki kell zárni ezen iratok felek általi megismerhetőségét is. Ugyanígy rendelkezni kell arról az esetről is, amikor a per tárgyát annak eldöntése képezi, hogy az okirat tartalma közérdekű adatnak minősül-e. Ilyenkor az eljárás során ezen okiratot a bíróságon és az okiratot benyújtó félén kívül (aki rendszerint az alperes) más személy nem ismerheti meg, és az az eljárás jogerős befejezése után is csak a per eldöntéséhez képest tekinthető meg, illetve másolható le – azaz a felperes csak akkor ismerheti meg az irat tartalmát, ha a per megnyeri.

2. Az iratok megtekintésének szabályozása körében a Pp. jelenleg csak a felek, az ügyész és a perben részt vevő egyéb személyek, valamint azok képviselői részére biztosítja az iratbetekintés jogát. Az ún. egyéb érdekelt – akik bár nem vesznek részt a perben, de a jogvita kimenetelével kapcsolatos információk megszerzéséhez például saját joguk érvényesítése miatt, vagy az adott perben beavatkozási szándékuk érvényre juttatása végett jogos érdekük fűződik – jelenleg nem tekinthetik meg az ügy iratanyagát. A hiányosság feloldása a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban Be.) 74/B. §-a (5) bekezdésének analógiájára történhet. Ugyanígy biztosítani kell az egyes hatóságok, bíróságok iratbetekintési lehetőségét, ha

törvényben meghatározott feladataik ellátásához erre szükségük van.

3. A technikai változásokra is figyelemmel a javaslat ki mondja, hogy a fél, az ügyész és a perben részt vevő egyéb személy, valamint azok képviselője kérheti, hogy az irat elektronikus másolatát az általa megjelölt e-mail címre továbbítsa a bíróság, amennyiben az iratról neki másolat adható, és az irat elektronikus okiratként, vagy a papíralapú okirat elektronikus másolataként a bíróságnál rendelkezésre áll. Ebben az esetben a másolat kiadásáért nem kell illetéket fizetni.

4. A Pp. kiegészül olyan, az ítéletek megismerését lehetővé tevő rendelkezéssel, mely az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvényhez hasonlóan, de technikájában eltérően és az érintett bíróságok körét tekintve szélesebb körben biztosítja a jogerős ítéletek megismerhetőségét. Az új rendelkezés szerint az ügyben hozott ítéletet és az ítélet elleni fellebbezés (felülvizsgálati kérelem) folytán az alsóbb fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasító végzést anonimizált formában díj ellenében bárki megismerheti, ha az ítélet jogerőre emelkedésétől számítva három hónap eltelt.

A díj mértékének meghatározásánál figyelemmel kell lenni az egyéb másolati illeték mértékére, valamint arra, hogy az anonimizálás komoly precizitást igénylő, adott esetben a határozat többszöri figyelmes elolvasását, az adatok értelmezését és jogalkalmazást feltételező művelet, melynek a költségeit a bíróságok felé e díj útján kompenzálni kell. A javasolt 300 Ft/oldalas, illetve határozatonként legfeljebb 5000 Ft-os díj megfelelően kompenzálja a bíróságok ezen új feladattal összefüggésben felmerült többletmunkáját. A díjak törvényi szinten való rögzítésére azért van szükség, mert az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) rendelkezéseitől csak törvény térhet el.

A 11. §-hoz

A javaslat 11. §-a a Pp. 121. §-a (1) bekezdésének f) pontját pontosítja akként, hogy a közvetítői eljárásra való utalás csak akkor kötelező kelléke a keresetlevélnek, ha a jogvitában megelőzőleg volt folyamatban közvetítői eljárás, egyúttal a rendelkezést külön bekezdésbe helyezi át, így arra nem fog vonatkozni a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének i) pontja.

A 12. és 13. §-hoz

1. Tapasztalati tény, hogy a vitarendezés, ezen belül a jogviták rendezésének leghatékonyabb módja az egyezség. Ebben az esetben ugyanis a felek maguk rendezik el egymással problémájukat, semmilyen formai kötöttség

nem szabályozza magatartásukat, ráadásul az egyezségkötés költségei nyilvánvalóan eltörpülnek egy peres eljárás költségvonzataihoz képest, nem is beszélve az időtényezőről. Ezekon felül azonban a legfontosabb előny, hogy az egyezség után a felek jó viszonya sokkal valószínűbben állhat helyre, mint egy per lezárása után. Az ítélethirdetéssel együtt ugyanis az egyik fél (per)nyertes, a másik fél (per)vesztes lesz, és így pszichológiailag is eltérő pozícióba kerülnek, ez a különbségtétel pedig gátolhatja a későbbiekben a korrekt légkör kialakulását. Azaz az igazságszolgáltatás sok esetben még a helyes ítélettel is elidegeníti egymástól a feleket. Egyezségkötés esetén a felek egyenlő pozícióban maradnak, egyikük sem érzi vesztesnek magát, és így a jövőben is baráti, korrekt viszonyban állhatnak egymással, újabb üzleteket köthetnek, ezáltal is élénkítve a gazdaság működését.

1993. január 1-je előtt gazdasági perekben a Pp. 371. §-a úgy rendelkezett, hogy a keresetlevél benyújtása előtt a feleknek meg kellett kísérelniük vitájuk peren kívül történő elintézését. Evégből az egyik félnek a vitás kérdésben elfoglalt álláspontját a vele szemben álló másik féllel írásban részletesen közölnie kellett, aki arra a kézhezvételtől számított tizenöt nap alatt a teljes tényállásra kiterjedő részletes írásbeli választ volt köteles adni. Az eljárást mellőzhették, ha a felek a közöttük felmerült véleményeltérésről közös jegyzőkönyvet készítettek. A rendelkezés célja nyilvánvalóan a békés vitarendezés elősegítése, annak meghiúsulása esetén a per előkészítése volt.

A német polgári eljárásjogi kódex, a ZPO 2001-es módosítása bevezette a kötelező egyezségi tárgyalást (*Güterverhandlung*), nem sok teret engedve a bírói mérlegelésnek: minden ügyben meg kell kísérelni a felek között az egyezség létrehozását a tárgyalás előtt, kivéve ha annak létrehozására nincsen ésszerű esély, vagy az egyezségkötés már korábban meghiúsult [ZPO § 278]. Az egyezségi tárgyaláson a bíróság köteles az ügy jogi és ténybeli kérdéseit a felekkel megvitatni, szükség esetén pedig a felek irányába kérdést feltenni. Ha a felek maguktól nem állapodnak meg, a bíróság egyezségi javaslatot készíthet [ZPO § 275], amely felől a felek döntenek. Ha nem jön létre így sem egyezség, az eljárás már „rendes” peres tárgyalásként folytatódik [ZPO § 279]. A módosítás célja a békés vitarendezés elvének hathatósabb érvényre jutása.

Az elmúlt évtizedben Európában sorra hozták meg azokat a törvényeket, melyek a közvetítői eljárást szabályozzák. 1995-ben Franciaországban, 1999-ben Angliában és Walesben, 2004-ben Olaszországban, Ausztriában és a Svájci Államszövetség Genfi Kantonjában született ilyen tárgyú jogszabály. Ezen országokban a közvetítést jellemzően nem bíró végzi, a közvetítőnek nem is áll jogában érdemi és jogi tanácsokat adnia a felek részére. Tipikusnak tekinthető az is, hogy a mediáció lehetőség, jellemzően a peres eljárás elején, illetve folyamatában a bíróság javasolja a felek részére a közvetítő igénybevételét, és pozitív válasz esetén erre az időre felfüggeszti a pert. A közvetítő

segítségével megkötött egyezséget aztán – ha az a jogszabályoknak megfelel – a bíró jóváhagyja.

Anglia és Wales esetében azonban a feleknek a per megindítása előtt kötelezően meg kell fontolniuk, hogy közvetítői eljáráson vegyenek részt, de a peres eljárás során is a bíróság bármikor javasolhatja a közvetítői eljárást. A kisebb súlyú kereskedelmi ügyekben (jellemzően rendezetlen számlák miatt keletkezett jogviták) pedig perindítást megelőzően kötelező a mediáció. Ha a fél nem kíván részt venni a közvetítői eljáráson, a perben még pernyertesség esetére sem ítéhetnek meg számára perköltséget.

Az angol jogalkotó indokai között, mellyel a kereskedelmi ügyekben történő mediáció bevezetését indokolta, kiemelhető, hogy ez a vitarendezési mód az üzleti életben különösen eredményes lehet, hiszen a mediáció útján a feleknek lehetőségük van arra, hogy egy pártatlan harmadik személy segítségével, részleteiben nem szabályozott eljárásban saját maguk rendezzék konfliktusaikat. A közvetítés építő jellegű folyamatként jellemezhető, melyben a közvetítőnek a megállapodás felek általi létrehozásában kulcsfontosságú szerepe van. A kereskedelmi viták (gazdasági szereplők jogvitái) szempontjából a mediáció lehetséges előnyei a következők: olcsóbb, gyorsabb és természetesebb, mint a bírósági eljárás, együttműködésre készítet, jobban kifejezi a felek igényeit, megőrzi az üzleti kapcsolatokat, a megállapodás a felek „terméke”, kevesebb végrehajtási problémát vet fel, mint a bírósági határozatok.

2. A jogi személy gazdálkodó szervezetek egymás közötti pereiben (a gazdasági perek egy jelentős része) célszerű a permegelőző eljárásokra nagyobb hangsúlyt fektetni úgy, hogy alternatív eljárásformák előzetes alkalmazását írja elő a Pp. ezen percsoportban. A jogintézményeknek egyrészt perelőkészítési funkciója lenne (jogvita konkretizálása, felek és képviselők adatainak, elektronikus elérhetőségük kölcsönös megismerése stb.), másrészt elterelésre is alkalmasak lennének, azaz a bíróság közreműködése nélkül egyezséget köthetnének. A keresetlevél benyújtása előtt e perekben az alábbi permegelőzési perelőkészítési formát kellene alkalmazniuk a feleknek:

Az perindítást megelőző egyeztetést a Pp. 1992. december 31-ig hatályban volt 371. §-ának megfelelő módosításával állítja vissza a javaslat. Az eljárásnak az egyezség megkötésének elősegítése valamint a per előkészítése mellett technikai célja is lesz, nevezetesen a felek ekkor állapodnának meg arról, milyen rövid úton tudnak kommunikálni egymással és a bírósággal (e-mail cím, telefon, telefax), tájékoztatnák egymást jogi képviselőik személyéről, azok elérhetőségéről, valamint az ügyre vonatkozó részletes ténybeli és jogi álláspontjukról. Az eljárás végén készült jegyzőkönyv, illetve a Pp. rendelkezései alapján történt levélváltás – ha nem születik egyezség – perindítás esetén a keresetlevél mellékletét képezi.

Ha a leendő alperes indokolatlanul zárkózik el a tárgyalásoktól, a bíróság a perköltségviselésről szóló döntés keretében szankcionálhatja őt.

A módosítás kizárja ezen előzetes eljárás kötelező alkalmazását azokban az eljárásokban, ahol erre vagy időhiány miatt nincs lehetőség, vagy az ügy tárgya azt nem teszi lehetővé. Ugyanígy nem kötelező a per előtti egyeztetés, ha fizetési meghagyásos eljárást indít a jogosult a kötelezett ellen.

3. A javaslat egyidejűleg rendelkezik arról, mit kell tennie a bíróságnak, ha észleli, hogy a keresetlevél államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmaz. Ekkor megkeresi a minősítőt a megismerési engedély megadása végett, ennek megérkezése után kézbesíti a keresetlevelet az alperes részére. Ha a minősítő az engedélyt nem adja meg, az új 192/A. § értelmében a keresetlevél államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó részét a bíróság nem kézbesíti az alperesnek, hanem azt a per eldöntése szempontjából figyelmen kívül hagyja.

4. A javaslat – kodifikációs okokból az egész 130. § újbóli kimondásával – módosítja a 130. § (1) bekezdésének i) pontját. Így a perindítást megelőző egyeztetés írásos anyagát (levelezés, jegyzőkönyv), illetve az alperes elzárkózása esetén az egyeztetés megkísérlését igazoló okiratot a jogi képviselővel rendelkező felperes köteles elutasítás terhe mellett csatolni a keresetlevélhez.

A 14. §-hoz

A javaslat ezen §-a a bíróság és a sajtó viszonyát a közelmúltban felmerült problémákra is figyelemmel törvényi szinten szabályozza. A nyilvános tárgyaláson való kép- és hangfelvétel készítése tekintetében a Pp. jelenleg kifejezett rendelkezést nem tartalmaz, az alacsonyabb szinten történő szabályozás pedig alkotmányossági szempontból aggályos.

A javasolt szabályozás részben leköveti a Be. rendszert, amely a gyakorlatban bevált, összhangban van továbbá a Polgári Törvénykönyvvel és az Alkotmánybíróság személyiségi jogra vonatkozó határozataival. Előnye, hogy a nyilvános tárgyaláson főszabály szerint külön engedély nélkül lehetne felvételt készíteni a bíróság személyzetéről. A perben résztvevő összes többi személyről azonban kizárólag hozzájárulása esetén lehet kép-, illetve hangfelvételt készíteni. Tekintettel arra, hogy a közfeladatot ellátó személyek e feladatukkal összefüggő adatai a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 19. §-ának (4) bekezdése alapján nyilvánosak, róluk – ha ilyen minőségben járnak el – hozzájárulásuk nélkül készíthető felvétel.

A felvételt készítés kizárólag akkor tiltható meg, ha az a tárgyalás rendjét zavarja (134. §). Ennek megítélése ter-

mészetesen a bíróság szuverén joga, ezt jogalkotói döntéssel nem lehet korlátozni, illetve precízebben szabályozni. Éppen ezért ezen a téren a bírósági szervezetrendszer önigazgatására, a gyakorlat egységesítésére van szükség. Tekintettel arra, hogy a hallgatóság nem része az eljárásnak, részére a kép- vagy hangfelvétel készítésének megtiltásáról hozott végzés hatályú határozat ellen külön fellebbezési jog nem adható. Az ítékezés nyilvánosságához való jog címzettje ugyanis – mind jogtörténeti, mind dogmatikai szempontból – a peres fél, akinek jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy jogvitájában a bíróság a nyilvánosság kontrollja mellett tisztességes eljárásban járjon el. Azaz nem a nyilvánosságnak van joga a fél ügyében döntő bíróságot ellenőrizni, hanem a félnek van joga ahhoz, hogy az ő ügyében döntő bíróságot a nyilvánosság kontrollja alá vesse.

Mivel a felvétel készítésének kizárólag a nyilvános tárgyaláson van relevanciája, zárt tárgyaláson nyilvánvalóan nem lehet semmilyen felvételt készíteni – leszámítva a jegyzőkönyv-készítés céljára történő hangfelvétel-rögzítést.

A 15. §-hoz

Régi, a bírói gyakorlatban felmerült jogértelmezési kérdést rendez a javaslatnak a Pp. 136/A. §-át módosító rendelkezése. Az értelmezési probléma lényege, hogy a bírósági meghagyás ellen előterjesztett ellentmondás alapján kitűzött tárgyaláson a bíróság köteles-e a bírósági meghagyást hatályában fenntartani, ha a tárgyaláson meg nem jelenő alperes – ellentmondásában vagy azt követően – érdemi védekezést tartalmazó ellenkérelmet terjesztett elő, és kifejezetten kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását.

Az egyik álláspont szerint a Pp. hatályos szövege csak a felperes számára biztosítja a tárgyalás távollétében történő megtartásának kérését: az alperes ilyen tartalmú kérelmet nem terjeszthet elő, ezzel nem mentesítheti magát a mulasztás jogkövetkezményei alól.

A másik – többségi – értelmezés lényege a következő: A peres felek eljárási jogai közötti fent említett különbségtétel ellentétes a Pp. 2000. január 1-jétől hatályos 2. §-a (1) és (4) bekezdéseinek rendelkezéseivel. A bírósági peres eljárással szemben megfogalmazott törvényi követelmények értelmében a bíróság feladata az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke nyomán megfogalmazott, ún. „fegyverek egyenlősége” elvének megfelelően a perek tisztességes lefolytatása, valamint a Pp. rendelkezéseinek az alapelvekkel – így a Pp. 3. §-a értelmében a felek önrendelkezési jogát, cselekvési autonómiáját kifejező rendelkezési elvvel – összhangban történő értelmezése. Mindamelllett az alperes mulasztását fogalmilag kizárja már az is, ha az alperes a keresettel szemben – akár az ellentmondásában, akár az azt követő beadványában – az ellenkérelemnek megfelelő tartalmú érdemi védekezést terjesztett

elő. Nincs olyan jogi érdek, amely a bírósági meghagyás hatályban tartását indokolná abban az esetben, ha a per vitelében az alperes részéről olyan pozitív tartalmú elmozdulás (az érdemi védekezés előterjesztése) van, amely mellett a bírósági meghagyás kibocsátására nem került volna sor. Az ettől eltérő értelmezés nem hozható összhangba a bírósági meghagyásnak a III. Ppn. általi bevezetésével elérni kívánt céllal, amely arra irányult, hogy az ügyei vitelében hanyag, nemtörődöm magatartást tanúsító alperest szankcionálja. Ennélfogva a mulasztás megítélése szempontjából – függetlenül attól, hogy az alperes részéről van-e a tárgyalás távollétében történő megtartására irányuló nyilatkozat – annak van meghatározó jelentősége, hogy az alperes a keresetre érdemben válaszolt, vagyis az ellenkérelmét – választása szerint – írásban előterjesztette. Ezt az értelmezést erősíti az is, hogy Pp. hatályos 136. §-ának (2) bekezdése az első tárgyalás elmulasztása esetén eleve kizárja a bírósági meghagyás kibocsátását, ha az alperes írásban védekezett. Értelmetlen ezért ezt a következményt alkalmazni a második tárgyalás esetén, ha az előtt védekezik írásban az alperes.

Fentiekhez mérten a Pp. 136/A. § (4) bekezdésének hatályos szövege sérti az alperes cselekvései autonómiáját, mivel anélkül, hogy az alperes személyes megjelenés terhe mellett történő idézésének feltételei fennállnának – indokolatlanul az alperes fizikai jelenlétéhez köti, hogy figyelembe vehető-e a már írásban előterjesztett ellenkérelme. A Pp. vitatott – feltétel nélkül érvényesülő – szabálya a továbbiakban nem tartható fenn, éppen ezért azt úgy kell módosítani, hogy a meghagyás után írásban érdemben védekező alperessel szemben a meghagyást ne lehessen hatályában fenntartani.

A 16. §-hoz

Az érdekelt gazdálkodó szervezet nyilvántartási számának és adószámának, valamint a természetes személy adóazonosító jelének bíróság általi rögzítése a végrehajtási eljárás megkönnyítése végett szükséges.

A 17. §-hoz

1. Tapasztalati tény, hogy a vitarendezés, ezen belül a jogviták rendezésének leghatékonyabb módja az egyezség. Ebben az esetben ugyanis a felek maguk rendezik el egymással problémájukat, semmilyen formai kötöttség nem szabályozza magatartásukat, ráadásul az egyezségkötés költségei nyilvánvalóan eltörpülnek egy peres eljárás költségvonzataihoz képest, nem is beszélve az időtényezőről. Ezeken felül azonban a legfontosabb előny, hogy az egyezség után a felek jó viszonya sokkal valószínűbben állhat helyre, mint egy per lezárása után. Az ítélethirdetéssel együtt ugyanis az egyik fél (per)nyertes, a másik fél

(per)vesztes lesz, és így pszichológiailag is eltérő pozícióba kerülnek, ez a különbségtétel pedig gátolhatja a későbbiekben a korrekt légkör kialakulását. Azaz az igazságszolgáltatás sok esetben még a helyes ítélettel is végleg elidegeníti egymástól a feleket. Egyezségkötés esetén a felek egyenlő pozícióban maradnak, egyikük sem érzi vesztesnek magát, és így a jövőben is baráti, korrekt viszonyban állhatnak egymással, újabb üzleteket köthetnek, ezáltal is élénkítve a gazdaság működését.

A Pp. a perbeli egyezséget jelenleg a tárgyalás szabályai között, a 148. §-ban szabályozza, kimondva, hogy „a bíróság a per bármely szakában megkísérélheti, hogy a felek a jogvitát vagy a vitás kérdések egy részét egyezséggel rendezzék”. A Pp. ezen túlmenően a 127. § (2) bekezdésében lehetővé teszi, hogy a fél ellenfelét egyezségi kísérletre idézze. Ha az egyezség nem jön létre, az eljárás perként folytatódik. A hatályos Pp. tehát lehetőséget biztosít arra, hogy a felek jogvitájukat egyezséggel rendezzék, s erre az Itv. mérsékelt és kedvezményes mértékű illetékek alkalmazásával kívánja ösztönözni a feleket.

2. A közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény (a továbbiakban: Kvt.) megalkotásával az Országgyűlés célja az volt, hogy a polgári jogviták bíróságon kívüli rendezésének elősegítésével biztosítsa a jogkereső állampolgárok részére a közöttük felmerült vitás ügy megoldásához vezető alternatív vitarendezés lehetőségét. A közvetítés, mint sajátos permegelőző, konfliktuskezelő, vitarendező eljárás a vitában érdekelt felek kölcsönös megegyezése alapján a vitában nem érintett harmadik személy, a közvetítő bevonása mellett teremti meg azt a lehetőséget, hogy a felek közötti vita – lehetőség szerint – az annak megoldását tartalmazó írásbeli megállapodással zárulhasson le. A közvetítő pártatlansága garantálhatja a távolságtartást, de egyben a közvetítő által megteremtett bizalomteli légkör szükséges elsősorban ahhoz, hogy a felek ösztönösen feltárják valódi érdekeiket, szükségleteiket, felszínre kerülhessenek az igazán fontos (addig gyakran elhallgatott vagy eltorzított) információk, tehát a felek kezdő pozíciójukból kimozdulva fokozatosan egy integratív-érdekalapú tárgyalási formába váltsanak. Lényeges szemléletbeli változást hozhat tehát, ha a vitás felek egy pártatlan harmadik személy, a közvetítő bevonásával, de saját felelősségükre, lényegében együtt, közösen alakítják ki a vitás ügyük megoldását célzó megegyezést, szükség szerint az azt tartalmazó írásbeli megállapodást, és nem egy kívülálló személytől (pl. bíró, ügyvéd, közjegyző vagy más döntéshozatalra felkért személy) várják a megoldást.

Az új jogintézmény – az előzetes elvárások szerint – a szemléletbeli változás okán hozzájárulhat a hazai konfliktuskezelő kultúra kialakításához és megszilárdításához is, ugyanakkor az érdekelt felek konfliktusainak megoldására gyorsabb és olcsóbb megoldást kínálhat, harmadrészt egyik fontos eleme lehet a bíróságok tehermentesítésének.

Az utóbbi öt év tapasztalatai alapján megállapítható, hogy a törvény hatályosulása megtörtént, a polgári jogi jogviták körében bevezetett alternatív vitarendezési mód beépült jogrendszerünkbe. A közvetítői névjegyzékben szereplő közvetítők felkérésük esetén el tudják látni feladataikat, ugyanakkor a közvetítés, mint alternatív vitarendezési mód igénybevételének lehetősége biztosított a jogkereső állampolgárok részére. Továbbra is nagy hangsúlyt kell azonban helyezni arra, hogy a közvetítés intézménye egyre szélesebb körben váljon ismertté és nemcsak a jogkereső állampolgárok, hanem a jogalkalmazók körében is. Nem lehet azonban figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy a közvetítés intézményének minél szélesebb körben történő megismertetése csak az egyik tényezője lehet annak az elvárásnak, hogy egyre többen a közvetítői eljárás keretében kíséreljék meg megoldani vitás ügyüket. A közvetítés keretében történő vitarendezés megindítása ugyanis a felek önkéntes elhatározásán alapul, és a közvetítői eljárásban a felek saját döntése az, amely a megállapodáshoz vezető megoldást meghatározza. Ez pedig továbbra is azt feltételezi, hogy jelentős szemléletbeli változásnak kell bekövetkeznie a jogkereső állampolgárok és bizonyos esetekben a jogalkalmazók körében, mert csak ebben az esetben valósulhat meg teljes mértékben az az elvárás, hogy a lehető legtágabb körben éljenek a közvetítés igénybevételével vitás ügyük megoldásában a természetes személyek, szervezetek. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy a szervezetek esetében a Kvt. hatálybalépését követően érezhetően megnőtt az igény a közvetítés igénybevétele iránt, amely a bírósági eljárás költségeinek csökkentése és az eljárás időtartamának lerövidülése okán jelentős gazdasági kihatással járhat.

3. A Kormány a közvetítés társadalmi megismertetésének fokozottabb elősegítését elengedhetetlenül szükségesnek tartja azért, hogy a jogvitákat mind többen békés módon oldják meg. Ennek egyik kiváló eszköze lehet, hogy a bíróság tájékoztatná a feleket a közvetítői eljárás igénybevételének lehetőségéről. Noha a felek ekkor már perben állnak, a per során is lehet egyezséget kötni, melynek létrehozásában a közvetítő is segídezhet. Az egyezség szabályainál ezért ki kell mondani, hogy a bíróság indokolt esetben – így különösen, ha a fél kéri – a közvetítés (mediáció) lehetőségéről tájékoztassa a feleket. Ez a rendelkezés mindenképpen előmozdítaná a közvetítői eljárás szélesebb körben való megismerését, s a bíróság is abban az esetben hívná fel a felek figyelmét erre az alternatív vitarendezési útra, amely ügyben előreláthatólag sikeres lesz a közvetítő eljárása. Annak érdekében, hogy ez ne egy formális és éppen ezért hatástalan figyelmeztetés legyen, külön kérés hiányában csak olyan esetben kellene a bírónak a feleket kioktatnia, amikor maga is lát esélyt arra, hogy a jogvita békés úton, közvetítő igénybevételével rendezhető.

Ha a felek igénybe vennék a közvetítőt, a pert – ellentétben a külföldi példákkal – nem felfüggeszteni, hanem szüneteltetni kellene. Itt ugyanis nem előkérdésről van szó,

amely a per későbbi eldöntését befolyásolná, hanem éppen egy olyan egyezség tető alá hozása iránti kísérletről, mely szükségtelessé teheti a per további folytatását, érdemi eldöntését. Jelenleg is gyakran fordul elő, hogy a felek éppen azért kérik közösen az eljárás szünetelését, hogy peren kívül egyezzenek meg egymással.

Ha a felek kérik a per szünetelését, a rendelkezésükre álló idő alatt megkísérelhetnék közvetítővel kidolgozni egyezségüket, melyet aztán a bíróság – az egyezség bemutatása esetén – jóváhagyhatna. A közvetítés sikertelensége esetén bármelyik fél kérhetné az eljárás további folytatását. A per folyamán igénybe vehető közvetítői eljárást az Itv. e javaslat 51. §-ával megállapított új kedvezménnyel is ösztönzi.

A 18. és 19. §-hoz

A javaslat 3. §-ával módosítandó Pp. 73/B. §-ának új (5) bekezdése szerint, ha jogi képviselővel a felperesnek kell rendelkeznie, és a 73/B. § (2)–(4) bekezdése alkalmazásának nincs helye, a jogi képviselővel nem rendelkező felperest a bíróság a per megindítását megelőzően hiánypótlásra hívja fel (95. §), ha pedig a felperes (értelemszerűen már a per folyamán) a megszünt jogi képviseletének pótlásáról felhívás ellenére nem gondoskodik, a bíróság a pert megszünteti a Pp. 157. §-ának új *i)* pontja és 158. §-ának (5) bekezdése szerint. A rendelkezést a per minden szakaszában alkalmazni kell, kivéve azon perorvoslati szakaszt, amelyben a felperes élt perorvoslati kérelemmel, akkor ugyanis a jogkövetkezmény az elutasítás.

A Pp. 157. §-ának *a)–h)* pontjait – változatlan tartalommal – kodifikációs okokból kell ismételtlen kimondani.

A 20. §-hoz

1. A Pp. 167. §-ának módosítására négy okból van szükség: Egyrészt – mivel az adatkezelésnek nincs ésszerű célja – el kell hagyni a tanú foglalkozására vonatkozó adat közlésének kötelezettségét. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a bíróság – ha a tanú szavahihetőségének, a jelenségek megfelelő értékelési képességének stb. a megállapítása végett ez szükséges – nem kérdezhetne rá a tanú foglalkozására, azonban ennek kizárólag a kihallgatás során, és nem minden esetben van helye. Másrészt a gyakorlatban nem működik az a rendelkezés, hogy a fél a tárgyalásra bejelentés nélkül állít elő tanúkat: ebben az esetben a tanúkat a bíróság nem mindig tudja kihallgatni (a tárgyalást nem úgy ütemezte), emellett a fél sokszor feleslegesen állít elő nagyszámú tanút ugyanannak a ténynek a bizonyítására, ami az eljárás elhúzódása mellett felesleges költségeket is okoz. Éppen ezért kötelezővé kell tenni az előzetes bejelentést. Harmadrészt a tanúbizonyításnál is lehetővé kell tenni – a 190. § (2) bekezdéséhez hasonlóan –, hogy ha a tanút a bizonyító fél ellenfele ismeri, az ellenfelet is

lehesen kötelezni arra, hogy a tanú idézhetősége érdekében adatait a bíróságnak a bizonyító fél kérelmére bejelentse. Negyedik, de legfontosabb módosítás a tanú személyi adatai zártan történő kezelésének a bevezetése a polgári perben.

2. A tanúvédelem kérdését illetően a Be. valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban Ket.) rendelkezéseihez képest a Pp. hiányos. A tanúzási hajlandóság – mely a bizonyítás hatékonyságát alapvetően befolyásolja – nagymértékben függ attól, hogy *de facto* járhat-e bármiféle hátránnyal a tanúnak, ha vallomást tesz. Ezt a problémát a büntetőeljárásban és a közigazgatási eljárásban a jogalkotó már megoldotta, csak a polgári per tanúja van kiszolgáltatott helyzetben, és a vesztes fél adott esetben a tanún bosszulja meg a per számára kedvezőtlen végkimenetelét.

Az Alkotmánybíróság a 91/2007. (XI. 22.) AB határozatában megállapította: „az Országgyűlés az Alkotmány 70/A. §-a (1) bekezdésében meghatározott, a hátrányos megkülönböztetés tilalmát sértő mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő azáltal, hogy a polgári eljárásban nem teremtett lehetőséget a tanú személyi adatainak zártan kezelésére, ha a büntetőeljárásban a tanút már ilyen védelemben részesítették, azonban a bíróság a bűncselekménnyel, illetve a bíróság által elbírált szabálysértéssel okozott kár megtérítése iránt a büntetőeljárásban érvényesített polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította.”

Az Alkotmánybíróság indokolása szerint a homogén csoportba tartozó tanúk – azaz a büntetőeljárás, a szabálysértési eljárás és a polgári eljárás tanújának – eljárási pozíciója összevethető és lényegét tekintve azonos. „A tanúvallomás mind a büntetőeljárásban, mind a polgári eljárásban fontos, sok esetben pótolhatatlan bizonyítási eszköz, a tanú vallomástételi kötelezettsége igazságszolgáltatási érdek. A bíróságok alkotmányos jogvédelmi funkciójának gyakorlásához elengedhetetlen a tanúzásra képes és alkalmas személyeknek az igazságszolgáltatásban való közreműködése, adott esetben alkotmányos alapjogaiknak a korlátozása árán is – állapította meg az Alkotmánybíróság a 75/1995. (XII. 21.) AB határozatban (ABH 1995, 376, 384.). A tanúskodás kikényszeríthető kötelezettséget jelent mindenki számára, aki az ország területén tartózkodik; mindkét eljárásban a tanú helyzetét az eljárási jog által szankcionálható és kikényszeríthető kötelezettségek túlsúlya jellemzi (Be. 93. §, 106. §, Pp. 185. §). Ezen túlmenően a tanút mindkét eljárásban terheli az igazmondás kötelezettsége, mind a büntetőeljárásban, mind pedig a polgári eljárásban elkövetett hamis tanúzás büntetendő magatartás (a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 238. §).

Az Alkotmánybíróság a kártalanítási, illetve visszatérítési igény (Be. 580–581. §, 585. §) érvényesítésének a büntető, illetve a polgári bíróság előtti eljárási rendjét vizs-

gáló 23/1995. (IV. 5.) AB határozatban megállapította: Az azonos jellegű polgári jogi igények érvényesítési rendje között való különbségtétel, amely a büntetőeljárási törvényben szabályozott egyes polgári jogi igények érvényesítésénél pusztán a Be. eltérő eljárási rendjéből adódóan lényeges eljárási garanciák mellőzéséhez vezet, az Alkotmánynak az önkényes megkülönböztetést tiltó 70/A. §-ába ütközik. (ABH 1995, 115, 120.)

Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben úgy értékelte, hogy a törvényalkotó nem mérlegelte hasonló figyelemmel és körültekintéssel a büntetőeljárásban – személyi adatainak zártan kezelésével – védelmet élvező tanú érdekeit akkor, amikor a büntető bíróság döntése következtében a sértett a bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránti igényét már csak a polgári bíróság előtt érvényesítheti. Mivel a törvényalkotó lehetőséget teremtett egyrészt a bűncselekményből eredő kár érvényesítésére a büntetőeljárásban, másrészt a büntetőeljárásban tanúként szereplő személyek személyes adatainak védelmére, ennek a védelemnek a megvonása az ugyanazon jogalapról származó követelés polgári perbeli érvényesítése során továbbra is tanúként közreműködni köteles személyektől, olyan megkülönböztetés, amelynek nincs a tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű oka, azaz önkényes, így sérti a hátrányos megkülönböztetés alkotmányos tilalmát.

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a mindkét eljárásban tanúként közreműködésre köteles személyek életének, testi épségének, és szabadságának védelmét szolgáló jogszabályi lehetőségek indokolatlan eltérése miatt – az indítvány keretei között – a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet megállapította, és az Abtv. 49. §-a (1) bekezdésének megfelelően, határidő tűzésével felhívta a törvényhozót jogalkotási kötelezettségének teljesítésére.”

3. Az új szabályozás kialakításakor mindenekelőtt arra kellett figyelemmel lenni, hogy ellentétben a büntetőeljárással – ahol a tanú adatait jellemzően a közvédlő ismeri, akitől azt nem kell megóvni –, a polgári eljárásban a tanú adatait a felek jelentik be a bíróságnak és a másik félnek is, akár a keresetlevélben, akár egyéb beadványban vagy a tárgyaláson szóban. Mivel ebben a rendszerben mindkét fél tudomást szerez a másik tanújának adatairól, és a tanú csak később kerül egyáltalán abba a pozícióba, hogy az adatainak zártan való kezeléséről nyilatkozhasson, alapjaiban kell megváltoztatni a szabályozást. Egyrészt a tanút megidézni kérő fél köteleességévé kell tenni, hogy tanújától előzetesen tudakozódjon, igényli-e személyi adatainak zártan kezelését – hiszen a tanú maga csak később tud erről a bíróság felé közvetlenül nyilatkozni. Ki kell emelni azt is, hogy ugyan az idézett AB határozat kifejezetten a bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránti per tanújainak csoportját tekintette homogénnek a büntetőeljárás tanújaival, ez a megállapítás megáll az előbbi polgári per és egy egyéb jelentősebb súlyú polgári per tanújainak összehasonlításakor is.

Azaz a szabályozásnak egyrészt minden polgári perre vonatkoznia kell, másrészt részben a félre kell hárítania annak felelősségét, hogy tanúja érdekeit a tanúkihallgatásig az adatok zártan kezelését illetően érvényesítse. Éppen ezért a tanút megidézni kérő fél a tanú előzetes nyilatkozata alapján – ha adatai zártan kezelését kívánja – a tanú kihallgatása előtt csak olyan iraton jelentheti be a megidézni kért tanú személyi adatait (a tanú nevét csak különösen indokolt esetben ideértve), amely nem kerül kézbesítésre az ellenfélnek. Ennek legkönnyebben kivitelezhető formája, ha a beadványban az ellenfél számára is megküldendő lapokon csak a tanú neve (vagy valamilyen egyéb jelölés, szám, jelige stb.) szerepel, míg külön lapon egy példányban a bíróság részére megküldésre kerül a tanú idézhető címét (például lakásának vagy munkahelyének címét), adott esetben nevét is tartalmazó irat. Ha a tanú adatait a fél a tárgyaláson jelenti be, a fenti adatokat írásban kell egy példányban a bíróságnak átadnia. Ha a fél előzetesen nem tudja nyilatkoztatni a tanút, úgy kell eljárnia, mintha a tanú a személyes adatai zártan kezelését kérte volna (a nevének zártan kezelése kivételével).

Ha azonban a fél úgy jelenti be a tanú adatait, hogy ahhoz az ellenfél hozzáférhet (tehát nem külön lapon, hanem például a keresetlevélen, vagy a tárgyaláson az ellenfél által hallhatóan szóban), akkor úgy kell tekinteni, hogy a tanú nem kívánja az adatai zártan kezelését (azaz nincs szükség a bíróság adminisztratív cselekményére, anonimizálásra, hiánypótlásra). Természetesen a tanú a tárgyaláson aztán nyilatkozhat úgy, hogy személyes adatai zártan kezelését kéri, ez a zártan kezelés azonban már csak az őt megidézni kérő fél ellenfele által nem ismert adatokra (születési hely, idő, anyja neve, lakóhely – utóbbi ha eltér az idézési címtől) terjedhet ki.

A törvényjavaslat a tanúzási hajlandóságot a zárt tárgyalás elrendelése jogcímeinek bővítésével is elő kívánja mozdítani (lásd a 64. §-hoz fűzött indokolást).

A 21. és 22. §-hoz

A törvény védi az üzleti titkot. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 81. §-ának (2) bekezdése szerint „üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette”. A Pp. az üzleti titok védelmét az iratbeteiktési szabályokkal, továbbá a tanúzási akadályok és az iratbeszerzési korlátozások révén biztosítja.

A peres felek a tág definíció és a szintén széles körű per jogi lehetőségek révén könnyen akadályozhatják egymás rováására a bizonyítási eljárás megfelelő lefolytatását.

A Pp. 169. §-a az üzleti titkot, mint abszolút tanúzási akadályt szabályozza. A hivatkozott § (2) bekezdése szerint „a tanú, ha a titoktartás alól felmentést nem kapott, nem hallgatható ki olyan kérdésről, amely államtitoknak vagy szolgálati titoknak minősül, vagy amelyre az üzleti titokra vonatkozó titoktartási kötelezettsége kiterjed, kivéve, ha az a közérdekű adatok nyilvánosságára és a közérdekből nyilvános adatra vonatkozó külön törvényi rendelkezések alapján nem minősül üzleti titoknak”. A Pp. tehát az üzleti titkot az állam- és szolgálati titokkal egy szinten szabályozza – és rekeszti ki a bizonyítékok köréből –, magasabb szinten, mint a legalább ugyanolyan jelentősen személyiségi jogokat érintő ügyvédi, orvosi stb. titkot.

Amíg az állam- és szolgálati titok esetében, melyek titokban maradásához köz- és nemzetbiztonsági érdek fűződik, a jogalkotó állam részéről érthető, hogy azokat abszolút tanúzási akadállyal minősíti, addig az üzleti titok esetében, melynek gazdája és birtokosa is magánjogi jogalany (még akkor is, ha adott esetben költségvetési szerv vagy az állam üzleti titkáról van szó), és amelynek a köre amúgy is sokkal szélesebb, indokolatlan a kiemelés. Éppen ezért indokolt az üzleti titkot a relatív tanúzási akadályok között szabályozni. A módosító rendelkezés ugyanakkor nem mentesíti a tanút az üzleti titok megsértésének polgári jogi jogkövetkezményei alól.

A 23–25. §-hoz

A Pp. új 171/A. §-a a tanú személyi adatai zártan kezelésének a bíróságra háruló kötelezettségeit állapítja meg. Így a bíróság a tanú személyi adatait az iratok között elkülönítve, zártan kezeli, akár ha azokat a fél a 167. § (3) vagy (4) bekezdésében meghatározott módon jelentette be, akár ha a kihallgatása előtt a tanú ezt kéri. A tanú személyi adatait csak a bíróság, a jegyzőkönyvvezető (leíró) és az ügyész jogosult megismerni. A bíróság az eljárás során biztosítja, hogy a tanút megidézni kérő fél és az ügyész kivételével a felek és egyéb perbeli személyek számára az eljárás egyéb adataiból a tanú személyi adatai ne válhassanak megismerhetővé. A tanú személyi adatait tartalmazó külön lapot senkinek nem lehet kézbesíteni, azt a tanút megidézni kérő felet és az ügyészt ide nem értve a felek a bíróságon sem tekinthetik meg, arról másolat nekik nem adható.

A tanúnak értelemszerűen a tárgyaláson van lehetősége először nyilatkozni arról, kívánja-e adatainak zártan kezelését. A Pp. javasolt 172. §-a kifejezett pozitív nyilatkozatot kíván meg, azaz a bíróság felhívására a kihallgatás megkezdése előtt a tanúnak kérnie kell személyes adatainak zártan történő kezelését. Ennek hiányában vagy nemleges válasz esetén a zártan kezelést a bíróság megszünteti. Pozitív válasz esetén automatikus a zártan kezelés fenntartása, illetve megkezdése.

Megszünteti a bíróság az adatok zártan kezelését akkor is, ha azokat az ellenfél – pertársaság esetén bármelyik ellenfél vagy ellenérdekű perbeli személy (beavatkozó stb.) – azokat ismeri. Ezzel ugyanis okafogyottá válik az adatok védelme. Értelemszerűen ha az ellenfél a tanú adatait már ismeri [akár azért, mert azok már a per megindulása előtt a tudomására jutottak, akár pedig amiatt, mert a fél azokat nem a 167. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott módon jelentette be], ezen adatok tekintetében a zártan kezelést a tanú kifejezett kérésére sem kell elrendelni.

Figyelemmel a közvetlenség, a pártatlanság és a tisztesség eljárás elvére, a tanú védelmének a fentebbinél magasabb foka a polgári peres eljárásban nem biztosítható.

A Pp. e törvény 20., 23–26. és 30. §-ával, valamint 64. §-ának (1) bekezdésével módosított, és 2008. július 1-jén hatályba lépő rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben arra a tanúra (szemletárgy birtokosára) és igazságügyi szakértőre kell alkalmazni, akinek a kihallgatását, illetve meghallgatását a bíróság még nem foganatosította.

A 26. §-hoz

A § a Pp. 180. §-a (1) bekezdésének a pontosítását célozza, konkretizálja a bíróság igazságügyi szakértőt érintő adatkezelési jogosultságának terjedelmét.

A 27. §-hoz

A § a Pp. 183. §-a (2) bekezdésének a pontosítását célozza. Az igazságügyi szakértő nemperes eljárásban történő kirendeléséről és ezzel összefüggésben a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló 2005. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Ppm.) megszüntette a szakértői vélemények felülvéleményezésének lehetőségét, és a szakértői testületek által készített szakvéleményt a perben korábban készített szakvéleményekkel egyenlő rangúvá tette. Mivel a gyakorlatban a törvény hatálybalépése után is többször előfordult, hogy a bíróságok a szakértői testületeket felülvéleményezésre rendelték ki, a normaszöveg egyértelművé tétele indokolt.

A 28. §-hoz

A Ppm. – figyelemmel a Pp. 8. §-ára is – hatályon kívül helyezte a Pp. 185. §-a (1) bekezdésének c) pontját, mely a mulasztó szakértő pénzbírságolási lehetőségét tartalmazta. Mivel azonban a 8. § a felek és más perbeli személyek esetében teszi lehetővé a késedelmeskedő pénzbírsággal sújtását, és a szakértő nem „perbeli személy” (mint a beavatkozó, perbehívott stb.), dogmatikailag helyesebb *expressis*

verbis a szakértőre vonatkozó rendelkezések között megállapítani a szankcionálás lehetőségét.

A 29. §-hoz

A szakértő díját megállapító végzés jogerőre emelkedéséről a bíróságnak azért kell a jogerő megállapításától számított 8 napon belül a szakértőt értesítenie, hogy a szakértő a lehető legrövidebb időben eleget tudjon tenni számla-kiállítási kötelezettségének, és mihamarabb az őt megillető díjhoz jusson.

A 30. §-hoz

A rendelkezés a szemletárgy birtokosára is kiterjeszti a tanú adatainak zártan történő kezelésére vonatkozó, valamint a tanúmeghallgatás okán elrendelhető zárt tárgyalásról szóló szabályok alkalmazását.

A 31. §-hoz

A Pp. 191. §-ának a másolat helyett az eredeti okirat bemutatására vonatkozó rendelkezésének módosítására azért van szükség, mert a hatályos szabályozás nem tulajdonít jelentőséget a teljes bizonyító erővel rendelkező másolatok esetében érvényesülő szabályoknak. Ha ugyanis egy másolat közokirati vagy teljes bizonyító erejű magánokirati bizonyító erővel bír (például a közjegyző által közokiratról készített hiteles másolat, vagy a gazdálkodó szervezet által az általa kiállított vagy őrzött okiratról készült okirat), az eredeti okirat bemutatására csak a másolati vélemény megdöntése céljából, ellenbizonyítás keretében kerülhet sor. Ebben az esetben pedig a másolat hamisítatlan voltát megkérdőjelező fél ellenfele csak a 190. § (2) bekezdése szerint kötelezhető az eredeti okirat bemutatására – feltéve ha az nála van. Ha például ugyanis a papíralapú okiratról az illető a 196. § rendelkezései szerint elektronikus okiratot készített, és ezek után a papíralapú okiratot megsemmisítette, vagy az más okból nincs a birtokában, akkor az ellenbizonyítás sikertelensége az ellenbizonyító felet terheli.

A 32. §-hoz

1. A Pp. 192. §-a (2) bekezdésének az a rendelkezése, miszerint a más bíróság, hatóság, közjegyző vagy szervezet az üzleti titkot tartalmazó okiratnak a perbírósághoz való megküldését megtagadhatja, mind célszerűségi, mind alkotmányossági szempontból vitatható. Alkotmányossági szempontból vitatható a rendelkezés, mert az üzleti titkot indokolatlanul védi az államtitokkal és szolgálati titokkal egy szinten, holott más, a törvény által védett titkot

nem részesít védelemben; másrészt a titokgazda alperes vagy harmadik személy egyszer már más bíróság, hatóság előtt felfedett üzleti titkára visszaélészerűen hivatkozhat, és ezzel a felperest végül is a bíróság előtti jogérvényesítéstől [Alkotmány 57. § (1) bek.] zárja el. Célszerűségi szempontból is nehezen indokolható, hogy adott üzleti titkot a perbíróság miért nem ismerhet meg, ha más bíróság, hatóság egyébként annak birtokában van.

A Pp. az üzleti titkot ugyanis megfelelően védi egyrészt a tárgyalás nyilvánosságának korlátozásával [Pp. 5. § (2) bek.], másrészt az iratbetekintési jog gyakorlásának feltételhez kötésével [Pp. 119. § (2) bek.]. Az üzleti titoknak a bizonyítékok köréből való teljes és bírósági mérlegelést sem lehetővé tevő kizárása/kizárhatósága szakmai érvekkel nehezen alátámasztható, és ezért felülvizsgálandó szabálya a törvénynek.

Mindezek alapján tehát, és a szabad bizonyítás elvével összhangban – a hatékony bizonyítás elősegítése érdekében – a perbíróság számára lehetővé kell tenni, hogy egy adat titok mivoltát mérlegelhesse, ha azt nem tekinti üzleti vagy hivatásbeli titoknak, akkor az adat a per anyagává válhasson, ha pedig a perbíróság az adatot a fenti titoknak minősíti, ő keresse meg a titokgazdát a megismerési engedély beszerzése végett. Hogy a megismerési engedéllyel kapcsolatban a titokgazda ne élhessen vissza, szűk határidőt állapít meg a javaslat, és a hallgatást beleegyezésnek tekinti. Ha a titokgazda a megismerési engedélyt kifejezetten nem adja meg, a bíróság a titkot nem hozhatja a felek tudomására, az bizonyítékként nem használható fel és az iratbetekintés során sem ismerhető meg.

A rendelkezéseket értelemszerűen nem kell alkalmazni abban az esetben, ha az okirat tartalma a közérdekű adatok nyilvánosságára és a közérdekből nyilvános adatra vonatkozó külön törvényi rendelkezések alapján nem minősül üzleti titoknak, vagy ha a per tárgyát annak eldöntése képezi, hogy az okirat tartalma közérdekű adatnak minősül-e [lásd a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 21. §-át]. Ezekben az esetekben az okirat bizonyítékként felhasználható; utóbbinál azonban az irat tartalmát csak a per megnyerése esetén ismerheti meg a felperes (lásd még a 10. §-hoz fűzött indokolást).

2. Szintén kiegészítendő a Pp. azzal a rendelkezéssel, hogy a per anyagává tett, de az egyik fél által meg nem ismerhető államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó okiratot a perben bizonyítékként ne lehessen felhasználni. Ebben az esetben ugyanis az egyik fél jellemzően a titoktartás alóli felmentés megadására jogosult szerv, aki elzárja az ellenfelét a titok megismerésétől, így gyakorlatilag képtelenné teszi arra, hogy a bizonyítékokra nyilatkozhasson. Ezt a helyzetet a tisztességes eljárás elvére tekintettel ki kell küszöbölni. Természetesen a rendelkezés nem alkalmazható akkor, ha a per tárgyát az állam- vagy szolgálati titoknak minősített adat ilyen minőségének eldöntése képezi, vagy a pert a megismerési kérelem megtagadása

miatt indították; ebben az esetben az okirat bizonyítékként felhasználható, de a felperes azt csak pernyertessége esetén ismerheti meg.

A 33. és 34. §-hoz

A Pp. jelenleg az okiratok bizonyító ereje tekintetében csak a papíralapú okiratok elektronikus okirattá történő átalakítását szabályozza, az ellenkező irányú átalakítást nem. A gyakorlatban azonban problémát jelent, hogy milyen bizonyító ereje van annak az elektronikus okiratnak, amelyet például kinyomtatnak, és hasonló formai elemekkel látnak el, mint az egyéb papír alapú okiratokat. Ezt a kérdést – a joghézag feloldása végett – a javaslat tisztázza: szabályozza az elektronikus okiratokról készült papíralapú okiratok bizonyító erejét, hasonlóan az ellentétes irányú másolatkészítéshez.

A 35. és 36. §-hoz

A Pp. hatályos szabályai szerint az ítéletet a tárgyalás napján ki kell hirdetni, s a kihirdetést csak akkor lehet – legfeljebb 8 napra – elhalasztani, ha ez az ügy bonyolultsága miatt feltétlenül szükséges. A kihirdetés határnapját ilyen esetben nyomban ki kell tűzni, s a határozatot a kihirdetés napjáig írásba is kell foglalni. Az ítéletet – kivéve, ha annak kihirdetését a bíróság elhalasztotta – annak meghozatalától számított legkésőbb 15 napon belül kell írásba foglalni, és az írásba foglalást követő 15 napon belül kézbesíteni kell. Azaz főszabály a tárgyalás napján való szóbeli ítélethirdetés, mely után 30 nappal később kapja meg a fél az ítéletet, míg bonyolult ügyben ugyan külön határnapon történik az ítélethirdetés, de a tárgyalás berekesztése után 8 nappal már megkapja írásban a fél az ítéletet, így a fellebbezési határidő is három héttel hamarabb kezdődik meg.

A szabályozást az utóbbi időben több kritika is érte – főleg bírósági oldalról. Egyrészt azért, mert míg kivételesen a bonyolult ügyben 8 napra lehet elhalasztani a kihirdetést (azaz a döntést), de ezalatt a 8 nap alatt írásba is kell foglalni az ítéletet, addig egyszerűbb ügyben kétszer annyi idő van az írásba foglalásra, és bár lehet, hogy ezalatt az idő alatt a bíró azt észleli, hogy téves ítéletet hozott szóban, azt már nem változtathatja meg. Ráadásul az egyszerűbb ügyben a fél négyszer annyi idő alatt kapja meg az írásba foglalt ítéletet, mint a bonyolult ügyben, nem is beszélve arról, hogy az ügy egyszerűsége avagy bonyolultsága alapvetően szubjektív megítélés alá esik.

Éppen ezért célszerűnek mutatkozik a szabályozást úgy módosítani, hogy a bíróság szabadon választhatna a külön határnapon a kihirdetés – mely határnap legfeljebb 15 nappal lehetne később a tárgyalás berekesztésétől – és a tárgyalás berekesztése után közvetlenül történő ítélethirdetés között, utóbbi esetben azt 15 napon belül írásba foglalja, és

azt további 8 napon belül kézbesítetteti. Előbbi esetben a felek átlagosan 15 napot nyernek, hiszen az írásbeli ítéletet a külön határnapon a bíróság átadja részükre, míg utóbbi esetben 8 napot nyernek, hiszen háromhetes határidőn belül ők is megkapják postai úton az ítéletet (a jelenlegi 30 napos határidő helyett). Ezen kívül a bíróság is „időt nyer”, az ügyek többségében ugyanis az eddiginél sokkal több idő fog rendelkezésre állni az ügy végig gondolására, az ítélet meghozatalára.

A 37. §-hoz

A Pp. hatályos 221. §-ának (4) bekezdése indokolatlanul szűkíti a rövidített indokolás alkalmazásának lehetőségét arra az esetre, ha a felek az ítélethirdetés alkalmával – azaz nem az előtt – mondtak le a fellebbezésről. A javaslat ezt a lehetőséget kiterjeszti arra az esetre is, amikor a felek az ítélethirdetés előtt mondanak le a jogukról.

A 38. §-hoz

A Pp. 225. §-ának hatályos (1) bekezdése szerint „az ítélet kiegészítését annak közlésétől számított tizenöt nap alatt bármelyik fél kérheti, ha a bíróság a kereseti kérelem vagy az ellenkérelem valamely része felől akár a fő-, akár a mellékkötelezettség tekintetében nem határozott, avagy a perköltség viselése vagy az ítélet előzetes végrehajthatósága felől, habár annak helye lett volna, nem rendelkezett”. Azaz ha a bíróság tárgyi keresethalmazat esetén valamelyik kérelem felől nem határozott, szó szerinti értelmezés alapján a fél nem kérheti az ítélet kiegészítését. Ezt a nyilvánvaló hibát orvosolja a módosítás.

A 39. §-hoz

Mivel a feleknek kiemelt érdekük fűződik ahhoz, hogy egy határozat jogerejének beálltáról tudomást szerezzenek, a javaslat 8 napos határidőt ír elő a bíróság számára a jogerő beálltáról szóló értesítés kézbesítésére.

A 40. és 41. §-hoz

A Pp. hatályos 101. §-a szerint, ha a fél tartózkodási helye ismeretlen, vagy ha a kézbesítés egyéb elháríthatatlan akadályba ütközik, illetőleg ha a kézbesítés megkísérlése már előre is eredménytelennek mutatkozik, a kézbesítést hirdetmény útján kell teljesíteni. Hirdetményi kézbesítést a bíróság csak a fél kérelmére és csak az annak alapjául szolgáló ok valószínűsítése esetében rendelhet el. Ha az előadott tények valótlannak bizonyulnak, és a fél erről tudott, vagy kellő gondosság mellett tudhatott volna, a hirdetményi kézbesítés és az azt követő eljárás érvénytelen, a

felet pedig a felmerült költségben és ezenfelül pénzbírságban is el kell marasztalni. Ezeket a következményeket a bíróság az eljárást befejező határozat jogerőre emelkedését megelőzően – a felek meghallgatása után – hivatalból, egyébként pedig perorvoslat alapján mondja ki.

A probléma a rendelkezéssel éppen az, hogy ha a felperes rosszhiszeműen azt állítja, hogy az alperes lakóhelye ismeretlen, vagy onnan ismeretlen helyre távozott, illetve eleve rossz címet jelent be, az alperes egyáltalán nem szerez tudomást az ügyről, és az ítélet úgy emelkedik jogerőre, hogy az ellen nem tudott fellebbezni. Ebben az esetben bár a Pp. 101. §-ának (2) bekezdése szerint perorvoslat útján kell kimondani az eljárás érvénytelenségét, valójában nincs ilyen perorvoslat, hiszen a fellebbezési határidő és az igazolásra nyitva álló határidő letelet, a felülvizsgálat kizárt, a perújítás jelenlegi szabályai pedig ilyen perújítási jogcímet nem ismernek.

Mindezek alapján indokolt a Pp. 260. §-át kiegészíteni azzal, hogy a jogerős ítélet ellen perújításnak van helye, ha a keresetlevelet vagy más iratot a fél részére hirdetményi kézbesítés szabályainak megsértésével hirdetmény útján kézbesítették. Erre hivatkozással azonban csak az a fél élhet perújítással, akinek az iratot hirdetmény útján kézbesítették, és kizárólag akkor, ha a 101. § (2) bekezdésében meghatározott jogkövetkezményeket a bíróság az elsőfokú eljárásban vagy egyéb perorvoslatban a fél hibáján kívül álló okból nem mondhatta ki, és a fél a hirdetményi kézbesítést követő eljárást nem hagyta jóvá.

A perújítási kérelmet az elsőfokú bíróság – ha azt hivatalból nem utasítja el – az iratokkal együtt a perújítás megengedhetősége és érdeme tárgyában való döntés végett felterjeszti a másodfokú (felülvizsgálati) bírósághoz, ha a hirdetményi kézbesítés szabályait a másodfokú (felülvizsgálati) eljárásban sértették meg. Ekkor ugyanis csak az eljárás ezen szakaszát érinti az érvénytelenség, következésképpen csak ezt az eljárási szakaszt kell megismételni.

Meg kell jegyezni azt is, hogy a javaslat 6–8. §-a érinti a hirdetményi kézbesítés szabályait, így ha a kézbesítési megbízottat a külföldi fél a törvényi határidőig nem jelöl meg, vele szemben is hirdetmény útján kell az iratokat kézbesíteni. A javaslat e §-a az ebben az esetben felmerülő esetleges jogszabálysértésekkel szemben is jogorvoslati lehetőséget teremt.

A 42–44. §-hoz

A Pp. 2008. január 1-jétől hatályos módosítása az ügyek tárgya alapján biztosított költségkedvezményként a tárgyi költségfeljegyzési jogot határozza meg (85/A. §), és megszünt annak lehetősége, hogy a miniszter rendelettel határozzon meg tárgyi költségmentes pereket. A korábban rendeleti szinten [a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban című 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet] meghatározott tárgyi költségmentes ügyekben a feleket tárgyi költségfeljegyzési jog illeti meg. A módosítás egyik alap-

vető célja a megalapozottabb igényérvényesítés elősegítése volt, hiszen a költségfeljegyzési jog a pervesztességtől függő költségviselési kockázattal terheli a perlekedő feleket; ez a felperesi pozícióban az átgondoltabb eljárás-kezdeményezést, alperesi pozícióban pedig az önkéntes teljesítést preferálja. A költségfeljegyzési jogot biztosító ügyek csoportjába két olyan ügýtípus is tartozik, amelyben a felek vagy azok valamelyike az eljárás kezdeményezésére köteles, illetve az eljárást önkéntes teljesítéssel sem képes elhárítani; ezekben az esetekben indokolatlan a jóhiszemű, jogkövető magatartást tanúsító felet kötelezni a perben felmerült költségek viselésére. Amennyiben a bíróság perköltség viselésére vonatkozó döntése szerint a másik félre nem hárítható a költség, célszerű, hogy azt az állam viselje (immár tehát nem költségmentességből, hanem perköltségviselési kötelezettségéből adódóan).

Az egyik ügycsoport az apasági és származás megállapítási perek közül az apaság vélelmének megdöntése iránti perek, amelyekben a keresetet a Pp. 295. §-ának (2) bekezdése alapján a gyermeknek az apa ellen, az apának a gyermek ellen, más jogosultnak pedig a gyermek és az apa ellen kell indítania; a keresetet – a gyermek által indított kereset kivételével – az anya ellen is meg kell indítani, kivéve ha ez halála folytán nem lehetséges. Ha a gyermek az anya újabb házasságának fennállása alatt, de az anya korábbi házasságának megszűnésétől számított 300 napon belül született, a keresetet az anya korábbi férje ellen is meg kell indítani. E perekben az alperesek önkéntes teljesítéssel nem háríthatják el a pert, éppen ezért indokolt, hogy ők pernyertességtől függetlenül mentesüljenek a költségek viselése alól.

A másik csoportot a gondnokság alá helyezés iránti per, valamint a gondnokság alá helyezés módosítása, hatályában fenntartása és megszüntetése iránti perek, valamint a Ptk. 14/A. §-a (1) bekezdésében előírt, a gondnokság alá helyezés kötelező felülvizsgálatára irányuló perek képezik. Ezen eljárásokban is a felek többsége kényszerhelyzetben kezdeményezi az eljárást vagy vesz részt abban, ezért itt a felek jövedelmi és vagyoni viszonyaira tekintet nélküli teljes költségmentesség megadása az indokolt (tartalmát tekintve tárgyi költségmentesség).

A 45. §-hoz

1. A fizetési meghagyásos eljárás a pénzkövetelések, valamint ingó dolog kiadása iránti követelések egyszerűsített eljárásban történő elbírálására irányuló nemperes eljárás, amelyre a külön fejezetben nem szabályozott kérdésekben a Pp. általános szabályait kell megfelelően alkalmazni. A jogintézmény legfőbb célja bevezetésekor az volt, hogy az előreláthatólag nem vitatott igények peren kívül nyerjenek gyors elintézészt, ami nemcsak a bíróságot tehermentesíti, de a felek számára is kedvező mind az időigényesség, mind költségvonzat szempontjából.

A közigazgatási és a bírósági ügyintézés területén az utóbbi időben egyre inkább megnőtt az igény a modern technikai eszközök alkalmazására, az ezzel járó lehetséges előnyök kiaknázására. Az Európai Unió több országában az utóbbi években, évtizedekben sorra születtek azok a jogszabályok, jogi megoldások, amelyek főként az elektronikus ügyintézés területén az egyes eljárásokat automatizálva szoftverek alkalmazásával minimálisra csökkentették az eljárás lefolytatásához szükséges időtartamot és a bírói közreműködés mértékét is. A fizetési meghagyásos eljárás automatizálásában a Német Szövetségi Köztársaság és az Osztrák Szövetségi Köztársaság jár élen, ahol már az 1970-es, illetve 1980-as években megindultak az ezirányú fejlesztések. Fontos megemlíteni, hogy 2006. december 12-én az Európai Parlament és a Tanács elfogadta az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK rendeletet, mely a nemzeti jogra tekintettel lehetővé teszi a kérelem elektronikus úton történő elintézését is.

Figyelemmel az európai jogfejlődésre és a hazai környezetben bekövetkezett technikai fejlődésre, időszerűvé vált a fizetési meghagyások kibocsátásával kapcsolatos nemperes eljárás szabályainak a modernizációja, ezzel összefüggésben az automatizált eljárás bevezetése is. Az e téren elérhető kedvező változások egyfelől javítanák a kintlévőségek behajtásának esélyét, másfelől módot adnának a bíróságokon belül a bírósági titkárok, ügyintézők egy részének a peres ügyekben ítélező tanácsokhoz történő átcsoportosítására is. Magyarországon is indokolt tehát bevezetni a fizetési meghagyásos eljárás automatizált formáját.

A javaslat szerint 2009. július 1-jétől lehetőség lesz a fizetési meghagyás iránti kérelmet elektronikus úton is benyújtani, ebben az esetben a kérelmet a bíróság az így is lerövidített 15 nap helyett legfeljebb 3 nap alatt intézi el, automatikus feldolgozás keretében. Emellett azonban már 2009. január 1-jével – amíg a technikai feltételek még nem adóttak a reformhoz –, azokat a módosításokat végzi el a törvényjavaslat, amelyek a papíralapú ügyintézészt is nagyban egyszerűsítik, lehetővé teszik a jogalkalmazás zökkenőmentes fél évvel későbbi átállását az elektronikus fizetési meghagyásos eljárásra. Megjegyzendő, hogy az iratok elektronikus benyújtására vonatkozó új Pp.-szabályok az elektronikus térítvevényről szóló megalkotandó törvényben lesznek elhelyezve.

2. A fizetési meghagyásos eljárás reformját a Pp. egyéb szabályainak módosulására figyelemmel kell véghezvinni. Így a jelenleg hatályos, a 200 000 forintot meg nem haladó követeléseket kötelezően erre az útra terelő rendelkezést úgy kell módosítani, hogy az értékhatár egymillió forint legyen.

Egyértelművé kell tenni, hogy ha a kötelezettnek nincsen ismert belföldi lakóhelye, a bíróság az általános szabályok szerint illeték-kiegészítésre hívja fel a jogosultat, ezután tárgyalást tűz.

A javaslat szerint 2009. július 1-jétől elektronikus úton is be lehet nyújtani a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet, melyet a bíróság gépi úton, országosan egy számítógépes rendszer segítségével 3 nap alatt intéz el (az eddigi 30 napos határidő helyett). Az illetékességi szabályok módosítására azért nincs szükség, mert az országos rendszer mindig az adott bíróság „nevében” jár el, a meghagyásra mindig annak a bíróságnak a neve és pecsétje kerül, amelyik a perré alakult eljárásra is illetékes.

Annak érdekében azonban, hogy az elektronikus iratbenyújtáshoz szükséges rendszer kiépítése ne akadályozza az egyes bíróságokon esetleg már meglévő rendszerek működését, a gépi feldolgozást a törvény lehetővé teszi a papír alapon benyújtott kérelmek esetében is, 2009. január 1-től. Ebben az esetben is automatizált fizetési meghagyásos eljárásról beszélhetünk, ugyanis a javaslat kimondja: a kifejezetten emberi közreműködést nem igénylő eljárási cselekmények tekintetében a bíróság gépi adatfeldolgozással, számítástechnikai eszköz útján is eljárhat. A papíralapon benyújtott kérelmeket természetesen nem kötelező gépi úton elbírálni, ha azonban a bíróság a gépi utat választja, akkor a kérelmet szkennelni kell, vagy egyéb úton kell az adatokat feltölteni. Mivel ez az eljárás nyilván lassabb, mint az elektronikus beküldés esetén, itt a törvényi határidő 30 nap helyett 15 lesz.

Ugyancsak az eljárás egyszerűsödésére tekintettel kerül rögzítésre, hogy a fizetési meghagyásos eljárásban bírósági titkár, fogalmazó vagy bírósági ügyintéző is önállóan, önálló aláírási joggal járhat el. [Meg kell jegyezni, hogy a bírósági ügyintézők által ellátható egyes feladatokról szóló 56/2008. (III. 26.) Korm. rendelet 12. §-a (1) bekezdésének a) pontja már 2008. július 1-jével lehetővé teszi, hogy bírósági ügyintéző a fizetési meghagyásos eljárásban önálló aláírási joggal járjon el.]

3. Figyelemmel arra, hogy a fizetési meghagyás ellen az esetek jelentős részében nem terjesztenek elő ellentmondást, és így nincs lehetőség az alperesek adatainak bíróság általi rögzítésére, a későbbi végrehajtás veszélybe kerülhet. A Vht. 11. §-ának (2) bekezdése ugyanis a végrehajtást kérőt – az adós azonosíthatósága érdekében – a Pp. 121. §-ában meghatározottakon túl legalább az adós anyja nevének vagy születési idejének, cég esetében cégjegyzékszámának megjelölésére kötelezi. Lényegesen megkönnyítené a végrehajtást, ha az adósnak a jogosult előtt ismert adatai feltüntetésre kerülhetnének. Így természetes személyek esetében a kötelezett anyjának neve vagy születési időpontja, adóazonosító jele a kérelem eshetőleges kelléke lenne (a formanyomtatvány külön felhívna a figyelmet, hogy a későbbi végrehajthatóság érdekében célszerű ezen adatok megjelölése). Jogi személy (jogi személyiség nélküli gazdasági társaság) kötelezett esetében pedig szintén eshetőleges kellék lenne a jogi személy nyilvántartási száma (cégjegyzékszám, társadalmi szervezetek

nyilvántartásában szereplő nyilvántartási szám) és az adószáma, azzal, hogy ha a jogosult egyiket sem jelöli meg, a bíróság szerzi be a nyilvántartási számot (ha a nyilvántartás szerint a szervezet a megadott néven, címen nem létezik, a bíróság hiánypótlást rendel el). Az adószám megjelölése azért is könnyebb a jogosultnak, mivel az alaki kelléke a számlának, míg például a cégjegyzékszám nem, ugyanakkor a végrehajtó az adószám alapján is azonosíthatja az adóst.

A fizetési meghagyás iránti kérelmet formanyomtatványon kell benyújtani, azonban a formanyomtatvány semmilyen normában nincsen kihirdetve, jelenleg – a Pp. szabályaira figyelemmel – bírósági gyakorlat határozza meg a formanyomtatvány formáját.

Az európai jogfejlődésre és a 2009. július 1-jén bevezetendő elektronikus fizetési meghagyásra tekintettel modernizálni kell a formanyomtatványt, és azt mind a papíralapú, mind az elektronikus nyomtatvány tekintetében miniszteri rendeletben kell kihirdetni. Ebben a formanyomtatványban kezelni lehetne több problémát: így például a jogosultat tájékoztatni lehetne, hogy hogyan kell a kamatot a Ptk. szerint számítani, az alaki kellékek megadása pedig kézenfekvő lenne. Az ellentmondások feldolgozását is megkönnyítendő a formanyomtatványnak leválasztható része lenne az ellentmondás is, melyet a kötelezett visszaküldhet.

A formanyomtatványt az interneten is letölthetővé kell tenni az adóbevallások mintájára intelligens nyomtatványként.

4. A kérelem elintézése körében – lényegében az elektronikus fizetési meghagyásos eljárás közeljövőben történő bevezetésére tekintettel – ki kell zárni a tárgyalás tűzésének lehetőségét, azt csak a belföldön lakóhellyel nem rendelkező kötelezettre tekintettel kell fenntartani. Egyrészt a bíróságok jellemzően ma is ritkán élnek ezzel a lehetőséggel, a kérelem megvizsgálása jellemzően formális, másrészt az elektronikus eljárásban kivitelezhetetlen lenne a gép általi tartalmi vizsgálat. Meg kell jegyezni, hogy a német és az osztrák fizetési meghagyásos eljárásban sem vizsgálja a bíróság (a számítógép) a kérelem megalapozottságát, a rendelkezési elvvel ugyanis összhangban van, hogy a kötelezett dönti el, fizet-e vagy vitatja a követelést.

Ez a megoldás lehetővé teszi, hogy a meghagyást bírósági ügyintéző is kibocsáthassa. Ugyanakkor a felek tájékoztatása végett a formanyomtatvány külön is felhívna a figyelmet, hogy a meghagyással érvényesített követelés jogosságát és megalapozottságát a bíróság nem vizsgálta, azt csak a kötelezett ellentmondása nyomán fogja elbírálni.

A fenti módosítással – figyelemmel a bírósági ügyintéző jogkörének kiszélesítésére is – az ügyintézési határidő 30 napról 15 napra csökkenthető, ha pedig 2009. július 1. után a fél elektronikus úton nyújtja be a kérelmét, a bíróság 3 napon belül intézi el azt.

5. A Pp. 319. §-ának 2006. január 1-je előtt hatályos (3) bekezdése szerint, ha a kötelezett az ellentmondásban okirati bizonyítékkal valószínűvé tette, hogy az érvényesített követelést a fizetési meghagyás kibocsátását követően már teljesítette, a bíróság az okirati bizonyíték másolatának csatolásával felhívta a jogosultat, hogy tizenöt napon belül nyilatkozzék a követelés fennállásáról. Ha a jogosult a kötelezett állítását elismerte, vagy a felhívásra nem nyilatkozott, a bíróság az eljárást megszüntette, egyébként pedig tárgyalást tűzött ki. A hivatkozott norma szerint magát a fizetési meghagyásos eljárást szüntette meg a bíróság, ha a kötelezett a fizetési meghagyás kibocsátása után – akár éppen annak hatására – teljesített. Ebben az esetben a jogosult nem jutott *res iudicata*hoz, az eljárás megszüntetése folytán nem jutott jogerős fizetési meghagyáshoz, így ugyanabban az ügyben ugyanazon felek között újabb jogvita keletkezhetett, a teljesített összeg vissza is volt követelhető.

A Pp. XI. novellája (2005. évi CXXX. törvény) a jogtudományban hosszabb ideje elterjedt nézetre hivatkozva – miszerint a hivatkozott törvényhely szövegezése téves – módosította a rendelkezést. Az új szabály szerint az eljárást akkor lehet megszüntetni, ha a meghagyás kibocsátását megelőzően teljesített a kötelezett, és ezt okirati bizonyítékkal valószínűsítette. Nyitva maradt azonban az a kérdés, hogy mi a teendő, ha a kötelezett a meghagyás kibocsátása és kézhezvétele között, vagy az után teljesít, és ellentmond.

A megoldás kétirányú: egyrészt az elhatárolási pont nem a meghagyás kibocsátása, hanem annak a kötelezett részére történő kézbesítése kell, hogy legyen, míg *expressis verbis* ki kell mondani, hogy a meghagyás kézhezvétele utáni teljesítésre hivatkozás nem tekintendő ellentmondásnak, az a követelés elismerésének minősül, és a meghagyás ebben az esetben jogerőre emelkedik, azonban a bíróság azon jelzi, hogy a követelést a kötelezett kielégítette, végrehajtásnak helye nincs. Természetesen egy részletes tájékoztatással ellátott formanyomtatvány ezeket a problémákat is képes orvosolni.

6. A perelőkészítés kötelezettségét erősíti a felperes oldalán az a szabály, miszerint a bíróság az ellentmondás kézbesítésével egyidejűleg az illeték-kiegészítés kötelezettségére való figyelmeztetés mellett felhívja a jogosultat, nyolc napon belül az ügyre vonatkozó részletes tényállításait adja elő, és bizonyítékait – amennyiben azt még nem tette meg – terjessze elő. Ezek elmulasztása esetében a bíróság a pert megszünteti. A fizetési meghagyás iránti kérelmet előterjesztő jogosulttól ugyanis elvárható, hogy minden szükséges irat már az eljárás megindítása előtt álljon a rendelkezésére, és ellentmondás esetén ezeket azonnal be tudja nyújtani a bíróságnak. Ebben az esetben a bíróságnak – és az alperesnek is – lesz lehetősége az első tárgyalásra felkészülni, és éppen ezért realizálható a már első (vagy második) tárgyaláson való érdemi befejezés kívánalma.

7. A javaslat a kézbesítési vélelemmel jogerőre emelkedett fizetési meghagyással szemben – német példára, de annál jóval szűkebb körben – a végrehajtási szakban is megnyitja az ellentmondás lehetőségét. Ennek garanciális jelentősége van azokban az esetekben, amikor a kötelezett nem tud a vele szemben kibocsátott, adott esetben visszáélesszerűen előterjesztett fizetési meghagyásról, ugyanakkor le fogja lassítani az érintett végrehajtási eljárásokat. Az ellentmondás előterjesztésével a végrehajtást ugyanis felfüggesztik, a jogerős fizetési meghagyás *ipso iure* hatályát veszti, a továbbiakban végrehajtási cselekményeket nem lehet foganatosítani. Ez elhárítható a Vht. 31/D. §-ában és a 250/2004. (VIII. 27.) Korm. rendeletben szabályozott végrehajtói kézbesítés intézményének igénybe vételével (ha ez eredményes, az ellentmondási határidő ekkor veszi kezdetét), ezt viszont a kézbesítést kérelmezők költségére végzik a végrehajtók, arra költségkedvezmények nem vehetők igénybe. Minderre azért van szükség, mert egyrészt az eljárás automatizációja kizárja az érdemi vizsgálat lehetőségét, nem lehet elutasítani még a nyilvánvalóan alaptalan kérelmeket sem, azok tartalma csak a jogosulttól függ, másrészt az utóbbi időben elszaporodtak a rosszhiszeműen előterjesztett kérelmek, amelyekre a kötelezettek azért sem tudtak reagálni, mert a postai kézbesítés terén is előfordultak szabálytalanságok.

Megakadályozandó azt, hogy a kötelezettek rosszhiszeműen éljenek az ellentmondás ilyen módon kiszélesített lehetőségével, a javaslat kötelezővé teszi az ilyen fél pénzbírságolását, ha az alperes a jóhiszemű joggyakorlás követelményeivel ellentétesen vagy egyébként nyilvánvalóan alaptalanul terjesztett elő a 320. § alapján (tehát a meghagyás végrehajtói kézbesítése után, vagy a végrehajtható okirat kézbesítése után) ellentmondást, kivéve ha a fizetési meghagyás kézbesítésének vélelmét megdönti – azaz ha igazolja, hogy önhibáján kívül álló okból nem tudta átvenni a postai úton kézbesített meghagyást.

A 46. §-hoz

1. A Pp. 330. és 331. §-ának a kiegészítése több anomália megszüntetése végett indokolt. A Ket. hatálybalépésével egyidejűleg az Országgyűlés módosította a Pp.-t is [a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: X. Ppn.)]. A X. Ppn. a közigazgatási perekben a keresetlevél benyújtására vonatkozóan a korábbi szabályozásban meglévő kettősséget megszüntette, és 2005. november 1-je óta a fél a keresetlevelet kizárólag az elsőfokú eljárást lefolytató közigazgatási szervnél nyújthatja be. A módosítás célja egyrészt annak elkerülése volt, hogy a fél mind a bíróságnál, mind a közigazgatási szervnél benyújthassa keresetét, és mindkét kereset iktatásra is kerüljön, másrészt a rendelkezés gyorsította az eljárást azal, hogy az alperest a bíróságnak nem kell külön az idé-

zésben felhívnia nyilatkozattételre, illetve az iratok felterjesztésére, hanem a közigazgatási szerv ezeket a keresetlevéllel együtt megküldi a bíróságnak. A bírósághoz tehát a teljes iratanyag megérkezik még jóval az első tárgyalás előtt. A másodfokú közigazgatási szervnek emellett így lehetősége nyílik arra is, hogy saját hatáskörében módosítsa vagy visszavonja a támadott határozatát a Ket. 114. §-a alapján, és ezzel a pert mintegy okafogyottá tegye. A X. Ppn. azt a problémát is kiküszöbölte, amikor a törvényi rendelkezések ellenére a korábbi gyakorlatot követő felperes keresetét nem az elsőfokú közigazgatási szervnél, hanem közvetlenül a bíróságnál nyújtja be. A törvény a Pp. 331. §-ának módosításával kötelezte a bíróságot, hogy a keresetlevelet mindennemű vizsgálat nélkül küldje meg az elsőfokú közigazgatási szervhez.

A X. Ppn. azonban nem rendezte azt az esetet, amikor az alperes közigazgatási szerv (vagy az elsőfokú közigazgatási szerv) jogellenesen nem továbbítja a keresetlevelet a bíróságnak. Ez a ritkán előforduló, és jellemzően olyan szerveket érintő eset, amelyek nem államigazgatási szervek és nincsen felügyeleti szervük, gyakorlatilag megoldhatatlan a jog jelenlegi keretei között. A bíróság ugyanis nem tud semmilyen szankciót alkalmazni a mulasztó alperessel szemben – hiszen a peres eljárás még nem indult meg –, a felperes pedig semmilyen egyéb módon nem képes rászorítani ellenfelét a jogszerű eljárásra. A problémát a javaslat úgy oldja fel, hogy ha a fél igazolja, hogy a keresetlevelet az elsőfokú határozatot hozó szervnél határidőben benyújtotta, a keresetlevél és az ügy iratai azonban a felterjesztésre és továbbításra nyitva álló határidőkre figyelemmel a bírósághoz nem érkeztek meg, a keresetlevelet a bíróságnál is be lehet nyújtani. Ebben az esetben a bíróság az általános szabályok szerint közli az alperessel a keresetet, intézkedik az iratok és az alperes nyilatkozatának beszerzése iránt, egyidejűleg az alperest vagy a nem alperes elsőfokú szervet pénzbírsággal sújthatja.

A X. Ppn. egy másik anomáliát is okozott azáltal, hogy az alperes közigazgatási szervet minden esetben a keresetlevélben foglaltakra való érdemi nyilatkozat adására kötelezte. Ha a felperes keresetlevele nem felel meg a 121. § követelményeinek, vagy egyéb okból annak elutasítása indokolt, az alperes a hatályos szabályok értelmében akkor is köteles érdemben nyilatkozni a kereseti követelésre. Mivel ez a rendelkezés nem felel meg a tisztességes eljárás elvének, akként módosítandó, hogy ilyen esetben elegendő a formai hibákra hivatkozni, elegendő alaki kifogásokat előterjesztetni, érdemi nyilatkozatot csak a hiányok pótlása után köteles tenni az alperes.

2. A § (3) bekezdése a közigazgatási perekben egységesen 120 napot határoz meg a Legfelsőbb Bíróság számára a felülvizsgálati kérelem elbírálására.

A 47. §-hoz

A javaslat e §-a szövegpontosításokat tartalmaz.

A 48. §-hoz

A javaslat ezen rendelkezése megteremti annak a lehetőségét, hogy a bíróság elleni sajtó útján történő támadások ellen – ha az a közérdeket sérti – az OIT elnöke sajtóhelyreigazítást kezdeményezhessen (jelenleg ez a jog csak a minisztereket illeti meg saját feladatkörüket érintő ügyekben). Természetesen ezt a sajtóhelyreigazítást – figyelemmel az 1/1994. (I. 7.) AB határozatban is írottakra – csak az érintett személy hozzájárulásával kérheti a miniszter vagy az OIT elnöke.

A 49. §-hoz

1. A javaslat egyik kiemelt célja a kisperértékű ügyek idő- és költségtakarékosabb elintézésének előmozdítása a permegelőző eljárások preferálása mellett – a korábbi sommás, illetve járásbírói eljárás mintájára – egyszerűsített gyorsított pertípus, a kisértékű perek szabályainak bevezetésével. A kisperértékű ügy fogalmának lényege, hogy az igazságszolgáltatás során eldöntendő ügy súlyához képest aránytalanul nagy az eljárás költsége, sok esetben a pertárgy értékével vetekedhet a perköltség mértéke.

A kisperértékű ügy fogalmát a Pp. hatályos 256/B. §-a fogalmazza meg, miszerint a helyi bírósági hatáskörbe tartozó vagyoni jogi ügy akkor számít kisperértékűnek, ha a fellebbezésben vitatott érték a 200 000 forintot nem haladja meg. Hasonló rendelkezést tartalmaz a 235. § (3) bekezdése, mely akkor zárja ki az ugró fellebbezést, ha a fellebbezésben vitatott érték nem haladja meg az 500 000 forintot. A 271. § (2) bekezdése pedig a felülvizsgálatot zárja ki azon ügyekben, ahol a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték nem haladja meg az 1 000 000 forintot. Mindegyik definíció sajátossága, hogy csak a perorvoslatra koncentrálnak – hiszen a Pp. is a perorvoslati szakaszban tekinti relevánsnak a kérdést –, azaz nem a pertárgy értékétől teszi függővé a minősítést, hanem a perorvoslati kérelemben vitatott összegtől. Egy 4 000 000 forint pertárgyértékű ügy lehet kisperértékű, ha a fellebbezésben csak 100 000 forintot vitatnak, ugyanakkor egy 300 000 forintos pertárgyértékű per már nem, ha a fellebbezésben az egész összeget vitatják.

Az elsőfokú eljárás vonatkozásában jelenleg egyedül az eljárás megindításakor van relevanciája a pertárgy alacsony értékének, mivel a 200 000 forintot meg nem haladó mértékű pénzkövetelést csak fizetési meghagyásos eljárás útján lehet érvényesíteni [Pp. 313. § (2) bek.] – ezt az értékhatárt a javaslat 1 000 000 Ft-ra emeli.

Fontos megemlíteni, hogy a legtöbb nyugat-európai jogrendszer ismeri a sommás eljárást (*summary proceeding* stb.) fogalmát, vagy ha nem is ezzel a névvel, de fenntart egy a hagyományos peres eljáráshoz képest egyszerűbb, gyorsabb eljárási formát (például Hollandiában: *kort geding*) – főként a kisebb súlyú ügyek eldöntésére. Hazánk-

ban is mind a bíróságok, mind a jogérvényesítő felek, mind a jogtudomány részéről érezhető igény arra, hogy az '50-es években elfogadott eljárási monotóniát megtörve a régebbi perjogi hagyományoknak megfelelően a magyar polgári perjog is elismerje az egyszerűsített és gyorsított elsőfokú eljárás létjogosultságát. A kisperértékű ügyek elhúzódásának megoldása tehát az alternatív vitarendezési módok népszerűsítése és e téren a kedvezmények bővítése mellett a sommás eljárás modernizált tartalommal és névvel történő visszaállításában, a kisértékű perek szabályainak bevezetésében keresendő.

A javaslat szerint a kisértékű perek szabályai a helyi bíróság hatáskörébe tartozó, és kizárólag fizetési meghagyás útján érvényesíthető követeléseknek az ellentmondás folytán perré alakult eljárásában alkalmazandók. Ezek mind vagyoni jogi perek, melyek az értékhatár alapján fognak kisértékű pereknek minősülni. Az egymillió forintos értékhatár megállapításakor az előterjesztő figyelemmel volt az ár- és értékviszonyokra, arra, hogy a kisebb súlyú ügyekben bevezetésre kerülő szabályok hatásai viszonylag nagyobb körben érvényesüljenek, valamint arra is, hogy a Pp. már jelenleg is relevanciát tulajdonít az egymillió forintos értékhatárnak [271. § (2) bek.]. A helyi bíróságra 2007. évben érkezett peres ügyek száma összesen 163 ezer volt, ebből az 1 millió forintot meg nem haladó értékű ügyek száma összesen mintegy 57 ezret tett ki, ez az összes (tehát a megyei bírósági ügyeket is beleértve) polgári peres ügyérkezés (181 ezer ügy) 32,1%-a volt.

Bár ez egyértelműen nem mondható ki, a kisebb értékű ügyek között nagyobb számban fordulnak elő egyszerűbb megítélésű, ún. „tucatperek”, példának okáért a kifizetetlen számlákkal kapcsolatos ügyek.

2. Amennyiben az ügyben a kisértékű perek szabályait kell alkalmazni, erről a feleket a bíróság az idézésben részletesen tájékoztatja. Az értékhatár tekintetében a per tárgyanak a keresetlevél beadásakor fennálló értéke releváns, azonban a követelés felemelésével a per az általános szabályok szerint folytatandó – a korábbi pereselvének hatályosak, azonban a gyorsított peres eljárásban korlátozott jogosultságok az általános szabályok keretei között megnyílnak. A kereseti követelés leszállítása nem releváns a kisértékű peres eljárás szempontjából.

Garanciális okból ki kell zárni a kisértékű perek szabályainak alkalmazását akkor, ha az iratokat hirdetményi úton kell kézbesíteni, illetve ha ügygondnokot rendel ki a bíróság.

3. A kisértékű peres eljárás legfontosabb alapelvei – figyelemmel a sommás eljárásokban érvényesülő elvekre – a szóbeliség és a közvetlenség. Ennélfogva a tárgyalásnak kiemelt jelentősége van első fokon, a tárgyaláshoz való jog itt nem korlátozható. Ugyanakkor tekintettel kell lenni arra, hogy a Pp. kívánalma szerint a pert lehetőleg már az első tárgyaláson el kell bírálni. A tárgyalás (többszöri) elhalasztása ugyanis a per elhúzódását eredményezi. A fenti

alapelveket, valamint az ésszerű időben történő elbírálás követelményét – mely fokozottabban esik latba a kisértékű ügyekben – akként lehet összhangba hozni, hogy a tárgyalásnak, a szóbeliségnek továbbra is kiemelt jelentőséget tulajdonít a jogalkotó, ugyanakkor a felek szerepét a perelőkészítésben és a nyilatkozatok megfelelő időben történő előterjesztésében hangsúlyozza, felelősségüket növeli.

A fentiekre figyelemmel az első tárgyalásnak – az általános szabályokkal szinkronban – kiemelt jelentősége lesz a kisértékű perekben is. A hatályos Pp. általános szabályként rögzíti, hogy az első tárgyaláson a kereset felperes általi előadása után kerül sor az alperes alaki, majd érdemi védekezésére (139. §). Az érdemi védekezés előadását tekintve a perjogi tudomány perbebocsátkozásnak, melyhez több jogkövetkezményt is kapcsol a törvény: ekkortól a felperes csak az alperes beleegyezésével állhat el a pertől, a pert megszüntetni a hatáskör vagy az illetékesség hiánya miatt csak akkor lehet, ha a hatáskör nem a per tárgyának értékétől függ, vagy ha az illetékesség kizárólagos; nem lehet megszüntetni a pert azért sem, mert a külföldi felperes nem adott perköltség-biztosítékot.

Figyelemmel arra, hogy a kisértékű perek szabályai a perbebocsátkozáshoz több jogkövetkezményt is fognak fűzni, az általános szabályokhoz képest a hangsúlyt az első tárgyalásról a perbebocsátkozásra kell áthelyezni. Ennek egyik eszköze lehet, hogy a folytatatólagos tárgyalást is első tárgyalásnak kell tekinteni, ha a szabályszerű perbebocsátkozásra csak ezen a tárgyaláson kerülhet sor (például azért, mert az alaki kifogások tekintetében való döntés a tárgyalás elhalasztását igényelte, vagy mert az alperes nem kapott kellő felkészülési időt a tárgyalásra, nem volt szabályszerűen idézve stb.).

Az első tárgyalásnak további jelentősége lesz a bizonyítási indítványok előterjesztésének speciális szabályozásával. A bizonyítás a per legfontosabb, egyben leghosszadalmasabb szakasza. Ahhoz, hogy a perek elintézési sebességét a javaslat hatékonyan tudja gyorsítani, elengedhetetlen a bizonyítás szabályainak, elsősorban a bizonyítékok előadásával, a bizonyítás indítványozásával és elrendelésével kapcsolatos rendelkezéseknek a felülvizsgálata.

A vonatkozó normák elhelyezésük tekintetében is tarka képet mutatnak. Az alapelvi rendelkezések között találjuk a bizonyítás szempontjából legfontosabb rendelkezéseket [Pp. 3. § (3)–(5) bek.], az alapelvi rendelkezések mintegy ötödét a bizonyítási szabályok teszik ki, ezekhez képest a X. fejezet általános szabályai rövidnek tűnnek. A bizonyítékok előadására vonatkozóan a felperes számára a 121. § (keresetlevél kellékei), az alperes számára a 126. és 139. § (idézés a per tárgyalására, a tárgyalás menete), míg mindkét féllel szemben a 141. § (2) bekezdése állapít meg kötelezettségeket.

A bizonyítási indítványok előterjesztésével kapcsolatban a Pp. 3. §-ának (4) bekezdése kimondja: „a bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten, vagy

egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik”. A 141. § (2) bekezdése pedig ezzel összhangban rögzíti: „a fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait – a per állása szerint – a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni”. A keresetlevél tartalmi kellékeire, valamint az első tárgyalás menetére vonatkozó rendelkezéseknek a fenti normákkal történő összevetéséből kiderül, a felek akkor járnak el a gondos és az eljárást elősegítő, jóhiszemű pervittel összeegyeztethető módon, ha a felperes a keresetlevélben, az alperes legkésőbb az első tárgyaláson előadja bizonyítékait, és – bár a Pp. ezt egyértelműen nem mondja ki – előterjeszti bizonyítási indítványait.

Az első tárgyalásnak a javaslat által kívánt célja úgy érhető el, hogy már ebben a szakaszban a törvény egyértelműen kötelezővé teszi a bizonyítékok előadását és a bizonyítási indítványok előterjesztését – természetesen a 3. § (3) bekezdése alapján történő tájékoztatást követően. Ez a rendelkezés persze csak úgy válthatja ki a kívánt hatást, ha a mulasztás a rendelkezésre álló adatok alapján történő elbírálással jár, azaz ha az elmulasztott indítványt többé a fél már nem terjesztheti joghatályosan elő, a bizonyítás elmaradása pedig a bizonyítási teher szabályai szerint terheli rendszerint a bizonyításra kötelezett felet.

A bizonyítási indítványokat tehát az első tárgyaláson kell legkésőbb előadni, továbbá ahányszor megnyílik a keresetváltoztatási, illetve viszontkereset-indítási jog, értelemszerűen az ezekre vonatkozó bizonyítási (és ellenbizonyítási) indítványok is előterjeszthetők. A bizonyítási indítványokat a per folyamán – az ellenfél hozzájárulásával és a bíróságnak a 3. § (4) bekezdésében meghatározottak mérlegelése után adott engedélyével – a fél bármikor előterjesztheti.

Mivel az eljárás folyamatban léte alatt felmerülhetnek olyan tények, melyekről az első tárgyalásig a felek nem szerezhettek tudomást, a perújítások elkerülése érdekében az ellenfél hozzájárulásától függetlenül az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig akkor is meg kell engedni a bizonyítási indítvány előterjesztését, ha a fél oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, melyek önhibáján kívül az indítvány előterjesztésére nyitva álló határidő lejártá után jutott a tudomására, illetve melyek jogerőre emelkedéséről önhibáján kívül e határidő lejártá után szerzett tudomást. Itt elsősorban a már lefolytatott bizonyítási eljárások során felmerült, eddig ismeretlen körülmények, tények alátámasztására szolgáló bizonyításra kell gondolni.

4. Mind az első tárgyaláson való részvétel, mind a folytatólagos tárgyaláson való részvétel kulcsfontosságú a per hatékony lefolyása szempontjából. Éppen ezért a kísértékű perekben az általános szabályokhoz képest szigorúbb szankciókkal kell biztosítani a felek részvételét (mely ter-

mészetesen a továbbiakban is jelentheti a meghatalmazottak útján történő jelenléte).

Így a javaslat kimondja, hogy a fizetési meghagyással szemben előterjesztett ellentmondás nem akadályozza a bírósági meghagyás kibocsátását. Erre azért van szükség, mert a Legfelsőbb Bíróság PK 172. számú állásfoglalása eddig kizárta a fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásokban a bírósági meghagyás kibocsátását, és így az alperes szankció nélkül elmulaszthatta az első tárgyalást. A kísértékű perek pedig *per definitio-nem* mind fizetési meghagyásos eljárásként indulnak, tehát a fenti rendelkezés nélkül nem lehetne jogkövetkezménnyel sújtani a mulasztó alperest.

A javaslat a folytatólagos tárgyalás elmulasztását is szankcionálja: ebben az esetben az ügy érdemében való döntést a mulasztás nem gátolja, a bíróság az ügy érdemében a rendelkezésre álló adatok alapján dönt – azaz ebből az okból nem halasztja el a tárgyalást.

Szintén szigorítás, hogy abban az esetben, ha a felek közül bármelyik tárgyaláson egyik fél sem jelenik meg, vagy a megjelent fél az ügy tárgyalását nem kívánja, illetőleg nyilatkozatot egyáltalában nem tesz, és a távollevő felperes megelőzőleg egyik esetben sem kérte, hogy a bíróság a tárgyalást távollétében is tartsa meg, szünetelésnek helye nincs, a bíróság a pert megszünteti.

5. Az első tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy az az ellentmondásnak a felperes részére történő kézbesítése utáni, a felperes által elvégzett illeték- és peranyag-kiegészítést követően 45 napon belül megtartható legyen. A folytatólagos tárgyalás tekintetében a két tárgyalás közötti idő mértékét az általános szabályok szerinti 4 hónapról 30 napra rövidíti a javaslat. E határidőkre a törvénykezési szünet ideje nem számít be (lásd a javaslat 9. §-át).

6. A Pp. a keresetváltoztatás lehetőségét – ellentétben a sommás eljárásról szóló 1893. évi XVIII. törvénycikkkel (a továbbiakban: Se.) és a polgári perrendtartásról szóló 1911. évi I. törvénycikkkel (a továbbiakban: Rpp.) – gyakorlatilag végletesen kitérítette: szemben azzal a megoldással, amikor a perbebocsátkozás után már csak az alperes beleegyezésével volt lehetőség a keresetváltoztatásra, jelenleg az első fokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig a felperes önhatalmúlag bármikor megváltoztathatja keresetét, feltéve, hogy a megváltoztatott keresettel érvényesített jog ugyanabból a jogviszonyból ered, mint az eredeti kereset, vagy azzal összefügg. Csak a 8. §-ban megfogalmazott jóhiszemű joggyakorlás követelménye jelenthet gátat a per elhúzására irányuló keresetváltoztatás ellen, azonban kifejezett rendelkezés hiányában a bíróságok tartózkodnak a beavatkozástól, s a gyakorlatban a keresetváltoztatás lehetőségének ilyen fokú kibővítése a perelhúzást ösztönözte. (Noha meg kell jegyezni, hogy tipikusan nem a felperes az, aki el akarja húzni a pert, ám az alperesnek is joga van a per ésszerű időn belül való elbírálásához.)

A keresetváltoztatást mindenképpen indokolt időben korlátozni. Felvethető annak az első tárgyaláshoz kötése, dogmatikailag azonban konzekvensebb az Se. és az Rpp. megoldása, melyben az alperes perbebocsátkozása volt az a pont, ahonnan már a felperes csak az alperessel egyetértésben változtathatta meg a jogvita tárgyát.

Kiemelendő ugyanis, hogy az alperesnek is joga van ahhoz, hogy az a per, melybe belebocsátkozott, tárgyát tekintve ne változzon. Ez ugyanis olyan tarthatatlan helyzetbe hozza, hogy mintegy „mozgó célpontra löve” folyamatosan újabb és újabb védekezéssel kell előállnia a felperes kénye-kedve szerint megváltoztatott keresetere válaszul. A Pp. jelenleg kifejezetten hátrányos helyzetben tartja az alperest a felperessel szemben, amikor kötelezően a perben tartja akkor is, amikor az már réges-régen nem arról szól, amiről a perbebocsátkozás pillanatában (az eredeti keresettel való összefüggés a gyakorlatban semmilyen korlátot nem jelent). A rendelkezés továbbá pszichológiailag is helytelen: a felperes gyakorlatilag lehetőséget kap arra, hogy átgondolatlanul, felkészületlenül pereskedhesen, így saját gondatlanságával a végtelenségig húzhasza a pert. El kell tehát ismerni az alperes azon jogát, hogy annak a pernek a tárgyát, melybe belebocsátkozott, hozzájárulása nélkül senki ne változtathassa meg.

Az Rpp.-hez visszanyúlva azonban mérlegelni kell a régi kódexszel szemben megfogalmazott kritikákat is, melyek szerint a szabályozás túl szigorú volt. Méltányolható a felperes azon joga, hogy az alperes érdemi ellenkérelmének tartalmától függően egyszer még önhatalmulag megváltoztassa keresetét. Ez azonban legkésőbb az első tárgyaláson (illetve a fentiek szerint első tárgyalásnak minősülő folytatólagos tárgyaláson) történhet.

A felperes tehát a perbebocsátkozást követően egy ízben változtathatja meg keresetét: az első tárgyaláson. Ezen határidő után már csak az alperes beleegyezésével van helye keresetváltoztatásnak. Ha az alperesnek is érdeke fűződik ahhoz, hogy a jogvita megváltozott tárgyról szóljon, és emiatt a per tovább tartson, ezt saját felelősségére megteheti.

Kivételesen a bíróság engedélyezheti, hogy az első tárgyalást követően, de legkésőbb a folytatólagos tárgyalásig nyitva álló időköz első harmadában írásban a felperes a keresetét megváltoztassa, ha az első tárgyaláson ehhez felkészülési időt kért. Az alperesnek legalább nyolc napos felkészülési időt kell biztosítani ahhoz, hogy a keresetváltoztatás miatt a tárgyalásra felkészülhessen.

Nyilvánvaló, hogy a per folyamán felmerülhetnek olyan tények, melyekről a kereset előterjesztése időpontjában, illetve a keresetváltoztatásra nyitva álló határidő leteltéig a felperes nem szerzett tudomást. Nem ritka ugyanis, hogy a bizonyítás eredményeként vagy a perfelfüggesztés okául szolgáló eljárásban a felperes számára eddig ismeretlen körülmények merülnek fel, újabb tényekről szerez tudomást, melyek jelentősen át tudják rajzolni a tényállást. A várható nagyszámú perújítások elkerülése érdekében az alperes hozzájárulásától függetlenül az elsőfokú ítélet

meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig akkor is meg kell engedni a felperes részére a keresetváltoztatást, ha oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, melyek önhibáján kívül a keresetváltoztatásra nyitva álló határidő lejárta után jutottak a tudomására, illetve melyek jogerőre emelkedéséről önhibáján kívül e határidő lejárta után szerzett tudomást. Természetesen a keresetváltoztatásnak ezen új körülménnyel szoros összefüggésben kell állnia.

A keresetváltoztatási szabályok ésszerűsítése mellett indokolt felülvizsgálni az egyébként engedélyezett, keresetváltoztatásnak nem minősülő felemelés és leszállítás szabályait [lásd Pp. 247. § (1) bek.]. Mivel a fenti módosítások célja a jogvita tárgyának rögzítése, nem minősülne keresetváltoztatásnak, ha ugyanazon jogviszony alapján a felperes más jogkövetkezmény alkalmazását kérné (pl. személyiségi jogok megsértése miatt elégtétel helyett kártérítést). Azonban a bíróságnak ekkor is mérlegelni kell, hogy a kérelem keresetváltoztatásnak nem minősülő módosítása nem irányul-e a per elhúzására. Ebben az esetben pedig a módosítást meg kell, hogy tiltsa, kivéve ha az alperes hozzájárul ahhoz.

Ha a keresetváltoztatás folytán a megváltoztatott követelésre nézve a kisértékű perek szabályainak alkalmazási köre már nem terjed ki, akkor a pert az általános szabályok szerint kell folytatni. Amennyiben a rendes peres eljárás folytán változtatják meg úgy a keresetet, hogy arra egyébként a kisértékű perek szabályait kellene alkalmazni, ettől nem válik kisértékű perré a folyamatban lévő eljárás.

Ugyancsak a perek elhúzódását akadályozná meg az a módosítás, mely az alperes, illetve mindkét fél részéről történő perbehívás [58. §, 63. §, 64. § (1) bek.], valamint a felperes részéről a keresetnek az eredetileg perbe nem vont alperesekre történő kiterjesztése lehetőségét időben korlátozná. Mindkét esetre a keresetváltoztatás szabályai alkalmazandóak. Ha a pertársaság kényszerű, és a felperes határidőre azt nem terjesztette ki az eredetileg perbe nem vont alperesekre, a 157. § a) pontja alapján a per megszüntetésének van helye.

7. Hasonlóan a keresetváltoztatáshoz, a viszontkereset és a beszámítási kifogás késedelmes előterjesztése is alkalmas eszköze a perek elhúzásának, ez esetben az alperes kezében. A perhatékonyság növelése érdekében itt is indokolt időbeli és a kisértékű perek jellegére tekintettel egyéb korlátozásokat elrendelni.

A viszontkereset indításának hatályos szabályai (147. §) hasonló elemeket tartalmaznak, mint a keresetváltoztatásé, néhány eltéréssel: Egyrészt tágabb a tárgyi kör, amennyiben elegendő, ha a viszontkereseti követelés a felperes kereseti követelésével szemben beszámításra alkalmas (azaz nem szükséges a keresetben érvényesített jogviszonnyal legalább az összefüggés). Másrészt nemcsak az alapelvekből vezethető le, hanem konkrétan ki is mondja a törvény, hogy a bíróság érdemi vizsgálat nélkül elutasít

hatja a viszontkeresetet, ha azt a fél azért terjesztette elő késedelmesen, hogy azzal a per befejezését hátráltassa.

Az alperes perbebocsátkozása köré, a felperes kereset-változtatási lehetőségéhez célszerű kötni a viszontkereset előterjesztését is, hiszen a viszontkereset tekintetében is bizonyításra van szükség. Ezért az első tárgyalásra indokolt szorítani a viszontkereset előterjesztésének lehetőségét.

Továbbra is lehetőséget kell biztosítani viszontkereset indítására, ha ahhoz a felperes hozzájárult, illetve az alperes hozzájárulásával a felperes a keresetét megváltoztatta.

Figyelemmel a kisértékű perek sajátosságaira, ki kell zárni azon viszontkeresetek érdemi tárgyalását, melyek önálló keresetként sem tartoznának a kisértékű perek szabályainak alkalmazási körébe.

8. Ugyancsak korlátozni indokolt a beszámítási kifogás előterjeszthetőségét. A beszámítási kifogás ugyanis szintén alkalmas a pernek még a fellebbviteli szakaszban való elhúzására is. A beszámítási kifogás ugyanúgy vitát indukálhat a felek között, bizonyítást tehet szükségessé. Éppen ezért különbséget kell tenni a bizonyítást nem, vagy csak csekély terjedelemben igénylő beszámítási kifogás és a gyakorlatban újabb kis pert szülő beszámítási kifogás között.

Ha a felperes az alperes beszámítani kívánt követelését elismeri, vagy a beszámítás alapjául szolgáló követelés fennállta közokirattal vagy teljes bizonyítóerejű magánokirattal igazolható, azt a továbbiakban is az eljárás jogerős befejezéséig elő lehet terjeszteni. Természetesen a bíróság ekkor is mérlegeli, hogy nem rendeltetésellenes joggyakorlásról van-e szó. Az említett okirati bizonyítékokra és az azokkal szembeni ellenbizonyításra nem vonatkozna a fentebb említett, a bizonyítási indítványok előterjesztésére vonatkozó szabályozás.

Ha viszont a felperes a beszámítandó követelést vitatja, és a fenti bizonyítóerejű okiratok nem állnak rendelkezésre, a beszámítási kifogást csak az első tárgyaláson lehetne előterjeszteni, kivéve, ha a követelés később járt le, vagy annak fennállta és lejártá később jutott a tudomására.

9. A fellebbezés szabályainál a legfontosabb változás, hogy az eddig a XII. Fejezetben lévő rendelkezések (256/B–256/E. §) átkerülnek az Ötödik Részbe a kisértékű perek szabályaihoz, azaz egységesül ezen pertípus szabályozása.

A Pp. kisperértékű ügyekre vonatkozó hatályos fellebbezési szabályai szerint kisperértékű az ügy, ha a helyi bíróság elsőfokú hatáskörébe tartozó vagyoni jogi perekben a fellebbezésben vitatott érték (illetve annak a 24. § alapján megállapított értéke) a kettőszázezer forintot nem haladja meg, illetve ha a fellebbezésben vitatott érték nem haladja meg a kereseti kérelemben megjelölt követelés tíz százalékát (azaz maximum a félmillió forintot) [256/B. § (1) bek]. A jövőbeli szabályozás során mindenképpen a kisértékű perek fogalmához kell igazítani a speciális fellebbezési

szabályokat, azaz a Pp. 256/B. és azt követő §-ai (immáron 392–394. § számozással) a felemelt értékhatárú (1 000 000 Ft) kisértékű perekben lesznek alkalmazandók.

10. Hangsúlyozni kell, hogy a Pp. 271. §-ának már most is hatályos (2) bekezdése szerint a kisértékű perekben – ide nem értve a tartási és életjáradéki pereket, amelyek külön kezelését szociális indokok és a pertárgy értékének sajátos számítási módja igazolják – nem lesz helye felülvizsgálatnak.

Az 50. §-hoz

1. Figyelemmel a 45. §-hoz fűzött indokolásban foglaltakra, szükséges az igazságügyért felelős miniszter felhatalmazása a fizetési meghagyásos eljárásban alkalmazandó űrlapok rendeletben történő meghatározására.

Az 1989. október 23-át megelőzően alkotott rendeleti szintű jogszabályok rendezéséről szóló 383/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. §-a (1) bekezdésének d) pontja 2008. július 1-jei időponttal hatályon kívül helyezi a tanúk díjazásáról szóló 1/1969. (I. 8.) IM rendeletet, ezért egy új rendelet megalkotása indokolt. A hatályos rendelet mind a büntető, mind a polgári eljárásokra nézve megállapítja a tanúk díjazásának szabályait, s a jövőben is mindkét ügyszakra kiterjedően kell a kérdést szabályozni. A Pp. viszont jelenleg nem tartalmaz felhatalmazást arra, hogy az igazságügyért felelős miniszter a tanú által felszámítható költségekre vonatkozó részletes szabályokat megállapítsa. A javaslat ezt a hiányt is pótolja. A megalkotandó rendelet természetesen nem csak a peres, de mindazon nemperes eljárásokban is alkalmazni kell, melyek háttérszabálya a Pp. (így például a végrehajtási eljárásban is).

2. Az Európai Unióhoz történt csatlakozás következtében feleslegessé vált az Európai Megállapodásra való hivatkozás, így az törlendő a Pp. 398. §-ából.

3. Az Európai Parlament és a Tanács az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK rendeletének megalkotásával az Európai Unióban – Dánia kivételével – olyan új, egységes perenkívüli eljárás került bevezetésre, amely gyors és hatékony módon teszi lehetővé a pénzkövetelések határon átnyúló érvényesítését. A rendelet a tagállamok belső jogához képest alternatív igényérvényesítési mechanizmust biztosít: nem érinti sem a tagállamok belső jogában megtalálható, és eltérő jogi megoldásokat tartalmazó fizetési meghagyásos eljárásokat, sem pedig a más közösségi jogszabályok, illetve a tagállamok belső joga szerinti egyéb igényérvényesítési módokat. A rendelet által intézményesített egységes európai eljárásban kibocsátott fizetési meghagyások végrehajtására a többi tagállamban külön eljárásban történő végrehajthatóvá nyilvánítás nélkül lesz lehetőség.

Az európai fizetési meghagyásos eljárás hazai alkalmazhatóságához szükséges a rendeleti minimumszabályozás belső jogi kapcsolódási pontjainak megteremtése, a javaslat jelen rendelkezése ennek érdekében a Pp. szükséges kiegészítését tartalmazza, amellyel egyértelművé válik, hogy a közösségi rendeletben nem szabályozott kérdésekben – így például a tekintetben, hogy mely bíróságok rendelkeznek hatáskörrel az európai fizetési meghagyásos eljárás lefolytatására – a magyar jog szerinti fizetési meghagyásos eljárás szabályai érvényesülnek. A Pp. új 399. §-a tartalmazza azokat a speciális eljárási szabályokat is, amelyek segítségével a rendelet 20. cikke szerinti speciális – a Pp. XIV. Fejezetében foglalttól alapvetően különböző – felülvizsgálat megvalósulhat.

Az 51. §-hoz

1. Az Itv. szerint az egyezségi kísérletre idézés esetén a pertárgy értékének 6%-a helyett 1% az illeték mértéke [Itv. 42. § (1) bek. c) pont]. Ha a felek az első tárgyaláson egyezséget kötnek, az illeték az eredetileg fizetendő 10, ha az első tárgyalás után kötnek egyezséget, akkor 50%-a [Itv. 58. § (1) és (3) bek.]. Az a rendelkezés azonban, miszerint ha a felek az első tárgyalást követően közösen kérik a per megszüntetését, az eredetileg fizetendő illeték 30%-a az illeték [Itv. 58. § (2) bek.], azt az anomáliát szüli, hogy a felek nem perbeli, hanem peren kívüli egyezséget kötnek, és kérik a per megszüntetését, ami könnyen vezethet újabb jogvitához, hiszen a permegszüntetés nem eredményez *res iudicatát*, szemben a bíróság által jóváhagyott egyezséggel. Noha a bíróságnak valóban több tennivalója van akkor, ha egyezség jóváhagyása felől dönt, mintha egyszerűen konstatálja a felek permegszüntetés iránti kérelmét, a kedvezményrendszer átalakításával elő kell segíteni, hogy a jogviták mind nagyobb számban jóváhagyott egyezség útján rendeződjenek.

Éppen ezért a javaslat akként módosítaná az Itv.-t, hogy bár az első tárgyalás utáni egyezségkötés esetén főszabályként változatlan maradna a kedvezményes illeték mértéke (a peres illeték 50%-a), de abból levonható lenne a per folyamán igénybe vett mediáció költsége (a közvetítő bruttó díja) összefüggésben a javaslat 17. §-ával is. A mediátor díja 50 000 Ft erejéig lesz levonható a kedvezményes illetékből, de a befizetett illeték ekkor sem lehet kevesebb a peres illeték 30%-ánál.

2. Annak érdekében, hogy a felek már perindítás előtt is szívesen forduljanak a közvetítőhöz, és ne csak egy újabb költséges procedúrát lássanak a közvetítésben, indokolt illetékkedvezményt nyújtani a közvetítői eljárásban előzetesen résztvevő feleknek is. Az elmúlt négy-öt év tapasztalatai alapján a permegelőző közvetítések 75–80%-ában létrejött az egyezség, azaz a közvetítő elé vitt jogvitáknak kevesebb, mint az egynegyede folytatódik peres úton. A szabad megállapodás tárgyát képező közvetítői óradíjak

mértéke 5 000 és 50 000 Ft között alakult az ügy jellegétől, bonyolultságától és a megbeszélések számától függően. A felek az eljárás sikerétől függetlenül közösen viselik a költségeket.

A peres eljárás illetéke az Itv. szerint 7 000 és 900 000 Ft között változhat. Hogy a feleknek anyagilag ne jelentsen kockázatot egy sikertelen közvetítés, előírja a javaslat, hogy az illeték mértéke az illetékfizetésre köteles fél (a felperes) által a közvetítőnek fizetett bruttó díjjal csökken. A visszaélések elkerülése végett az illeték mértéke ilyen módon a felére lesz csökkenthető, azaz kedvezményről, és nem mentességről van szó. A javasolt rendelkezés alapján az állam ugyan az eljárások egy csoportjában részlegesen elesik az illetékbevételektől, ugyanakkor várhatóan mintegy háromszor ennyi ügygel fog csökkenni a bíróságok leterheltsége, ezáltal a többi ügyben hamarabb fog döntés születni.

Alaposan feltételezhető, hogy ha a felek az illetékkedvezmény hatására fontolják meg a közvetítés megindítását, az esetek többségében kompromisszumra jutnak. Az illetékkedvezmény ugyanis egy ösztönző eszköz a közvetítés alkalmazása érdekében, amellyel a felek nyilvánvalóan csak akkor fognak élni, ha a békés megállapodás lehetőségét reálisnak tartják. Ha ugyanis a közvetítői eljárásban megállapodás megkötésének nincs reális esélye és a közvetítést követően a felek bírósághoz fordulnának, úgy a közvetítés csak a vitarendezés elhúzódásához járulna hozzá. Kiemelendő, hogy az illetékkedvezmények ösztönző hatása különösen a bagatell értékű ügyek esetében jelentkezne, hiszen ilyen mértékű követeléseiket a felek nem feltétlenül bírósági eljárásban kívánják érvényesíteni.

Az igénybe vehető illetékkedvezmény mértékére a törvényjavaslat felső korlátot állapít meg (50 000 Ft) annak érdekében, hogy a felek a túlzott mértékű közvetítői díjakat, mint az illetékből leírható kedvezményeket ne érvényesíthessék. Az illetékkedvezmény érvényesítésére csak azon perek esetében lesz lehetőség, amelyek tárgyában a törvény nem zárja ki a közvetítést [azaz a Kvt. 1. §-ának (3) bekezdésében foglalt ügyekben nem lesz biztosított a kedvezmény]. A törvényjavaslat alapján továbbá az illetékkedvezmény csak azokat a feleket fogja megilletni, akik esetében a közvetítés nem vezetett eredményre, azaz a közvetítés eredményeként született megállapodás ellenére perlekedő fél számára ilyen kedvezmény nem jár.

Az 52. §-hoz

Az Itv. 67. §-ának (2) bekezdése alapján számos, igazgatási szolgáltatási díjat meghatározó rendelet került kiadásra. E rendelkezés ugyanakkor nem teljesíti a jogszabály alkotására szóló felhatalmazással szemben támasztott feltételeket, ezért már csak olyan törvényi felhatalmazás alapján van lehetőség díjrendelet kiadására, amely konkrétan megjelöli azt, hogy milyen eljárásért, szolgáltatásért fizetendő díjról van szó és ki a felhatalmazás címzettje.

A rendelkezés a közvetítői névjegyzékbe történő felvételért fizetendő díj tekintetében gondoskodik a felhatalmazó rendelkezés jogrendszerbe történő beiktatásáról annak érdekében, hogy ne legyen a későbbiekben akadálya az említett, Itv.-ben szereplő felhatalmazás alapján kiadott, a közvetítői névjegyzékbe történő felvételi eljárás igazgatási szolgáltatás díjáról szóló 3/2006. (I. 26.) IM rendelet esetleges módosításának.

Az 53. §-hoz

1. A Ctv. 15. §-ának módosítása értelmében nemcsak a cégjegyzékbe bejegyzett adat, jog tény (a továbbiakban együtt: adat) ismerhető meg ingyenesen, hanem a céginformációs szolgálat a beszámolóba, mint cégiratba való betekintést is biztosítani fogja. Ezáltal a javaslat tovább szélesíti a hitelezővédelmi célt szolgáló információkhoz való hozzáférési lehetőséget. A beszámolót érintő ingyenes betekintés kapcsán fontos arra rámutatni, hogy a betekintés joga – a cégjegyzékadatokba való betekintéshez hasonlóan – nem terjed ki a céginformáció olyan biztosítására, amely a cégnyilvántartásban szereplő valamennyi beszámoló adatai egészének, illetve az adatok jelentős részének megszerzését eredményezné. A céginformációs szolgálat a www.e-cegjegyzek.hu honlapon keresztül biztosítja a törvényben deklarált ingyenes céginformációt.

2. A javaslat 53. §-ának (2) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a cégbíróság a végzés meghozatalát követően azt automatikusan küldi meg a Céglőny száma. Mindez azt jelenti, hogy a bejegyzési (változásbejegyzési) eljárás során meghozott, cégbíróság által aláírt végzésen – annak meghozatalát követően – emberi, vagy informatikai beavatkozás, módosítás már nem történhet, a végzésben szereplő cégjegyzékadatoknak a Céglőnyben olyan adattartalommal kell megjelenniük, amilyen adattartalmat a cégbíróság aláírásával tanúsított.

3. A Ctv. 2006. július 1-jei hatályba lépésével, ami valamennyi gazdasági társaság számára lehetővé tette a cégbejegyzési és a változásbejegyzési eljárás elektronikus úton történő lefolytatását, az alapvető elérendő cél az volt, hogy a cégalapítások, illetve változásbejegyzések gyorsabbak, egyszerűbbek legyenek, és hogy a cégekre a lehető legkevesebb adminisztratív teher háruljon (2007. január elsejétől a kérelmek elektronikus úton történő benyújtása valamennyi cég számára választható út).

A Ctv. továbbfejlesztését szolgálta a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény és egyéb törvények módosításáról szóló 2007. évi LXI. törvény (a továbbiakban: Ctv.). A Ctv. értelmében 2008. július 1. napjától kizárólagossá válik az elektronikus cégeljárás, amely önmagában is gyorsítja a cégalapításokat (változásbejegyzéseket), de to-

vábbi előrelépést jelent, hogy az egyszerűsített cégeljárás bírósági ügyintézési határideje 2 munkanapról 2008. július 1. napjával 1 munkaóra csökken.

A Ctv., valamint az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Útv.) jelenleg hatályos rendelkezései azonban nem egyértelműek a tekintetben, hogy a jogi képviselő által benyújtott okiratokat, azaz a cégbejegyzési (változásbejegyzési) kérelmet és mellékleteit, milyen módon kell minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel ellátni, hiszen a Ctv. 36. §-ának (2) bekezdése azt mondja ki, hogy a cégeljárásban az elektronikus úton küldött okiratokat minősített aláírással és időbélyegzővel kell ellátni, oly módon, hogy az elektronikus aláírásnak az okirat aláírásának időpontjában való fennállása megállapítható legyen. Ezek a jogszabályok tehát nem rendelkeztek az okiratok aláírásának módszeréről.

Erre tekintettel a jelenleg hatályos rendelkezések a jogalkalmazás során eltérő értelmezést nyertek a tekintetben, hogy a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás során minden egyes okiratot külön-külön kell-e minősített aláírással és időbélyegzővel ellátni, vagy a kérelmet és annak mellékleteit egységnek tekintve, egy minősített aláírással és időbélyegzővel kell-e ellátni a kérelmet.

Tekintettel arra, hogy az az értelmezés, miszerint minden egyes okiratot külön-külön kell minősített aláírással és időbélyegzővel ellátni, kifejezetten ellentétes az adminisztratív terhek csökkentésére irányuló célokkal, szükségessé vált a Ctv., illetve az Útv. vonatkozó rendelkezéseit olyan értelemben pontosítani, hogy abból egyértelműen derüljön ki, hogy a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás során a cégbejegyzési (változásbejegyzési) kérelmet és mellékleteit egy minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel kell ellátni. Mindezen túlmenően fontos annak rögzítése is, hogy az ügyvédnek a cégeljáráson kívüli egyéb eljárásokban is az elektronikus kérelmet kell elektronikus aláírásával ellátnia. (Az Útv. ilyen értelmű, 2008. július 1-jén hatályba lépő módosítását a javaslat 60. §-a tartalmazza.)

Ezen értelmezést támasztja alá az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény (Etv.), valamint annak végrehajtási rendeletei is. Ha a jogi képviselő a mellékletekkel együtt egy egységet képező kérelmet lát el minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel, azzal minden, a kérelemhez csatolt okiratot is aláír. Ilyen esetben az Etv.-ban meghatározott, a minősített elektronikus aláírással történő aláíráshoz, illetve a minősített időbélyegzővel történő ellátáshoz fűzött joghatás is értelemszerűen mindegyik aláírt dokumentumra vonatkozni fog, egy szerűen azért, mert technikailag a minősített elektronikus „aláírtság” és „időbélyegzettség” Etv. szerinti feltételeinek az aláírt kérelem minden egyes bitje meg fog felelni. A papíralapú dokumentumokról elektronikus úton történő másolat készítésének szabályairól szóló 13/2005. (X. 27.) IHM rendelet 4. §-ának (5) bekezdése szerint több dokumentumon is elhelyezhető egy elektronikus aláírás, illetőleg egy időbélyegző.

Az 54. §-hoz

A javasolt szabályozás értelmében a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelmek a céginformációs szolgálat levél-címére történő benyújtás mellett 2009. február 1-jétől a kormányzati portálon keresztül is benyújthatók lesznek. Ennek nyomán a cégeljárás során is megvalósul a többszámú elérés. Fontos rámutatni arra, hogy a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelmek formai ellenőrzését továbbra is a céginformációs szolgálat végzi, ahogy a kérelmek cégbíró felé továbbítását is.

Az 55. §-hoz

1. A céginformációs szolgálat a beérkezett kérelmeket informatikai szempontból (adatok sértetlensége, elektronikus aláírás és időbélyegző hitelessége) megvizsgálja. A céginformációs szolgálat a Ctv. jelenleg hatályos 38. §-a alapján a hibás, hiányos kérelmeket az erre vonatkozó tájékoztatóval küldi meg a cégbírók számára, illetőleg a hibáról, hiányosságról tájékoztatja a jogi képviselőt. A cégbírók a hibás, vagy hiányos kérelmeket áttekintik, és a legfontosabb adatokat rögzítik, vélelmezve azt, hogy a kérelem hamarosan hiba, vagy hiányosság nélkül megérkezik.

Nem vitásan a bemutatott gyakorlat helytelen. Ennek okán szükségessé vált, hogy a céginformációs szolgálat szűrő szerepe erősödjön, és a cégbírók felé csak olyan kérelmek juthassanak el, amelyek informatikai szempontból hibátlanok. Amennyiben a céginformációs szolgálat a hibát, hiányosságot észlelni fogja, a kérelmet a hibáról szóló igazolással együtt visszaküldi a jogi képviselő számára. Kiemelendő, hogy a hibásan, vagy hiányosan benyújtott kérelmek esetében a kérelmet továbbra is úgy kell tekinteni, mintha az nem került volna benyújtásra.

2. A cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban hozott végzéseket a bíróság kiadmányozás útján közli a cég jogi képviselőjével. A Pp. 220–223. §-ai szabályozzák a határozatok (akár papír, akár elektronikusan kért határozat esetén) tartalmát, formai kellékeit. Ezen rendelkezések szerint a határozatnak formai kelléke a bíró aláírása. Az ügyféllel való közlés útja a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet szerint történő kiadmányozás, ami az eredeti iratról készített olyan másolattal történik, amelyet az arra feljogosított személy „a kiadmány hitelül” záradékkal, aláírásával és a bíróság körbélyegzőjével látott el, vagy elektronikus okirat esetében azon minősített elektronikus aláírást, az elektronikus aláíráson pedig időbélyegzőt helyezett el. Mindezekre figyelemmel az elektronikusan közölt végzések esetében is elegendő, ha a cégnek (jogi képviselőnek) történő kézbesítés

– azonosan a papír alapú határozatok kézbesítésével – kiadmányozás (elektronikus kiadmány) útján történik.

Főszabály szerint a cégbíró a jogi képviselővel elektronikus úton közli a bejegyzési (változásbejegyzési) eljárás során hozott végzéseket. Ha azonban a cégbíró 3 munkanapon belül nem kap visszaigazolást a jogi képviselőtől, a végzést a cégbíró papír alapon is megküldi.

Az elektronikus kézbesítés kapcsán a cégbíró vezetője jelölheti ki azt a szervezeti egységet vagy személyt, amely, illetve aki elláthatja a végzést minősített elektronikus aláírással, valamint időbélyegzővel.

A törvényjavaslatnak a Ctv. 39. §-ának (2) bekezdését megállapító rendelkezése pontosítja a cégbíró által továbbított végzések tekintetében a visszaigazolás megküldésének módját. A kiegészítés egyértelművé teszi, hogy a jogi képviselő nem a levelező rendszere által kiállított automatikus üzenet révén küld visszajelzést, hanem a kézbesítés tényéről teljes bizonyító erejű magánokirat kiállítása és megküldése útján értesíti a cégbírókat. A változtatás – természetesen a végzés megismerésének ténye mellett – a visszaigazolás kötelező tartalmi elemeként rendeli el a cégbíró megnevezésének és az ügy számának megjelölését, továbbá előírja a minősített elektronikus aláírás és időbélyegző elhelyezését az okiraton.

Az 56. §-hoz

1. Tekintettel arra, hogy az egyes cégbírókon jelenleg a megyei bíróságok elnökei határozzák meg a munka-idő kezdetét, szükségessé vált a Ctv. kiegészítése az egy munkaóra határidő számítási módjának egységes szabályozása érdekében.

2. Egyszerűsített cégeljárásban hiánypótlásnak nincs helye. A rendelkezés az egyszerűsített cégeljárásban lévő elutasítási okok körét bővíti. Mind az általános, mind az egyszerűsített eljárásban való cégalapítás során az általános forgalmi adó alanyának a bejegyzési kérelem mellett csatolnia kell a Ctv. 1. számú és 3. számú mellékletében előírt, adóhatóság felé szóló nyilatkozatot. A cégek – különös tekintettel az általános forgalmi adóról szóló törvényben bekövetkezett változások okán – nagy számban nyújtanak be hibás áfa-nyilatkozatot. A nyilatkozatot az adóhatóság vizsgálja meg, hiba esetén az adóhatóság rendszere automatikusan nem képes adószámot képezni, ennek okán a bejegyzési kérelmek elbírálása megtörik a cégbíróknál.

Tekintettel arra, hogy a Ctv. szerint az adószám a cégjegyzék kötelező eleme, illetőleg a cég jogszzerű működéséhez elengedhetetlen az adószám léte, ennek okán nem lehetséges a cégek adószám nélküli bejegyzése. Ezért kerül rögzítésre, hogy amennyiben a cég hibás nyilatkozatot nyújt be az adóhatóság felé, amely emiatt nem tudja a jelzőszámot létrehozni, az erről szóló adóhatósági tájékoztató

tás alapján a cégbíróság a kérelem tekintetében elutasító végzést hoz. Fontos rámutatni arra, hogy a bejegyzési kérelmet elutasító végzés közlését követő 8 napon belül ismételt lehet kérni a cég bejegyzését, amelynek során a helyes nyilatkozat benyújtására lehetőség van.

Az 57. §-hoz

Mind az egyszerűsített cégeljárásban (bejegyzési eljárás), mind pedig a létesítő okirat szerződésmintára történő módosítására irányuló változásbejegyzési eljárásban a cég bejegyzését elutasító végzés esetén az elutasító végzés közlését követő 8 napon belül ismételt beadási lehetőséggel lehet élni. A Ctv. 48. §-ának (9) bekezdése arra biztosít lehetőséget a cégnek, hogy amennyiben a kérelmet 8 napon belül ismételt benyújtja immár helyesen, az elutasításhoz fűződő jogkövetkezmények nem alkalmazhatóak, és a korábban benyújtott iratok ismételt felhasználhatóak. A céget nem terheli az eljárási költségek ismételt lerovásának a kötelezettsége sem.

Ez a lehetőség az egyszerűsített változásbejegyzési eljárás során azonban nem biztosított. Ennek következtében szükséges pontosítani a Ctv. 50. §-ának (2) bekezdését. A módosítást követően mind az egyszerűsített bejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban, mind a szerződésmintára való áttérést magában foglaló változásbejegyzési eljárásban lehetőség lesz a kérelem ismételt benyújtására.

Az 58. §-hoz

Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2007. évi CXXVI. törvény 319. §-a a Ctv. 111. §-ának (1) bekezdését egy további *f)* ponttal egészítette ki, kimondva, hogy a végelszámolás befejezésekor a végelszámoló köteles beszerezni az adóhatóságtól annak a vámhatóságra is kiterjedő nemleges adóigazolását (arról, hogy a megszűnni kívánó cégnek adótartozása nincs, és a cégnél adóhatósági eljárás nincs folyamatban). Ezt az okiratot a fenti törvény 320. §-ával módosított Ctv. 112. §-a (4) bekezdésének utolsó mondata szerint a többi ott írt okirattal együtt be kell nyújtani a cégbírósághoz a törlési kérelem kötelező mellékleteként.

A 2007. évi CXXVI. törvény nem rendelkezett azonban arról, hogy a Ctv. 1. számú mellékletét ki kell egészíteni ezzel a Ctv. 111. §-a (1) bekezdésének *f)* pontjában meghatározott dokumentummal. A javaslat ezt a hiányosságot orvosolja.

Az 59. §-hoz

A Ctv. 28. §-a (4) bekezdésének (hatályba léptető rendelkezés) módosítása azért vált szükségessé, mert a javas-

lat 53. §-a a Ctv. 15. §-a helyett eltérő tartalommal állapítja meg a Ctv. 39. §-ának (2) bekezdését.

A 60. §-hoz

Az Ütv. 27/A. §-ának a módosítása a javaslat 53. §-ának (2) bekezdéséhez, a Ctv. 36. §-a (2) bekezdésének a módosításához kapcsolódik. A Ctv. és az Ütv. hatályos rendelkezései az 53. § indoklásában kifejtettek szerint nem egyértelműek a tekintetben, hogy a jogi képviselő az általa benyújtott elektronikus kérelmet és mellékleteit milyen módon köteles minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel ellátni. Ezekre tekintettel szükséges az Ütv. vonatkozó rendelkezéseit olyan értelemben pontosítani, hogy abból egyértelműen derüljön ki, hogy a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás és bármely más olyan eljárás során, amelyben lehetőség van elektronikus okiratot benyújtani, kérelmet és mellékleteit egy minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel kell ellátni. Az Ütv. módosítása 2008. július 1-jén hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépést követően indult ügyekben kell alkalmazni.

A 61. §-hoz

A jogi segítségnyújtással kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2007. évi CLI. törvény részben hatályba léptette, részben pedig módosította a peres jogi segítségnyújtás 2003. évi LXXX. törvénnyel elfogadott szabályait. A polgári peres költségkedvezmények új rendszere 2008. január 1-jével lépett életbe, erre figyelemmel rendelkezett a törvény 21. §-a a folyamatban lévő ügyekben történő alkalmazásról. A jogalkotói szándék – összhangban a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény átmeneti rendelkezéseivel – arra irányult, hogy az új rendelkezések a hatálybalépési időpontot követően lehetőség szerint széles körben hatályosuljanak: amennyiben a peres költségkedvezményi vagy pártfogó ügyvédi képviselőt biztosítása iránti támogatási ügy 2008. január 1-jét követően indul, úgy már az új rendelkezéseket kelljen alkalmazni. A bírósági gyakorlat ugyanakkor a törvényben használt „ügy”-fogalmat egységesen a perre, vagyis a kereset (kérelem) előterjesztésével induló ügyre rendeli alkalmazni, ezért értelmezési vita alakult ki abban a tekintetben, hogy a folyamatban lévő ügyekben lehet-e az új rendelkezéseket alkalmazni. A törvényjavaslat a gyakorlat egységesítése érdekében – továbbá annak biztosítására, hogy a már 2008. január 1-jén folyamatban lévő ügyek többségében is átvehessék az igazságügyi hivatalok a bíróságoktól a pártfogó ügyvédi képviselőt biztosításával kapcsolatos feladatok ellátását – úgy egészíti ki a törvény 21. §-ának (2) bekezdését, hogy a 2008. január 1-jét követően indult ügyek mellett bizonyos folyamatban lévő

ügyekben is előírja az új rendelkezések alkalmazását. Ezek azok az ügyek, amelyekben a költségkezdvezmény vagy pártfogó ügyvédi képviselő biztosításának szükségessége 2008. január 1-jét követően merül fel: amelyekben ezt követően terjesztenek be költségmentesség engedélyezése iránt kérelmet, vagy a korábbi kirendeléssel keletkezett pártfogó ügyvédi képviselő megszűnte miatt kell új képviselőről gondoskodni.

A 62. §-hoz

Az Európai Unió tagállamainak egymás közötti viszonylatában közösségi rendelet (1348/2000/EK rendelet) szabályozza a tagállamok bíróságai és más igazságügyi hatóságai közötti, hivatalos iratok kézbesítésére irányuló jogsegélyforgalom rendjét. A Tanács a közelmúltban új rendeletet alkotott e tárgykörben. Az új rendelet – a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok tagállamokban történő kézbesítéséről és az 1348/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1393/2007/EK rendelet (a továbbiakban: 1393/2007/EK rendelet) – 2008. november 13. napjától kezdődően alkalmazandó.

Az 1393/2007/EK rendelet értelmében a tagállamok ún. áttevő és átvevő hatóságokat jelölnek ki. Ezek feladata, hogy továbbítsák, illetve fogadják a tagállamok bíróságaitól (polgári ügyben eljáró más hatóságaitól) származó, más tagállamban kézbesítendő hivatalos iratokat. A tagállamok saját maguk jogosultak meghatározni, hogy államukban mely hatóságok látják el az áttevő, illetve átvevő intézmény szerepét. A tagállamok nagy többsége már a jelenleg hatályos 1348/2000/EK rendelethez is decentralizáltan jelölte ki az áttevő illetve átvevő intézményeket, oly módon, hogy áttevő intézményként működik rendszerint minden egyes bíróság; átvevő intézményként pedig a címzett lakóhelye szerint illetékes alsó szintű bíróság jár el. Ennek eredményeképpen a tagállamok nagy részének egymás közötti viszonylatában a bíróságok közvetlenül érintkeznek egymással a hivatalos iratok kézbesítésére irányuló polgári jogsegélyforgalomban.

Magyarország az Európai Unióhoz történő csatlakozáskor néhány tagállamhoz hasonlóan centralizált módon jelölte ki az áttevő illetve átvevő intézményeket; mindkét intézmény feladatát az igazságügyért felelős miniszter látja el. Ennek megfelelően a kézbesítési jogsegélyforgalomban a magyar bíróságok az EU-tagállamok bíróságaival is az igazságügyért felelős miniszter útján érintkeznek.

Az 1393/2007/EK rendelet hatálybalépésével indokolt Magyarország részéről megváltoztatni e helyzetet, és – hasonlóan a tagállamok nagy többségéhez – lehetővé tenni a bíróságok közötti közvetlen érintkezést az uniós tagállamok viszonylatában. Ezt különösen az teszi elengedhetlenné, hogy az új 1393/2007/EK rendelet 7. cikkének

(2) bekezdése immár határidőt (egy hónap) szab a kézbesítés foganatosítására. Ez a rövid határidő kizárólag akkor lesz tartható a más tagállambeli bíróságoktól érkező kézbesítési kérelmek intézése során, ha a kézbesítési kérelem közvetlenül ahhoz a magyar szervhez érkezik be, amely azt érdemben teljesíti; azaz a kézbesítési kérelmek továbbításának, illetve fogadásának eddigi útjából egy „láncszem” (az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium) kiiktatásra kerül. Ehhez szükséges a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Nmtvr.) módosítása.

Megjegyzendő, a magyar áttevő illetve átvevő hatóságok e decentralizált kijelölése nem keletkeztetne érdemben új feladatokat a bírósági szervezet részére. A külföldi hatóságoktól származó kézbesítési kérelmek teljesítésére, érdemi elintézésére jelenleg is a bíróságok rendelkeznek hatáskörrel (Nmtvr. 68/A. §). Változást a bíróságok számára az új szabályozás csak a követendő kapcsolattartási út tekintetében hoz: a jövőben az EU-tagállamok viszonylatában a bíróságok közvetlenül – és nem az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium közbeiktatásával – fogadnák a kézbesítési kérelmeket, illetve ugyanilyen módon terjeszthetnék elő azokat. Külön kiemelendő, hogy a nemzetközi polgári jogsegély másik nagy területén, a bizonyítási cselekmények foganatosítása iránti jogsegélyforgalomban már 2004. május 1. napja óta eleve ilyen úton történik az érintkezés a magyar és a más tagállambeli bíróságok között, figyelemmel a 1206/2001/EK rendelet 2. cikkére.

Mivel a törvényjavaslat a 1348/2000/EK rendeletre tekintettel módosítja a Pp.-t [63. § (4) bek.], indokolt ehhez kapcsolódva az Nmtvr. e törvényben történő módosítása is, a fent írottak alapján.

A 63. §-hoz

1. A Pp. 135. §-a (1) bekezdése *a*) pontjának, illetve 136/A. §-a (3) bekezdése *a*) pontjának módosítását az teszi szükségessé, hogy az azokban hivatkozott európai közösségi jogi aktust (a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok tagállamokban történő kézbesítéséről szóló 1348/2000/EK tanácsi rendelet) 2008. november 13. napjától új rendelet – a polgári és kereskedelmi ügyekben keletkezett bírósági és bíróságon kívüli iratok tagállamokban történő kézbesítéséről szóló 1393/2007/EK parlamenti és tanácsi rendelet – váltja fel. E módosítás tartalmi változást nem jelent, miután az új 1393/2007/EK rendeletnek a magyar Pp. érintett szabályaihoz kapcsolódó rendelkezése (19. cikk) teljesen meg egyezik a 1348/2000/EK rendelet 19. cikkével.

2. A törvényjavaslat 63. §-ának (10) bekezdése az ún. parkolási perekre állapít meg sajátos elutasítási és permegszüntetési okot. A rendelkezés a törvény kihirdetését kö-

vető napon lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

A 64. §-hoz

1. Figyelemmel arra, hogy a törvényjavaslat bevezeti a tanú adatainak zártan történő kezelését, indokolt a tárgyalás nyilvánosságának korlátozása akkor, ha a tanú vagy hozzátartozója életét, testi épségét tanúvallomása miatt veszély fenyegetné. Ellenkező esetben hiába kezelné zártan a tanú adatait a bíróság, ha a nyilvános tárgyaláson bárki felismerhetné őt.

2. A § (2) bekezdését az indokolja, hogy a közigazgatási perek körében a felek kérelmére helye van tárgyaláson kívüli elbírálásnak első fokon is. Így tárgyaláson kívül lehet ítéletet hozni. Mivel a titkár tárgyaláson kívül elvileg minden határozatot meghozhat, az ítélet meghozatalát ki kell zárni az ő esetében. A (3) bekezdés egyértelművé teszi, hogy szociális szempontból csak természetes személy részesíthető költségkedvezményben.

A § (4) bekezdése rövidítést vezet be. Az (5) bekezdés a javaslat 3. §-ával összefüggésben [a Pp. 73/B. §-a (3) bekezdésének a módosítása] módosítja a Jst. 61. §-ának (1) bekezdését. A (6) bekezdés a felesleges konkrét jogszabályhelyre történő utalást törli, valamint olyan jogszabályhelyet helyez hatályon kívül, melyet a javaslat 11. §-a tartalmát tekintve más bekezdésbe helyez át. A (7) bekezdésre azért van szükség, mert az érintett rendelkezések átkerülnek a Pp. új Ötödik Részébe.

A 65. §-hoz

A § a javaslat egyes, különböző időpontokban hatályba lépő rendelkezéseivel összefüggésben állapít meg átmeneti szabályokat [(1) és (2) bekezdés esetén az érintett szabályok 2008. július 1-jén, míg (3) és (4) bekezdés tekintetében 2009. január 1-jén lépnek hatályba].

A 66. §-hoz

A dereguláló rendelkezésre a Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Korm. határozat 15. pontja értelmében van szükség.

2008. évi XXXV.

törvény*

a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az ismert vagy feltételezett terroristák kiszűrésére szolgáló információk cseréjéről szóló Megállapodás kihirdetéséről**

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az ismert vagy feltételezett terroristák kiszűrésére szolgáló információk cseréjéről szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés a Megállapodást e törvénnyel kihirdeti.

„MEGÁLLAPODÁS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK KORMÁNYA KÖZÖTT AZ ISMERT VAGY FELTÉTELEZETT TERRORISTÁK KISZŰRÉSÉRE SZOLGÁLÓ INFORMÁCIÓK CSERÉJÉRŐL

Preambulum

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya (a továbbiakban: a Felek),

attól vezérelve, hogy a nemzetközi terrorizmus megelőzésére és kezelésére irányuló közös erőfeszítésük kiterjedjen az ismert vagy feltételezett terroristák kellő időben történő azonosításában való együttműködésre, ideértve az ismert vagy feltételezett terroristák kiszűrésére szolgáló információk megosztását, és

a Feleknek a terrorcselekmények elleni védekezőképességük megerősítése érdekében a terroristák kiszűrésére szolgáló információkhoz való hozzáférés és azok cseréjére vonatkozó megfelelő eljárások kialakítását kívánva, az alábbiakban állapotnak meg a terroristák kiszűrésére szolgáló információk megosztása és felhasználása terén való együttműködés szabályozására:

I. Cikk

Definíciók

A Megállapodás alkalmazása körében a következő kifejezéseken az alábbiakat kell érteni:

*A törvény angol nyelvű szövege a Magyar Közlöny 91. számában jelent meg.

** A törvényt az Országgyűlés a 2008. június 2-i ülésnapján fogadta el.

1. A „helyesbítő információ” bármely olyan információ, amely egy ismert vagy feltételezett terrorista személy téves azonosítását, vagy bármely más, a Megállapodás alapján átadott helytelen adatot kíván helyesbíteni.

2. A „szükséges tudni” elv alatt azt kell érteni, hogy az információ felhatalmazással rendelkező birtokosa megállapította, hogy az információt várhatóan átvevő személynek szükséges hozzáférnie meghatározott információhoz annak érdekében, hogy a Megállapodás céljaival összhangban álló, jogszerű és jóváhagyott kormányzati feladatot végrehajtsa, vagy azt segítse.

3. Az „Átadó Fél” a Megállapodás által átadott információk tekintetében az Amerikai Egyesült Államok Kormánya vagy a Magyar Köztársaság Kormánya, esettől függően.

4. Az „Átvevő Fél” a Megállapodás által átvett információk tekintetében az Amerikai Egyesült Államok Kormánya vagy a Magyar Köztársaság Kormánya, esettől függően.

5. „Érintett Hatóság” bármely, a belső jog által a jelen Megállapodásban meghatározott információhoz való hozzáférésre felhatalmazott, vagy a IV. Cikkben meghatározott találat esetén, az ezen Megállapodás preambulumban lefektetett célok megvalósításában való közreműködés érdekében, kiegészítő információ szolgáltatására vagy más tevékenység megvalósítására felkért hazai kormányzati hatóság.

6. „Feltételezett terroristák” azon személyek, akik megalapozottan gyanúsíthatók azzal, hogy terrorcselekményben vagy terrorizmussal összefüggő cselekményben, vagy azok előkészületében, vagy azok támogatásában, illetőleg azokkal kapcsolatos cselekményben részt vettek vagy részt vesznek.

7. „Terroristák kiszűrésére szolgáló információ” az ismert vagy feltételezetten terrorcselekményben vagy terrorizmussal összefüggő cselekményben, vagy azok előkészületében, vagy azok támogatásában, illetőleg azokkal kapcsolatos cselekményben részt vett vagy részt vevő személyekre vonatkozó azonosító információ.

II. Cikk

Az információcseré hatálya

1. A Felek hozzájárulnak ahhoz, hogy ezen Megállapodás céljaival és rendelkezéseivel összhangban terroristák kiszűrésére szolgáló információt adjanak át egymás részére, kivéve, ha az Átadó Fél úgy ítéli meg, hogy az információ átadása belső jogával vagy nemzeti érdekeivel ellentétes lenne.

2. Az Amerikai Egyesült Államok Kormánya hozzájárul ahhoz, hogy az Amerikai Egyesült Államok Terro-

risták Kiszűrésére Szolgáló Központján (U.S. Terrorist Screening Center, TSC) keresztül a Magyar Köztársaság Kormánya számára hozzáférést biztosítson a terroristák kiszűrésére szolgáló információkhoz.

3. A Magyar Köztársaság Kormánya hozzájárul ahhoz, hogy a Nemzetbiztonsági Hivatalon (NBH) keresztül az Amerikai Egyesült Államok Kormánya számára hozzáférést biztosítson a terroristák azonosítására szolgáló információkhoz.

4. Az ezen Megállapodás alapján átadott, terroristák kiszűrésére szolgáló információ tartalmazza a személy teljes nevét, ismert álneveit, születési helyére és idejére vonatkozó adato(k)a)t, útlevélszámát vagy más személyazonosító okmányának számát vagy számait, és amennyiben ismertek, jelenlegi vagy korábbi állampolgárságára vonatkozó adatok is átadhatók. Bármely más rendelkezésre álló, azonosításra szolgáló, információ – ideértve a biometrikus azonosító információkat (pl. ujjnyomat, fénykép) – átadható, amennyiben törvény lehetővé teszi és az Átadó Fél úgy ítéli meg.

5. Jelen Megállapodás szerint az Amerikai Egyesült Államok Kormánya nem kötelezhető arra, hogy a Magyar Köztársaság Kormánya részére olyan információt adjon át, amelyet a 12958 számú Végrehajtási Rendelet és annak módosításai vagy bármely előzménye vagy folyománya – amelyek a jogosulatlan nyilvánosságra hozatal elleni védelmet kívánják biztosítani – meghatározott minősített nemzetbiztonsági információként határoz meg, megkövetelve annak felhatalmazás nélküli nyilvánosságra hozatal elleni védelmét, és a minősített státusz feltüntetését az információ írásos formájában.

6. Ezen Megállapodás nem korlátozza a Feleket vagy azok Érintett Hatóságait a meglévő megállapodásaik szerinti információ- vagy adatcsere, illetve -igénylés tekintetében.

III. Cikk

Az információcserére vonatkozó eljárások

1. A Felek a Megállapodás végrehajtása céljából kapcsolattartó pontot jelölnek ki. A Magyar Köztársaság Kormánya számára a kapcsolattartó pont az NBH. Az Amerikai Egyesült Államok Kormánya számára a kapcsolattartó pont a TSC. A kapcsolattartó pontok írásban megnevezik az elsődleges kapcsolattartó személyt és azon személyeket, akik a Megállapodás alapján felmerülő, a hatósággal kapcsolatba került személyekkel összefüggő, műszaki és jogorvoslati kérdések kezeléséért felelnek. Ezen személyek személyazonosságát és a rájuk vonatkozó kapcsolat-

tartási információkat a kapcsolattartó pontok szükség szerint frissítik.

2. A Felek jelen Megállapodás hatálybalépésétől számított legkésőbb 120 napon belül terroristák kiszűrésére szolgáló információt szolgáltatnak a másik Fél részére. Az Átadó Fél az információkat rendszeresen, de legalább henteente egyszer frissíti.

3. Amennyiben az egyik Fél tudomására jut, hogy a Megállapodás alapján átadott vagy átvett információ jelentős mértékben pontatlan, akkor a Fél a belső jogának és egyéb jogi szabályozó eszközének megfelelően, amint ez kivitelezhető, tájékoztatja a másik Felet, és helyesbítő adatot szolgáltat. Jelen Cikk 2. bekezdésében foglaltaknak megfelelően az Amerikai Egyesült Államok Kormánya rendszeresen elektronikusan frissíti (ideértve a helyesbítést is) a terroristák kiszűrésére szolgáló információkat, ugyanakkor nem köteles külön értesítést küldeni az ilyen frissítésekről.

IV. Cikk

Végrehajtási rendelkezések

A III. Cikk 1. bekezdésében megnevezett kapcsolattartó pontok megfelelő végrehajtási megállapodásokat dolgoznak ki azon személyi kategóriák meghatározása érdekében, amelyekre a Felek által jelen Megállapodás alapján átadott, terroristák kiszűrésére szolgáló információk vonatkoznak, valamint az abban az esetben követendő eljárások létrehozásának céljából, amikor az Átvevő Fél vagy Érintett Hatósága olyan személlyel kerül kapcsolatba, aki az Átadó Fél terroristák kiszűrésére szolgáló információja alapján lehetséges találat.

V. Cikk

Az információ felhasználása és védelme

Az információ pontossága

1. Az Átvevő Félnek az Átadó Féltől a Megállapodás alapján kapott legaktuálisabb, terroristák kiszűrésére szolgáló információt kell felhasználnia a terroristák kiszűrése céljából. Az Átvevő Félnek rövid határidővel frissítenie kell adatbázisát (azaz javítani, módosítani, törölni), amint egy személy figyelőlista-státuszában bekövetkezett változásról értesül. Az Átvevő Fél elfogadja, hogy a Megállapodás alapján átvett információt vagy származékos információt nem használja fel, illetve nem támaszkodik rá, amennyiben azt új információ felülírja vagy a Megállapodás hatályát veszti, kivéve jelen Cikk 12. bekezdésében foglalt eseteket.

Az információ nyilvánosságra hozatalával szembeni védelem

2. Az Átvevő Félnek a „szükséges tudni” elvnek megfelelően személyi állományára és Érintett Hatóságaira kell korlátoznia az Átadó Féltől a Megállapodás alapján átvett információhoz történő hozzáférést.

3. Az Átadó Fél kifejezett írásbeli hozzájárulásának hiányában, a Megállapodás alapján átvett adatok bármilyen további átadása szigorúan tilos, beleértve, de nem kizárólag az alábbi eseteket:

a) bármely jogi, adminisztratív eljárásban, bírósági vagy kvázi-bírósági eljárásban, vagy bármely olyan egyéb eljárásban történő felhasználás, amely nyilvános közzétett eredményezhet;

b) adatok átadása harmadik állam kormánya részére;

c) adatok átadása nemzetközi szervezet részére;

d) adatok átadása magánszemélyek részére, beleértve azt a személyt, akire a terroristák kiszűrésére szolgáló információ vonatkozik; és

e) bármely olyan információ nyilvánosságra hozatala, amely arra vonatkozik, hogy egy személy a jelen Megállapodás értelmében terroristák kiszűrésére szolgáló információ tárgyát képezi-e, vagy sem.

4. A név, születési idő, útlevélszám, útlevelet kiállító állam, illetve az állampolgárság kivételével a Felek által a Megállapodás hatálya alatt szolgáltatott bármely adat másolásához, terjesztéséhez és közléséhez csatolni kell a jelen Cikk 2. és 3. bekezdésében meghatározott, a felhasználást és a közzétételt korlátozó rendelkezéseket rögzítő nyilatkozatot.

5. Az adatok nyilvánosságra hozatalához történő hozzájárulás az alábbiak szerint kezdeményezhető: amennyiben az Átvevő Félnek érdekében áll felhatalmazást kapnia ahhoz, hogy a Megállapodás alapján átvett, a terroristák kiszűrésére szolgáló információt bármilyen jogi, adminisztratív eljárásban, bírósági vagy kvázi-bírósági eljárásban, vagy bármely olyan eljárásban felhasználja, amely nyilvánosságra hozatalt eredményezhet, az Átvevő Félnek elsőként az Átadó Fél kapcsolattartó pontján keresztül kell kapcsolatfelvételt kezdeményeznie az Átadó Féllel, amely megkísérli beszerezni az információt szolgáltató Érintett Hatóság engedélyét.

6. A jelen Megállapodás alapján átadott vagy átvett információ átadásával kapcsolatos bármely bizonytalanságot vagy kérdést a Felek a VI. Cikkben foglalt konzultációs eljárás keretében tisztázzák.

Fizikai és elektronikus biztonsági intézkedések

7. A Felek megfelelő elektronikus biztonsági védintézkedéseket alkalmaznak a Megállapodás alapján átvett információkhoz való hozzáférés felügyelete érdekében.

8. A Felek megfelelő fizikai biztonsági védintézkedéseket alkalmaznak a Megállapodás alapján átvett információkhoz való hozzáférés felügyelete érdekében, és ezeket

az információkat, nemzeti jog előírásainak megfelelően, mindvégig védelem alatt álló fizikai létesítményben kötelesek tárolni.

Felügyelet és ellenőrzés

9. A Felek ellenőrzik saját megfelelésüket a jelen Megállapodás információvédelmi előírásainak, és szükség szerint információt cserélnek a másik Féllel a védelmi és biztonsági kérdések tekintetében.

10. A Felek minden erőfeszítést megtesznek annak érdekében, hogy a jelen Megállapodás alapján átvett információhoz hozzáféréssel bíró munkatársai megfelelő felkészítésben részesüljenek az információk védelméhez szükséges védintézkedések tekintetében. A Felek nyilvántartást vezetnek a másik Fél információihoz hozzáféréssel rendelkező személyekről, és jelentést tesznek a másik Félnek bármely, a másik Fél által átadott információhoz való jogosulatlan hozzáférési kísérletről, annak jogosulatlan használatáról, vagy nyilvánosságra hozataláról.

11. A Felek audit nyilvántartást vezetnek a jelen Megállapodás alapján átvett adatok beérkezési idejéről, az átvett adatok tárolási időtartamáról, az átvett adatok felhasználási módjáról, és kérés esetén az erre vonatkozó információt elérhetővé teszi az Átadó Fél számára. A tájékoztatás az Átadó Fél kérésére arra is vonatkozik, hogy az Átvevő Fél nemzeti joga szerint meddig tárolandók az adatok.

12. Amennyiben bármely Fél felmondja a Megállapodást, a Felek, amilyen mértékben ez kivitelezhető, megsemmisítik a Megállapodás alapján birtokukba került valamennyi információt, hacsak írásban másként nem állapodtak meg vagy az információk megsemmisítése ellentétes lenne valamely Fél adat-nyilvántartási vagy jogi előírásaival. Jelen bekezdés ugyanakkor nem jelent tilalmat az Átvevő Fél vagy Érintett Hatóságai számára arra vonatkozóan, hogy adatokat őrizzen azon, hatósággal kapcsolatba került személyekről, akiket az Átadó Fél által átadott, terroristák kiszűrésére szolgáló információ alapján azonosított be. A Felek a rendelkezésre álló legszigorúbb eljárásokat alkalmazzák az érzékeny személyes és/vagy nemzetbiztonsági információk megsemmisítésére.

Jogorvoslat

13. A Feleknek rendelkezniük kell a magánszemélyek terroristák kiszűrésével kapcsolatos panaszainak nyilvántartására szolgáló eljárásokkal vagy létre kell hozniuk azokat. Amennyiben az egyik Fél a másik Fél által átadott információval kapcsolatos panaszt kap, a panaszt rögzítő Fél a másik Félnek másolatot küld a panaszról, és szükség szerint konzultál a meghozandó intézkedések tekintetében. Az információt átadó Fél szükség szerint helyesbíti a Megállapodás alapján átadott információt. Egyik Fél sem közölheti a panaszossal vagy bármely más magánszeméllyel annak tényét, hogy a panasz másolatát a másik Fél részére továbbította vagy, hogy a panasz olyan információval kap-

csolatos, amelyet jelen Megállapodás alapján a másik Fél adott át.

14. A panaszokhoz mellékelni kell egy személyazonosító okmány, pl. az útlevél vagy más, kormányzati szerv által kibocsátott fényképes azonosító okmány másolatát, amely tartalmazza az egyén teljes nevét, születési idejét, az állampolgársága szerinti országot. A Magyar Köztársaság Kormánya részére küldött panaszokat a továbbítás előtt magyar nyelvre kell fordítani. Az Amerikai Egyesült Államok Kormánya részére küldött panaszokat a továbbítás előtt angol nyelvre kell fordítani. A panaszokat a Felek jogorvoslati kapcsolattartó pontjaihoz kell továbbítani.

VI. Cikk

Konzultáció

1. A Felek kapcsolattartó pontjaikon keresztül rendszeresen konzultálnak a Megállapodás legeredményesebb végrehajtásának elősegítése, valamint, szükség szerint, a vitás kérdések rendezése érdekében.

2. Diplomáciai úton kell rendezni azokat, a Megállapodás értelmezésével, alkalmazásával vagy végrehajtásával összefüggésben esetlegesen felmerülő vitás kérdéseket, amelyek a kapcsolattartó pontok közötti konzultációk révén nem rendezhetők.

VII. Cikk

Más megállapodásokhoz való viszony

1. Jelen Megállapodás rendelkezései nem sértenek vagy korlátoznak a Felek közötti bármely más megállapodást, beleértve a rendészeti, az információcserére, illetve a terrorrelleves erőfeszítésekre vonatkozó megállapodásokat.

2. Ezen Megállapodás alapján nem nyújtható be egyéni kereset egyik Féllel szemben sem.

VIII. Cikk

A Megállapodás módosítása

A Megállapodás a Felek írásbeli egyetértése alapján módosítható.

IX. Cikk

Hatálybalépés és felmondás

1. Jelen Megállapodás a Felek közötti utolsó, a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges valamennyi belső el-

járás teljesítését igazoló, írásbeli értesítés keltezésének napján lép hatályba.

2. A Felek a másik Fél előzetes írásbeli értesítése alapján 30 napos határidővel felmondhatják a Megállapodást. A Megállapodás alapján, a Megállapodás felmondását megelőzően átvett valamennyi információ felhasználásával és átadásával kapcsolatos valamennyi kötelezettség és megállapodás a Megállapodás felmondását követően is érvényben marad.

Készült két példányban, Budapesten, 2008. május 20-án, angol nyelven.

(Aláírások)”

4. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. §-a és 3. §-a a Megállapodás 9. Cikkének (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Megállapodás, illetve e törvény 2. §-a és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikaért felelős miniszter annak ismertetése után a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával alapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok irányításáért felelős tárca nélküli miniszter gondoskodik.

2008. évi XXXIX.

törvény

a bírósági végrehajtásról szóló

1994. évi LIII. törvény és egyéb kapcsolódó

törvények módosításáról*

1. § A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 4. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ha a közigazgatási végrehajtás során már közzétették az ingóság értékesítéséről szóló hirdetményt, az eljárást az értékesítést és a befolyt vételár közigazgatási eljárásban történő felosztását és kifizetését követően kell – sikeres értékesítés esetén a tartozás kiegyenlítését követően fennmaradó összegre – bírósági végrehajtás útján folytatni.”

2. § A Vht. 13. §-a a következő új (3) és (4) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(3) A kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 861/2007/EK rendelet) szerinti eljárásban hozott ítélet alapján végrehajtható okiratot lehet kiállítani akkor is, ha az ítéletet megfellebbezték.

(4) Nem lehet végrehajtható okiratot kiállítani a jogerős fizetési meghagyás alapján, ha a jogerősítési záradékot a bíróság a Pp. 319. §-ának (6) bekezdése alapján akként állította ki, hogy a követelés tárgyában nincs helye végrehajtásnak.”

3. § A Vht. 16. §-a a következő i) és j) ponttal egészül ki: *(Végrehajtási lapot állít ki:)*

„i) az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1896/2006/EK rendelet) szerint végrehajthatónak nyilvánított európai fizetési meghagyás alapján az adós lakóhelye, székhelye – ezek hiányában az adós végrehajtás alá vonható vagyontárgyának helye, külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, illetve közvetlen kereskedelmi képviselte esetén a fióktelep, illetőleg a képviselő helye – szerinti megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság, Budapesten a Budai Központi Kerületi Bíróság,

j) a 861/2007/EK rendelet szerint kis értékű követelések európai eljárásában hozott ítélet alapján az adós lakóhelye, székhelye – ezek hiányában az adós végrehajtás alá vonható vagyontárgyának helye, külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, illetve közvetlen kereskedelmi képviselte esetén a fióktelep, illetőleg a képviselő helye – szerinti megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság, Budapesten a Budai Központi Kerületi Bíróság.”

4. § A Vht. 23/B. §-a a következő új (1) bekezdéssel egészül ki és a § jelenlegi szövegének számozása (2) bekezdésre változik:

„(1) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló 44/2001/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 44/2001/EK tanácsi rendelet) szerinti közokiratot az adós lakóhelye, székhelye – ezek hiányában végrehajtás alá vonható vagyontárgyának helye, külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, illetve közvetlen kereskedelmi képviselte esetén a fióktelep, illetőleg a képviselő helye – szerinti megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság, Budapesten a Budai Központi Kerületi Bíróság, a 2201/2003/EK rendelet szerinti közokiratot pedig a kötelezett, vagy a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság, Budapesten a Budai Központi Kerületi Bíróság látja el végrehajtási záradékkal.”

5. § A Vht. 31/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. június 9-i ülésnapján fogadta el.

„31/C. § (1) Az első fokon eljáró bíróság kérelemre kiállítja

a) a 44/2001/EK tanácsi rendelet V. melléklete szerinti tanúsítványt,

b) a 2201/2003/EK tanácsi rendelet I. és II. melléklete szerinti igazolást,

c) a 805/2004/EK rendelet I. és II. melléklete, valamint IV. és V. melléklete szerinti tanúsítványt,

d) a 861/2007/EK rendelet IV. melléklete szerinti tanúsítványt.

(2) A közokiratot kiállító hatóság székhelye szerint illetékes helyi bíróság kérelemre kiállítja

a) a 44/2001/EK tanácsi rendelet VI. melléklete szerinti tanúsítványt,

b) a 805/2004/EK rendelet III. melléklete, valamint IV. és V. melléklete szerinti tanúsítványt.

(3) A 2201/2003/EK tanácsi rendelet III. és IV. melléklete szerinti, a láthatási jogokra és a gyermek visszavételét elrendelő határozatokra vonatkozó igazolást az első fokon eljáró bíróság állítja ki:

a) hivatalból vagy bármelyik fél kérelmére a rendelet 41. cikkének (1) bekezdésében foglaltak alapján (III. melléklet),

b) hivatalból a rendelet 42. cikkének (1) bekezdésében foglaltak alapján (IV. melléklet).

(4) Az 1896/2006/EK rendelet VII. melléklete szerinti formanyomtatványt az európai fizetési meghagyást kibocsátó bíróság állítja ki.

(5) Az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti, valamint a (2) bekezdés a) pontja szerinti tanúsítvány és igazolás több alkalommal is kiállítható.

(6) A bíróság a (3) bekezdés szerinti igazolást kérelemre kijavítja; a kijavításról szóló végzést kézbesíti a feleknek, akik a végzés ellen fellebbezhetnek.

(7) A bíróság az európai végrehajtható okiratra vonatkozó tanúsítványt a 805/2004/EK rendelet 10. cikkében foglaltak alapján kérelemre kijavítja, vagy visszavonja; a kijavításról és a visszavonásról szóló végzést kézbesíti a feleknek, akik a végzés ellen fellebbezhetnek.”

6. § A Vht. 37/B. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Nem kell kézbesítési megbízottat megjelölni a 861/2007/EK rendelet szerinti határozat végrehajtására indult eljárásban.”

7. § (1) A Vht. 47. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A végrehajtási eljárás eredményes lefolytatása érdekében a végrehajtó szükség esetén beszerzi az adós személyének azonosítására szolgáló, továbbá az adós lakóhelyére (tartózkodási helyére), székhelyére, telephelyére, munkahelyére (egyéni vállalkozására), jövedelmére és a végrehajtás alá vonható vagyontárgyaira (ingó, ingatlan vagyon, bankszámla, betét, értékpapír, érdekelttség gazdasági társaságban stb.) vonatkozó adatokat.”

(2) A Vht. 47. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A végrehajtó az (1) bekezdés szerinti adatok beszerzése céljából elektronikus úton is megkeresheti az adatokat elektronikus úton nyilvántartó hatóságokat, szervezeteket.”

8. § A Vht. 48. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A végrehajtást fogantató bíróság dönt az adósnak a 805/2004/EK rendelet 23. cikke, az 1896/2006/EK rendelet 23. cikke szerinti kérelmről. A bíróság a 805/2004/EK rendelet 23. cikkének a) pontja, az 1896/2006/EK rendelet 23. cikkének a) pontja, valamint a 861/2007/EK rendelet 23. cikkének a) pontja szerinti kérelemnek a végrehajtás felfüggesztésével ad helyt.”

9. § A Vht. 50. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a bíróság a végrehajtást az adós kérelmére

a) a 48. § (3) bekezdése,

b) a 805/2004/EK rendelet 23. cikkének a) pontja,

c) az 1896/2006/EK rendelet 23. cikkének a) pontja, vagy

d) a 861/2007/EK rendelet 23. cikkének a) pontja alapján függeszti fel, pénzkövetelés végrehajtása esetén a felfüggesztés az adós munkabérének letiltására, az ingó vagyontárgyak és az ingatlan értékesítéséről szóló hirdetmény elkészítésére, a vagyontárgyak értékesítésére, továbbá a végrehajtás során befolyt összegek kifizetésére terjed ki; a többi végrehajtási cselekményt a felfüggesztés tartama alatt is fogantatóítani kell.”

10. § A Vht. 52/A. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A végrehajtó a természetes személy adós kérelmére – az adótorozás és az adók módjára behajtandó köztartozás kivételével – megállapíthatja a pénztartozás részleteiben történő teljesítésének feltételeit, ha az adós vagyontárgyainak felkutatása és lefoglalása iránt intézkedett, és az adós a végrehajtandó követelés egy részét már megfizette.”

11. § (1) A Vht. 114/A. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kielégítési jog megnyíltát – szemben a végrehajtás általános feltételeivel – a bíróság az alapján állapítja meg, hogy a zálogtárgyat végrehajtási eljárás során lefoglalták.”

(2) A Vht. 114/A. §-a a következő (11) és (12) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Ha a végrehajtási eljárás folyamatban léte alatt a zálogtárgyat a bekapcsolódás engedélyezését követően másik végrehajtási eljárásban is lefoglalják, a bekapcsolódás hatálya e további végrehajtásra is kiterjed.

(12) A bekapcsolódással indult végrehajtási eljárás – ha a zálogjogosultnak a bekapcsolódással érintett költségei megtérültek – a végrehajtás (bekapcsolódással érintett több végrehajtás esetén valamennyi végrehajtás) befejeződésével megszűnik.”

12. § A Vht. 122. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (4) és (5) bekezdés számozása (5) és (6) bekezdésre változik:

„(4) A végrehajtó az árverési hirdetményt közzéteszi az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásában is; az elektronikus árverési rendszer az árverést követő napon automatikusan törli a hirdetményt az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásából.”

13. § A Vht. a 132/A. §-t követően a következő alcímmel és 132/B–G. §-sal egészül ki:

„Elektronikus árverés

132/B. § (1) A végrehajtást kérő kérelmére a 100 ezer Ft-ot elérő becsértékű ingóságot a végrehajtó elektronikus árverés útján értékesíti, ha a szállítási és tárolási költségeket a végrehajtást kérő megelőlegezte.

(2) Nem tartható elektronikus árverés romlandó dolgok értékesítésére, vagy ha e törvény az ingóság bizományosi értékesítését írja elő.

(3) A végrehajtó az ingóságot elszállítja és gondoskodik a tárolásáról.

(4) Elektronikus árverés tartása során az árverés szabályait a 132/C–G. §-okban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

132/C. § (1) Az ingó- és ingatlan-árverési hirdetmény elektronikus úton történő közzétételére és a vételi ajánlatok elektronikus úton történő megtételére a kamara által működtetett, az interneten folyamatosan elérhető informatikai keretrendszer (a továbbiakban: elektronikus árverési rendszer) szolgál, amelyen keresztül elérhető a felhasználók számára az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartása, az árverezők elektronikus nyilvántartása és a licitnapló.

(2) A végrehajtó az elektronikus árverési rendszerbe történő bejegyzéshez (törléshez) a hivatali elektronikus aláírását használja; az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásába és a licitnaplóba történő bejegyzésre (törlésre) csak az általa lefolytatott árverés tekintetében jogosult.

(3) Az elektronikus árverési rendszerbe árverezőként történő belépésre az árverezők nyilvántartásába bejegyzett felhasználó jogosult az e célból megállapított és aktivált felhasználói nevének és jelszavának megadásával.

132/D. § (1) A végrehajtó az árverési hirdetményt az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásában teszi közzé; az árverés közhírré tételéhez fűződő jogkövetkezmény a hirdetmény közzétételétől a licitnapló lezárásáig (a továbbiakban: közzétételi időtartam) történő közzétételhez fűződik. Nem tekinthető közzétettnek az árve-

rés, ha az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartása a közzétételi időtartam 10%-át meghaladó időtartamban nem volt elérhető a felhasználók számára.

(2) Az árverési hirdetmény a 120. §-ban foglaltak mellett az árverési előleg és a legalacsonyabb vételár összegét, az árverés időtartamát és a vételi ajánlat megtételének módját, valamint a végrehajtói letéti számla számát tartalmazza.

(3) Az elektronikus árverési rendszer az árverési hirdetmény közzétételének és a licitnapló lezárásának (az árverés befejezésének) időpontját automatikusan rávezeti a hirdetményre, amely ezzel kiegészülve jelenik meg az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásában.

(4) Az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartása nyilvános, díjmentesen megtekinthető.

132/E. § (1) Az árverezők elektronikus nyilvántartásába bármely személy vagy szervezet kérheti a felvételét, aki az elektronikus árverési rendszer árverezőként történő használatának feltételeit rögzítő felhasználási szabályzatban foglaltakat elfogadta.

(2) Az árverezők elektronikus nyilvántartása az árverező következő adatait tartalmazza:

a) a természetes személy neve, anyja neve, születési helye és ideje, lakóhelye, állampolgársága, személyi azonosítója, adóazonosító jele, személyazonosítás céljából bemutatott okmányának típusa és száma, valamint törvényes képviselőjének neve, lakóhelye és személyazonosítás céljából bemutatott okmányának típusa, száma;

b) a szervezet elnevezése, székhelye, a nyilvántartását vezető hatóság elnevezése, nyilvántartási száma, statisztikai jelzőszáma, adószáma, valamint a képviselőjének neve, lakóhelye és személyazonosítás céljából bemutatott okmányának típusa, száma;

c) az együttes árverezők tulajdonszerzési aránya;

d) az elektronikus árverési rendszer árverezőként történő használatához szükséges felhasználói neve és jelszava;

e) az árverező által az ajánlattevőként történő beazonosítására megadott egyedi azonosítója (árverező egyedi azonosítója);

f) az árveréssel kapcsolatos iratok kézbesítésére szolgáló elektronikus levelezési címe.

(3) Az árverezők elektronikus nyilvántartásába történő bejegyzés és az adatváltozás bejegyzése az árverező adatainak igazolására szolgáló iratok bemutatása és a bejegyzés díjának megfizetése mellett, személyesen, bármely végrehajtónál kérhető. A végrehajtó a bejegyzés előtt a 47/A. § szerint ellenőrzi a személyazonosság, az állampolgárság és a lakóhely igazolására bemutatott okirat érvényességét és adatainak valódiságát.

(4) Ha az árverező nem szolgáltatja a (2) bekezdésben meghatározott adatokat és az azok igazolására szolgáló iratokat, vagy a személyazonosságával kapcsolatban kétség merül fel, a végrehajtó a bejegyzést megtagadja.

(5) Az árverező köteles a (2) bekezdésben meghatározott adataiban bekövetkezett változást haladéktalanul bejelenteni.

(6) Árvezőként – a tulajdonszerzési arány megjelölésével – több személy, szervezet is kérheti az árvezők elektronikus nyilvántartásába történő együttes bejegyzését; az együttesen bejegyzett személyeknek, szervezeteknek és a tulajdonszerzési arálynak a nyilvántartásban történő megváltoztatása csak az első ajánlattételük előtt lehetséges.

(7) A végrehajtó kérelemre törli az árvezőt az árvezők elektronikus nyilvántartásából.

(8) Az árvezők elektronikus nyilvántartásába csak a végrehajtók tekinthetnek be; annak adatai pedig csak a bíróság, a nemzetbiztonsági szolgálatok és a büntetőügyben eljáró hatóság részére továbbíthatók.

132/F. § (1) Az árverést lefolytató végrehajtó kérelemre aktiválja az elektronikus árverési rendszer árvezőként történő használatához szükséges felhasználói nevet és jelszót, ha az árvezők nyilvántartásában szereplő személy vagy szervezet

a) a becserk 10%-ának megfelelő árverési előleget a végrehajtónál letétbe helyezte, vagy átutalta és azt a végrehajtói letéti számlán jóváírták;

b) az árverésből nincs kizárva; és

c) igazolta azt, hogy üzletrész árverésén a törvény szerint elővásárlásra jogosult.

(2) Az árvező az árverési hirdetménynek az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásában történő közzétételét követően az árveréshez tartozó licitnapló lezárásáig az aktivált felhasználói nevének és jelszavának, valamint a vételi ajánlat összegének megadásával elektronikus úton vételi ajánlatot tehet az ingóságra.

(3) A vételi ajánlatot az elektronikus árverési rendszer automatikusan rögzíti, és egyidejűleg közzéteszi az árveréshez tartozó licitnaplóban. Nem teszi közzé a vételi ajánlatot az elektronikus árverési rendszer, ha az nem éri el a becserk egynegyedét vagy a 124. § (5) bekezdésében meghatározott összeget.

(4) Az árvező az elektronikus vételi ajánlatot nem vonhatja vissza.

(5) A licitnapló az érkezés sorrendjében a következő adatokkal tartalmazza a megtett vételi ajánlatokat:

a) a vételi ajánlat összege,

b) az árvező egyedi azonosítója,

c) a vételi ajánlat közzétételének időpontja.

(6) Az árverés az árverési hirdetmény közzétételét követő 15. nap 20 órájáig tart; az árverés befejezésének időpontjában az elektronikus árverési rendszer a licitnaplót automatikusan lezárja és közzéteszi abban a lezárás időpontját, továbbá azt, hogy az árverési hirdetmény a közzétételi időtartam hány százalékában nem volt elérhető a felhasználók számára.

(7) Ha a végrehajtás a licitnapló automatikus lezárása előtt befejeződik, vagy már nem állnak fenn az ingóság árverési értékesítésének feltételei, a végrehajtó – ennek feltüntetésével – zárja le a licitnaplót.

(8) A licitnapló nyilvános, díjmentesen megtekinthető; de az utolsóként közzétett vételi ajánlatokat megelőzően

közzétett vételi ajánlatokat csak az elektronikus árverési rendszer árvezőként történő használatára jogosult felhasználók tekinthetik meg.

132/G. § (1) Az ingóság árverési vevője – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – az automatikusan lezárt licitnaplóban utolsóként közzétett ajánlatot tevő árvező.

(2) Üzletrész árvezése esetén az elővásárlásra jogosult

a) valamennyi közzétett ajánlat vonatkozásában az árverés befejezéséig,

b) az utolsóként közzétett vételi ajánlat vonatkozásában a licitnapló lezárását követő 5. munkanap 20 órájáig az aktivált felhasználói nevének és jelszavának megadásával gyakorolhatja elővásárlási jogát; az elővásárlási jogot gyakorló nyilatkozatot az elektronikus árverési rendszer automatikusan közzéteszi az árverési hirdetményen.

(3) A végrehajtó az árverés befejezését követően felhívja az árverési vevőt, hogy az árverési jegyzőkönyv aláírása és a vételár kifizetése céljából a végrehajtó irodájában vagy az ingóság tárolási helyén a megadott időpontban jelenjen meg; ha ezt elmulasztja, előlegét elveszti. A jegyzőkönyv aláírását és a vételár kifizetését követően a végrehajtó átadja az ingóságot az árverési vevőnek.

(4) Az elektronikus árverési rendszer a licitnapló lezárását követő 30. napon automatikusan törli az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásából az árverési hirdetményt és a hozzá tartozó licitnaplót.

(5) Az árverés sikertelen, ha nem tettek közzé a licitnaplóban vételi ajánlatot, vagy az árverési vevő a vételárat nem fizette meg a (3) bekezdésben foglaltak szerint.

(6) Az árverés sikertelensége esetén a második árverést az általános szabályok szerint kell megtartani. Nem kell megtartani a második árverést, ha az árverési vevő annak megkezdése előtt befizette a vételárat (vagy átutalta és az arról szóló terhelési értesítőt a végrehajtónak bemutatta), továbbá megtérítette a második árverés kitűzésével felmerült költséget; ilyenkor az utólag megfizetett vételárba nem lehet beszámítani a (3) bekezdés alapján elvesztett előleget.”

14. § A Vht. 133. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Árverésen kívüli eladásra az árverés megkezdéséig van lehetőség. Elektronikus árverés tartása esetén az ingóság a licitnapló automatikus lezárásáig eladható árverésen kívül, de csak a licitnaplóban közzétett vételi ajánlat összegénél magasabb vételárért, kivéve a (2) bekezdésben foglalt feltételek mellett történő eladást, melyre a közzétett vételi ajánlattal megegyező vagy annál alacsonyabb vételáron is lehetőség van.”

15. § A Vht. 139. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A végrehajtó az ingatlan árveréséről szóló hirdetményt a becserk megállapításától, végrehajtási kifogás előterjesztése esetén a becserk tárgyában hozott jogerős

bírószági határozat kézhezvételétől számított 3 hónapon belül köteles közzétenni az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásában.”

16. § (1) A Vht. 140. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha nem állnak fenn a 141. § (3) bekezdésének a)–d) pontjában foglalt feltételek, a végrehajtó a becsérték közlésével egyidejűleg tájékoztatja a végrehajtást kérőt arról, hogy az ingatlan lakott állapotban történő értékesítésére akkor kerül sor, ha az erre irányuló kérelmét a tájékoztatás kézhezvételétől számított 15 napon belül előterjeszti a végrehajtónál.”

(2) A Vht. 140. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (6) bekezdés számozása (7) bekezdésre változik:

„(6) A végrehajtó a becsérték közlésével egyidejűleg tájékoztatja a zálogjogosultat arról, hogy a zálogjogból fakadó igényét – ha az alapügyben nem végrehajtást kérő – végrehajtási eljárás során érvényesítheti, és az erre vonatkozó kérelmét az értesítés kézhezvételét követő 8 munkanapon belül kell bejelentenie a végrehajtónál. A végrehajtó a kérelmet haladéktalanul, de legkésőbb annak kézhezvételét követő munkanapon továbbítja a végrehajtást foganatosító bíróságnak.”

17. § A Vht. a 140. §-t követően a következő alcímmel és új 140/A. §-sal egészül ki, és a jelenlegi 140/A. § számozása 140/B. §-ra változik:

„A zálogjogosult bekapcsolódása a végrehajtási eljárásba

140/A. § A végrehajtást foganatosító bíróság a zálogjogosult végrehajtási eljárásba történő bekapcsolódásáról a zálogjogosultnak a 140. § (6) bekezdése szerinti kérelmére a 114/A. § szerint dönt.”

18. § A Vht. 143. §-ának i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő j)–l) ponttal egészül ki:

(Az árverést a végrehajtó árverési hirdetménnyel tűzi ki, és ebben feltünteti)

„i) az árverés helyét és időpontját,

j) 10 millió Ft-ot meg nem haladó becsérték esetén a becsérték 2%-ának megfelelő, de legalább 1000 Ft összegű, 10 millió Ft-ot meghaladó becsérték felett a becsérték 1%-ának megfelelő összegű licitküszöböt,

k) e törvénynek az árverezőket közvetlenül érintő rendelkezéseit (árverési feltételek, vételár megfizetése, végrehajtói letéti számla száma, második árverés tartása),

l) az elektronikus ajánlattétel feltételeit és határidejének lejártát.”

19. § A Vht. a 145. §-t követően a következő 145/A–C. §-sal egészül ki:

„145/A. § (1) A végrehajtó az árverési hirdetményt közzéteszi az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásában is; az árverés közhírré tételéhez fűződő jogkövetkezmény a licitnapló lezárásáig történő közzétételhez fűződik. Nem tekinthető közzétettnek az árverés, ha a közzétételi időtartamban az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartása a közzétételi időtartam 10%-át meghaladó időtartamban nem volt elérhető a felhasználók számára.

(2) Az elektronikus árverési rendszer az árverési hirdetmény közzétételének időpontját és a licitnapló lezárásának időpontját automatikusan rávezeti a hirdetményre, amely ezzel kiegészülve jelenik meg az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásában.

(3) Az árverés időpontját úgy kell meghatározni, hogy az a hirdetmény elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásában történő közzétételének napját követő 30. napnál későbbi időpontra essen.

145/B. § Az árverezők elektronikus nyilvántartásának vezetése a 132/E. §-ban foglaltak szerint történik.

145/C. § (1) A vételi ajánlatok elektronikus úton történő megtételére a 132/F. § rendelkezéseit kell alkalmazni az e §-ban foglalt eltérésekkel.

(2) Ha az árverező ingatlanszerzése engedélyhez kötött, az elektronikus árverési rendszer árverezőként történő használatához szükséges felhasználói név és jelszó aktiválásának az is feltétele, hogy az ingatlanszerzési engedélyét a végrehajtónak bemutassa.

(3) A vételi ajánlatot az elektronikus árverési rendszer akkor nem teszi közzé az árveréshez tartozó licitnaplóban, ha az

a) nem éri el a becsérték 50%-át, lakóingatlan esetében a 147. § (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállása esetén 70%-át, vagy

b) nem haladja meg legalább a licitküszöb összegével vagy annak többszörösével az előzőleg közzétett vételi ajánlatot.

(4) Ha az árverező vételi ajánlatának közzétételét követően az elektronikus árverési rendszer újabb vételi ajánlatot tesz közzé a licitnaplóban, az árverező kérelmére a végrehajtó 3 munkanapon belül intézkedik az árverési előleg visszautalásáról.

(5) Az elektronikus árverési rendszer az árverést megelőző munkanap 12 órakor zárja le automatikusan a licitnaplót.”

20. § A Vht. 146. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az árverésen az a vételi ajánlat érvényes, amely az előző vételi ajánlatot a licitküszöb összegével vagy annak többszörösével meghaladja.”

21. § (1) A Vht. 147. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az árverés megkezdésekor a végrehajtó közli az árverezőkkel a becsértéket és a kikiáltási árat, ismerteti az árverési feltételeket és felhívja az árverezőket ajánlatuk megtételére. A kikiáltási ár a becsérték összege. Ha a licitnaplóban tettek közzé vételi ajánlatot, a kikiáltási ár az utolsóként közzétett vételi ajánlat összege.

(2) Ha a felajánlott vételár nem éri el a kikiáltási árat, azt fokozatosan lejjebb kell szállítani a becsérték feléig. Ha a licitnaplóban már tettek közzé vételi ajánlatot, a kikiáltási ár nem szállítható le.”

(2) A Vht. 147. §-a (5) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha nincs további ajánlat, a végrehajtó a felajánlott legmagasabb vételár háromszori kikiáltása után kijelenti, hogy az ingatlant a legtöbbet ajánló árverező megvette.”

22. § A Vht. 149. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az árverési vevő köteles a teljes vételárat az árveréstől – ha pedig az árverést jogorvoslattal támadták meg, a jogorvoslatot elbíráló határozat rendelkezése szerint annak jogerőre emelkedésétől – számított 15 napon belül befizetni vagy átutalni a végrehajtói letéti számlára; ha ezt elmulasztja, előlegét elveszti.”

23. § A Vht. 152. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az árverési vevő elektronikus úton tett vételi ajánlatot,

a) a végrehajtó felhívja, hogy az árverési jegyzőkönyv aláírása céljából a végrehajtó irodájában a felhívás kézhezvételétől számított 15 napon belül jelenjen meg; ha ezt elmulasztja, előlegét elveszti;

b) a végrehajtó az árverési jegyzőkönyv aláírásával egyidejűleg adhat részére halasztást – a 149. § (2) bekezdése szerinti feltételekkel – a vételár megfizetésére.”

24. § A Vht. 153. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az elektronikus árverési rendszer az árverést – ha pedig arra nem került sor, a licitnapló végrehajtó általi lezárását – követő 30. napon automatikusan törli az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásából az árverési hirdetményt és a hozzá tartozó licitnaplót.”

25. § A Vht. 154/A. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Ha a kiköltözésre az (1) és (5) bekezdésben foglalt időpontig nem került sor, a végrehajtó az árverési vevőnek a kiköltözési határidő lejártát követő 15. napig előterjesztett kérelmére – szükség esetén rendőrség közreműködésével – haladéktalanul intézkedik az ingatlan kiürítése iránt a 182–182/A. § megfelelő alkalmazásával. Az ingatlan kiürítése során a végrehajtást kérő jogai és kötelezettségei az árverési vevőt illetik meg, illetve terhelik.”

26. § A Vht. 155. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„155. § Az árverés sikertelen, ha

a) nem tettek vételi ajánlatot, vagy a felajánlott vételár nem érte el az ingatlan becsértékének felét vagy lakóingatlan esetében a 147. § (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállása esetén a 70%-át;

b) az elektronikus úton vételi ajánlatot tevő árverési vevő az árverési jegyzőkönyvet nem írta alá;

c) az árverési vevő nem fizette be vagy nem utalta át a teljes vételárat az árveréstől számított 15 napon belül, illetőleg a végrehajtó által a vételár megfizetésére adott határidőn belül.”

27. § A Vht. 156. §-ának (2) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem kell megtartani a második árverést, ha az árverési vevő az árverési jegyzőkönyvet aláírta és befizette a vételárat (vagy átutalta és az arról szóló terhelési értesítőt a végrehajtónak bemutatta), továbbá megtérítette a második árverés kitűzésével felmerült költséget, mielőtt a licitnaplóban vételi ajánlatot tesznek közzé. A vételár megfizetését a végrehajtó haladéktalanul rögzíti a licitnaplóba, és a licitnaplót lezárja. Ilyenkor az utólag megfizetett vételárba nem lehet beszámítani a 149. § alapján elvesztett előleget.”

„(4) A vételi ajánlatok összegére, a kikiáltási árra és annak leszállítására az első árverésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

28. § A Vht. 157. §-a a következő új (4) és (5) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (4) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(4) Az ingatlan – az (5) bekezdésben foglalt eltéréssel – az árverés megkezdéséig adható el árverésen kívül.

(5) Vételi ajánlat licitnaplóban történő közzétételét követően az árverésen kívüli eladásra akkor van lehetőség, ha a felajánlott vételár magasabb a közzétett vételi ajánlat összegénél, kivéve a (2) bekezdésben foglalt feltételek mellett történő eladást, melyre a közzétett vételi ajánlattal megegyező vagy annál alacsonyabb vételáron is lehetőség van.”

29. § (1) A Vht. 161. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adós tulajdonostársai az árverés kitűzéséig együttesen kérhetik, hogy az egész ingatlant árverezzék el.”

(2) A Vht. 161. §-ának (3) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[A (2) bekezdésben szabályozott esetben]

„d) a tulajdonostárs tulajdoni hányadának értékesítéséből befolyt összegből a végrehajtó levonja az értékesítésnek a tulajdoni hányadra eső, külön jogszabályban meghatározott költségét.”

30. § A Vht. a 204/A. §-t követően a következő új XI. fejezettel és 204/B–H. §-sal egészül ki, egyúttal a jelenlegi XI–X. fejezet számozása XII–XXI. fejezetre változik:

„XI. Fejezet

**ZÁLOGTÁRGY EGYSZERŰSÍTETT
VÉGREHAJTÁSI ÉRTÉKESÍTÉSE**

A végrehajtás elrendelése

204/B. § A bíróság a zálogjogosult kérelmére a zálogszerrződésről szóló közokiratot akként látja el végrehajtási záradékkal [22. § c) pont], hogy a zálogtárgy egyszerűsített végrehajtási értékesítésével rendeli el a zálogjoggal biztosított pénzkövetelés végrehajtását, ha

a) a zálogjogosult a zálogkötelezettel a Ptk. 257. §-ának (4) bekezdése szerint megállapodott a zálogtárgy egyszerűsített végrehajtási értékesítésében;

b) a zálogjogosult a zálogkötelezettel a Ptk. 257. §-ának (2)–(3) bekezdése szerinti értékesítésben állapodott meg, és a zálogtárgynak a zálogjogosult vagy megbízottja általi értékesítésére meghatározott határidő még nem telt le.

A pénzkövetelés végrehajtása szabályainak megfelelő alkalmazása

204/C. § (1) A zálogtárgy egyszerűsített végrehajtási értékesítésére irányuló végrehajtás fogatosítására a pénzkövetelés végrehajtásának szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A végrehajtás fogatosítása a végrehajtható okiratban megjelölt zálogtárgyra történik; az adós egyéb vagyontárgyainak, jövedelmének felkutatására és végrehajtás alá vonására nem kerül sor.

(3) A végrehajtás – függetlenül a végrehajtás során befolyt összegtől – a zálogtárgy vételárából a zálogjogosult végrehajtást kérőt megillető összeg kifizetésével, a zálogtárgy zálogjogosult általi átvételével, illetve az értékesített, átvett ingatlan kiürítésével, az adós teljesítése esetén pedig a zálogjoggal biztosított követelés és a végrehajtási költségek megfizetésével befejeződik.

(4) Ha az adós ellen más követelés behajtására is végrehajtást rendeltek el, a végrehajtó a zálogjoggal biztosított követelés végrehajtását az általános szabályok szerint folytatja, de a zálogjogosult – a 7. § (1) és (2) bekezdésének alkalmazása nélkül – továbbra is csak a zálogtárgy vételárából történő kielégítésre, illetve a zálogtárgy átvételére jogosult.

A zálogtárgy árverésének előkészítése

204/D. § (1) A végrehajtó a végrehajtási költség megelőlegezését követő 8 munkanapon belül kézbesíti a végrehajtható okiratot az adósnak, melynek során tájékoztatja a (3) bekezdés szerinti nyilatkozattételi kötelezettségéről és az elmulasztásának jogkövetkezményeiről.

(2) A zálogtárgy lefoglalására és becsértékének megállapítására nem kerül sor. Ha az adós a végrehajtható okirat

helyszíni kézbesítésével egyidejűleg, postai kézbesítés esetén pedig a kézhezvételtől számított 15 napon belül a tartozását nem fizette meg, a végrehajtó – kivéve, ha a zálogtárgyat más követelés biztosítására is terheli zálogjog – kitűzi a zálogtárgy árverését.

(3) Az adós a (2) bekezdésben foglalt határidőn belül – kivéve, ha a tartozást megfizeti – köteles nyilatkozni a végrehajtónak a zálogtárgy ingóság tárolási helyéről és arról, hogy vállalja-e az ingóság megőrzését.

(4) Ha az adós az ingóságok megőrzését nem vállalja, a végrehajtó – a szállítási és tárolási költségek megelőlegezését követően – intézkedik a zálogtárgy elszállítása iránt; ugyanígy kell eljárni akkor is, ha az adós nyilatkozatot nem tett, de a végrehajtó tudomására jut az ingóságok felletési helye. Az elszállításról az ingóságok tételes felsorolását is tartalmazó jegyzőkönyvet kell készíteni.

(5) Ha az adós a (3) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételét elmulasztja, vele szemben rendbírság kiszabásának van helye a 45/A. § (2) bekezdése szerinti külön felhívás kiadása nélkül.

(6) Ha a zálogtárgyat más követelés biztosítására is terheli zálogjog, a végrehajtó a 114. § megfelelő alkalmazásával értesíti a zálogjogosultat a végrehajtási eljárásba történő bekapcsolódás iránti kérelem előterjesztésének lehetőségéről. A bíróság a zálogjogosult végrehajtási eljárásba történő bekapcsolódásának engedélyezése során a zálogjogosult kielégítési jogának megnyíltát nem a zálogtárgy lefoglalása, hanem egyszerűsített végrehajtási értékesítésének elrendelése alapján állapítja meg.

(7) A végrehajtó az ingó- és ingatlan-árverési hirdetményben a zálogtárgy becsértéke helyett a zálogjogosult és a zálogkötelezett megállapodásában rögzített, illetve a zálogjogosult és a zálogkötelezett megállapodása szerinti számítási móddal megállapított legalacsonyabb vételár összegét tünteti fel azzal a tájékoztatással, hogy annál alacsonyabb összegben nem lehet árverezni a zálogtárgyra.

(8) Ingatlan árverése során az árverési előleg a zálogtárgy legalacsonyabb vételárának 10%-a, a licitkűszöb pedig a legalacsonyabb vételárnak a 143. § j) pontjában meghatározott százaléka.

204/E. § (1) Ha a zálogtárgy egyszerűsített végrehajtási értékesítését más követelés behajtására is elrendelte a bíróság, a végrehajtó a legalacsonyabb vételár összegéről tájékoztatja a végrehajtóhoz utóbb érkezett végrehajtható okirat szerinti zálogjogosult végrehajtást kérőt. Ha a zálogjogosult a tájékoztatás kézhezvételétől számított 15 napon belül nem értesíti a végrehajtót írásban egyet nem értéséről vagy a (2) bekezdés szerinti megállapodásáról, a végrehajtó a legalacsonyabb vételár összegét tünteti fel az árverési hirdetményben.

(2) A zálogjogosultak – az eredeti megállapodásaikban rögzített legkisebb vételárak közötti összegben – megállapodhatnak a legkisebb vételár összegéről; ha 15 napon belül ezt írásban közlik a végrehajtóval, a végrehajtó ezt az összeget tünteti fel az árverési hirdetményben legkisebb vételárként.

(3) Egyetértés és megállapodás hiányában a végrehajtó az általános szabályok szerint megállapítja a zálogtárgy becsértékét és kitűzi az árverést.

(4) A végrehajtó a megállapított legalacsonyabb vételárról, illetve a (3) bekezdés szerint megállapított becsértékről tájékoztatja a végrehajtásba bekapcsolódott zálogjogosultat.

A zálogtárgy árverése

204/F. § (1) Több zálogtárgy értékesítése esetén az értékesítésük sorrendjére a zálogszerződésben foglalt megállapodás irányadó, ennek hiányában azt a végrehajtást kérő határozhatja meg.

(2) Az ingatlanra megtett, a legalacsonyabb vételár összegét el nem érő vételi ajánlatot az elektronikus árverési rendszer nem teszi közzé a licitnaplóban.

(3) Az árverés megkezdésekor a végrehajtó az árverezőkkel a legkisebb vételárat és a kikiáltási árat közli. A kikiáltási ár ingó árverése esetén a legalacsonyabb vételár összege, ingatlan árverése esetén pedig a licitnaplóban utolsóként közzétett vételi ajánlat, s csak ennek hiányában a legalacsonyabb vételár összege.

(4) Az árverésen a kikiáltási ár nem szállítható le.

(5) Az árverés sikertelen, ha nem tettek legalább a legalacsonyabb vételárnak megfelelő összegű vételi ajánlatot.

(6) A zálogtárgyat a második sikertelen árverést követően legalább a legalacsonyabb vételárnak megfelelő összegben veheti át a végrehajtást kérő.

(7) A zálogtárgy becsértékének megállapítása [204/E. § (3) bekezdés] esetén az árverést az általános szabályok szerint kell megtartani.

204/G. § (1) Lakóingatlan egyszerűsített végrehajtási értékesítése esetén a kiköltözési kötelezettség teljesítésére a 154/A. § (1)–(3) bekezdését akként kell alkalmazni, hogy a kiköltözési határidő az árveréstől (jogorvoslati kérelem jogerős elbírálásától, vételár megfizetésétől) számított 90 nap.

(2) A kiköltözési kötelezettség teljesítésére halasztás nem adható.

Végrehajtási kifogás előterjesztése

204/H. § (1) A zálogtárgy egyszerűsített végrehajtási értékesítése során végrehajtási kifogás – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – csak a következő végrehajtási cselekményekkel kapcsolatban terjeszthető elő:

a) a zálogtárgy becsértékének a 204/E. § (3) bekezdése szerinti megállapítása,

b) az ingatlan legkisebb vételárának vagy becsértékének 204/E. § (4) bekezdése szerinti közlése, amely ellen előterjesztett kifogást a bíróság a 140. § (7) bekezdése szerint bírálja el,

c) a zálogtárgy árverése,

d) az értékesített ingatlan kiürítése,

e) a végrehajtói költség megállapítása és a vételár felosztása,

f) késedelmes végrehajtói intézkedés.

(2) Az árverési jegyzőkönyv kézhezvételét követő 15 napon belül előterjesztett végrehajtási kifogásban az árverést megelőző jogszabálysértő végrehajtói intézkedések megsemmisítése is kérhető; ilyen intézkedés megsemmisítése esetén a bíróság az árverést is megsemmisítheti.”

31. § A Vht. 211. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A bíróság akkor is visszavonja a végrehajtási lapot vagy törli a végrehajtási záradékot, ha az adós kérelmére megállapítja, hogy a 805/2004/EK rendelet 21. cikke, az 1896/2006/EK rendelet 22. cikkének (1) bekezdése vagy a 861/2007/EK rendelet 22. cikkének (1) bekezdése alapján a végrehajtás visszautasításának, illetve elutasításának feltételei fennállnak.”

32. § (1) A Vht. 217. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A végrehajtási kifogást a végrehajtó intézkedésétől számított 15 napon belül kell benyújtani a végrehajtónál, aki azt – a kifogásolt végrehajtói intézkedésre vonatkozó iratok másolatával együtt – 3 munkanapon belül továbbítja a végrehajtást foganatosító bíróságnak.”

(2) A Vht. 217. §-a (5) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A bíróság – ha azok nem állnak rendelkezésre – a végrehajtási kifogás beérkezésétől számított 8 munkanapon belül intézkedik a kifogás elbírálásához szükséges iratok beszerzése iránt, a végrehajtó pedig a bíróság megkeresésének 8 munkanapon belül köteles eleget tenni.”

33. § A Vht. 250. §-ának (3) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A kamara ellátja a következő feladatokat is:)

„f) működteti az elektronikus árverési rendszert.”

34. § A Vht. a következő 253/F. §-sal egészül ki:

„253/F. § (1) A kamara a felhasználók számára az interneten közzéteszi az elektronikus árverési rendszer működésének és árverezőként történő igénybevételének a miniszter rendeletében meghatározott technikai feltételeit (felhasználási szabályzat). A felhasználási szabályzatot a miniszter hagyja jóvá.

(2) A kamara köteles gondoskodni az elektronikus árverési rendszerben kezelt adatokhoz való jogosulatlan hozzáférés, azok jogosulatlan megváltoztatása, nyilvánosságra hozatala vagy törlése, illetőleg sérülésük vagy megsemmisülésük elleni védelméről.

(3) A kamara naplót készít

a) az elektronikus árverési rendszer üzemben tartási idejéről,

b) az elektronikus árverési rendszer nyilvántartásaiba történő bejegyzésekről és törlésekről a bejegyzett, törölt adatoknak, a bejegyzés, törlés időpontjának, valamint a

bejegyző, törölő végrehajtó nevének és azonosító számának a feltüntetésével,

c) az elektronikus árverési rendszer árverezőként történő használatára jogosult felhasználók által a licitnaplóba továbbított vételi ajánlatokról a vételi ajánlat összegének, az árverező egyedi azonosítójának és a vételi ajánlat beérkezése időpontjának a feltüntetésével,

d) a naplóból történt adatszolgáltatásról a szolgáltatott adatok körének, az adatigénylő nevének és címének, valamint az adatszolgáltatás időpontjának a feltüntetésével.

(4) A naplót és az adatainak megismeréséhez szükséges technikai eszközöket 10 évig kell megőrizni.

(5) A napló

a) elektronikus árverési hirdetményekre vonatkozó adatairól a végrehajtási eljárásban szereplő felek és érdekelt,

b) árverezők elektronikus nyilvántartására vonatkozó adatairól – saját adataik tekintetében – a nyilvántartásban szereplő személyek,

c) licitnaplóra vonatkozó adatairól a végrehajtási eljárásban szereplő felek és érdekelt, valamint az árverezők kérhetnek adatszolgáltatást.

(6) A napló teljes adattartalma a végrehajtónak, a bíróságnak, a nemzetbiztonsági szolgálatoknak és a büntetőügyben eljáró hatóságnak továbbítható.

(7) A naplóból adatszolgáltatás írásbeli kérelemre vagy megkeresésre teljesíthető.”

35. § A Vht. 254. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A felvilágosításra jogosult kérelmére a végrehajtó által a végrehajtási ügy iratáról kiadott másolatért a külön jogszabályban meghatározott összegű költségtérítést kell fizetni a végrehajtó részére, mely nem végrehajtási költség.”

36. § A Vht. 264. §-át megelőző „A bírósági titkár végrehajtási jogköre” alcím helyébe az „A bírósági titkár és a bírósági ügyintéző végrehajtási jogköre” alcím lép, és a Vht. 264. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bírósági ügyintéző elláthatja a végrehajtási ügyintéző feladatkörét, illetőleg e feladatkörbe tartozó bármely eljárási cselekményt elvégezhet, ha megfelel a 233. § (1) bekezdésének a)–e) pontjában vagy (4) bekezdésében foglalt feltételeknek, a végrehajtási ügyintézői vizsgát letette, és nem áll fenn vele szemben a 233. § (2) bekezdése szerinti kizáró ok. A bírósági ügyintéző e bekezdés szerint történő kinevezése során a bűnügyi nyilvántartásnak a rá vonatkozó teljes körű adatait a kinevező vizsgálja meg és mérlegeli a kinevezést megelőzően.”

37. § A Vht. 307. §-a (2) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő n) és o) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendelettel állapítsa meg)

„g) a végrehajtói ügyvitelre, pénzkezelésre és statisztikára, továbbá a végrehajtási ügyek irattározására, valamint a kamara iratainak iratkezelésére vonatkozó szabályokat,”

„n) az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben az árverezők elektronikus nyilvántartásába történő bejegyzés díját, a közös tulajdonban lévő ingatlan árverése esetén a tulajdonostárs tulajdoni hányadának értékesítéséért felszámítható díjat, az önálló bírósági végrehajtó által a felvilágosításra jogosult részére kiadott másolatért felszámítható költségtérítést, valamint ezek megfizetésének módját,

o) az elektronikus árverési rendszer informatikai alkalmazásának működtetésére vonatkozó részletes szabályokat.”

38. § A Vht. 317. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„317. § (1) E törvény

a) 10. §-ának d) pontja a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/214/IB tanácsi kerethatározat,

b) 184/A. §-a és 187. §-a (1) bekezdésének b) pontja a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek

való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény

a) 13. §-ának (3) bekezdése, 16. §-ának j) pontja, 31/C. §-a, 37/B. §-a, 48. §-ának (8) bekezdése, 50. §-ának (5) bekezdése és 211. §-ának (3) bekezdése a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet,

b) 16. §-ának f) pontja a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet, a közösségi formatervezési mintákról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet, valamint a közösségi növényfajta-oltalomról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet,

c) 16. §-ának g) pontja, 23/B. §-ának (2) bekezdése, 31/C. §-a, 48. §-ának (8) bekezdése, 50. §-ának (5) bekezdése és 211. §-ának (3) bekezdése a nem vitatott követelésekre vonatkozó európai végrehajtható okirat létrehozásáról szóló, 2004. április 21-i 805/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet,

d) 16. §-ának h) pontja, 31/C. §-a és 210/B. §-a a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet,

e) 16. §-ának i) pontja, 31/C. §-a, 48. §-ának (8) bekezdése, 50. §-ának (5) bekezdése és 211. §-ának (3) bekezdése az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet,

f) 23/B. §-ának (1) bekezdése, 31/C. §-a, 37/B. §-a, 186. §-ának (3) bekezdése, 187. §-ának (3) bekezdése és 210/A. §-a a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

39. § A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 257. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A felek az (1) bekezdésben foglalt feltételekkel megállapodhatnak a zálogtárgy egyszerűsített végrehajtási értékesítésében is.”

40. § (1) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 146. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ez esetben a bírósági végrehajtó az e törvényben foglalt rendelkezések alkalmazásával jár el azzal az eltéréssel, hogy illetékességére a Vht. 232. §-ának (3)–(5) bekezdése az irányadó, és alkalmazza a Vht.-nak az elektronikus ingóárverésre és ingatlanárverésre vonatkozó rendelkezéseit is.”

(2) Az Art. 156. §-ának (5) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az ingóság árverése során az adóhatóság a Vht. 122. §-ának (4) bekezdését, 132/B–G. §-át és 133. §-ának (4) bekezdését nem alkalmazza.

(6) Az ingatlan árverése során az adóhatóság a Vht. rendelkezéseit a következő eltérésekkel alkalmazza:

a) nem alkalmazható a Vht. 143. §-ának j) és l) pontja, 145/A–C. §-a, 146. §-ának (4) bekezdése, 147. §-a (1) bekezdésének harmadik mondata, 147. §-a (2) bekezdésének második mondata, 147. §-a (5) bekezdésének harmadik mondata, 149. §-a (1) bekezdésének második mondata, 152. §-ának (4) bekezdése, 153. §-ának (4) bekezdése, 155. §-ának b) pontja és 157. §-ának (5) bekezdése;

b) a második árverést akkor nem kell megtartani, ha az árverési vevő a második árverés megkezdése előtt befizette a vételárat (vagy átutalta és az arról szóló terhelési értesítőt az adóhatóságnak bemutatta vagy másolatát átadta) és megtérítette a második árverés kitűzésével felmerült költséget.”

(3) Az Art. 156. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az adóhatóság az árverési vevő, illetőleg elektronikus árverés esetén az elektronikus árverező adóazonosító jelét az adótitokra vonatkozó szabályoknak megfelelően kezeli.”

(4) Az Art. 156/A. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Kiskorú és kiskorú nevében képviselője az árverésen nem vehet részt.”

(5) Az Art. 156/A. §-ának (11) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A jogerősen megállapított fizetési kötelezettség teljesítéséig az árverési vevő további elektronikus árverésen nem vehet részt.”

(6) Az Art. a következő 156/B–G. §-sal egészül ki:

„156/B. § (1) Az ingatlant az adóhatóság az e §-ban és a 156/C–G. §-ban foglaltak szerint az árverési vétel hatályával nyilvános pályázaton is értékesítheti.

(2) A pályázaton az árverésből kizárt személyek nem vehetnek részt.

(3) A nyilvános pályázatot az adóhatóság pályázati hirdetményrel tűzi ki, mely tartalmazza

a) az adóhatóság megnevezését, hivatali helyiségének címét, telefonszámát, a letéti számlájának számát,

b) az adóvégrehajtási ügy számát,

c) a felek nevét, a behajtandó követelést,

d) a nyilvános pályázat útján értékesítendő ingatlan megjelölését (helyrajzi szám, tulajdonos, tulajdoni hányad, a fekvés helye, az ingatlanon a nyilvános pályázati értékesítést követően fennmaradó terhek, tartozékok, jellemző sajátosságok, beköltözhető állapot, a kiköltözésre adott halasztás), valamint megtekintésének helyét és idejét,

e) az ingatlan becsértékét és az előleg összegét,

f) az ajánlat benyújtásának módját, helyét, naptári nap szerint meghatározott határidejét,

g) az ajánlat érvényességéhez szükséges tartalmi elemek megjelölését,

h) az ajánlat felbontásának helyét és időpontját, továbbá azt a tájékoztatást, hogy a felbontási eljárás a felek és az ajánlattevők személyesen vagy meghatalmazottjuk útján részt vehetnek,

i) a nyilvános pályázat elbírálásának módját és a pályázaton résztvevőkre vonatkozó rendelkezéseket.

(4) A pályázati hirdetményt kézbesíteni kell

a) a feleknek,

b) azoknak, akiknek az ingatlanra vonatkozóan az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett joguk van,

c) az ingatlan fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyzőnek,

d) az ingatlanügyi hatóságnak.

(5) A pályázati hirdetményt – a megérkezését követő első munkanaptól kezdődően – 15 napig ki kell függeszteni az adóhatóságnak, az ingatlan fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi polgármesteri hivatalnak, valamint az ingatlanügyi hatóságnak a hirdetőtáblájára, és az adós kérelmére egyéb megfelelő módon is közhírré kell tenni.

156/C. § (1) Az ajánlatnak tartalmaznia kell

a) a vevő nevét, születési helyét és idejét, anyja nevét, lakóhelyét (székhelyét, cégjegyzékszámát),

b) a felajánlott vételár összegét,

c) az ingatlan becsértéke 10%-ának megfelelő előleg letéti számlára történő befizetéséről szóló igazolást,

d) ha a vevő ingatlanszerzése engedélyhez kötött, ennek az – engedély másolatának csatolásával történő – igazolását,

e) az arról szóló nyilatkozatot, hogy a vevő nem minősül a 156/B. § (2) bekezdése értelmében a nyilvános pályázaton való részvételből kizárt személynek.

(2) Az ajánlatot közokiratba, illetve ügyvéd által vagy az ajánlatot tevő szervezet jogtanácsosa által ellenjegyzett okiratba kell foglalni.

(3) Az ajánlat benyújtásának határidejét az adóhatóság úgy állapítja meg, hogy a határidő lejártának a napja a hirdetménynek az adóhatóság hirdetőtábláján történő kifüggesztésétől számított 30. napnál későbbi időpontra essen.

(4) Az ajánlatot zárt borítékban, „pályázati ajánlat” megjelöléssel kell átadni az adóhatóság hivatalos helyiségében az adóhatóság alkalmazottjának a határidő lejártáig. Az ajánlat átvételéről az átvevő elismervényt ad az átadónak.

(5) Az ajánlattevő az ajánlatot a benyújtási határidő lejártáig módosíthatja, vagy visszavonhatja, az erre vonatkozó nyilatkozat megtételére a (4) bekezdés megfelelően irányadó. Az ajánlat benyújtására előírt határidő lejártá után az ajánlatot nem lehet módosítani vagy visszavonni.

156/D. § (1) Az adóhatóság a hivatali helyiségében, a hirdetményben megjelölt időpontban az ajánlatokat tartalmazó zárt iratokat felbontja, és ismerteti az ajánlattevők nevét, címét (székhelyét), valamint a vételárra tett ajánlatokat. A felbontásról jegyzőkönyvet kell készíteni.

(2) A felbontási eljáráson az adóhatóság alkalmazottjain kívül a felek, azok, akiknek az ingatlanra vonatkozóan az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett joguk van, továbbá az ajánlattevők vehetnek részt személyesen vagy képviselő útján; távolmaradásuk az eljárás lefolytatásának nem akadálya.

(3) Az ajánlatok ismertetése után az adóhatóság megvizsgálja az ajánlatokat, és megállapítja, hogy azok érvényesek-e, és az eljárás eredményes-e.

(4) Érvénytelen az ajánlat, ha

a) a pályázati hirdetményben meghatározott határidő lejártá után nyújtották be,

b) nem tartalmazza a 156/C. § (1) bekezdésében írt valamely adatot vagy nyilatkozatot,

c) az előleg befizetése nem történt meg,

d) a felajánlott vételár nem érte el a becsérték 65%-át, lakóingatlan esetén a becsérték 75%-át,

e) az ajánlatban foglalt valamely nyilatkozat tartalma nem felel meg a valóságnak,

f) nem közokiratba, illetve ügyvéd vagy jogtanácsos által ellenjegyzett okiratba foglalták.

(5) Az érvénytelen pályázatot benyújtó az eljárás további szakaszában nem vehet részt.

(6) A magánszemély pályázó 100 ezer forintig, egyéb pályázó 200 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha az adóhatóság megállapítja, hogy az ajánlatában valótlan adatot közölt.

(7) Eredménytelen a nyilvános pályázat, ha nem érkezett ajánlat, vagy ha kizárólag érvénytelen ajánlatok érkeztek.

156/E. § (1) Ha az ajánlatok érvényességének megállapításához további intézkedés szükséges, az adóhatóság annak megtételéig – legfeljebb 15 napra – az eredményhirdetést elhalasztja, egyébként azonnal jegyzőkönyvbe foglalja a nyilvános pályázat eredményét. Az elhalasztott ered-

ményhirdetésre új időpontot állapít meg, és erről a jelenlévőket szóban, a további érintetteket pedig haladéktalanul írásban értesíti.

(2) Az adóhatóság megállapítja a legmagasabb ajánlatot; a pályázatot a legmagasabb ajánlatot tevő nyeri, akit az adóhatóság erről írásban értesít.

(3) Ha több azonos összegű ajánlat érkezett, az adóhatóság az eredményhirdetésen megjelölt érintett ajánlattevőket erről tájékoztatja, és felhívja őket, hogy szóban újabb ajánlatot tehetnek. Az eljárást addig kell folytatni, amíg a megjelentek ajánlatot tesznek, majd az adóhatóság megállapítja a legmagasabb árajánlatot; a pályázatot a legmagasabb ajánlatot tevő nyeri, akit az adóhatóság erről írásban értesít.

(4) Ha az eredményhirdetésen az azonos ajánlatot tevők nem jelentek meg, vagy a jelen levő, azonos ajánlatot tevők nem tettek újabb, magasabb összegű ajánlatot, illetve újabb ajánlataik ugyanolyan összegű vételárra vonatkoznak, a nyilvános pályázatot eredménytelennek kell nyilvánítani.

(5) A nyilvános pályázat nyertese a pályázati eredményről készült jegyzőkönyv kézhezvételétől – ha pedig a pályázatot végrehajtási kifogással támadták meg, az ezt elbíráló végzés jogerőre emelkedésétől – számított 30 napon belül köteles a vételár előleggel csökkentett összegét az adóhatóság letéti számlájára befizetni. Ha ezt elmulasztja, a további pályázaton nem vehet részt, és elveszti az előleget, amely a végrehajtás során befolyt összeget növeli. A vételár befizetésének elmulasztása esetén az adóhatóság a nyilvános pályázat eredménytelenségét állapítja meg.

(6) Ha a nyilvános pályázat nyertese a vételárat befizette, és a nyilvános pályázat eredményességének megállapításától számított 30 nap eltelt, az adóhatóság az eredményt rögzítő jegyzőkönyv kivonatának megküldésével megkeresi az ingatlanügyi hatóságot a vevő tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése céljából, és erről a nyilvános pályázat nyertesét értesíti. A kivonat tartalmára megfelelően irányadók az árverési jegyzőkönyv tartalmát megállapító szabályok.

(7) Az előleg beszámítására és visszafizetésére a Vht. 148. §-a, a nyilvános pályázat útján értékesített ingatlan kiürítésére és átadására pedig a Vht. 154. §-a és 154/A. §-a megfelelően irányadó.

156/F. § (1) A nyilvános pályázat eredménytelensége esetén a nyilvános pályázat ismételtén kiírható, vagy az ingatlant árverésen, illetve árverésen kívül, de az árverési vétel hatályával is lehet értékesíteni. Az árverésre a második árverés szabályai irányadók azzal, hogy azon a korábban érvényes ajánlatot tevők is részt vehetnek. Ha az ingatlant alacsonyabb áron veszik meg, mint amennyit a fizetést elmulasztó pályázó ajánlott, az adóhatóság a fizetést elmulasztó pályázót határozattal kötelezi a vételár-különbözet megfizetésére. A fizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat.

(2) Ha a második pályázat is eredménytelen, az ingatlan végrehajtást kérő általi átvételének van helye (Vht. 158–160. §).

156/G. § (1) Az adóhatóság az ingóságot akkor értékesíti nyilvános pályázaton, ha az nagy értékű, és az az adóhatóság, az önálló bírósági végrehajtó vagy az általuk kijelölt zárgondnok őrzetében található; a nyilvános pályázatra a 156/B–F. §-ok rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A pályázati hirdetménynek tételesen tartalmaznia kell a pályázatra kiírt ingóság megnevezését, becsértékét, valamint – amennyiben az értékesíteni kívánt ingóságok technológiai vagy termelési, szolgáltatási egésznek alkotnak – a pályázati hirdetményben fel kell tüntetni annak tartozékait, jellemző sajátosságait.

(3) Az ajánlatot közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni és a pályázati ajánlat megtételével egyidejűleg az ingóság becsértékének 10%-át előlegként be kell fizetni az adóhatóság letéti számlájára, illetőleg az ajánlatok felbontása előtt készpénzben át kell adni az adóhatóság alkalmazottja részére.

(4) Az ajánlat érvénytelen, ha a felajánlott vételár nem érte el a becsérték 50%-át.

(5) A befizetett pályázati előleg után az adóhatóság kamatot nem fizet, azt a pályázati eredményhirdetést követően a nem nyertes pályázó részére haladéktalanul vissza kell utalni az átutalás költségével csökkentett összegben, a készpénzben megfizetett előleget pedig ki kell fizetni a pályázónak.

(6) Ha az ajánlattevő vagy képviselője a felbontási eljárás során nem jelenik meg, ajánlata érvénytelen.

(7) A pályázat nyertese a vételár összegét az eredményhirdetést követően készpénzben azonnal köteles megfizetni; ha ezt elmulasztja, a pályázatot a következő legmagasabb ajánlatot tevő személy nyeri meg, a fizetést elmulasztó pályázó pedig a végrehajtási eljárás további szakaszában nem vehet részt, és elveszti az előleget, amely a végrehajtás során befolyt összeget növeli.

(8) Ha a ki nem fizetett ingóságot a tovább folytatott eljárás során alacsonyabb áron vették meg, mint amennyit a fizetést elmulasztó pályázó ajánlott, a fizetést elmulasztó pályázó a két ár közötti különbözetet azonnal köteles megtéríteni, illetőleg az adóhatóság e személyt a vételár-különbözet megfizetésére határozattal kötelezi; a fizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat.

(9) A vételár megfizetését követően a pályázat nyertesének az eladott ingóságot az adóhatóság adja át; a pályázat nyertese az ingóságon a vételár megfizetésével és birtokba adással szerez tulajdonjogot. A nyilvános pályázat megsemmisítése a jóhiszemű vevő tulajdonszerzését nem érinti.

(10) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Vht. ingóárverésre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.”

41. § A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 137. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„137. § (1) A pénzügyi intézménynél kezelt összegre, a munkabérre, továbbá – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – az ingóságra vagy az ingatlanra vezetett végrehajtás során az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) szabályait, a takaréketetre vezetett végrehajtás során az arra vonatkozó külön jogszabály rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. Ahol a Vht. végrehajtható okiratot említ, azon a 125. §-ban foglalt döntéseket, ahol pedig végrehajtót említ, azon a végrehajtást foganatosító szervet, illetve a nevében eljáró ügyintézőt, ahol adóst, azon kötelezettet kell érteni.

(2) Az ingóság árverése során a végrehajtást foganatosító szerv a Vht. 122. §-ának (4) bekezdését, 132/B–G. §-át és 133. §-ának (4) bekezdését nem alkalmazza.

(3) Az ingatlan értékesítése során a végrehajtást foganatosító szerv – kivéve az önálló bírósági végrehajtót – a Vht. rendelkezéseit a következő eltérésekkel alkalmazza:

a) nem alkalmazható a Vht. 143. §-ának j) és l) pontja, 145/A–E. §-a, 146. §-ának (4) bekezdése, 147. §-a (1) bekezdésének harmadik mondata, 147. §-a (2) bekezdésének második mondata, 147. §-a (5) bekezdésének harmadik mondata, 149. §-a (1) bekezdésének második mondata, 152. §-ának (4) bekezdése, 153. §-ának (4) bekezdése, 155. §-ának b) pontja és 157. §-ának (5) bekezdése;

b) a második árverést akkor nem kell megtartani, ha az árverési vevő a második árverés megkezdése előtt befizette a vételárat (vagy átutalta és az arról szóló terhelési értesítőt a végrehajtást foganatosító szervnek bemutatta vagy másolatát átadta) és megtérítette a második árverés kitűzésével felmerült költséget.

(4) Az ingó- és ingatlan-végrehajtást a 131. § (2) bekezdése alapján foganatosító önálló bírósági végrehajtó az értékesítést a Vht. rendelkezései szerint végzi.”

42. § Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 31. §-ának (6) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendelettel állapítsa meg)

„e) az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben az igazságügyi szakértői névjegyzékbe történő felvételi eljárás lefolytatásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékére és megfizetésére”

(vonatkozó részletes szabályokat.)

43. § (1) A törvény – a (2)–(4) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő második hónap 1. napján lép hatályba.

(2) A törvény 40. §-ának (3)–(5) bekezdése és 45. §-ának (2) bekezdése a törvény kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(3) A törvény 3. §-a, 5. §-a, 8. §-a, 9. §-a, 31. §-a és 38. §-a 2008. december 12-én lép hatályba.

(4) A törvény 12–20. §-a, 21. §-ának (1) bekezdése, 23–30. §-a, 33. §-a, 34. §-a, 39. §-a, 40. §-ának (1), (2) és (6) bekezdése, 41. §-a, valamint 45. §-ának (1) bekezdése és 46. §-a 2009. január 1-jén lép hatályba.

44. § (1) A törvényt – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő végrehajtási eljárásokban is alkalmazni kell.

(2) A törvény 12–20. §-át, 21. §-ának (1) bekezdését, 23–29. §-át, valamint 46. §-ának (1), (2) és (4) bekezdését azokban a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni, amelyekben az ingó vagy ingatlan lefoglalására a törvény hatálybalépését követően kerül sor.

(3) Ha a törvény hatálybalépésének időpontjában az árverési vevő már befizette a teljes árverési vételárat és az árveréssel kapcsolatos jogorvoslatot elbíráló határozat még nem emelkedett jogerőre,

a) a végrehajtó a törvény hatálybalépését követő 30 napon belül tájékoztatja az árverési vevőt arról, hogy kérheti az árverési vételár előlegén felüli részének visszafizetését;

b) az árverési vevő írásban előterjesztett kérelmére – ha fennállnak a visszafizetés feltételei – a végrehajtó 15 napon belül visszafizeti az előlegén felüli vételár-részt az árverési vevőnek.

45. § (1) Hatályát veszti a Vht.

a) 34. §-ának (1) bekezdésében a „nyilvános pályázat” szövegrész,

b) 50. §-ának (4) bekezdésében a „vagy nyilvános pályázaton” szövegrész,

c) 138/A. §-a és 138/B. §-a, valamint e §-okat megelőző alcímek,

d) 145. §-ának (5) bekezdése,

e) 156/A–G. §-a,

f) 216. §-ában az „– az elrendelő szerv jellegétől függetlenül” szövegrész,

g) 219. §-ában a „vagy a nyilvános pályázat” szövegrész,

h) 232. §-a (5) bekezdésének második mondata,

i) 240/D. §-ának (1) bekezdésében a „pályázatot nem rendezhet,” szövegrész,

j) 250. §-a (3) bekezdésének b) pontjában az „és az ingatlanok értékesítésére vonatkozó nyilvános pályázattal” szövegrész,

k) 255/A. §-a (2) bekezdésének harmadik mondata,

l) 256/A. §-ának (2) bekezdésében a „pályázatot nem rendezhet,” szövegrész.

(2) Hatályát veszti az Art. 156/A. §-a (12) bekezdésének első mondata.

46. § (1) A Vht. 147. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az árverést addig kell folytatni, amíg ajánlatot tesznek. Ha nincs további ajánlat, a végrehajtó a felajánlott leg-

magasabb vételár háromszori kikiáltása után kijelenti, hogy az ingatlant a legtöbbet ajánló árverező megvette. Az árverési vétel tényét és az árverési vételár összegét a végrehajtó rögzíti az elektronikus árverési rendszerben, amelyet az automatikusan közzétesz az árverési hirdetményen.”

(2) A Vht. 149. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Elektronikus úton tett vételi ajánlat esetében a vételár megfizetésének határideje – jogorvoslat előterjesztését kivéve – az árverési jegyzőkönyv aláírását követő napon kezdődik.”

(3) A Vht.

a) 32. §-ában a „10. § d) pontjában” szövegrész helyébe a „10. § d) és e) pontjában” szövegrész,

b) a Vht. 210/A. §-ában a „bíróági határozat” szövegrész helyébe a „bíróági határozat és közokirat” szöveg,

c) 162. §-a (3) bekezdésének a) pontjában az „árverés időpontjáig” szövegrész helyébe az „árverési hirdetmény elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásában történő közzétételéig” szövegrész,

d) 162. §-a (3) bekezdésének b) pontjában a „143. § g) pont]” szövegrész helyébe a „143. § l) pont]” szövegrész,

e) 215. §-ában a „10. § d) pont]” szövegrész helyébe a „10. § d) és e) pont]” szövegrész lép.

(4) Az Art. 158. §-ában a „Vht. 138/A. §-ában” szövegrész helyébe a „Vht. 140. §-ának (6) bekezdésében” szöveg lép.

47. § E törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg:

a) a Tanács 44/2001/EK rendelete (2000. december 22.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a bírósági határozatok végrehajtásáról (3. § és 4. §),

b) a Tanács 2201/2003/EK rendelete (2003. november 27.) a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (4. §),

c) az Európai Parlament és a Tanács 805/2004/EK rendelete (2004. április 21.) a nem vitatott követelésekre vonatkozó európai végrehajtható okirat létrehozásáról (4. §),

d) az Európai Parlament és a Tanács 1896/2006/EK rendelete (2006. december 12.) az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról (2. §, 4. §, 6. §, 7. § és 23. §),

e) az Európai Parlament és a Tanács 861/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről (1. §, 2. §, 4. §, 5–7. § és 23. §).

48. § E törvény 1–42. §-a és 45–47. §-a 2009. január 2-án hatályát veszti. E § 2009. január 3-án hatályát veszti.

**2008. évi XLV.
törvény
az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról***

I. Fejezet

KÖZÖS ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

Általános rendelkezések

1. § (1) Az e törvényben szabályozott, a közjegyző hatáskörébe tartozó eljárásokban (a továbbiakban: eljárás) azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket ez a törvény nem szabályoz, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályai – a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel – megfelelően irányadók.

(2) A közjegyző eljárása – mint polgári nemperes eljárás – a bíróság eljárásával azonos hatályú.

Tárgyi hatály

2. § E fejezet rendelkezéseit az e törvényben szabályozott eljárásokon kívül – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – azokban az egyéb közjegyzői eljárásokban is alkalmazni kell, melyeket az adott eljárást szabályozó jogszabály közjegyzői nemperes eljárásnak minősít.

Kizárás

3. § (1) A közjegyző nem járhat el abban az ügyben, amelyben mint bíró a Pp.-nek a bíró kizárására vonatkozó szabályai szerint nem járhatna el.

(2) Ha a közjegyző az eljárásban a vele szemben fennálló kizárási okot maga jelentette be, vagy egyébként a melőzéséhez hozzájárult, a kizárásról és az eljáró közjegyző kijelöléséről a közjegyző székhelye szerint illetékes területi közjegyzői kamara (a továbbiakban: területi kamara) elnöke dönt, feltéve, hogy az eljárás lefolytatására a területi kamara illetékességi területén székhellyel rendelkező közjegyzők közül másik közjegyző kijelölhető.

(3) Ha a területi kamara illetékességi területére kinevezett közjegyzők közül másik közjegyző nem jelölhető ki, a kizárásról és az eljáró közjegyző kijelöléséről a Magyar Országos Közjegyzői Kamara (a továbbiakban: országos kamara) elnöke dönt.

(4) Ha

- a) a területi kamara vagy az országos kamara elnökének döntése szerint a kizárási ok nem áll fenn,
- b) a kizárási okot nem a közjegyző jelentette be, vagy
- c) kizárásához a közjegyző nem járult hozzá,

a kizárásról a Pp. szabályainak megfelelő alkalmazásával az érintett közjegyző székhelye szerint illetékes helyi bíróság nemperes eljárásban határoz.

(5) A (4) bekezdés a) pontja szerinti esetben a területi vagy az országos kamara elnöke a döntését – a kizárási ügyben keletkezett iratokkal együtt – megküldi a kizárásról való döntés végett a bíróságnak.

(6) A bíróság kizárás tárgyában hozott végzése ellen jogorvoslatnak helye nincs.

(7) Ha a bíróság az eljárásból a közjegyzőt kizárta, az erről szóló végzést az eljáró közjegyző kijelölése végett megküldi a területi vagy az országos kamara elnökének; az eljáró közjegyzőt – a (2) és (3) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával – a területi, illetve az országos kamara elnöke jelöli ki.

(8) A területi, illetve az országos kamara elnökének e § szerinti döntése ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Illetékesség

4. § (1) Az eljárás lefolytatására az a közjegyző illetékes, akinek az illetékességi területén a kérelmező lakóhelye vagy tartózkodási helye van.

(2) Belföldi lakóhely, tartózkodási hely hiányában az eljárásra bármelyik közjegyző illetékes.

(3) Ha a kérelmező jogi személy, az eljárás lefolytatására az a közjegyző illetékes, akinek az illetékességi területén a jogi személy székhelye vagy az annak képviselőjére hivatott szerv székhelye van. Székhelynek kétség esetében a központi ügyintézés helyét kell tekinteni.

(4) Ha a kérelmező jogi személy székhelye vagy az annak képviselőjére hivatott szerv székhelye és az ügyintézés helye is külföldön van, az eljárásra bármelyik közjegyző illetékes.

(5) Ha a kérelmező jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság vagy olyan, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, amelyet törvény jogképesnek nyilvánít, a közjegyző illetékességének megállapítására a (3) és (4) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

A közjegyző eljárása illetékességi területén kívül

5. § (1) A közjegyző csak a saját illetékességi területén elvégezhető eljárási cselekményeket fogantathatja közvetlenül.

(2) A közjegyző az illetékességi területén kívül elvégzendő eljárási cselekményeket megkeresés útján fogantathatja.

(3) A közjegyzőnek az (1) bekezdés megsértésével végzett eljárási cselekménye érvénytelen.

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. június 9-i ülésnapján fogadta el.

A közjegyzői eljárás lefolytatására irányuló kérelem

6. § (1) A kérelemnek tartalmaznia kell

- a) az eljárás lefolytatására irányuló kérelmet,
- b) a kérelem előterjesztésének indokait,
- c) a rövid tényállást,
- d) az illetékes közjegyző megjelölését, a közjegyző illetékességének megállapításához szükséges adatokat,
- e) a kérelmező nevét, lakóhelyét (székhelyét).

(2) A kérelmet írásban lehet előterjeszteni, vagy az illetékes közjegyzőnél jegyzőkönyvbe lehet mondani.

7. § (1) A közjegyző – a kérelem érkezésétől számított 8 munkanapon belül – felhívja a kérelmezőt, hogy az eljárás lefolytatásának külön jogszabályban meghatározott közjegyzői munkadíját és költségtérítését előlegként fizesse meg.

(2) A kérelem jegyzőkönyvbe mondása esetén a kérelmezőnek az (1) bekezdés szerinti költséget a kérelem előterjesztésével egyidejűleg kell megfizetnie.

(3) Ha a kérelmező az (1) bekezdés szerinti költség megfizetését elmulasztja, a közjegyző – a hiányok pótlására való felhívás kibocsátása nélkül – a kérelmet indokolt végzéssel elutasítja.

8. § (1) Az eljárásban költségmentességnek és költségfeljegyzésnek nincs helye.

(2) A közjegyző az általa felszámított munkadíját és költségtérítését a külön jogszabály szerinti díjjegyzékben állapítja meg.

(3) A fél a közjegyző által a díjjegyzékben feltüntetett munkadíj és költségtérítés összegét külön jogszabályban meghatározott módon kifogásolhatja.

Bizonyítás

9. § (1) Nincs helye az eljárásban bizonyításnak, ha

a) elvégzéséhez kényszerintézkedés foganatosítása lenne szükséges,

b) lefolytatása harmadik személy számára kötelezettség teljesítését tenné szükségessé, és a kérelmező nem rendelkezik a harmadik személy arra irányuló – közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt – nyilatkozatával, hogy vállalta e kötelezettség teljesítését,

c) lefolytatásához harmadik személy jogszabályon alapuló hozzájárulása szükséges, és ezzel a – közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt – hozzájárulással a kérelmező nem rendelkezik.

(2) A közjegyző kérelemre felhívhatja a harmadik személyt az (1) bekezdés b) és c) pontjában foglalt nyilatkozat megtételére.

(3) Ha a harmadik személy az (1) bekezdés b) vagy c) pontja szerinti nyilatkozatot nem tette meg, vagy a köz-

jegyző felhívására nem nyilatkozott, és az eljárás más módon nem folytatható le, a közjegyző a bizonyítás lefolytatására irányuló kérelmet elutasítja.

Hiánypótlás, kérelem elutasítása hiánypótlás nélkül

10. § A közjegyző a kérelem beérkezésétől számított 8 munkanapon belül

a) a kérelmet a hiányok pótlására való felhívás kibocsátása nélkül végzéssel elutasítja, ha a kérelemből megállapítható, hogy az eljárás lefolytatásának nincs helye,

b) felhívja a feleket a hiányok pótlására, ha a kérelem hiányos.

Az eljárás megszüntetése

11. § A közjegyző az eljárást megszünteti akkor is, ha

a) a közjegyző eredménytelenül kísérelte meg harmadik személynek a bizonyítás lefolytatásához szükséges kötelezettségvállalásának, hozzájárulásának a megszerzését, és e nélkül az eljárás eredményes lefolytatása nem lehetséges,

b) a harmadik személy a kötelezettségvállaló nyilatkozata ellenére utóbb a bizonyítás lefolytatásával kapcsolatos kötelezettségét nem teljesíti, és e nélkül az eljárás eredményes lefolytatása nem lehetséges,

c) a harmadik személy a bizonyítás lefolytatásához adott hozzájárulását visszavonta.

Egyéb eljárási szabályok

12. § (1) Az eljárásban felfüggesztésnek és szünetelésnek nincs helye.

(2) A bizonyítás során vizsgálat tűrésére senki nem kötelezhető.

(3) Ha a közjegyző az eljárás során pénzt vesz át, annak kezelésére a bizalmi őrzés szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(4) Az eljárás lefolytatásának hivatalból is helye lehet.

A közjegyző határozata

13. § (1) A közjegyzőnek az eljárás során hozott határozata (a továbbiakban: határozat) a jogorvoslat szempontjából a helyi bíróság végzésével azonos hatályú.

(2) A határozat elleni fellebbezést a határozatot hozó közjegyzőnél kell előterjeszteni és a megyei bírósághoz kell címezni.

14. § Ha a határozat több személyt vagy vagyontárgyat, illetve ügyet érint, és a határozatban foglalt egyes rendel-

kezelések alapján történő intézkedésekhez a határozat rendelkező részét az abban foglaltak teljesítése céljából valamely hatóságnak, intézménynek (pl. ingatlanügyi hatóság, pénzügyi intézmény) vagy egyéb érdekeltnek meg kell küldeni, a közjegyző a határozatnak csak az adott személyre, és vagyontárgyra vonatkozó azon rendelkezését küldi meg, amely az intézkedés foganatosításához szükséges.

Az adatok védelme, iratkezelési szabályok

15. § (1) Az eljárásban az adatok, az iratok és a tények nyilvántartása, kezelése, az adatokba történő betekintés engedélyezése és az adatok kiadása tekintetében a bíróságra vonatkozó jogszabályok megfelelően irányadóak.

(2) A közjegyző nem sérti a titoktartási kötelezettséget, ha a jogszabályban előírt adatszolgáltatási vagy tájékoztatási kötelezettségének tesz eleget.

II. Fejezet

EGYES ELJÁRÁSOK

Utaló rendelkezés

16. § E törvény rendelkezéseit az e fejezetben szabályozott eljárásokban az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

A közjegyző előtti előzetes bizonyítás

17. § (1) Előzetes bizonyításnak van helye

- a) a Pp. 207. §-ában szabályozott esetekben,
- b) ha a kérelmezőnek bizonyíték beszerzéséhez – különösen jelentős tény vagy állapot megállapításához – jogi érdeke fűződik.

(2) Nincs helye előzetes bizonyításnak, ha az ügyben polgári per vagy büntetőeljárás van folyamatban.

(3) Ha az előzetes bizonyítás eredményes lefolytatásához igazságügyi szakértő kirendelése szükséges, az igazságügyi szakértő kirendelésére e törvény szabályai irányadóak.

18. § Az eljárásra az a közjegyző is illetékes, akinek az illetékességi területén a bizonyítás helye van.

19. § (1) Az előzetes bizonyítás iránti kérelemnek tartalmaznia kell a következőket is:

- a) a bizonyítani kívánt tényeket és az azokra vonatkozó bizonyítékokat,
- b) azokat a körülményeket, amelyeknek alapján előzetes bizonyításnak helye van,

c) az igazságügyi szakértő kirendelése iránti kérelmet, ha a kérelmező szerint az eljárás lefolytatásához igazságügyi szakértő kirendelése szükséges.

(2) Azt, hogy az előzetes bizonyítás előfeltételei fennállnak, valószínűsíteni kell.

20. § (1) Ha az előzetes bizonyítást – a bizonyítani kívánt tény vagy állapot jellege miatt – haladéktalanul el kell végezni, de ez a közjegyző hivatali idejében, az egyéb ügyek intézése miatti akadályoztatása folytán nem lehetséges, a közjegyző erről haladéktalanul értesíti a területi kamarát.

(2) A területi kamara a közjegyző értesítését követően haladéktalanul másik közjegyzőt rendel ki az eljárás lefolytatására.

Az igazságügyi szakértő kirendelése közjegyzői eljárásban

21. § (1) Ha a kérelmező számára jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, a közjegyzőtől igazságügyi szakértő (e címben a továbbiakban: szakértő) kirendelése kérhető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kérelmet a közjegyző elutasítja, ha abban a kérdésben, amelyre a szakértői véleményt a kérelmező be kívánja szerezni, a kérelmező által vagy ellene indított más bírósági eljárás, vagy a kérelmező ellen indított büntetőeljárás van folyamatban. Az e rendelkezés ellenére készült szakvélemény a kérelmező által vagy ellene indított bírósági eljárásban, illetve a kérelmező ellen indított büntetőeljárásban nem használható fel.

(3) A szakértő kirendelésére irányuló eljárásban bizonyításnak nincs helye.

(4) Ha a szakvélemény elkészítéséhez harmadik személynek a 9. § (1) bekezdésének b) vagy c) pontja szerinti nyilatkozata szükséges, a közjegyző kérelemre felhívhatja a harmadik személyt e nyilatkozat megtételére.

22. § Az eljárásra az a közjegyző is illetékes, akinek az illetékességi területén a szakértői vizsgálat tárgyát képező ingatlan fekszik vagy dolog található.

23. § Az igazságügyi szakértő kirendelése iránti kérelemnek tartalmaznia kell a következőket is:

- a) a szakértői vizsgálat tárgyát és annak helyét,
- b) azokat a kérdéseket, amelyekre vonatkozóan a szakértőnek véleményt kell nyilvánítania.

24. § A közjegyző felhívja a kérelmezőt, hogy a szakértői díj fedezésére előreláthatólag szükséges összeget helyezze bizalmi őrzésbe.

25. § (1) A közjegyző a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt, szakvélemény adására feljogosított gazdasági társaságot, szakértői intézményt vagy külön jogszabályban meghatározott állami szervet, intézményt, szervezetet rendelhet ki szakértőként. Más szakértő csak ezek hiányában, kivételesen alkalmazható.

(2) A kirendelésre kerülő szakértő személyéről – a kérelmező meghallgatása nélkül – a közjegyző dönt.

26. § (1) A szakértő a szakvéleményt a szakértőt kirendelő végzés kézhezvételétől számított 30 napon belül köteles előterjeszteni. A közjegyző a szakértő – határidő lejártá előtt előterjesztett – kérelmére a határidőt egy alkalommal, legfeljebb 30 nappal meghosszabbíthatja.

(2) A szakértő kirendelésének költségeit a kérelmező viseli, ideértve azt az esetet is, ha a szakértő a szakvélemény elkészítéséhez szükséges vizsgálatot nem tudta lefolytatni.

27. § (1) A közjegyző a szakértő díját – a szakértő által benyújtott díjjegyzék alapulvételével – a szakvélemény beérkezését követően, legkésőbb 15 napon belül végzéssel megállapítja.

(2) Ha a szakértő költségeit a kérelmező által bizalmi őrzésbe helyezett összeg nem fedezi, a közjegyző az (1) bekezdés szerinti végzésben kötelezi a kérelmezőt a még szükséges összeg bizalmi őrzésbe helyezésére.

(3) A közjegyző a szakvéleményt a kérelmezőnek csak a szakértő költségeinek fedezésére szükséges teljes összeg bizalmi őrzésbe helyezését követően küldi meg.

(4) A szakértő díját megállapító végzés ellen a kérelmező és a szakértő fellebbezéssel élhet. A fellebbezésnek csak a kifogásolt összeg erejéig van halasztó hatálya.

(5) A közjegyző a végzés jogerőre emelkedését követően intézkedik a szakértői díjnak a szakértő részére történő kifizetése iránt. A szakértői díj kifizetésére a szakértői díj kifizetését szabályozó jogszabály rendelkezései megfelelően irányadóak.

Értékpapír és okirat semmissé nyilvánítása

28. § (1) Az elveszett, eltulajdonított vagy megsemmisült értékpapír semmissé nyilvánítását a közjegyzőtől annak utolsó birtokosa, és az kérheti, akit az értékpapír alapján valamely jog illet meg, vagy valamely kötelezettség terhel.

(2) Ezen alcímben értékpapír: a nyomdai úton előállított olyan értékpapír, amely kiállítójának (kibocsátójának) székhelye Magyarországon van.

29. § Az eljárásra bármelyik közjegyző illetékes.

30. § (1) A kérelemnek tartalmaznia kell a következőket is:

a) az értékpapír kiállítójának (kibocsátójának) nevét, székhelyét,

b) az értékpapír lényeges tartalmát (megnevezését, az általa megtestesített jogot, követelést, és ha rendelkezésre áll, az értékpapír ISIN-azonosítóját, sorozatszámát, sorozatszámát).

(2) A kérelemhez csatolni kell az értékpapír másolatát, amennyiben az rendelkezésre áll.

31. § (1) Ha nincs helye hiánypótlásra való felhívás kibocsátásának vagy a kérelem elutasításának, a közjegyző hirdetményt tesz közzé.

(2) A hirdetmény tartalmazza

a) az értékpapírra vonatkozó adatokat [a kiállító (kibocsátó) nevét, az értékpapír megnevezését, az általa megtestesített jogot vagy követelést, továbbá ha rendelkezésre áll, az értékpapír ISIN-azonosítóját, sorozatszámát, sorozatszámát],

b) a felhívást az értékpapír birtokosának arról, hogy az értékpapírt a hirdetmény közzétételétől számított 6 hónap alatt mutassa be a közjegyzőnél, mert ellenkező esetben az értékpapírt a közjegyző semmissé fogja nyilvánítani,

c) a hirdetményt közzétevő közjegyző nevét, székhelyét és irodájának címét, valamint a közjegyzői ügy számát.

(3) A hirdetményt 6 hónapra közzé kell tenni. A közjegyző a hirdetményt megküldi az országos kamarának, amely gondoskodik a hirdetmény közzétételéről.

(4) Az országos kamara a hirdetmények közzétételére az interneten folyamatosan elérhető, nyilvános, díjmentesen megtekinthető elektronikus nyilvántartást működtet, melyben a hirdetmény a közzététele időpontjának megjelölésével együtt jelenik meg.

(5) A közjegyző a hirdetmény közzétételéről a kérelmezőt, az értékpapír kiállítóját (kibocsátóját), a központi értéktárat és az egyéb érdekeltet is értesíti.

32. § A közjegyző a kérelmet a hirdetmény közzététele nélkül elutasítja, ha

a) az értékpapír semmissé nyilvánítása iránt már eljárás van folyamatban,

b) az értékpapír semmissé nyilvánítása nem tartozik közjegyzői hatáskörbe,

c) a kérelmező ilyen kérelem előterjesztésére nem jogosult, vagy

d) az eljárás lefolytatásának egyéb, el nem hárítható akadálya van.

33. § Ha az értékpapír semmissé nyilvánítására irányuló kérelemmel együttesen vagy utóbb kérik, a közjegyző felhívja az értékpapír alapján kifizetésre kötelezett személyt vagy szervezetet, hogy további rendelkezésig az értékpapír alapján kifizetést ne teljesítsen, illetőleg, hogy az időközben esedékessé váló összeget helyezze bírói letétbe.

34. § (1) Ha a hirdetmény közzétételének ideje alatt az értékpapírt bemutatják, a közjegyző az eljárást megszünteti, a kifizetés tilalmáról és a bírói letétbe helyezésről szóló felhívását – a körülményekhez képest azonnali hatállyal vagy legfeljebb harminc napi határidővel – visszavonja.

(2) Ha a hirdetmény közzétételének ideje alatt az értékpapírt nem mutatták be, és annak hollétére vonatkozó adatot sem jelentettek be, a közjegyző az értékpapírt semmissé nyilvánítja.

(3) Az értékpapír hollétére vonatkozó adat bejelentésének minősül az is, ha

a) a kiállító írásban nyilatkozik arról, hogy az értékpapírt az őrizetében tartja,

b) a letétkezelő, a letéti őrző, és a befektetési szolgáltatásra jogosult írásban nyilatkozik arról, hogy az értékpapírt a tevékenysége körében az őrizetében tartja.

(4) A közjegyző az e § alapján hozott végzéseit közli a kérelmezővel, az értékpapír kiállítójával, a központi értéktárral és az egyéb érdekelttel.

35. § A semmissé nyilvánított értékpapírral a benne foglalt jogot gyakorolni, követelést érvényesíteni nem lehet.

36. § Ezen alcím rendelkezéseit

a) a váltó és csekk semmissé nyilvánítására is megfelelően alkalmazni kell azzal az eltéréssel, hogy a hirdetményi határidőt egy hónapra le kell szállítani,

b) az okiratok semmissé nyilvánítására is megfelelően alkalmazni kell azzal az eltéréssel, hogy a hirdetményi határidő egy hónapra leszállítható.

III. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatálybalépés

37. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2009. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 38. §-a a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Felhatalmazó rendelkezések

38. § Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy

a) ha az adott illetékességi területen több közjegyző működik, rendeletben szabályozza az azonos illetékességi területen működő közjegyzők közötti ügyelosztási rendet,

b) rendeletben szabályozza a közjegyzők, az országos kamara és a területi kamarák iratkezelési szabályait, valamint az országos kamara és a területi kamarák ügyviteli szabályait.

Átmeneti rendelkezés

39. § (1) E törvénynek az értékpapírok és okiratok semmissé nyilvánítására vonatkozó rendelkezéseit a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) hatálybaléptetése folytán szükséges rendelkezések tárgyában szóló 105/1952. (XII. 28.) MT rendelet szerint az elveszett értékpapír vagy okirat megsemmisítése iránt folyamatban levő eljárásokban is alkalmazni kell azzal, hogy a törvény hatálybalépése előtt elvégzett eljárási cselekmények megtartják hatályukat és jogkövetkezményeik fennmaradnak.

(2) Ha az elveszett értékpapír vagy okirat megsemmisítése iránti eljárásban a közjegyző a törvény hatálybalépését megelőzően hirdetményt bocsátott ki, annak a hirdetmény e törvény szerinti adatait tartalmazó kivonatát a törvény hatálybalépését követő 30 napon belül megküldi az országos kamarának, amely gondoskodik a hirdetmény kivonatának közzétételéről. A hirdetmény kivonatában az értékpapír vagy okirat bemutatására nyitva álló határidő kezdő időpontjaként a hirdetmény bíróság hirdetőtábláján történő kifüggesztésének időpontját kell feltüntetni.

(3) Az elveszett értékpapír vagy okirat megsemmisítése iránti eljárásban a hirdetményi határidő 1 év.

(4) A hirdetmény kivonatának közzétételére a hirdetmény közzétételére vonatkozó szabályokat megfelelően alkalmazni kell.

Hatályukat veszítő rendelkezések

40. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) hatálybaléptetése folytán szükséges rendelkezések tárgyában szóló 105/1952. (XII. 28.) MT rendelet 14. §-a és 40–44. §-a,

b) a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 172/A–173. §-a és 174–174/A. §-a.

Módosuló rendelkezések

41. § A Pp. 183/A. §-ának (1) bekezdésében „az igazságügyi szakértő nemperes eljárásban történő kirendeléséről szóló törvény” szövegrész helyébe „az igazságügyi szakértő nemperes eljárásban történő kirendeléséről szóló törvény vagy az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló törvény” szöveg lép.

42. § (1) E törvény 40. és 41. §-a 2009. január 2-án a hatályát veszti.

(2) E § 2009. január 3-án a hatályát veszti.

A Kormány rendelete

**A Kormány
174/2008. (VI. 30.) Korm.
rendelete
egyes jelentéstételi, tájékoztatási
és beszámolási kötelezettségek módosításáról
és megszüntetéséről**

A Kormány az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotó hatáskörében és az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *a)* és *c)* pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

Hatályát veszti

a) az Igazságügyi Hivatalról szóló 303/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 22. § (4) bekezdés *b)* pontja,

b) a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalról szóló 260/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 8. § (3) bekezdésében a „közraktározás-felügyeleti tevékenységről – a miniszter előterjesztésében – a Kormánynak évente beszámol” szövegrész,

c) az Európai Unió által nyújtott egyes pénzügyi támogatások felhasználásával megvalósuló, és egyes nemzetközi megállapodások alapján finanszírozott programok monitoring rendszerének kialakításáról és működéséről szóló 102/2006. (IV. 28.) Korm. rendelet 16. § (1) bekezdés *f)* pontjában a „ , de legalább évente” szövegrész,

d) a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanácsról szóló 255/2003. (XII. 24.) Korm. rendelet 3. § (5) bekezdés *b)* pontjában az „a Hivatal elnöke által a gazdasági és közlekedési miniszter (a továbbiakban: miniszter) részére” és az „ , amelyet a miniszter terjeszt a Kormány elé” szövegrész,

e) a legkedvezőtlenebb helyzetű megyék – Bács-Kiskun, Békés, Borsod-Abaúj-Zemplén, Jász-Nagykun-Szolnok, Nógrád, Somogy, Szabolcs-Szatmár-Bereg – felzárkóztatására szolgáló keretek felhasználásáról szóló 47/2003. (IV. 3.) Korm. rendelet 7. §-a,

f) a Magyar Formatervezési Tanácsról szóló 266/2001. (XII. 21.) Korm. rendelet 4. § (4) bekezdés második mondata,

g) a Nemzeti Információs Infrastruktúra Fejlesztési Program működtetéséről szóló 95/1999. (VI. 23.) Korm. rendelet 3. § (8) bekezdése,

h) a köztisztviselők továbbképzéséről és a közigazgatási vezetőképzésről szóló 199/1998. (XII. 4.) Korm. rendelet 15. § (2) bekezdésében az „az ellenőrzések tapasztalatairól és a továbbképzésre fordítható központi forrás felhasználásáról éves összefoglaló-értékelő jelentésben a

Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter a Kormányt,” szövegrész,

i) az állami vállalatokról szóló 1977. évi VI. törvény végrehajtásáról szóló 33/1984. (X. 31.) MT rendelet 43. § (2) bekezdése.

2. §

(1) A Szülőföld Alapról szóló 2005. évi II. törvény végrehajtásáról szóló 355/2006. (XII. 27.) Korm. rendelet 24. §-ában az „illetékes” szövegrész helyébe a „feladatkörrel rendelkező” szöveg, 10. § (2) bekezdésében a „7. §” szövegrész helyébe a „Sztv. 7. §” szöveg, 1. számú mellékletében az „Ukrajnai Magyar Demokratikus Szövetség” szövegrész helyébe az „Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetség” szöveg lép.

(2) A Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központról szóló 305/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 7. § (2) bekezdésében a „Kormányt” szövegrész helyébe a „nemzetbiztonsági ügyekben állásfoglalásra jogosult kabinetet” szöveg lép.

(3) A haditechnikai termékek gyártása és a haditechnikai szolgáltatások nyújtása engedélyezésének részletes szabályairól szóló 301/2005. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. §-ában a „beszámol” szövegrész helyébe a „jelentést tesz” szöveg lép.

(4) A haditechnikai eszközök és szolgáltatások kivitelének, behozatalának, transzferjének és tranzitjának engedélyezéséről szóló 16/2004. (II. 6.) Korm. rendelet 4. § (9) bekezdésében a „beszámol” szövegrész helyébe a „jelentést tesz” szöveg lép.

(5) Az Európai Unió strukturális alapjaiból és Kohéziós Alapjából származó támogatások hazai felhasználásáért felelős intézményekről szóló 1/2004. (I. 5.) Korm. rendelet 30. § (2) bekezdésében a „kormánybiztos” szövegrész helyébe a „miniszter” szöveg lép.

(6) A Nemzeti Kegyeleti Bizottság szervezetéről és feladatairól szóló 146/1999. (X. 1.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdésében az „évente” szövegrész helyébe a „szükség szerint” szöveg lép.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

A Kormány tagjainak rendeletei

Az igazságügyi és rendészeti miniszter

10/2008. (VI. 13.) IRM

rendelete

**a cégbejegyzési eljárás és cégnyilvántartás egyes
kérdéseiről szóló**

21/2006. (V. 18.) IM rendelet módosításáról

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 128. §-ának *a)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *h)* pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

A cégbejegyzési eljárás és cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 21/2006. (V. 18.) IM rendelet (a továbbiakban: Cvhr.) 1. számú mellékletének „Cégbejegyzési kérelem” elnevezésű nyomtatványmintája helyébe e rendelet 1. számú melléklete lép.

2. §

A Cvhr. 1. számú mellékletének „Változásbejegyzési kérelem” elnevezésű nyomtatványmintája helyébe e rendelet 2. számú melléklete lép.

3. §

- (1) E rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- (2) E rendelet a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

KÖZLÖNY

§

1. számú melléklet a 10/2008. (VI. 13.) IRM rendelethez

Cégbejegyzési kérelem

Ha a cég névfoglalással élt, akkor adja meg a cégbíróság határozatának számát:

 - -

A cég létesítő okirata szerződésminta alapján készült¹

☐

Amennyiben a cég ismételten bejegyzési kérelmet nyújt be, tüntesse fel a cég cégjegyzékszámát²

 - -

A cég elnevezése:

A cég székhelye:

város, község _____ kerület

községi terület neve _____ községi terület jellege (út, utca, tér stb.)

házszám, helyrajzi szám _____ épület _____ lépcsőház _____ emelet _____ ajtó

A cég főtevékenysége:

azzal a kérelemmel fordul a Tisztelt Bírósághoz, hogy a mellékelt iratok alapján a céget a cégjegyzékbe bejegyezni szíveskedjék.

A cégbejegyzésre irányuló eljárás illetékének és a közzétételi költségterítésnek a megfizetése elektronikus úton történt³

☐

A befizetett költségterítés: _____ Ft

Az illeték összege: _____ Ft

Az illetékbélyegek a nyomtatvány hátoldalára is ragaszthatók.

¹ Jelölje x-szel, ha a közkereseti társaság, a betéti társaság, a korlátolt felelősségű társaság vagy a zártkörűen működő részvénytársaság létesítő okirata szerződésminta alapján készült, így a 2006. évi V. törvény 48. §-a alapján egyszerűsített cégeljárás lefolytatását kéri.

² Tüntesse fel az eredeti kérelem folytán kapott cégjegyzékszámot, ha a kérelmet elutasító végzés közzétételét követően ismételten bejegyzési kérelmet terjeszt elő.

³ Jelölje x-szel, ha az illeték és a költségterítés megfizetése elektronikus úton történt.

Cégbejegyzési kérelem

A mellékletek száma fajtánként és nyelvenként részletezve¹

A mellékletek száma összesen: _____ db

A melléklet megnevezése	darabszám	nyelv
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	

folytatás²: ☐

Dátum:

.....
jogi képviselő aláírása

¹ Sorolja fel a cégbejegyzési kérelemhez benyújtott mellékleteket fajtánként részletezve!

A cégbejegyzési kérelemhez csatolható a cégiratoknak az Európai Unió bármely hivatalos nyelvén készült hiteles fordítása.

Ebben az esetben jelölje a csatolt melléklet nyelvét is. A magyar nyelvű cégiratoknál nem szükséges feltüntetni a nyelvet.

Amennyiben olyan okiratot csatol, amelyben egymás mellett szerepel a magyar nyelvű szöveg, valamint annak fordítása (tükörfordítás), akkor az ilyen okiratot egy okiratként kell tekinteni, de nyelvként meg kell jelölni – vesszővel elválasztva – a magyar nyelvet és az idegen nyelvet is.

Az Európai Unió hivatalos nyelvei (a magyaron kívül): angol, bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák, szlovén.

² Amennyiben további mellékleteket kíván feltüntetni, akkor a folytatást x-szel jelölje.

Cégbejegyzési kérelem

1. számú melléklet

Nyilatkozat az APEH számára

a) Az általános forgalmi adónak az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: áfa tv.) 5. §-a szerint nem alanya (jelölje 1-gyel), az áfa tv. 7. §-a szerint nem alanya (jelölje 2-vel) ☐

b) Az általános forgalmiadó-fizetési kötelezettség megállapításának módja¹

– Az áfa-fizetési kötelezettséget az általános szabályok alapján állapítjuk meg.	(1)	☐
– Vizonteladóként ezen tevékenységünkre az áfa tv. XVI/2. alfejezetének rendelkezéseit alkalmazzuk.	(G)	☐
– Vizonteladóként ezen tevékenységünk egészére nem alkalmazzuk az áfa tv. XVI/2. alfejezetének rendelkezéseit.	(H)	☐
– Az adó összegének megállapítása érdekében a globális nyilvántartáson alapuló módszert alkalmazzuk.	(I)	☐
– Műalkotásnak, gyűjteménydarabnak, vagy régiségnek a vizonteladó általi közvetlen importja esetében, illetve műalkotás annak alkotójától, vagy az alkotó jogutódjától történő közvetlen beszerzése esetében a termék értékesítésének adóalapját az áfa tv. 216. §-a és 217. §-a alapján állapítjuk meg.	(J)	☐
– Az áfa fizetési kötelezettséget a nyilvános árverés szervezőjére vonatkozó különös szabályok szerint állapítjuk meg.	(K)	☐
– Az áfa fizetési kötelezettséget az utazásszervezési szolgáltatásra vonatkozó különös szabályok alapján állapítjuk meg.	(L)	☐
– Befektetési arany más adóalany részére történő értékesítésére az általános szabályokat alkalmazzuk.	(M)	☐
– Befektetési aranyat értékesítő fél nevében és javára folytatott közvetítői tevékenységünket adókötelessé tesszük.	(R)	☐
– Az áfa fizetési kötelezettséget a mezőgazdasági kompenzációs rendszer helyett az általános áfa-fizetési szabályok szerint állapítjuk meg.	(N)	☐
– A lakóingatlanok nem minősülő ingatlan (ingatlanrész) bérbeadása, haszonbérbeadása tevékenységünkre adómentesség helyett az általános szabályok szerinti adókötelessé tételt választjuk.	(S)	☐
– A lakóingatlanok minősülő ingatlan (ingatlanrész) bérbeadása, haszonbérbeadása tevékenységünkre adómentesség helyett az általános szabályok szerinti adókötelessé tételt választjuk.	(T)	☐
– Az egyes beépített ingatlan (ingatlanrész) és az ehhez tartozó földrészlet értékesítése, illetve az egyes beépített ingatlan (ingatlanrész) értékesítése tevékenységünkre, az adómentesség helyett az általános szabályok szerinti adókötelessé tételt választjuk.	(P)	☐

c) Az általános forgalmi adó alóli mentesség²:

– Kizárólag közérdekű vagy egyéb speciális jellegre tekintettel adómentes tevékenységet folytatunk.	(6)	☐
– Alanyi adómentességet választunk.	(2)	☐
– Az áfa-törvény XIV. fejezete alapján mezőgazdasági tevékenységnek minősülő tevékenységet folytatunk és a kompenzációs felár megtérítésére tartunk igényt.	(7)	☐

¹ Áfa megállapításának módja. Ha áfafizetési kötelezettsége van (áfakód = 2), e rovatban jelöli a választását. Ez esetben legalább egy választásnak lennie kell! A szöveg utáni számot, vagy betűjelet kérjük a kódokkába beírni.

² Áfamentesség. Ha áfafizetési kötelezettsége és adólevonási jogosultsága nincs (áfakód = 1), e rovatban kell jelölni adómentességi jogcímét.

Cégbejegyzési kérelem

- Mezőgazdasági kompenzációs rendszer mellett alanyi adómentességet választunk. (8) ☐
- Lemondunk a mezőgazdasági kompenzációs rendszer alkalmazásáról, és alanyi adómentességet választunk. (5) ☐

d) Az általános forgalmiadó-fizetési kötelezettséget választásunk alapján (jelölje 1-gyel a kódokcáiban) az alábbi tagállam(ok)ban teljesítjük:¹ ☐

e) Közösségi adószám megállapítását kérjük. A kérelem oka:²

- Az Art. (az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény) 22. § (4) bekezdés alapján (kereskedelmi kapcsolatot kíván létesíteni az EK más tagállamában illetőséggel bíró adóalannyal). (1) ☐
- Az Art. 22. § (8) bekezdés alapján (speciális adózói kör jövedéki termék beszerzése miatt). (2) ☐
- Az Art. 22. § (10) bekezdés alapján (alanyi mentességet választó adóalany új közlekedési eszköz értékesítése miatt). (4) ☐
- Az Art. 22. § (11) bekezdés alapján (kizárólag adólevonásra nem jogosító értékesítést végző adóalany közösségi termékértékesítése). (5) ☐
- Az Art. 22. § (6) bekezdés alapján (ha az EK más tagállamából beszerzett termék ellenértéke a törvényben jelzett értékhatárt vélhetőleg nem fogja meghaladni, de belföldi áfa-fizetési kötelezettséget választ). (9) ☐

f) A 2006. évi V. törvény 36. § (4) bekezdése alapján az adóhatóság nyilvántartásához szükséges további adatok elektronikus úton történő továbbítását kérjük.³ ☐

Dátum:

.....
képviselő aláírása

¹ Tájékoztatjuk, hogy abban az esetben, ha az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 22. § (13) bekezdése alapján az áfafizetési kötelezettségét értékhatár-túllépés miatt (okkód = 2) majd az Európai Közösség más tagállamában kell teljesítenie, azt az állami adóhatósághoz közvetlenül kell bejelentenie.

² Ezt a pontot akkor lehet kitölteni, ha az a) pontot nem jelölte meg. Kérjük, hogy az adatlap kódokcájába szíveskedjék beírni azt a kódértéket, amely a közösségi adószám kérésének okául szolgáló törvényszakas mellett szerepel. A közösségi adószám törlését az állami adóhatóságnál kell kezdeményezni.

³ Ezt a pontot csak az elektronikus cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás során lehet kitölteni.

Cégbejegyzési kérelem

2. számú melléklet

Jogi képviselő adatai:

Neve: _____

Irodájának címe: _____

város
községút
utcaházsám
hrsz.

E-mail: _____

Telefon: _____

Annak a kamarának a megnevezése, amelynek a jogi képviselő tagja: _____

Kamarai nyilvántartási száma: _____

Dátum:

.....
jogi képviselő aláírása

KÖZLÖNY

§

2. számú melléklet a 10/2008. (VI. 13.) IRM rendelethez

I⁺	Változásbejegyzési kérelem
	A cég cégjegyzékszáma: - -
	A cég létesítő okirata szerződésminta alapján készült ¹ ☐
	Amennyiben a cég ismételt változásbejegyzési kérelmet nyújt be, ennek tényét tüntesse fel ² ☐
	A cég elnevezése: _____ _____
	A cég székhelye: város, _____ község _____ _____ közterület neve _____ közterület jellege (út, utca, tér stb.) _____ házszám, helyrajzi szám _____ épület _____ lépcsőház _____ emelet _____ ajtó _____
azzal a kérelemmel fordul a Tisztelt Bírósághoz, hogy a bejelentett változás(oka)t a cégnyilvántartásba bejegyezni szíveskedjék. A változásbejegyzésre irányuló eljárás illetékének és a közzétételi költségtérítésnek a megfizetése elektronikus úton történ³ ☐ A befizetett költségtérítés: _____ Ft Az illeték összege: _____ Ft Az illetékbélyegek a nyomtatvány hátoldalára is ragaszthatók.	

¹ Jelölje x-szel, ha a közkereseti társaság, a betéti társaság, a korlátolt felelősségű társaság vagy a zártkörűen működő részvénytársaság létesítő okirata szerződésminta alapján készült, így a 2006. évi V. törvény 48. §-a alapján egyszerűsített cégeljárás lefolytatását kéri.

² Jelölje X-szel, ha az eredetileg benyújtott változásbejegyzési kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasítása folytán a cég ismételt változásbejegyzési kérelmet terjeszt elő.

³ Jelölje x-szel, ha az illeték és a költségtérítés megfizetése elektronikus úton történ.

I⁺

Változásbejegyzési kérelem

A mellékletek száma fajtánként és nyelvenként részletezve¹

A mellékletek száma összesen: _____ db

A melléklet megnevezése	darabszám	nyelv
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	
	db	

folytatás²: ☐

Dátum:

.....
jogi képviselő aláírása¹ Sorolja fel a változásbejegyzési kérelemhez benyújtott mellékleteket fajtánként részletezve!

A cégbejegyzési kérelemhez csatolható a cégitatoknak az Európai Unió bármely hivatalos nyelvén készült hiteles fordítása.

Ebben az esetben jelölje a csatolt melléklet nyelvét is. A magyar nyelvű cégitatoknál nem szükséges feltüntetni a nyelvet.

Amennyiben olyan okiratot csatol, amelyben egymás mellett szerepel a magyar nyelvű szöveg, valamint annak fordítása (tükörfordítás), akkor az ilyen okiratot egy okiratnak kell tekinteni, de nyelvként meg kell jelölni – vesszővel elválasztva – a magyar nyelvet és az idegen nyelvet is.

Az Európai Unió hivatalos nyelvei (a magyaron kívül): angol, bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák, szlovén.

² Amennyiben további mellékleteket kíván feltüntetni, akkor a folytatást x-szel jelölje.

$$\mathbf{I}^+$$

Változásbejegyzési kérelem

A kérelem mellékletét nem képező okiratok száma fajtánként részletezve¹

[illegible]

Alulírott jogi képviselő kijelentem, hogy a kérelemhez csatolt okiratok (mellékletek), és a fent megnevezett, a kérelem mellékletét nem képező okiratok törvényességi szempontú vizsgálatát elvégeztem.

Dátum:

.....
jogi képviselő aláírása

¹ Egyszerűsített cégeljárás esetén a Ctv. 48. § (3) bekezdés alapján sorolja fel a változásbejegyzési kérelem tartalmára tekintettel szükséges, a kérelem mellékletét nem képező okiratokat!

² Amennyiben további mellékleteket kíván feltüntetni, akkor a folytatást x-szel jelölje.

I⁺

Változásbejegyzési kérelem

1. számú melléklet

Jogi képviselő adatai:

Neve: _____

Irodájának címe: _____

--	--	--	--

város
községút
utcaházsám
hrsz.

E-mail: _____

Telefon: _____

Annak a kamarának a megnevezése, amelynek a jogi képviselő tagja: _____

Kamarai nyilvántartási száma: _____

Dátum:

.....
jogi képviselő aláírása

KÖZLÖNY

§

Az igazságügyi és rendészeti miniszter**11/2008. (VI. 13.) IRM****rendelete**

a cégbejegyzési eljárás és a cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 21/2006. (V. 18.) IM rendelet módosításáról szóló 41/2007. (VIII. 29.) IRM rendelet módosításáról

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 128. §-ának a) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának h) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

A cégbejegyzési eljárás és a cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 21/2006. (V. 18.) IM rendelet módosításáról szóló 41/2007. (VIII. 29.) IRM rendelet (a továbbiakban: Cvharm.) 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Azon tevékenységi körök vonatkozásában, amelyek a KSH-közlemény értelmében automatikusan nem sorolhatóak át, a tevékenységi kör megfelelő módosítását a cégnek kell kérnie a cégbíróságon a cégjegyzékben vezetett egyéb adatai első változásakor, de legkésőbb 2008. december 31-éig.”

2. §

A Cvharm. 5. §-ának (2) bekezdésében a „2008. július 2. napján” szövegrész helyébe a „2009. január 1. napján” szöveg lép.

3. §

E rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

Az igazságügyi és rendészeti miniszter**12/2008. (VI. 20.) IRM****rendelete**

a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet módosításáról

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 395. §-a (4) bekezdésének a) pontjában és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 604. §-a (2) bekezdésének o) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről

szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának h) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – az Országos Igazságszolgáltatási Tanáccsal egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet (a továbbiakban: Büsz.) 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság elnöke által erre a célra meghatározott ügyfelfogadási időben – de hetente legalább egy munkanapon – a jogi képviselő nélkül eljáró ügyfél által szóban előterjesztett kérelmet a bíróság elnöke által kijelölt bíró, bírósági titkár, bírósági fogalmazó vagy bírósági ügyintéző foglalja jegyzőkönyvbe. A jegyzőkönyv az ügy alapos és gyors elintézését elősegítő valamennyi adatot tartalmazza. Ha a fél a szükséges adatokat nem tudja vagy nem akarja rendelkezésre bocsátani, ennek tényét a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni. Az OIT által meghatározott tárgyalásmentes időszakokra vonatkozóan a megyei bíróság elnöke elrendelheti, hogy a 8 főnél kevesebb engedélyezett bírói létszámmal működő helyi bíróság (a továbbiakban: kisebb helyi bíróság) helyett az e bekezdésben foglalt feladatot a megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság vagy e bíróság és mellette a megyei bíróság elnöke által kijelölt más helyi bíróság lássa el.”

2. §

A Büsz. 48. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti szöveg számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) A cégeljárásban a cég-, illetőleg a cégjegyzékadatokban történt változás bejegyzésére elektronikus úton kerül sor.”

3. §

A Büsz. 50. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A cégbíróság a cégbejegyzés (változásbejegyzés) iránti kérelmet a külön jogszabályban meghatározott informatikai jellemzőkkel rendelkező elektronikus kérelem formájában veheti át (érkeztetheti).

(2) A cégbejegyzési kérelem benyújtásáról a cégbejegyzést kérő részére fokozott biztonságú elektronikus aláírással és időbélyegzővel ellátott elektronikus tanúsítványt kell kiállítani, amely tartalmazza a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 44. §-ának (2) bekezdésében meghatározott adatokat.”

4. §

A Büsz. 51. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„51. § (1) A cégbíróság a bejegyzési kérelmet – amennyiben a kérelem munkaidőben érkezik meg a cégbírósághoz – az érkezés időpontjában érkezteti és a céget cégjegyzékszámával látja el. Ha a kérelem munkaidőn kívül érkezik meg, a kérelem érkeztetésére a következő munkanapon, a munkaidő kezdetét követően kerül sor.

(2) A cégbíróság a bejegyzési kérelem nyomtatványán feltüntetett adatokat számítógépen rögzíti és a bejegyzési kérelem adatai mellett a „bejegyzés alatt” megjegyzést tünteti fel.”

5. §

A Büsz. 54. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A cégbíróság a kérelemnek helyt adó bejegyző végzést és a bejegyzés alapjául szolgáló iratokat elektronikus bejegyzési záradékkal ellátva és annak megállapításával, hogy a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye, a Ctv. 39. §-ának (2) bekezdése szerint kézbesíti. A végzésben szereplő adatokat a számítógépen egyidejűleg le kell zárni, illetve jogerősíteni kell, és meg kell adni azoknak az iratoknak a sorszámát is, amelyekre az elintézés (végzés) vonatkozik. A záradékolt bejegyző végzést, illetőleg a bejegyzés alapjául szolgáló záradékolt iratokat a cégbíróság a bíróság elektronikus nyilvántartásának elkülönített részében (a továbbiakban: elektronikus irattár) őrzi.”

6. §

A Büsz. 55. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A cégbíróság a jogorvoslattal megtámadható végzést (pl. a kérelmet elutasító, áttételt elrendelő, az eljárást felfüggesztő végzést) a fellebbezési jogról történt tájékoztatás mellett a Ctv. 39. §-ának (2) bekezdése szerint kézbesíti. A cégbíróság a végzést egyidejűleg „nem jogerős, lezárt” állapotuként tünteti fel, a bejegyzés alapjául szolgáló adatokat a számítógépben „nem bejegyzett” állapotuként rögzíti, és megadja azoknak az iratoknak a sorszámát is, amelyekre az elintézés (végzés) vonatkozik.”

7. §

A Büsz. 56. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A végzés jogerősítéséről a kérelmezőt a Ctv. 39. §-ának (2) bekezdése szerint kell értesíteni.”

8. §

(1) A Büsz. 57. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kijavító végzést és kiegészítő végzést a cégbíróság a Ctv. 39. §-ának (2) bekezdése szerint közli a jogi képviselővel. A kijavító végzés és a kiegészítő végzés adatait a módosítás bejegyzésének szabályai szerint kell a cégjegyzékben feltüntetni.”

(2) A Büsz. 57. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A cégbíróság az elektronikus cégiratot az elektronikus irattárban a bejegyzési kérelem visszavonása vagy jogerős elutasítása esetén is megőrzi, feltüntetve az iratokon, hogy azok alapján bejegyzésre nem került sor.”

9. §

A Büsz. 61/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„61/A. § (1) A cégbíróság által elektronikus okirat formájában meghozott végzést minősített elektronikus aláírással és az elektronikus aláíráson elhelyezett időbélyegzővel, a kiállított tanúsítványt és igazolást fokozott biztonságú elektronikus aláírással és időbélyegzővel kell ellátni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti elektronikus okiratot, valamint az egyéb elektronikus cégiratot elektronikus irattárban kell elhelyezni.

(3) Az elektronikus irattárban csak a külön jogszabályban meghatározott formátumú, fokozott biztonságú vagy minősített elektronikus aláírással és az elektronikus aláíráson elhelyezett időbélyegzővel ellátott elektronikus cégirat helyezhető el.”

10. §

(1) A Büsz. 61/B. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A cégbíróság a külön jogszabályban meghatározott formátumban benyújtott, a cégbírósághoz a céginformációs és az elektronikus cégeljárásban közreműködő szolgálat (a továbbiakban: céginformációs szolgálat) által továbbított elektronikus kérelmet (a továbbiakban: kérelem) és mellékleteit – amennyiben a kérelem munkaidőben érkezik meg a cégbírósághoz – az érkezés időpontjában (év, hónap, nap, óra, perc, másodperc jelzésű) időbélyegzővel látja el. Ha a kérelem munkaidőn kívül érkezik meg a cégbírósághoz, a kérelem időbélyegzővel történő ellátására a következő munkanapon, a munkaidő kezdetét követően kerül sor.”

(2) A Büsz. 61/B. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az elektronikus tanúsítvány, illetőleg az elektronikus igazolás kiállításának időpontjától kezdődően a cégbí-

róság számítógépes nyilvántartása a bejegyzés, illetve változásbejegyzés iránti kérelem adatai mellett a „bejegyzés alatt” megjegyzést tünteti fel [Ctv. 44. § (3) bekezdés]. A cégbíróóság a kérelem mellékletét képező elektronikus cégiratokat az elektronikus irattárban helyezi el.”

11. §

A BÜSZ. 61/C. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„61/C. § (1) Ha a bíróság a cégbejegyzést elrendeli, a cégbíróóság az elektronikus okirat formájában meghozott végzést annak megállapításával, hogy a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye, a Ctv. 39. §-ának (2) bekezdése szerint közli a fél jogi képviselőjével.

(2) A bejegyző végzés alapjául szolgáló elektronikus cégiratokat elektronikus bejegyzési záradékkal kell ellátni. Az elektronikus bejegyzési záradék a bejegyzés tényét, a bejegyző végzés számát és keltét tartalmazza, és azt minősített elektronikus aláírással és az elektronikus aláíráson elhelyezett időbélyegzővel kell ellátni. Az elektronikus bejegyzési záradékkal ellátott cégiratokat a bejegyző végzés közlésével egyidejűleg, a Ctv. 39. §-ának (2) bekezdése szerint kell megküldeni a fél jogi képviselőjének.”

12. §

A BÜSZ. 61/D. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A cégbíróóság a fellebbezéssel megtámadható végzést (pl. a kérelmet elutasító, az áttételt elrendelő, az eljárást felfüggesztő végzést) a fél jogi képviselőjével a fellebbezési jogról történt tájékoztatással, a Ctv. 39. §-ának (2) bekezdése szerint közli.”

13. §

A BÜSZ. 61/E. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A végzés jogerősítéséről a fél jogi képviselőjét a Ctv. 39. §-ának (2) bekezdése szerint kell értesíteni.”

14. §

A BÜSZ. 61/J. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„61/J. § (1) Amennyiben a cégbíróóság végzése ellen a fellebbezést elektronikus úton nyújtják be, a cégbíróóság – feltéve, hogy az elektronikus úton történő felterjesztés informatikai feltételei az illetékes másodfokú bíróságon nem biztosítottak – a fellebbezéssel érintett elsőfokú iratokat kinyomtatja és a másodfokú bíróságra 3 napon be-

lül a fellebbezéssel együtt felterjeszti. A papír alapon benyújtott fellebbezést a cégbíróóságnak lapolvasó berendezés felhasználásával elektronikus okirattá kell alakítania a felterjesztést megelőzően.

(2) A másodfokú bíróság a jogorvoslati kérelmet a felterjesztett iratok alapján, a cégnyilvántartásba való betekintéssel bírálja el.

(3) A másodfokú bíróság végzését a cégbíróóság lapolvasó berendezés útján elektronikus cégirattá alakítja, majd az elektronikus cégiratot minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel ellátva kézbesíti a kérelmező számára. Ezt követően – ha a másodfokú határozat értelmében egyéb intézkedésre, eljárásra nincs szükség – a cégiratokat az elektronikus irattárban helyezi el.”

15. §

A BÜSZ. a 61/J. §-át követően a következő 61/K. §-sal egészül ki:

„61/K. § (1) Cégtörvényességi ügyben kezdőirat a törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményező kérelem, indítvány, megkeresés, a hivatalbóli eljárást megindító bírósági rendelkezés, továbbá a Ctv. 81. §-ának (3) bekezdése alapján a törvényességi felügyeleti eljárás folytatásának elrendelésére irányuló bírói intézkedés.

(2) A cégtörvényességi ügyben befejezés a kezdőiratként érkezett ügy elintézése, valamint a Ctv. 81. §-a szerinti valamely intézkedés alkalmazása.”

16. §

(1) E rendelet 2008. július 1-jén lép hatályba, azzal, hogy rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

- a) a BÜSZ. 54. §-ának (3) bekezdése;
- b) a BÜSZ. 61/A. §-át megelőző alcím;
- c) a BÜSZ. 61/B. §-ának (4)–(5) bekezdése;
- d) a BÜSZ. 61/F. §-a;
- e) a BÜSZ. 61/I. §-a;
- f) a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet módosításáról szóló 26/2006. (V. 18.) IM rendelet.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

- a) a BÜSZ. 63. §-ának (1) bekezdésében a „Cégszolgálat” szövegrész helyébe a „céginformációs szolgálat”,
- b) a BÜSZ. 63/A. §-ának (2) bekezdésében a „Cégszolgálaton” szövegrész helyébe a „céginformációs szolgálaton” szöveg lép.

(4) E rendelet a hatálybalépését követő 45. napon hatályát veszti.

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
13/2008. (VI. 24.) IRM**

rendelete

**az ügyvédek, az alkalmazott ügyvédek,
az ügyvédjelöltek, a külföldi jogi tanácsadók
és az európai közösségi jogászok igazolványáról**

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 133/A. §-ának c) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának h) pontjában foglalt feladatkörömben a következőket rendelem el:

1. §

(1) A névjegyzéket vezető területi ügyvédi kamara (a továbbiakban: területi ügyvédi kamara) az ügyvédet, az alkalmazott ügyvédet, az ügyvédjelöltet, a külföldi jogi tanácsadót és az európai közösségi jogászt (a továbbiakban együtt: ügyvéd) igazolvánnyal látja el. Az igazolvány biztonsági okmányként kerül kiadásra.

(2) Az igazolvány egyéb, a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvány felmutatása nélkül is tanúsítja a benne foglalt adatokat.

2. §

(1) Az igazolvány tartalmazza

a) az ügyvéd

aa) nevét,

ab) anyja nevét,

ac) születési helyét és idejét,

ad) színes arcképét;

b) annak a területi ügyvédi kamarának a megjelölését, amelyik az ügyvédet névjegyzékbe vette;

c) az ügyvéd kamarai nyilvántartási számát;

d) az igazolvány okmányazonosítóját.

(2) Az igazolványban az (1) bekezdésben megjelölt adatokon túl az ügyvéd esetében feltüntetésre kerül az is, hogy az ügyvédi tevékenységet ügyvédként vagy ügyvédi iroda tagjaként folytatja. Az utóbbi esetben az igazolvány az ügyvédi iroda nevét is tartalmazza.

(3) Az (1) bekezdésben megjelölt adatokon túl az igazolvány az alkalmazott ügyvéd és az ügyvédjelölt esetében az alkalmazó ügyvéd vagy ügyvédi iroda, a külföldi jogi tanácsadó esetében pedig az együttműködő magyar ügyvédi iroda megjelölését is tartalmazza.

3. §

Az igazolvány érvénytelen, ha

a) az ügyvéd kamarai tagsága megszűnik,

b) az alkalmazott ügyvédet, a külföldi jogi tanácsadót, az európai közösségi jogászt vagy az ügyvédjelöltet a területi kamara a névjegyzékéből törli,

c) az ügyvéd tevékenységét felfüggesztették,

d) az ügyvéd tevékenységét szünetelteti,

e) az igazolvány a 2. § (1) és (2) bekezdésében megjelölt adatainak valamelyikében változás következik be,

f) az igazolvány megrongálódott,

g) az igazolvány elveszett, eltulajdonították vagy megsemmisült.

4. §

(1) Az ügyvéd köteles

a) az igazolványt megőrizni és tevékenysége gyakorlása során magánál tartani,

b) a területi ügyvédi kamarának haladéktalanul, de legkésőbb a tudomásszerzéstől számított 3 munkanapon belül az igazolvány elvesztését, eltulajdonítását, megrongálódását, megsemmisülését, az igazolvány adataiban bekövetkezett változást bejelenteni, illetve az elveszett, eltulajdonított, de később előkerült igazolványt átadni, és ezzel egyidejűleg – ha annak feltételei fennállnak – új igazolványt kérni,

c) a visszavont igazolványt a területi ügyvédi kamarának haladéktalanul átadni.

(2) Az igazolvány másra át nem ruházható, letétbe nem helyezhető, biztosítékul nem adható és nem fogadható el.

5. §

(1) A Magyar Ügyvédi Kamara

a) ellátja a biztonsági okmányok védelmének rendjéről szóló kormányrendeletben a biztonsági okmány kibocsátója részére előírt feladatokat,

b) nyilvántartást vezet a kiállított igazolványokról.

(2) A területi ügyvédi kamara

a) a kiállított igazolványt – a személyazonosság és az átvétel igazolása mellett – az ügyvéd részére átadja;

b) nyilvántartást vezet az átadott igazolványokról;

c) az igazolványt visszavonja, ha

ca) az igazolvány a 2. § (3) bekezdésben megjelölt adatokban bekövetkezett változások bejegyzésére alkalmatlanná vált,

cb) az igazolvány – a 3. § g) pontjában foglaltak kivételével – érvénytelen,

cc) az elveszett, eltulajdonított igazolvány előkerült;

d) új igazolvány kiállításáról gondoskodik, ha az igazolvány visszavonására a 3. § e)–g) pontjaiban foglaltak miatt vagy azért kerül sor, mert az a 2. § (3) bekezdésben megjelölt adatokban bekövetkezett változások bejegyzésére alkalmatlanná vált;

e) intézkedik a visszavont igazolvány sorszámanak és a visszavonás okának a Magyar Ügyvédi Kamara és a területi ügyvédi kamara honlapján történő közzététele érdekében;

f) gondoskodik a visszavont igazolvány megsemmisítéséről.

6. §

(1) Ez a rendelet 2008. július 1-jén lép hatályba.

(2) E rendelet 7. §-a 2011. március 15-én hatályát veszti. Ez a bekezdés 2011. március 16-án hatályát veszti.

7. §

(1) Az ügyvédek folyamatosan, de legkésőbb 2010. december 31. napjáig kell ellátni az e rendeletben meghatározott igazolványokkal.

(2) Az e rendelet hatályba lépését megelőzően az ügyvédek részére kiadott igazolványok az e rendelet szerinti igazolványnak a tulajdonos részére történő átadásáig, de legkésőbb 2010. december 31. napjáig érvényesek. Az e rendelet hatályba lépését megelőzően kiadott igazolvány megőrzésére, használatára és az azzal kapcsolatos bejelentésre e rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Ha az e rendelet hatályba lépését megelőzően kiadott igazolvány elveszett, eltulajdonították, megrongálódott vagy megsemmisült, az ügyvéd részére az e rendelet szerinti új igazolványt kell kiállítani.

(4) Az e rendelet hatályba lépését megelőzően kiadott igazolványok e rendelet szerinti új igazolványokra történő kicserélésére hivatalból kerül sor. Az igazolvány cseréje érdekében az ügyvéd a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványa bemutatása mellett személyesen köteles a területi ügyvédi kamara felhívására két darab, felismerésre alkalmas, 4 cm × 4 cm méretű, színes arcképet (igazolványképet) a területi ügyvédi kamara részére átadni.

(5) A területi ügyvédi kamara az e rendelet szerinti új igazolványt a személyazonosság igazolása, és az e rendelet hatályba lépése előtt kiadott igazolvány visszavonása mellett adja át az ügyvéd részére. A visszavont igazolványokat a területi ügyvédi kamara érvényteleníti.

(6) Az átvétel időpontjáról és helyéről a területi ügyvédi kamara az ügyvédet előzetesen értesíti.

(7) Az e rendelet hatályba lépése előtt kiadott érvénytelenített igazolványokat az ügyvéd kérelmére a területi ügyvédi kamara kiadhatja; kérelem hiányában a területi ügyvédi kamara az igazolványokat 2011. március 1. napjáig megőrzi, ezt követően pedig azokat haladéktalanul megsemmisíti.

A honvédelmi miniszter

16/2008. (VI. 25.) HM

rendelete

egyes miniszteri rendeleteknek a Rendőrség és a Határőrség integrációjával összefüggő módosításáról

A légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 74. § (2) bekezdés c) és o) pontjában, a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény 29. § (3) bekezdés a) és b) pontjában, a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 41. § (4) bekezdésében, az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 68. § (10) bekezdésében, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 207. § (2) bekezdés d) és e) pontjában, valamint (3) bekezdésében, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 287. § (2) bekezdés e) és h) pontjában, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 88. § (3) bekezdés a) pontjában, valamint a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 47. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 51. §-ában meghatározott feladatkörömben eljárva – az 1. § tekintetében az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § m) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró igazságügyi és rendészeti miniszterrel, a 2. § tekintetében a közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 133/2008. (V. 14.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszterrel, valamint az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § n) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró igazságügyi és rendészeti miniszterrel egyetértésben, a 9. § és a 11. § (1) bekezdése tekintetében az önkormányzati miniszter feladat- és hatásköréről szóló 132/2008. (V. 14.) Korm. rendelet 1. § c) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró önkormányzati miniszterrel, a 10. § tekintetében a közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 133/2008. (V. 14.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszterrel, valamint az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § n) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró igazságügyi és rendészeti miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A NATO menetparancs alkalmazásával kapcsolatos szabályokról szóló 32/2007. (VIII. 15.) HM rendelet

a) 1. § (1) bekezdés *b)* pontjában a „Határőrségre” szövegrész helyébe a „Rendőrségre” szöveg,

b) 11. § (4) bekezdésében, 15. § (1) bekezdésében az „az illetékes határőrizeti szerv” szövegrész helyébe az „a Rendőrség határőrizeti feladatot ellátó illetékes szerve” szöveg,

c) 13. § (1), (2) és (4) bekezdésében, 14. § (2) bekezdésében, 16. § (2) bekezdésében a „Határőrség” szövegrész helyébe a „Rendőrség” szöveg,

d) 13. § (3) bekezdés *d)* pontjában a „Határőrségtől” szövegrész helyébe a „Rendőrségtől” szöveg,

e) 14. § (2) bekezdésében a „határőr” szövegrész helyébe a „rendőr” szöveg lép.

2. §

Az állami repülések céljára szolgáló repülőtér és a katonai repülés céljára földön telepített léginavigációs berendezés üzemben tartásának feltételeiről szóló 27/2001. (XI. 23.) HM rendelet melléklet II. Fejezet 4. pont *u)* alpontjában a „határőrségi ellenőrzés” szövegrész helyébe a „határforgalom-ellenőrzés” szöveg lép.

3. §

A védelmi célokat szolgáló földmérési és térképészeti szakigazgatási feladatokról, valamint a honvédelmi célú térképellátásról szóló 35/2000. (XII. 20.) HM rendelet 1. § (5) bekezdés *b)* pontjában a „Határőrség” szövegrész helyébe a „Rendőrség határőrizeti feladatot ellátó illetékes szerve” szöveg lép.

4. §

A honvédelmi ágazatban bekövetkezett balesetek bejelentéséről, kivizsgálásáról és nyilvántartásáról szóló 18/2003. (V. 7.) HM rendelet 2. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[E rendelet alkalmazásában:]

„(10) *Szolgálatképesség csökkenés:* a Magyar Honvédség Szolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 24/2005. (VI. 30.) HM rendelet melléklet 236.3. pontja szerinti egészségügyi szolgálatmentesség, illetve az egyes szolgálati kötelezettségek alóli részleges felmentés.”

5. §

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény honvédségi alkalmazásáról szóló 33/2002. (V. 3.) HM rendelet 17. § (1) bekezdésében a „fegyveres erőknek” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédségnek” szöveg, 1. számú

mellékletében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg, a „fegyveres erő” szövegrész helyébe az „a Magyar Honvédség” szöveg lép.

6. §

A katonák illetményéről és illetményjellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2002. (I. 25.) HM rendelet 71. § (1) bekezdésében a „Magyar Köztársaság Fegyveres Erőinek Szolgálati Szabályzata” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség Szolgálati Szabályzata” szöveg lép.

7. §

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 21/2000. (VIII. 18.) HM rendelet 3. §-ában a „Magyar Köztársaság Fegyveres Erőinek Szolgálati Szabályzata” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség Szolgálati Szabályzata” szöveg lép.

8. §

A meghagyással kapcsolatos követelményekről szóló 8/1994. (V. 20.) HM rendelet 3. § (2) bekezdésében a „fegyveres erők” szövegrész helyébe a „Magyar Honvédség” szöveg lép.

9. §

A tűzvédelem és a műszaki mentés honvédelmi ágazatra vonatkozó különös szabályairól szóló 31/2001. (XII. 28.) HM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ában az „a belügy-miniszter” szövegrész helyébe az „a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter” szöveg lép.

10. §

Az állami repülések céljára kijelölt légterekben végrehajtott repülések szabályairól szóló 3/2006. (II. 2.) HM rendelet 63. § (3) bekezdésében a „Rendészeti Biztonsági Szolgálat Légirendészeti Parancsnokság” szövegrész helyébe a „Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság Légirendészeti Parancsnokság” szöveg lép.

11. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg hatályát veszti a Magyar

Honvédség Szolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 24/2005. (VI. 30.) HM rendelet melléklet 75.2. pontjában a „határőrség,” szövegrész, valamint az R. 14. § (2) bekezdése.

(2) Ez a rendelet a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
14/2008. (VI. 27.) IRM
rendelete
a tanúk költségtérítéséről**

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 604. §-a (2) bekezdésének *d)* pontjában, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 395. §-a (4) bekezdésének *g)* pontjában, a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 183. §-ának *e)* pontjában, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 307. §-a (2) bekezdésének *h)* és *j)* pontjaiban, az Országos Ítéletábra székelyének és illetékességi területének megállapításáról, valamint az igazságszolgáltatás működését érintő egyes törvények módosításáról szóló 1999. évi CX. törvény 164. §-ának (5) bekezdésében, továbbá a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 167. §-ának (4) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *h)* és *o)* pontjai szerinti feladatkörömben eljárva, a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a)* és *b)* pontjaiban meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszterrel egyetértésben a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

(1) Az e rendeletben foglalt rendelkezéseket
a) a bíróság, a közjegyző, az ügyész, a nyomozó hatóság idézésére megjelent vagy az általuk kihallgatott tanú,
b) a hatósági tanú,
c) a szakértői vizsgálaton megjelent tanú és
d) a bírósági végrehajtási eljárásnál jelenlevő tanú költségtérítésére kell alkalmazni.

(2) A tanú részére – kérelmére – az (1) bekezdés szerinti eljárási cselekményen vagy szakértői vizsgálaton (a továbbiakban e rendeletben együtt: kihallgatáson) történő megjelenése következtében felmerülő költségeket az e rendeletben foglalt rendelkezések szerint kell megtéríteni.

Útiköltség

2. §

(1) Útiköltségként a tanú lakóhelyéről (tartózkodási helyéről) a kihallgatás helyére való utazással és a visszautazással ténylegesen felmerült és igazolt költségeket kell megtéríteni.

(2) A tanú részére a vasút másodosztályú menettérti jegy árát, a helyközi buszjárat menettérti jegy árát, és a helyi tömegközlekedési eszköz, illetve komp visszaútra is számított viteldíját kell megtéríteni.

(3) Ha a tanú lakóhelye (tartózkodási helye) a kihallgatás helyétől eltérő településen van, a tanú a (4) bekezdés szerinti útiköltség megtérítésére jogosult.

(4) Gépjármű igénybevétele esetén útiköltségként a gépjármű motorjának hengerűrtartalma szerint a külön jogszabályban meghatározott üzemanyag-fogyasztási alapszabvány alapján figyelembevételével közúton a tanú lakóhelye (tartózkodási helye) és a kihallgatás helye alapján a legrövidebb oda-vissza útra a km-távolság és az APEH által közzétett hivatalos üzemanyagár szorzatát, valamint a parkolás díját kell megtéríteni. A gépjármű motorjának hengerűrtartalmát és hajtóanyagának fajtáját a jármű forgalmi engedélyének bemutatásával kell igazolni.

(5) Ha ugyanarra a kihallgatásra több tanú egy gépjárművel utazik, az útiköltséget csak az egyikük esetében lehet megtéríteni.

3. §

(1) Légijármű használatával felmerült költség csak akkor téríthető meg, ha a tanút külföldről idézték a kihallgatásra. Légijármű igénybevételekor a turistaosztályú jegy árakkal számított összegét lehet megtéríteni.

(2) A 2. §-ban és az (1) bekezdésben foglaltakon kívül más közlekedési eszköz használatával felmerült költség akkor téríthető meg, ha igénybevétele célravezető vagy takarékosági szempont, illetve a távolságra, közlekedési viszonyokra és a tanú állapotára figyelemmel a kihallgatás megtartásához fűződő érdek indokolja.

(3) A 2. § (2) bekezdése, valamint e § (1) és (2) bekezdése szerinti útiköltséget a közlekedési eszköz igénybevételeire jogosító jegy vagy a közlekedési eszköz viteldíjáról szóló számla bemutatásával kell igazolni.

Szállásköltség

4. §

(1) Ha a tanú kihallgatása olyan időpontban kezdődik, amikor a kihallgatás napján az odautazásra az éjszakai

órákban (23 óra és 5 óra között) kerülne sor, a tanú részére az elszállásoláshoz igénybe vehető kereskedelmi vagy fizetővendéglátó szálláshely (2) bekezdés szerinti költségét meg kell téríteni.

(2) Szállásköltségként a számla szerinti, de legfeljebb a munkaviszony alapján megállapított öregségi nyugdíj legkisebb összegének (a továbbiakban: nyugdíjminimum) egynegyedével megegyező összeget lehet megtéríteni vendégéjszakánként; igazolt szállásköltségként nem vehető figyelembe a szálláshoz kapcsolódó egyéb ellátással és szolgáltatással felmerülő költség.

(3) Az (1) bekezdést kell alkalmazni akkor is, ha

a) a kihallgatás olyan időpontban végződik, hogy a tanú hazautazására vagy

b) a kihallgatáson a tanú megjelenése egymást követő napokon szükséges és a kihallgatásról való hazautazásra vagy a következő kihallgatásra való visszautazásra a kihallgatás napján az éjszakai órákban kerülne sor.

(4) A szállásköltséget a kereskedelmi vagy fizetővendéglátó szálláshely által kiállított számla bemutatásával kell igazolni.

Ellátási költség

5. §

(1) A tanú részére ellátási költséget kell fizetni, ha a tanú

a) szállásköltség megtérítésére jogosult vagy

b) lakóhelyéről (tartózkodási helyéről) a kihallgatás helyére való utazás és visszautazás, valamint a kihallgatás együttes időtartama egy napon belül a 6 órát meghaladja.

(2) Az egy napra eső ellátási költség a nyugdíjminimum 1,5 százaléka.

Költségtérítés a munkából kiesett időre

6. §

(1) Azt a tanút, aki a kihallgatás miatt a munkából kiesett időre távolléti díjra nem jogosult, költségtérítésként a munkából kiesett időre – ideértve az utazással eltöltött időt is – óránként a nyugdíjminimum 1,5 százalékaival megegyező összegű költségtérítés illeti meg.

(2) A munkából kiesett időre járó költségtérítéshez a munkavégzésre irányuló jogviszonyról szóló okirat bemutatása szükséges; a tanúnak továbbá nyilatkoznia kell arról, hogy a munkából kiesett időre távolléti díjat nem kap.

Közös szabályok

7. §

(1) Az 1–6. §-ban meghatározott költségeket a kiskorú vagy az állapotánál fogva önállóan megjelenni nem képes tanút kísérő személy részére is meg kell téríteni. Amennyiben a tanú önálló megjelenésre képtelen állapotát illetően kétség merül fel, a tanú ezen állapotáról a költségtérítés összegét megállapító hatóság vagy bíróság kérelmére orvosi igazolást köteles bemutatni.

(2) Kísérőként a költségtérítés igénybevételére csak egy személy jogosult.

8. §

A tanú elővezetése esetén a tanú részére – amennyiben ennek feltételei fennállnak –

a) a kihallgatás helyéről a lakóhelyére (tartózkodási helyére) való utazással felmerülő útiköltséget,

b) az ellátási költséget és

c) a munkából kiesett időre járó költséget kell megtéríteni.

9. §

(1) A szakértői vizsgálaton megjelent tanú a költségeire vonatkozó, e rendeletben meghatározott igazolásokat a szakértői vizsgálatot elrendelő hatóság vagy bíróság részére küldi meg. A hatóság vagy bíróság a költségtérítést a szakvélemény beérkezését követően állapítja meg.

(2) A szakértői vizsgálatot elrendelő hatóság vagy bíróság a költségtérítést legkésőbb az igazolások beérkezésétől számított 15 napon belül állapítja meg, ha a tanú a vizsgálaton történt megjelenéséről a szakértő által kiállított igazolást az (1) bekezdésben meghatározott igazolásokkal együtt részére megküldi.

10. §

A tanú költségtérítését a törvényes magyar fizetőeszközben kell teljesíteni. A külföldi pénznemben felmerülő költségek esetén az átváltásnál a költségek felmerülésének napján érvényes, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett hivatalos devizaárfolyam alapján a feltüntetett középárfolyamot kell figyelembe venni.

11. §

A tanú részére nem jár útiköltség, ellátási és szállásköltség, ha az a szerv, amelynek a tanú a tagja vagy alkalma-

zottja, a tanú költségét kiküldetési költségként vagy más módon megtéríti.

Záró rendelkezések

12. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2008. július 1-jén lép hatályba; rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) E rendelet

a) 2. §-ának (3)–(5) bekezdése,

b) 6. §-a,

c) 8. §-ának c) pontja,

d) 13. §-a és

e) 14. §-ának (4) bekezdése

2009. január 1-jén lép hatályba. E rendelkezéseket a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

13. §

E rendelet 5. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egy napra eső ellátási költség a nyugdíjminimum 3 százaléka.”

14. §

(1) A bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 14/1994. (IX. 8.) IM rendelet 13. §-ának c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A végrehajtó készkiadásként számíthatja fel]

„c) a végrehajtási eljárásnál jelen levő tanú költségtérítését,”

(2) A bírósági végrehajtói fegyelmi eljárásban közreműködő személyek részére járó költségtérítésről szóló 15/2001. (X. 20.) IM rendelet 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § A tárgyaláson megjelent tanú díjazására a tanú költségtérítéséről szóló jogszabály rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

(3) A bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható ok következtében keletkezett költségek viseléséről szóló 12/2002. (VI. 24.) IM rendelet 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § A felmerült költség összegének megállapítása során a tanú költségtérítéséről szóló jogszabály rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

(4) A közjegyzői díjszabásról szóló 14/1991. (XI. 26.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 14. §-a az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az okiratnak az elektronikus letéti tárban történő elhelyezése esetén az okiratról készült elektronikus másolat

elkészítéséért az (1) bekezdés szerinti munkadíj, az elektronikus másolat első három évben történő megőrzéséért pedig az elektronikus másolat elkészítésére és a letéti tárban történő elhelyezésére fordított időhöz igazodó munkadíj háromszorosa számítható fel. Ha az elektronikus letéti tárban az őrzési idő meghosszabbításra kerül, az őrzésért felszámított munkadíj fele jár.”

(5) Az R. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § A közjegyző költségként számíthatja fel azokat a készkiadásait (utazási, szállás-, étkezési, postaköltség, leírási díj, tanú költségtérítése stb.), amelyek az adott ügyben a közjegyzői tevékenység ellátásával kapcsolatban merültek fel.”

(6) A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény végrehajtásáról szóló 11/2000. (II. 23.) BM rendelet 29. § (2) bekezdésében az „erre nincs lehetőség vagy aránytalanul hosszú idővel járna” szövegrész helyébe a „az adók módjára történő behajtás nem vezetett eredményre” szöveg lép.

15. §

(1) A 13–14. §-ok 2009. január 2. napján hatályukat veszítik.

(2) Ez a § 2009. január 3. napján hatályát veszti.

Jogegységi határozatok

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

3/2008. BJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Büntető Jogegységi Tanácsa a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának vezetője indítványa alapján indult jogegységi eljárásban Budapesten, a 2008. év június hó 9. és június hó 19. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

jogegységi határozatot:

I. Az alapügyben távollévő terhelttel szemben folytatott perújítási eljárás eredményeként a bíróság a perújítást elutasítja, ha arra a meggyőződésre jut, hogy az alapügyben hozott határozat minden részletében törvényes [Be. 408. §-a (1) bekezdése e) pontja és 415. §-a (1) bekezdése].

II. Ha az alapügyben nem a terhelt távollétében hoztak ítéletet és a perújítást elrendelték, de a terhelt a perújítási

eljárás ideje alatt ismeretlen helyre távozik, nincs akadálya annak, hogy a bíróság a Be. XXV. Fejezete [eljárás távollévő terhelttel szemben] szerint járjon el.

III. A jogegységi tanács a jogegységi indítványnak azt a részét, amely arra vonatkozik, hogy a bíróság a perújítási eljárásban, hivatalból vagy indítványra olyan új bizonyíték beszerzését is elrendelheti, amelyre a perújítási indítványban nem hivatkoztak, s ezek a bizonyítékok a perújítás alapját képező tényeken felül más, a Be. 408. §-a (1) és (2) bekezdésében megjelölt perújítási okokat is érintenek, elutasítja.

Kivételesen azonban van lehetőség arra, hogy a perújítási eljárásban új bizonyítékokat szerezzenek be, és ennek alapjaként olyan új körülményeket jelöljenek meg, amelyek önálló perújítási okok.

INDOKOLÁS

A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának vezetője a Be. 444. §-a (1) bekezdése *e)* pontja alapján, a Be. 439. §-a (1) bekezdése *a)* pontjában megjelölt okból – az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében – jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta az alábbi elvi kérdésekben:

I. Ha a perújításra a Be. 408. §-a (1) bekezdése *e)* pontja alapján azért került sor, mert az alapügyben a határozatot a Be. XXV. Fejezete alapján a terhelt távollétében hozták meg, és a perújítás eredményeként nincs szükség eltérő döntés meghozatalára a perújítás eredményeként milyen döntést kell hozni.

II. Ha a perújítási eljárás során a terhelt ismeretlen helyre távozik, a perújítási eljárás a továbbiakban a Be. XXV. Fejezete szerint folytatható-e.

III. Ha a perújítást a Be. 411. §-a (1) bekezdésében írt valamely okból a megyei bíróság vagy az ítélőtábla elrendelte, a perújítási eljárásban az elrendelés alapját képező okon felül más, a Be. 408. §-a (1) és (2) bekezdésében felsorolt okokat lehet-e vizsgálni vagy sem.

A Pécsi Ítélőtábla Büntető Kollégiumának vezetője kezdeményezte jogegységi indítvány benyújtását, mivel észlelte, hogy a Pécsi Ítélőtábla és a Debreceni Ítélőtábla a távollévő terhelt ügyében utólag lefolytatott perújítás elbírálása során eltérő gyakorlatot tükröző határozatot hozott. Ezek a határozatok a következők:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 4.B.467/2001/9. számú ítéletével, illetve a Legfelsőbb Bíróság a Bf.V.3269/2001/9. számú végzésével a terheltet távollétében emberölés bűntettének kísérlete miatt 6 év börtönbüntetésre és a közügyektől 5 évi eltiltásra ítélte. A terhelt per-

újítási indítványt nyújtott be arra hivatkozással, hogy őt önhibáján kívül a távollétében ítélték el. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság – a perújítás elrendelését követően – a 17.B.598/2006/33. számú végzésével a perújítást elutasította, mivel arra a meggyőződésre jutott, hogy a megtámadott határozat mindenben megfelel a jogszabályi rendelkezéseknek.

A másodfokon eljáró Debreceni Ítélőtábla a Bf.II.211/2007/4. számú végzésével a megyei bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. A határozat indokolása szerint a megyei bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a perújítási tárgyalás eredményeként a perújítást elutasító végzést hozott. Az érvei szerint, ha az alapügyben az ítéletet a Be. XXV. Fejezete szerinti eljárásban, a terhelt távollétében hozták meg, akkor a Be. 408. §-a (1) bekezdése *e)* pontjában megjelölt okból a bíróságnak minden további feltétel vizsgálata nélkül az alapügyben hozott határozatot hatályon kívül kell helyeznie és új ítéletet kell hoznia akkor is, ha az tartalmában a megtámadott ítélettel mindenben megegyezik. (Az ítélőtábla határozatában kifejtett álláspont megegyezik a Büntető Eljárásjogi Kommentár a gyakorlat számára – HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. – 1075. oldalán kifejtett magyarázattal.)

A Pécsi Ítélőtábla a hasonló ügyben hozott határozatában eltérő álláspontot foglalt el. Indokai szerint a perújítási eljárás során különbséget kell tenni a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott és a perújítási tárgyalás eredményeként megszületett döntés között. A Be. 408. §-a (1) bekezdése *e)* pontja a perújítás elrendelését kötelezővé teszi, tehát annak megengedhetősége nem mérlegelhető abban az esetben, ha a terhelt tartózkodási helye utóbb ismertté válik, s a távollétében megtartott tárgyalás és meghozott határozat okából perújítási indítványt terjeszt elő. A perújítás elrendelésének kötelezettsége azonban nem azonos a perújítás alaposságával. Ezt a perújítási tárgyalás eredményeként lehet csak eldönteni. A Be. 415. §-a (1) bekezdése szerint a bíróság – a tárgyalás eredményétől függően – megállapítja, hogy a perújítás alapos és ebben az esetben az alapügyben hozott ítéletet vagy annak a perújítással megtámadott részét hatályon kívül helyezi és új ítéletet hoz, ha pedig a perújítást alaptalannak találja, azt elutasítja. Az idézett törvényi rendelkezés általános szabály, nem különböztet aszerint, hogy a perújítás elrendelésére a Be. 408. §-a (1) bekezdésében felsorolt melyik okból került sor.

Az ítélőtábla további érveinek lényege szerint a Be. 408. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja alapján elrendelt perújítás biztosítja a terhelt jelenléti jogának és személyes védekezésének törvényes lehetőségét, de nem foglalhatja magába a döntés tartalmát, azaz a perújítás alaposságát. Ha a perújítás eredményeként az alapügyben (a terhelt távollétében) hozott határozattól eltérő döntés hozatala nem indokolt, akkor a perújítást, mint alaptalant el kell utasítani.

A jogegységi indítványban kifejtettek lényege szerint a két ítélőtábla határozatában észlelhető elvi különbség elté-

rő jogi felfogást és gyakorlatot szemléltet, amely az ítékezés egyöntetűségét rontja, s ezért jogegységi eljárás lefolytatása és jogegységi határozat hozatala szükséges. Az indítvány előterjesztőjének álláspontja szerint a Pécsi Ítéltábla jogértelmezése a követendő, s ezért annak megfelelő jogegységi határozat meghozatalát indítványozta. Az indítvány indokolásaként még rámutatott arra is, hogy a perújítás – a jogintézmény lényegét és célját tekintve – csak akkor lehet alapos, ha a jogerő felbontásához vezet. Ennek megfelelő döntés az ítélet hatályon kívül helyezése és új ítélet meghozatala. Nyilvánvalóan nem lehet alapos a perújítás akkor, ha a perújítási tárgyalást lefolytató bíróság arra a meggyőződésre jut, hogy a megtámadott határozat minden tekintetben helyes, törvényes.

A bíróság – kifejezetten erre irányuló törvényi rendelkezés hiányában – nem dönthet úgy, hogy hatályon kívül helyezés mellett ismételten ugyanazt a határozatot hozza meg, amelyet a perújítási indítvánnyal megtámadtak. Ez minden alap nélkül a jogerő időpontjának megváltoztatását eredményezné törvényi felhatalmazás nélkül.

Az indítvány előterjesztője a Be. 443. §-a (2) bekezdésére hivatkozással indítványozta, hogy a jogegységi tanács két további, a jogegységi eljárás tárgyával szorosan összefüggő elvi kérdésben (II. és III. kérdés) is adjon iránymutatást.

A legfőbb ügyész a jogegységi indítványban foglaltakkal részben értett egyet.

Eltérő véleményt fejtett ki azzal összefüggően, hogy ha a Be. XXV. Fejezete alapján a terhelt távollétében hoztak ítéletet és a perújítást ez okból rendelték el, a bíróságnak az eredetivel azonos tartalmú döntés esetén milyen határozatot kell hoznia. Álláspontja szerint a Debreceni Ítéltábla végzésében kifejtett álláspont a követendő, tehát a perújítással megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni és új – az eredetivel azonos tartalmú – határozatot kell hozni (BF.1345/2008.).

A II. és III. kérdéssel összefüggően a jogegységi indítványban kifejtettekkel egyetértett.

A jogegységi tanács egyetértett a jogegységi indítványban írtakkal a tekintetben, hogy a felvetett kérdésekben iránymutatás, tehát jogegységi határozat meghozatala szükséges.

A jogegységi indítvány részben alapos.

I. A Be. 415. §-a (1) bekezdése értelmében, ha a bíróság – a tárgyalás eredményétől függően – megállapítja, hogy a perújítás alapos, az alapügyben hozott ítéletet, vagy az ítéletnek a perújítással megtámadott részét hatályon kívül helyezi és új ítéletet hoz, ha pedig a perújítást alaptalannak találja, azt elutasítja. E rendelkezésből egyértelműen megállapítható, hogy elutasító határozat meghozatalának nemcsak a perújítás megengedhetősége kérdésében, hanem az elrendelt perújítás elbírálása érdekében tartott tárgyalás eredményeként is helye van.

Az ezzel ellentétes álláspont – azon túl, hogy az idézett törvényi rendelkezésbe ütközik – azért is téves, mert nem

tesz különbséget a perújítási indítvány és a perújítás alapossága között. A Be. a perújítási eljárás e két szakaszát határozottan megkülönbözteti.

A bíróság, amikor a perújítás megengedhetősége felől dönt, kizárólag azt vizsgálja, hogy a Be. 408. §-a (1) bekezdésében felsorolt perújítási okok valamelyike fennáll-e. A Be. 408. §-a (1) bekezdése e) pontja szerinti perújítási ok kizárólag abban különbözik a többi perújítási októl, hogy fennforgása esetén a perújítási indítvány alapossága nem vonható kétségbe; a perújítást el kell rendelni. Más különbség azonban nincs, a perújítási eljárást a Be. XI. és XIII. Fejezete rendelkezései alapján kell lefolytatni éppen úgy, mint bármely más okra alapított és alapos perújítási indítvány esetében. Ebből pedig az következik, hogy a Be. 415. §-a (1) bekezdése, a Be. 408. §-a (1) bekezdése e) pontja alapján indult és lefolytatott perújítási eljárásban is irányadó, tehát a perújítás alapossága az alapügyben hozott ítélet vagy annak egy része hatályon kívül helyezéséhez és új ítélet hozatalához vezet, míg a perújítás alaptalansága annak elutasítását eredményezi.

Az pedig nyilvánvaló, hogy a perújítás alaptalan, ha az azt elbíráló bíróság arra a meggyőződésre jut, hogy az alapügyben hozott határozat minden részletében helytálló, eltérő döntés nem indokolt. Nincs törvényi alapja annak, hogy ilyen esetben a perújítást elbíráló bíróság az alapügyben hozott határozatot hatályon kívül helyezze és ugyanolyan tartalommal hozzon „új” határozatot.

A terhelt távollétében hozott ítélet elleni perújítási eljárás kötelező lefolytatását a törvény egyértelműen a terhelt érdekében írja elő. A célja az, hogy a terhelt garanciális jogai érvényesülhessenek a tárgyaláson jelen lehessen, személyesen védekezhessen és a bizonyítás anyagát közvetlenül megismerhesse. Ebből az következik, hogy a perújítás nem eredményezheti olyan határozat meghozatalát, amely bármely szempontból sérelmes a terheltre. Már pedig az alapügyben hozott ítélet hatályon kívül helyezése, az ott hozott határozat jogerejének értelemszerű megsemmisítésével jár, a jogerő a perújítási eljárás eredményeként hozott új határozathoz fűződik. Az alapügyben hozott azonos tartalmú határozat meghozatala esetén a terheltet indokolatlan hátrányok érhetik.

A jogegységi indítvány a további értelmezést igénylő két kérdésben is részben alapos:

II. A Be. 414. §-a (3) bekezdése értelmében, ha a perújítást elrendelték, a perújítási eljárást a Be. XI. és XIII. Fejezete értelemszerű alkalmazásával kell lefolytatni.

A Be. 281. §-a (7) bekezdése szerint, ha a terheltet a kitűzött új tárgyalási határnapra azért nem lehetett elővezetni, mert lakhelyéről ismeretlen helyre távozott, illetőleg ha az újabb tárgyalási határnapig az elfogatóparancs alapján a terheltet nem sikerült bíróság elé állítani, a bíróság megállapítja, hogy a terhelt ismeretlen helyen tartózkodik és a továbbiakban a Be. XXV. Fejezete szerint jár el.

Mindezekből az következik, hogy ha az alapügyben az ítéletet nem a terhelt távollétében hozták, és a perújítást elrendelik, ha a terhelt ismeretlen helyre távozik, nincs akadálya annak, hogy a bíróság a Be. XXV. Fejezete szerint járjon el.

III. Elvi kérdésként merült fel, hogy ha a Be. 408. §-a (1) bekezdésében felsorolt bármely okból a perújítást elrendelték, az ennek alapján indult eljárásban lehet-e bizonyítást lefolytatni bármely más – az eredeti indítványban fel nem hozott – perújítási okra.

Az indítvány előterjesztőjének álláspontja szerint a perújítás jellegéből folyó eltérések nem érintik a Be. XIII. Fejezetének az elsőfokú bíróság tárgyalására és a bizonyítására vonatkozó rendelkezéseit. Ebből következik, hogy ha a bíróság a bizonyítás eredményéhez képest az ügy teljesebb felderítését tartja szükségesnek hivatalból vagy indítványra olyan bizonyíték beszerzését is elrendelheti, amelyre a perújítási indítványra nem hivatkoztak [Be. 414. § (3) bekezdése]. Ezek a bizonyítékok vonatkozhatnak a perújítás alapját képező okon felül más, a Be. 408. §-a (1) és (2) bekezdésében megjelölt perújítási okokra is.

A jogegységi indítványban kifejtett ez az álláspont téves.

A Be. 413. §-a (1) bekezdése szerinti perújítás elrendelését követő megismételt eljárás nem azonos az elsőfokú eljárás teljes megismétlésével. Ennek során a Be. XI. és XIII. Fejezetének rendelkezéseit ugyanis a Be. 414. §-a (3) bekezdése értelmében a perújítás jellegéből folyó eltérésekkel kell alkalmazni. Ez egyben azt is jelenti, hogy a bizonyítás terjedelmét a perújítási ok határozza meg, mint-hogy a bizonyítás keretében a perújítás alaposságát kell tisztázni. A feleknek a Be. 285. §-ában írt indítványtételi joga ezért nyilvánvalóan szűkebb, hiszen például a bizonyítékok újraértékelésének igényével nem lehet az alapügyben kihallgatott tanúk, szakértők újbóli meghallgatását indítványozni. A terhelt javára irányuló perújítás esetén a perújítási tárgyaláson ugyan így nem indítványozható olyan bizonyítás sem, amely a terhelt terhére szóló változtatást eredményezne.

A perújítás megengedhetősége tárgyában – a perújítási indítványban megjelölt ok vagy okok alapján – a másodfokú bíróság dönt. Aggályos volna, ha a perújítási tárgyaláson az elsőfokú bíróság olyan perújítási ok alaposságának vizsgálatába bocsátkozna, amelyet a másodfokú bíróság nem bíralt el vagy nem tartott megengedhetőnek.

Ezen túlmenően vannak olyan perújítási okok, amelyek további perújítás érvényesítését szükségszerűen kizárják. Ilyen a res iudicata [Be. 408. §-a (1) bekezdése *b)* pontja], és az eljárási kegyelem [Be. 408. §-a (1) bekezdése *f)* pontja], amely az eljárás megszüntetését eredményezi (sőt az ítélt dolog esetében perújítási tárgyalásra sem kerül sor).

A Be. 408. §-a (1) bekezdése *e)* pontján alapuló perújítási ok esetében azonban a most már jelenlévő terhelt nyil-

vánvalóan korlátozás nélkül indítványozhatja bizonyítás felvételét. Gyakorlati okokból a Be. 408. §-a (1) bekezdésének *a)* pontján alapuló perújítás esetében az is elfogadható, hogy új bizonyítékként olyan körülményeket jelöljenek meg, amelyek egyébként önálló [a Be. 408. §-a (1) bekezdésének *b)*, *c)*, *d)* vagy *f)* pontja alá tartozó] perújítási okok lennének.

A Legfelsőbb Bíróság Büntető Jogegységi Tanácsa a kifejtettek alapján a jogegységi indítványnak részben helyt adott és a rendelkező rész szerinti határozatot hozta.

A Jogegységi Tanács a határozatot a Bszi. 32. §-a (4) bekezdése, illetve a Be. 445. §-a (2) bekezdése értelmében, a Magyar Közlönyben közzéteszi.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

4/2008. BJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Büntető Jogegységi Tanácsa Budapesten, a 2008. év június 23. napján tartott nem nyilvános ülésen a legfőbb ügyész indítványa alapján indult jogegységi eljárásban meghozta a következő

jogegységi határozatot:

A közérdekű munka végrehajtása során a terheltnek a pártfogó felügyelő által a munkahely kijelölése előtt tartott meghallgatása a büntetés végrehajtásának az elévülését félbeszakítja.

INDOKOLÁS

A legfőbb ügyész a Be. 439. §-a (1) bekezdése *a)* pontjának második fordulatára hivatkozva az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta.

Az indítvány szerint eltérő gyakorlat alakult ki abban a kérdésben, hogy a közérdekű munka végrehajtása során a terheltnek a pártfogó felügyelő által a munkahely kijelölése előtt tartott meghallgatása a büntetés végrehajtásának az elévülését félbeszakítja-e. Az indítvány a gyakorlat megosztottságának alátámasztására a következő bírósági határozatokra hivatkozott.

1. A Veszprémi Városi Bíróság 6.B.753/1999/14. számú, 2002. február 7. napján jogerőre emelkedett ítéletével

a terheltet 4 rb. közokirattal visszaélés vétsége miatt 25 napi közérdekű munka büntetésre ítélte. Ezt követően a büntetés-végrehajtási bíró pártfogói felügyelői vélemény beszerzését rendelte el, a munkahely kijelölése érdekében. A Veszprém Megyei Igazságügyi Hivatal Pártfogó Felügyelői Szolgálat 2004. április 16. napján az elítéltet meghallgatta és erről jegyzőkönyvet készített. A munkáltató a terhelt foglalkoztatását rossz egészségi állapota, illetve elhanyagolt külseje miatt nem vállalta, ezért a városi bíróság a 6.B.753/1999/29. számú, 2006. július 25. napján hozott végzésével megállapította a közérdekű munka büntetés végrehajthatóságának elévülését.

Az ügyész fellebbezésére eljáró Veszprém Megyei Bíróság a 2.Bkf.829/2006/2. számú, 2006. szeptember 11. napján meghozott végzésével az elsőfokú határozatot megváltoztatta, és a büntetés végrehajthatósága elévülésének megállapítását mellőzte. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló, 1979. évi 11. tvr. 3.§-a alapján a pártfogó felügyelő hatósági jogkörben eljárva, a büntetés végrehajtása érdekében érdemi intézkedést foganatosított, amikor – a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra, illetve egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 9/2002. (IV. 9.) IM rendelet 63. § (2) bekezdésében írt kötelezettségének megfelelően – az elítéltet meghallgatta. Ennek elmaradása esetén ugyanis, a büntetés-végrehajtási bírónak nincs módja és törvényes lehetősége a közérdekű munka büntetés végrehajtása helyének kijelölésére. Ezért a Btk. 68. §-a (4) bekezdésének helyes értelmezése szerint a pártfogó felügyelő érdemi intézkedése a közérdekű munka büntetés végrehajtását félbeszakította.

2. A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 4.B.III.844/2003/2. számú, 2003. június 18. napján jogerőre emelkedett ítéletével a terheltet lopás vétsége miatt 20 nap közérdekű munka büntetéssel sújtotta. Az ügydöntő határozat kézbesítését követően a Veszprém Megyei Bíróság Büntetés-végrehajtási Csoportja megkereste az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői Szolgálat Megyei Hivatalát, hogy a 9/2002. (IV. 9.) IM rendelet 63. §-ának (2) bekezdése alapján tegyen javaslatot a közérdekű munka büntetés végrehajtása helyére. A pártfogó az ismert lakcímeiről sikertelenül idézte a terheltet, ezért a Veszprém Megyei Bíróság Büntetés-végrehajtási Csoportja a Bv.98/2003/6. számú, 2004. május 26. napján hozott végzésével, a végrehajtási eljárást felfüggesztette, és a terhelttel szemben elfogatóparancsot bocsátott ki.

A Veszprémi Városi Bíróság a B.1154/2004/5. számú, 2006. október 5-én, egy másik ügyben hozott végzésével elrendelte az elfogott terhelt előzetes letartóztatását, akit a pártfogó felügyelő 2006. november 15. napján hallgatott meg a közérdekű munka büntetés végrehajtása helyének kijelölése érdekében. Tekintettel arra, hogy a fogva tartás folyamatos volt, munkahely kijelölésére és a büntetés letöltésére nem került sor.

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 4.B.II.844/2003/6. számú, 2007. június 27-én hozott, és július 17. napján jogerőre emelkedett végzésével megállapította, hogy a közérdekű munka büntetés végrehajthatósága elévült. Döntését azzal indokolta, hogy az elfogatóparancs kibocsátásától, tehát a büntetés végrehajtása iránt tett utolsó érdemi intézkedéstől eltelt, a Btk. 67. §-ának (1) bekezdés e) pontjában meghatározott három év.

A jogegységi indítvány szerint az a bírói gyakorlat a helyes, amely szerint a közérdekű munka végrehajtása során a terheltnek a pártfogó felügyelő által a munkahely kijelölése előtt tartott meghallgatása a büntetés végrehajtásának az elévülését félbeszakítja.

A jogegységi tanács a kérdés eldöntésekor a következőkre volt figyelemmel.

A Btk. 67.§-a (1) bekezdése e) pontjának rendelkezése szerint a közérdekű munka végrehajthatósága három év elteltével elévül. A Btk. 68. §-ának (4) bekezdése azt a rendelkezést tartalmazza, hogy az elévülést félbeszakítja az elítélt ellen a büntetés végrehajtása végett tett intézkedés.

A büntetőjogi elmélet és a töretlenül érvényesülő bírói gyakorlat szerint nem érinti az elévülést a hatóság kizárólag ügyviteli jellegű intézkedése, ilyen hatás csupán a hatóság érdemi intézkedéséhez fűződik.

Eldöntendő kérdés volt tehát, hogy a pártfogói meghallgatás hatósági érdemi intézkedésnek minősül-e.

A jogegységi tanács álláspontja szerint igen, a következő megfontolás alapján.

A büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Bv. tvr.) 3. §-a szerint a büntetések, és intézkedések végrehajtását a bíróság rendeli el. A végrehajtás többek között a bíróság, és más szervek, így a Központi Igazságügyi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) feladata. Az Igazságügyi Hivatalról szóló, 303/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 6. §-ának (1) bekezdése alapján a Kormány pártfogó felügyelői szolgálatként a Hivatal Pártfogó Felügyelői Szolgálatát jelöli ki. Az R. 6. § (2) bekezdésének d) pontja szerint a pártfogó felügyelői szolgálat látja el – egyebek mellett – a közérdekű munka büntetés végrehajtása szervezését, és ellenőrzését is. A pártfogó felügyelői tevékenységről hasonló szabályozást tartalmazott az Igazságügyi Hivatalról szóló, korábban hatályos 144/2005. (VII. 27.) Korm. rendelet 6. §-ának (2) bekezdése is.

A közérdekű munka büntetés végrehajtásáról rendelkező büntetés-végrehajtási bíró – a Bv. tvr. 60. §-ának (1) bekezdése alapján – a munkahely kijelölése előtt pártfogó felügyelői vélemény beszerzését rendeli el. A munkahely kijelölésénél ugyanis figyelembe kell vennie az elítélt egészségi állapotát, szakképzettségét, a munkára való alkalmasságát, és az elkövetett bűncselekmény jellegét. A vélemény elkészítésére – a Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységéről, valamint ehhez kapcsolódóan egyes igazságügy miniszteri rendeletek módosításáról szóló, 17/2003. (VI. 24.) IM rendelet 2. §-a alapján – a terhelt lakóhelye (tartózkodási helye) szerint illetékes megyei (fő-

városi) igazságügyi hivatal Pártfogó Felügyelői Szolgálatát rendeli ki, a véleményt pedig a megyei hivatal igazgatója által kijelölt pártfogó felügyelő készíti el.

A pártfogó felügyelő – a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 9/2002. (IV. 9.) IM rendelet 63. §-a (2) és (4) bekezdése értelmében – a véleményhez csatolja a büntetés végrehajtására kiválasztott munkahely nyilatkozatáról szóló feljegyzést, valamint a terhelt meghallgatásáról készített jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv elkészítése során, figyelemmel a 17/2003. (VI. 24.) IM rendelet 4. §-ának (3) bekezdésére nem mellőzheti a terhelt – tartózkodási helye, munkahelye, egészségi állapota, és szakképzettsége megállapítását is szolgáló – meghallgatását.

Az előzőekben írtakból az következik, hogy a pártfogó felügyelő, mint igazságügyi alkalmazott jogviszonyban álló személy a közérdekű munka végrehajtásának előkészítése, tehát szervezése során jogszabályi felhatalmazás alapján hatósági tevékenységet végez. Az általa, a közérdekű munka büntetés végrehajtása helyének kijelölését megelőző, kötelezően végzett meghallgatás, alapvető tartalmi elmeiben teremti meg a büntetés-végrehajtási bíró megalapozott döntésének feltételeit. Ily módon a büntetés végrehajtásának előbbre vitelét szolgálja, mivel elmaradása esetén a bíróság jogerős határozatával kiszabott joghátrány végrehajtásának foganatba vételére nem kerülhet sor. Következésképpen olyan hatósági intézkedésnek minősül, amely a közérdekű munka büntetés végrehajthatóságának elévülését félbeszakítja.

A kifejtettre figyelemmel a jogegységi tanács jogegységi indítványnak helyt adott, és a rendelkező részben foglaltak szerint határozott. Döntését a Bszi. 32. §-ának (4) bekezdése és a Be. 445. §-ának (2) bekezdése alapján a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Szabályzatok

MINTASZABÁLYZAT

a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvényben meghatározott kötelezettségek körébe tartozó feladatok teljesítésére, a többszemélyes ügyvédi irodák, irodák részére

A Szabályzat célja

1. A Szabályzat célja, hogy az ügyvédek, ügyvédi irodák tagjai (a továbbiakban: ügyvédek), továbbá azok alkalmazottai a tevékenységükkel összefüggésben, az arra

vonatkozó jogszabályok megtartásával eleget tudjanak tenni a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról rendelkező hatályos jogszabályoknak. A szabályzat célja továbbá, hogy az érintettek képesek legyenek felismerni azokat a szokatlan eseteket, melyek a Pmt. hatálya alá tartoznak és ismerjék az ezen esetekben végzendő feladataikat, kötelezettségeiket, jogukat.

A Szabályzat hatálya

2. A Szabályzat kiterjed minden ügyvédre, aki ügyvédi tevékenységét ügyvédként vagy egytagú ügyvédi irodai formában gyakorolja (a továbbiakban: Ügyvéd), valamint az Ügyvéd ezen szabályzatban meghatározott kötelezettsége teljesítésére a Szabályzatban meghatározott keretek között igénybevevett alkalmazottjára, ideértve az alkalmazott ügyvédet és ügyvédjelöltet is (a továbbiakban: Alkalmazott).

2.1. A Pmt. 38. § (2) bekezdése alapján az Ügyvédi Iroda saját szabályzatot köteles készíteni, amelyet a területi kamara hagy jóvá. Ha az Ügyvédi Iroda a szabályzatát a jelen Mintaszabályzattal egyező szöveggel fogadja el, és erről az Ügyvédi Iroda a 4. sz. melléklet szerinti nyilatkozatot megteszi, a területi kamara a szabályzatot – a Mintaszabályzatnak megfelelés ellenőrzése után – jóváhagyja.

2.2. Az Ügyvédi Iroda a jelen Mintaszabályzatot a taggyűlés által elfogadott és a területi kamara elnöksége által jóváhagyott függelékben kiegészítheti. Kötelező a jelen Mintaszabályzat kiegészítése olyan ügyvédi irodák esetén, ahol az ügyvédi iroda tagjai és a foglalkoztatottak együttes létszáma a tíz főt meghaladja.

2.2.1. A függelékben a jelen Mintaszabályzattól az Ügyvédi Iroda annyiban térhet el, hogy a bejelentésre kötelezett személyként az iroda vezetőjét jelöli meg. Ilyen eltérés esetén a belső adatközlés és a helyettesítés szabályait is meg kell határozni.

2.2.2. A függelékben a jelen Mintaszabályzattól eltérően szabályozható a belső ellenőrző és információs rendszer, az azonosítás megtörténtét igazoló, illetőleg az esetleges bejelentés meglétét bizonyító okiratok nyilvántartásának rendje, melynek megtartásáért az ügyvédi iroda vezetője felel.

2.3. Az Ügyvédi Iroda a Mintaszabályzattól a 2. pontban írtakon kívüli körben is eltérhet, ebben az esetben az eltérés nem ütközhet a Pmt. rendelkezéseibe.

2.4. A területi kamara 2.2. és 2.3. pont szerinti eltérést a Függelék, illetve az elfogadott szabályzat tartalmának vizsgálatával ellenőrzi, és amennyiben az eltérés megfelel a Mintaszabályzat, illetve a Pmt. követelményeinek, a szabályzatot jóváhagyja, ellenkező esetben átdolgozásra viszzaadja.

2.5. Az Ügyvédi Iroda a szabályzatát az elfogadástól számított három munkanapon belül köteles a területi kamarának bemutatni, a jóváhagyásról a területi kamara elnöksége a benyújtást követő elnökségi ülésén határoz.

3. A Pmt.-ben, illetve a jelen Szabályzatban meghatározott ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettség az Ügyvédet – a 3. pontban írt kivétellel – akkor terheli, ha

a) pénz és értéktárgy letéti kezelését végzi, vagy
b) a következő jogügyletek előkészítésével és végrehajtásával összefüggésben végez az Ütv. 5. § (1) bekezdésében meghatározott ügyvédi tevékenységet:

ba) gazdasági társaságban vagy egyéb gazdálkodó szervezetben lévő vagyონrész (részesezés) vétele, eladása,

bb) ingatlan vétele, eladása,

bc) gazdasági társaság vagy egyéb gazdálkodó szervezet alapítása, működtetése, megszűnése¹.

4. A Pmt.-ben és a jelen Szabályzatban előírt kötelezettség az Ügyvédet nem terheli, ha

a) a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény vagy körülmény büntetőeljárásban történő védelem, illetve bíróság előtti képviselő – ide nem értve a cégbíróági eljárásban történő képviselőt – előkészítése, ellátása során, vagy ellátását követően utóbb és azzal összefüggésben jutott tudomására,

b) a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény vagy körülmény az a) pontban írt képviselő, védelem ellátásának, vagy az eljárás megindításának a szükségességével összefüggésben végzett jogi tanácsadás során jutott a tudomására².

5. Ha az Ügyvédnek a Pmt.-ben meghatározott ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettsége fennáll, az alábbi feladatokat köteles elvégezni:

a) az ügyfél és szükség esetén a tényleges tulajdonos azonosítása (13–15. pont),

b) a személyazonosság igazoló ellenőrzése (17–22. pont),

c) az ügylet azonosítása (23. pont),

d) az ügyleti kapcsolat figyelemmel kísérése, az adatváltozások rögzítése (24. pont),

e) bejelentési kötelezettség teljesítése (33–36. pont),

f) az ügyfél-átvilágítás során keletkezett dokumentumok és adatok megőrzése (43–46. pont).

5.1. Az ügyfél-azonosítást és az igazoló ellenőrzést a 13.1. és 22. pontban írt időpontban kell elvégezni.

5.2. Az ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettség azt az ügyvédet terheli, aki a megbízást elfogadja. Társ-ügyintézés esetén a megbízást elfogadó ügyvédnek azt kell tekinteni, aki a megbízást elsőként aláírta, kétség esetén, aki az elsőhelyi aláíró. A társügyintéző ügyvédnek ellenőriznie kell, hogy az átvilágítás megtörtént.

5.3. A jelen Szabályzat alkalmazása körében

a) ügyleti megbízás³ az ügyvéd és ügyfele között létrejött eseti megbízás,

b) üzleti kapcsolat⁴ az ügyvéd és ügyfele között létrejött tartós megbízás.

A pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adatok, tények, körülmények megállapításakor figyelembe veendő szempontok

6. A jelen szabályzat alkalmazásában „pénzmosás” a következő magatartás, amennyiben azt szándékosan követik el:

a) vagyontárgy, vagyon cseréje, átváltása vagy átruházása annak tudatában, hogy a vagyontárgy bűnözői tevékenységből vagy abban való részvételből származik, azon céllal, hogy eltitkolja vagy leplezze a vagyontárgy jogellenes származását, vagy segítséget nyújtson a cselekmény elkövetésében résztvevő bármely személynek abban, hogy cselekménye jogi következményei alól kibújjon,

b) vagyontárgy, vagyon valódi jellegének, forrásának, elhelyezkedésének, elrendezésének, mozgásának, a hozzá fűződő jogoknak vagy tulajdonjognak az eltitkolása vagy leplezése annak tudatában, vagy gondatlanságból történő nem ismeretében, hogy az említett vagyontárgy bűnözői tevékenységből vagy abban való részvételből származik,

c) vagyontárgy, vagyon megszerzése, birtoklása vagy használata, az átvétel időpontjában annak tudatában, vagy gondatlanságból történő nem ismeretében, hogy az ilyen vagyontárgy bűnözői tevékenységből vagy abban való részvételből származik,

d) vagyontárggyal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenység végzése, vagy pénzügyi szolgáltatás igénybe vétele annak tudatában, vagy gondatlanságból történő nem ismeretében, hogy az ilyen vagyontárgy bűnözői tevékenységből vagy abban való részvételből származik,

e) a fenti bekezdésekben említett bármelyik tevékenységek elkövetésében való részvétel, elkövetésére való szövetkezés, elkövetésének megkísérlése, valamint elkövetésének támogatása, pártolása, elősegítése és ajánlása⁵.

7. Pénzmosásnak kell tekinteni még azt is, ha a pénzmosásra kerülő vagyontárgyat létrehozó tevékenységet valamely más tagállam területén vagy egy harmadik ország területén követték el.

8. A fenti cselekmények alkotóelemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni, amelyek részletezését a 12. pont tartalmazza.

9. A 6–8. pont alkalmazása során

a) „vagyontárgy”: mindenfajta vagyontárgy, legyen az anyagi vagy nem anyagi, ingó vagy ingatlan, testi vagy

¹ Pmt. 36. § (1) bek.

² Pmt. 36. § (3) bek.

³ Pmt. 3. § u) pont.

⁴ Pmt. 3. § v) pont.

⁵ Vö.: Btk. 303–303/C. §.

eszmei, továbbá mindazon jogcím vagy eszköz, amely bizonyítja az ilyen vagyontárgyakban megtestesült jogcímet vagy érdekeltséget,

b) „bűnözői tevékenység”: az a jogsértés, amelyet a Bécsi Egyezmény⁶ 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja⁷ meghatároz, valamint minden olyan cselekmény, amelyet Magyarországon vagy bármely más tagállamban szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekménynek meghatároznak.

10. A jelen szabályzat alkalmazásában „terrorizmus finanszírozása” pénzeszközök bármely, közvetlen vagy közvetett módon történő rendelkezésre bocsátása vagy gyűjtése azzal a szándékkal vagy annak tudatában, hogy azt teljesen vagy részben a Btk. 261. §-ában írt terrorcselekmény⁸ elkövetésére fogják felhasználni.

11. A 10. pontban említett cselekmények tényállási elemként megkívánt ismeretre, szándéokra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni.

12. A 6. és 10. pontban írt cselekmény felismeréséhez vezető, a 8., illetve a 11. pontban írt körülmények különösen:

12.1. A pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény a bejelentés megtételekor nem követeli meg, hogy a szokatlan ügylet alapján a pénzmosásra alapos okkal lehessen következtetni, így nem szükséges az sem, hogy a büntető eljáráshoz megkövetelt bizonyosság fennálljon a szokatlan körülmény kapcsán. Ebben a kör-

ben az ügyvédnek a megbízás ellátásához szükséges mértéken túl, további tájékozódó, adatgyűjtő munkát végezni szükségtelen. Amennyiben azonban a pontban körülírt valamely gyanúok fennáll, célszerű a megbízás (tényvázlat) felvételénél azok tisztázása.

12.2. A társaságok alapításával, működtetésével kapcsolatosan figyelembe veendő szempontok különösen:

a) a társaság alapítására vagy részesedés megvásárlására és ezzel együtt vezető tisztségviselői feladatok ellátására vonatkozó ajánlat olyan személyek részéről, akik láthatóan alkalmatlanok a társaság vezetésére,

b) a társaság alapítása vagy részesedés vásárlása és ezekkel együtt vezető tisztségviselő feladat vállalása olyan személyek részéről, akik felismerhetően kívülállók irányításával, kívülállók döntéseinek megfelelően járnak el (pl. elkísérik a megbeszélésekre, helyette nyilatkoznak, vagy a fenti személy pusztán az aláíráskor jelenik meg stb.),

c) a társaságot alapítani kívánó személy a társasági formán, esetleg a székhelyen és a vezető tisztségviselő megjelölésén kívül egyéb információval a jövőbeni működésről nem rendelkezik, különösen nem tudja megjelölni a társaság működési körét, kivéve a kényszervállalkozók bizonytalanságait,

d) amennyiben nyilvánvaló, hogy a társaság alapításával igazolt székhelyen jogszabály szerinti tényleges tevékenységet nem kívánnak folytatni, vagy működő társaság bejegyzett címein tevékenységet nem folytat, így különösen, ha – az Ügyvéd által nyújtható székhely-szolgáltatás kivételével – az ügyvédet kéri meg, hogy székhely megjelöléshez irodáját, mint postacímet bocsássa rendelkezésre,

e) tartós megbízás esetén a társaság működése során fontos kérdésekben nem a vezető tisztségviselő, hanem a társasággal jogviszonyban nem álló személy dönt érdemben,

f) az alapítók az induló tőke pénzbeli részét, vagy részesedést vásárló az ellenszolgáltatást nem honos országából, hanem harmadik, különösen OECD-n kívüli országból biztosítják anélkül, hogy annak különös okát adnák,

g) a korábban bejegyzett, de tartósan nem működő veszteséges cégek felvásárlása nyilvánvalóan működtetési cél nélkül,

h) a társaság működése során pénzmosási kérdésekben nemzetközileg nem együttműködő országtól minden előzetes üzleti kapcsolat nélkül igen kedvező, ügynöki, közvetítő kereskedői ajánlat érkezik.

12.3. Ingatlan adásvételével kapcsolatosan figyelembe veendő körülmények különösen:

a) az eladó vagy a vevő elfogadható magyarázat nélkül a készpénzfizetéshez ragaszkodik,

b) az ingatlan vételár minden különösebb indok nélkül vagy anélkül, hogy valamelyik felet az ajándékozás szándéka vezetné, feltűnően eltér – magasabb – a helyben szokásos közismert ártól,

⁶ Lásd az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án, Bécsben kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1998. évi L. törvény.

⁷ 3. cikk (1) bek. a) pont: (i) Bármely kábítószernek vagy pszichotrop anyagnak az 1961. évi Egyezmény, a módosított 1961. évi Egyezmény vagy az 1971. évi Egyezmény rendelkezéseivel ellentétes előállítás, gyártása, kivonása, készítése, eladásra felkínálása, terjesztése, bármilyen feltételek melletti szállítása, az ezzel való ügynökösködés, szállítmányozás, tranzit szállítmányozás, fuvarozás, behozatal vagy kivitel, (ii) az ópiummák, a kokaacserje vagy a kannabisz növény kábítószeres előállítása céljából, az 1961. évi Egyezmény és a módosított 1961. évi Egyezmény rendelkezéseivel ellentétes termesztése, (iii) bármely kábítószer vagy pszichotrop anyag birtoklását vagy vásárlását az (i) alpontban felsorolt tevékenységek valamelyikének gyakorlása céljából, (iv) berendezések, felszerelések vagy az I. és a II. Jegyzékben felsorolt anyagok előállítása, szállítása vagy terjesztése annak tudatában, hogy azokat kábítószeres vagy pszichotrop anyagok jogellenes termesztésében, előállításában vagy gyártásában használják, illetőleg arra szánják, (v) a fenti (i), (ii), (iii) vagy (iv) alpontokban felsorolt bűncselekmények valamelyikének szervezése, irányítása vagy finanszírozása.

⁸ Btk. 261. § (1) Aki abból a célból, hogy a) állami szervet, más államot, nemzetközi szervezetet arra kényszerítsen, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, b) a lakosságot megfélemlítse, c) más állam alkotmányos, társadalmi vagy gazdasági rendjét megváltoztassa vagy megzavarja, illetőleg nemzetközi szervezet működését megzavarja, a (9) bekezdésben meghatározott személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekményt követ el, büntetett miatt tíz évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő. (2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki az a) pontban meghatározott célból jelentős anyagi javakat kerít hatalmába, és azok sértetlenül hagyását vagy visszaadását állami szervhez vagy nemzetközi szervezethez intézett követelés teljesítésétől teszi függővé.

c) a felek lakcíme, tartózkodási helye és az ingatlan fekvése az ügyvéd irodájától távol fekszik, és az ügyvédválasztásnak semmilyen különös indoka nincs (pl. az ügyvéd korábban valamely fél megbízásából már eljár),

d) ugyanazon ingatlan kapcsán egymást követő adás-vételek során indokolatlanul jelentősen változik az ingatlan vételára.

12.4. A letéttel kapcsolatosan figyelembe veendő körülmények különösen:

a) a letétből felszabadított pénzösszeg engedményezése kívülálló részére minden különösebb indok nélkül,

b) a letét készpénzben való elhelyezése, amennyiben azt nem bankszámláról vették fel, vagy ha az ügyvéd a letétkezelési szabályzat tiltása ellenére a letétet nem konkrét, hanem általánosan megfogalmazott céllal fogadta el.

Az ügyfél-átvilágítás belső eljárási rendje

Az ügyfél azonosítása

13. Az ügyfél-átvilágítás első lépése az ügyfél-azonosítási kötelezettség teljesítése, amelyet az Ügyvéd a megbízás teljesítéséhez szükséges megfelelő dokumentumok, illetve azonosító okmányok felmutatása alapján végez el. Az ügyfél-azonosítás a 15. pontban meghatározott adatok írásbeli rögzítése⁹. Az ügyfél-azonosítást minden esetben el kell végezni, akkor is, ha a jelen Szabályzat 6-12. pontjában írt utaló körülményt az Ügyvéd nem észlel. E szabály alkalmazásában ügyfél az a személy, aki az Ügyvéddel a 3. pontban megjelölt szolgáltatás igénybevételére írásbeli szerződést köt, illetve az Ügyvéd részére megbízást ad¹⁰.

13.1. Az Ügyvéd az ügyfél-azonosítást a megbízás (tényvázlat) felvételekor, azaz a megbízási szerződés létrejötte előtt, tartós megbízás esetén a tartós megbízás elfogadásakor köteles elvégezni.

13.2. Amennyiben azonos ügyfél a 3. pontban meghatározott ügyletek képviseletére ismételt megbízást ad, az azonosítást elvégezni nem kell, azonban az Ügyvéd köteles az adatváltozásokat ellenőrizni és az azonosítási lapra az esetleges változásokat, azok kezdő időpontjával feltüntetni.

13.3. Ha az ügyfél, illetve törvényes képviselője nem személyesen jár el, az ügyfélen kívül annak meghatalmazottját, a rendelkezésre jogosultat, továbbá a képviselőt (a továbbiakban együtt: Ügyfél) is azonosítani kell. Korlátozottan cselekvőképes, illetve cselekvőképtelen személy, valamint szervezet esetén törvényes képviselőjének azonosítását is el kell végezni.

13.4. Nem kell az 5. pont a)–c) alpontjaiban írt ügyfél-átvilágítási intézkedéseket ismételtelen elvégezni, ha

a) az Ügyvéd az ügyfél, a meghatalmazott, a rendelkezésre jogosult, továbbá a képviselő vonatkozásában ezeket az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket egyéb ügyleti megbízás kapcsán már elvégezte,

b) az Ügyvéd a jelen ügyleti megbízás kapcsán az ügyfél, a meghatalmazott, a rendelkezésre jogosult, továbbá a képviselő személyazonosságát már megállapította, és

c) nem történt a 15. pontban felsorolt adatokban változás¹¹.

13.5. Ha az Ügyvéd nem tudja végrehajtani az 5. pont a)–c) alpontjaiban meghatározott ügyfél-átvilágítást, akkor az érintett ügyfélre vonatkozóan köteles megtagadni az ügyvédi közreműködést¹².

14. Az ügyfél-azonosítás során a 15. pontban meghatározott adatoknak a 17. pontban meghatározott okiratok alapján történő rögzítésére kerül sor. Az adattörzstést az 1. sz. mellékletben meghatározott forma-nyomtatványon kell elvégezni. Az adattörzstés elvégezhető az azonosító okmányok fénymásolásával (amennyiben ehhez az Ügyfél hozzájárul), illetve elektronikus adatbázisban rögzítéssel, amennyiben az adatbázisban rögzített adatok megfelelnek a formanyomtatványnak.

14.1. A személyes adatok rögzítéséhez az Ügyfél írásbeli hozzájárulását kell kérni. Ennek során az Ügyfelet tájékoztatni kell arról, hogy adatai kizárólag az általa adott megbízás teljesítéséhez kerülnek felhasználásra. Ha az Ügyfél az adatait tartalmazó formanyomtatványt aláírásával ellátja, az adatkezeléshez a hozzájárulását megadottnak kell tekinteni.

14.2. Ha az Ügyfél az adatok rögzítéséhez hozzájárulást nem ad, vagy adatot nem szolgáltat, az Ügyvéd köteles a közreműködést megtagadni¹³.

15. Az Ügyvéd az ügyfél-azonosítás során legalább az alábbi adatokat köteles rögzíteni:

- a) természetes személy
 - aa) családi és utónevét (születési nevét),
 - ab) lakcímét,
 - ac) állampolgárságát,
 - ad) azonosító okmányának típusát és számát,
 - ae) külföldi esetében a magyarországi tartózkodási helyet;
- b) jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet
 - ba) nevét, rövidített nevét,
 - bb) székhelyének, külföldi székhelyű vállalkozás esetén magyarországi fióktelepének címét,
 - bc) cégbírósi nyilvántartásban szereplő jogi személy esetén cégjegyzékszámát, egyéb jogi személy esetén a lét-

¹¹ Pmt. 11. § (8) bek.

¹² Pmt. 11. § (6) bek.

¹³ Vö.: A jogügyletek biztonságának elősegítése érdekében végzendő, valamint az elektronikus aláírás használatával és a hozzá kapcsolódó feladatokról szóló kamarai szabályzat 4. pont.

⁹ Pmt. 3. § b) pont.

¹⁰ Pmt. 3. § s) pont.

rejöttéről (nyilvántartásba vételéről, bejegyzéséről) szóló határozat számát vagy nyilvántartási számát¹⁴.

A tényleges tulajdonos azonosítása

16. A 3. pontban meghatározott tevékenység végzése esetében az Ügyvéd írásbeli nyilatkozatot köteles kérni arra vonatkozóan, hogy az Ügyfél a saját nevében, vagy a tényleges tulajdonos nevében, illetőleg érdekében jár el¹⁵. A nyilatkozatot a jelen Szabályzat 2. sz. melléklete szerinti formanyomtatványon, illetve külföldön adott nyilatkozat esetén a formanyomtatványnak megfelelő tartalommal kell megtenni.

16.1. Ha az Ügyfél nyilatkozik arról, hogy a tényleges tulajdonos nevében, illetőleg érdekében jár el, írásbeli nyilatkozatának a tényleges tulajdonos 15. pont aa)–ac) alpontjában meghatározott adatait is tartalmaznia kell.

16.2. Az Ügyvéd a 16.1. pontban meghatározott adaton kívül – ha erre az Ügyfél és az üzleti kapcsolat, ügyleti megbízás azonosításához az üzleti kapcsolat vagy ügyleti megbízás jellege és összege és az ügyfél körülményei alapján a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzése és megakadályozása érdekében szükség van – az ügyféltől a tényleges tulajdonos 15. pont ad)–ae) alpontjában meghatározott adatai megadását is kérheti.

16.3. Az Ügyvéd az Ügyfelet a tényleges tulajdonosra vonatkozó (ismételt) írásbeli nyilatkozattételre szólítja fel, ha kétség merül fel a tényleges tulajdonos kilétével kapcsolatban¹⁶.

16.4. A 16. pont alkalmazásában tényleges tulajdonos

a) az a természetes személy, aki jogi személyben vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetben a szavazati jogok vagy a tulajdoni hányad legalább huszonöt százalékaival rendelkezik, ha a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet nem a szabályozott piacon jegyzett társaság, amelyre a közösségi jogi szabályozással vagy azzal egyenértékű nemzetközi előírásokkal összhangban lévő közzétételi követelmények vonatkoznak,

b) az a természetes személy, aki jogi személyben vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetben a Polgári Törvénykönyv 685/B. § (2) bekezdésében meghatározott meghatározó befolyással rendelkezik,

c) az a természetes személy, akinek megbízásából valamely ügyleti megbízást végrehajtanak, továbbá

d) alapítványok esetében az a természetes személy,

– aki az alapítvány vagyona legalább huszonöt százalékának a kedvezményezettje, ha a leendő kedvezményezetteket már meghatározták,

– akinek érdekében az alapítványt létrehozták, illetve működtetik, ha a kedvezményezetteket még nem határozták meg, vagy

– aki tagja az alapítvány kezelő szervének, vagy meghatározó befolyást gyakorol az alapítvány vagyonának legalább huszonöt százaléka felett, illetve az alapítvány képviselőjében eljár¹⁷.

A személyazonosság igazoló ellenőrzése

17. A személyazonosság igazoló ellenőrzése a Pmt.-ben és a Szabályzatban megjelölt okiratok bemutatása alapján¹⁸ történik. Az ügyfél-azonosítás során az Ügyvéd az alábbi okiratok bemutatását köteles megkövetelni:

a) természetes személy esetén

aa) magyar állampolgár személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványa¹⁹ és lakcímet igazoló hatósági igazolványa,

ab) külföldi természetes személy útlevéle vagy személyi azonosító igazolványa, feltéve hogy az magyarországi tartózkodásra jogosít, vagy tartózkodási jogot igazoló okmánya, vagy tartózkodásra jogosító okmánya,

ac) 14. életévét be nem töltött természetes személy személyi azonosítót igazoló hatósági igazolványa és lakcímet igazoló hatósági igazolványa vagy útlevéle és lakcímet igazoló hatósági igazolványa;

b) jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetén a nevében vagy megbízása alapján eljárni jogosult személy a) pontban megjelölt okiratának bemutatásán túl az azt igazoló – 30 napnál nem régebbi – okiratot, hogy

ba) a belföldi gazdálkodó szervezetet a cégbíróság bejegyezte, vagy a gazdálkodó szervezet a bejegyzési kérelmét benyújtotta; egyéni vállalkozó esetében azt, hogy az egyéni vállalkozói igazolvány kiadása megtörtént, illetőleg az egyéni vállalkozói igazolvány kiadása iránti kérelmét az egyéni vállalkozó a közzétételi jegyzőhöz benyújtotta,

bb) belföldi jogi személy esetén, ha annak létrejöttéhez hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel szükséges, a nyilvántartásba vétel megtörtént,

bc) külföldi jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetén a saját országának joga szerinti bejegyzése vagy nyilvántartásba vétele megtörtént;

c) cégbejegyzési, hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel iránti kérelem cégbíróshoz, hatósághoz vagy bírósághoz történő benyújtását megelőzően a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet társasági szerződését (alapító okiratát, alapszabályát)²⁰.

¹⁴ Pmt. 7. § (2) bek.

¹⁵ Pmt. 8. § (1) bek.

¹⁶ Pmt. 8. § (2)–(4) bek.

¹⁷ Pmt. 3. § r) pont.

¹⁸ Pmt. 3. § n) pont.

¹⁹ Lásd személyazonosító igazolvány, útlevél, kártya formátumú vezetői engedély [Pmt. 3. § m) pont].

²⁰ Pmt. 7. § (4) bek.

18. A 17. pont c) alpontjában meghatározott esetben a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet köteles a cégbejegyzés, hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel megtörténtét követő harminc napon belül okirattal igazolni, hogy a cégbejegyzés vagy nyilvántartásba vétel megtörtént, valamint az Ügyvéd köteles a cégjegyzékszámot vagy egyéb nyilvántartási számot rögzíteni²¹.

19. A személyazonosság igazoló ellenőrzése érdekében az Ügyvéd köteles ellenőrizni a bemutatott azonosságot igazoló okirat (17. pont) érvényességét²².

19.1. Természetes személy személyazonosító okmánya érvénytelen, ha

a) az a személyazonosság megállapítására alkalmatlan, megrongálódott, vagy meghamisították, az igazolványban lévő adat megváltozott;

b) azt a kibocsátásra jogosult szerv visszavonta;

c) érvényességi ideje lejárt;

d) a használatára jogosult meghalt;

e) az igazolványba bejegyzett lakcímadat érvénytelen, ezért a személyiadat- és lakcímnyilvántartásban érvénytelen, illetőleg fiktív jelzéssel szerepel²³.

19.2. Amennyiben a 17. pont b) alpontjában írt okirat eredeti közokirat, érvényességét vélelmezni kell.

19.3. A 17. pont c) alpontjában írt irat (társasági szerződés, létesítő okirat stb.) érvénytelenségére a bírósági nyilvántartásba vételig a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadók.

19.3.1. Érvénytelennek kell tekinteni a bemutatott okiratot a gazdasági társaságokról szóló törvény hatálya alá tartozó társaság esetében különösen akkor, ha az okirattól megállapítható, hogy

a) a társasági szerződés ügyvédi, illetve az alapító jogtanácsosa általi ellenjegyzésére vagy közjegyzői okiratba foglalására nem került sor;

b) a társasági szerződés nem tartalmazza a társaság cégnevét, főtevékenységét, jegyzett tőkéjét, továbbá a tagok (részvényesek) vagyoni hozzájárulása mértékét;

c) a társaság tevékenységi köre jogszabályba ütközik;

d) a társaság alapításában részt vevő valamennyi tag (részvényes) cselekvőképtelen volt, vagy a társaság alapításában részt vevők a tagok legkisebb számára vonatkozó törvényi előírásokat megsértették;

e) a korlátozott felelősségű társaság és a részvénytársaság esetében a jegyzett tőke legkisebb összegére vonatkozó törvényi előírásokat megsértették²⁴.

19.3.2. A 19.3.1. pontban írtak irányadók más szervezet esetében akkor, ha a létesítő okirattól nyilvánvalóan megállapítható, hogy nyilvántartásba bejegyzésre nem alkalmas.

20. Szükség esetén az azonosító adatok, illetve okmányok jogszabály alapján e célra rendelkezésre álló vagy nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartásból történő lekérdezéssel ellenőrizhető²⁵.

21. Ha a tényleges tulajdonos személyazonosságával kapcsolatban kétség merül fel, az Ügyvéd köteles intézkedéseket tenni a tényleges tulajdonos személyazonosságára vonatkozó adat jogszabály alapján e célra rendelkezésre álló vagy nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartásban történő ellenőrzése érdekében²⁶.

22. Az Ügyvéd az ügyfél és a tényleges tulajdonos személyazonosságának igazoló ellenőrzését a megbízási (letéti) szerződés létrejötte előtt, lehetőség szerint az ügyfél-azonosítással egyidejűleg, a 13. pontban írt időben köteles elvégezni. Az igazoló ellenőrzés a megbízási szerződés létrehozása során is lefolytatható, ha ez a rendes üzletmenet megszakításának elkerülése érdekében szükséges és ha a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozásának valószínűsége csekély. Ebben az esetben a személyazonosság igazoló ellenőrzését az első ügyleti megbízás teljesítéséig be kell fejezni²⁷.

Az ügylet azonosítása

23. Az Ügyvéd, amint a megbízás teljesítésével összefüggésben szükségessé válik, a megbízás létrejöttekor köteles rögzíteni a megbízás időtartamát, tárgyát, valamint

a) ha a megbízás szerződés megszerkesztésére vonatkozik, a szerződéses értéket,

b) ha az ügyvédi szolgáltatás pénz- és értékpapír kezelése, a letétbe helyezett pénzüsszeget, illetve a letétbe tett vagyontárgynak az Ügyfél által jelzett értékét,

c) ha erre az ügyfél és az üzleti kapcsolat, ügyleti megbízás azonosításához az üzleti kapcsolat vagy ügyleti megbízás jellege és összege és az ügyfél körülményei alapján a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzése és megakadályozása érdekében szükség van, a teljesítés körülményét (hely, idő, mód)²⁸.

²¹ Pmt. 7. § (5) bek.

²² Pmt. 7. § (6) bek.

²³ Vö.: pl. a személyazonosító igazolvány kiadásáról és nyilvántartásáról szóló 68/1999. (XI. 24.) Korm. rendelet 28. § és a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 20. § stb.

²⁴ Lásd a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 12. § (4) bek.

²⁵ Vö.: A jogügyletek biztonságának elősegítése érdekében végzendő, valamint az elektronikus aláírás használatával és a hozzá kapcsolódó feladatokról szóló kamarai szabályzat, a jogügyletek biztonságának erősítése érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló 2007. évi LXIV. törvény stb.

²⁶ Pmt. 8. § (5) bek.

²⁷ Pmt. 11. § (1) és (2) bek.

²⁸ Pmt. 9. §.

*Az üzleti kapcsolat célját
és tervezett jellegét feltáró tevékenységnek,
illetve az üzleti kapcsolat
folyamatos figyelemmel kísérése*

24. Az Ügyvéd köteles az üzleti kapcsolatot folyamatosan figyelemmel kísérni annak megállapítása érdekében, hogy az adott ügyleti megbízás összhangban áll-e az Ügyfélről a jogszabályok alapján rendelkezésre álló adataival. Az Ügyvéd köteles biztosítani, hogy az üzleti kapcsolatra vonatkozó adatok és okiratok naprakészek legyenek. Ennek érdekében az ügyfél-átvilágítás során megadott adatokban, illetve a tényleges tulajdonos személyét érintően bekövetkezett változást fel kell jegyezni. E kötelezettség teljesítése érdekében az Ügyvéd köteles ügyfelei figyelmét felhívni az adatokban bekövetkezett változások – a változás bekövetkezésétől számított 5 napon belül történő – közlésének kötelezettségére²⁹.

*Az ügyfél-átvilágítás belső rendje
(általános szabályok)*

25. Megbízás kizárólag olyan ügyféltől fogadható el, vagyis üzleti kapcsolat olyan ügyféllel létesíthető, aki az ügyvéd előtt személyesen megjelent és az azonosítása megtörtént. Amennyiben egy jogügylet során a különböző feleket különböző ügyvéd képviseli, minden ügyvéd a saját ügyfelét köteles azonosítani, az ellenérdekű fél vonatkozásában elegendő a meghatalmazott ügyvédje nevének, irodája címének rögzítése.

25.1. Amennyiben a megbízást ügyleti meghatalmazott közbejöttével kell teljesíteni, a meghatalmazást különös gonddal kell vizsgálni. Külfölditől származó meghatalmazást csak közokiratba foglalva és amennyiben jogszabály eltérően nem rendelkezik, apostillel ellátva szabad elfogadni. Belföldi meghatalmazó esetén a meghatalmazottnak teljes bizonyító erejű magánokiratban nyilatkoznia kell, hogy a meghatalmazót személyesen ismeri, továbbá a meghatalmazó azonosításához szükséges adatokról. Belföldi vagy külföldi ügyvéd, illetve ügyvédi iroda által adott megbízás vagy helyettesítési meghatalmazás esetén a megbízó, meghatalmazó azonosítására alkalmas adatokat feljegyezésen kell rögzíteni.

25.2. Korlátozottan cselekvőképes, illetőleg cselekvőképtelen személy esetén törvényes képviselőjének, gondnokának azonosítását is el kell végezni.

26. Az ügyfél-átvilágítás megtörténtéről az Ügyvéd köteles feljegyzést készíteni.

27. Az ügyfél-azonosítást, illetve az azonosító okmány ellenőrzését az Ügyvéd személyesen köteles elvégezni. Az adatok rögzítése, illetve az ügyfél-átvilágításról szóló feljegyzés készítése az Ügyvéd alkalmazottja által is elvégezhető. Ez esetben a feljegyzést az azt elkészítő alkalmazotton kívül az Ügyvéd is köteles aláírni. Az Ügyvéd a 32. pontban írtak szerint más ügyvéd, illetve más, a Pmt. 18. § (3) bekezdésében írt szolgáltató által elvégzett átvilágítási intézkedések eredményét is elfogadhatja. Ebben az esetben a feljegyzésben ennek tényét, illetve az átvilágítást ténylegesen elvégző szolgáltató nevét és címét is rögzíteni kell.

28. Az ügyfél-átvilágítás kapcsán keletkezett adatok kezelésére, megőrzésére, védelmére a 40–47. pont szabályai az irányadók.

*Az egyszerűsített ügyfél-átvilágítás
belső eljárási rendje*

29. Az Ügyvéd kizárólag a 24. pontban írt ügyfél-átvilágítási intézkedést³⁰ köteles elvégezni, ha ügyfele

a) a Pmt. 1. § (1) bekezdésének a)–e) és I. pontjában meghatározott tevékenységet az Európai Unió területén végző szolgáltató³¹, vagy olyan, harmadik országban székhellyel rendelkező – a Pmt. 1. § (1) bekezdésének a)–e) és I. pontjában meghatározott tevékenységet végző – szolgáltató, amelyre a Pmt.-ben meghatározottakkal egyenértékű követelmények vonatkoznak, és amely ezek betartása tekintetében felügyelet alatt áll;

b) olyan társaság, amelynek értékpapírjait egy vagy több tagállamban bevezették a szabályozott piacra, vagy azon harmadik országbeli társaság, amelyre a közösségi joggal összhangban lévő közzétételi követelmények vonatkoznak;

c) a Pmt. 5. §-ban meghatározott felügyeletet ellátó szerv³²;

d) a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló

³⁰ Pmt. 12. §.

³¹ Pmt. 1. § (1) bek.: a) pénzügyi szolgáltatási, kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységet folytat; b) befektetési szolgáltatási tevékenységet folytat, befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatást nyújt; c) biztosítási, biztosításközvetítői és foglalkoztatói nyugdij-szolgáltatási tevékenységet folytat; d) árutőzsdei szolgáltatási tevékenységet folytat; e) postai pénzforgalmi közvetítői tevékenységet, postai készpénzáttutalást, belföldi és nemzetközi postautalvány-felvételt és -kézbesítést folytat; I) önkéntes kölcsönös biztosítópénztárként működik...

³² PSZÁF, MNB, APEH, Magyar Könyvvizsgálói Kamara, területi ügyvédi kamarák, területi közjegyzői kamarák, nemesfémkereskedés és árukereskedelmet felügyelő kereskedelmi hatóság, valamint a vámhatóság szervezeti egysége.

²⁹ Pmt. 10. § (1)–(4) bek.

2006. évi LVII. törvény 1. §-ában meghatározott központi államigazgatási szerv, vagy helyi önkormányzat;

e) az Európai Közösség intézménye (az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Bíróság, a Számvevőszék), az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, a Régiók Bizottsága, az Európai Központi Bank vagy az Európai Beruházási Bank.

29.1. Az egyszerűsített ügyfél-átvilágítás során a 24–27. pontban írtak szerint kell eljárni.

29.2. Ha harmadik ország teljesíti a 29. pont a) vagy b) pontjában írt feltételeket, az Ügyvéd köteles erről tájékoztatni azt a területi kamarát, amelynek tagja.

A fokozott ügyfél-átvilágítás belső eljárási rendje

30. Ha az Ügyfél nem jelent meg személyesen az azonosítás és a személyazonosság igazoló ellenőrzése céljából, fokozott ügyfél-átvilágítást kell végrehajtani. A fokozott ügyfél-átvilágítás azt jelenti, hogy a 15. pontban írt adatokat rögzíteni kell. Ilyen esetben a személyazonosság igazoló ellenőrzése a 17. pontban meghatározott okirat ügyvéd részére megküldött eredeti példánya, illetve hiteles másolata alapján végezhető el³³.

30.1. Hiteles másolatnak kell tekinteni

a) az okirat belföldi vagy külföldi kiállítója által elkészített és kiadmányozott okiratot, amely tartalmazza az arra utalást, hogy a kiadmány az eredeti okirattal azonos tartalmú,

b) közjegyző által készített és hitelesített másolatot,

c) a Céginformációs Szolgálat által elektronikus úton kiadott cégkivonat.

30.2. Egyebekben külföldön kiállított hiteles másolat abban az esetben fogadható el az azonosítás és a személyazonosság igazoló ellenőrzése teljesítéséhez, ha

a) magyar konzuli tisztviselő vagy közjegyző készítette a hiteles másolatot, és azt ennek megfelelő tanúsítvánnyal látta el, vagy

b) magyar konzuli tisztviselő vagy közjegyző a másolatot olyan tanúsítvánnyal látta el, mely a másolatnak a felmutatott eredeti okirattal fennálló egyezőségét tanúsítja, vagy

c) a másolatot az okirat kiállításának helye szerinti állam hiteles másolat készítésére feljogosított hatósága készítette, és – nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában – a magyar konzuli tisztviselő felülhitelesítette e hatóság másolaton szereplő aláírását és bélyegzőlenyomatát.

31. A külföldi lakóhellyel rendelkező ügyfél köteles az Ügyvéd részére írásbeli nyilatkozatot tenni arra vonatkozóan, hogy saját országának joga szerint kiemelt közsze-

replőnek³⁴ minősül-e. A nyilatkozatnak tartalmaznia kell, a Pmt. 4. § (2) bekezdésének mely pontja³⁵ alapján minősül kiemelt közszereplőnek. Erről az Ügyvéd köteles tájékoztatni az Ügyfelet. Az Ügyvéd – ha a nyilatkozat valóságára kérdéses – köteles intézkedéseket tenni a megtett nyilatkozat jogszabály alapján e célra rendelkezésére álló vagy nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartásban történő ellenőrzése érdekében³⁶.

Más Ügyvéd (szolgáltató) által elvégzett ügyfél-átvilágítás eredményének elfogadása

32. Az Ügyvéd élhet a Pmt. 17. §-ában foglalt jogosultsággal, a más Ügyvéd vagy más, a Pmt. 18. § (3) bekezdésében írt³⁷ szolgáltató által elvégzett ügyfél-átvilágítási intézkedések eredményeit elfogadhatja. Az ügyfél-átvilágítási követelmények teljesítése vonatkozásában a felelősség az elfogadó ügyvédet terheli.

A bejelentési kötelezettség

33. Pénzmosásra vagy terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény, körülmény felmerülése esetén az Ügyvéd köteles haladéktalanul a területi kamarának bejelentést tenni³⁸. A bejelentést a területi ügyvédi kamara elnöke által kijelölt felelős személyhez kell megtenni.

33.1. A bejelentésnek tartalmaznia kell

a) az Ügyvéd által rögzített adatokat, és

b) a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény vagy körülmény ismertetését,

³⁴ Kiemelt közszereplő: az a külföldi lakóhellyel rendelkező természetes személy, aki fontos közfeladatot lát el, vagy az ügyfél-átvilágítási intézkedések elvégzését megelőző egy éven belül fontos közfeladatot látott el, továbbá az ilyen személy közeli hozzátartozója vagy akivel közismerten közeli kapcsolatban áll. Ezen szabály alkalmazásában a) közeli hozzátartozó a Ptk. 685. §-ának b) pontjában meghatározott közeli hozzátartozó, továbbá az élettárs, b) a kiemelt közszereplővel közeli kapcsolatban álló személy: ba) bármely természetes személy, aki a fontos közfeladatot ellátó személlyel közösen ugyanazon jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet tényleges tulajdonosa vagy vele szoros üzleti kapcsolatban áll; bb) bármely természetes személy, aki egyszemélyes tulajdonosa olyan jogi személynek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetnek, amelyet fontos közfeladatot ellátó személy javára hoztak létre [Pmt. 4. § (1), (3)–(4) bek.].

³⁵ A Pmt. 4. § (2) bekezdés hivatkozott pontjai: (fontos közfeladatot ellátó személy): a) az államfő, a kormányfő, a miniszter, a miniszterhelyettes, az államtitkár, b) az országgyűlési képviselő, c) a legfelsőbb bíróság, alkotmánybíróság és olyan bírói testület tagja, melynek ítélete ellen fellebbezésnek helye nincs, d) a számvevőszék elnöke, a számvevőszék testületének tagja, a központi bank igazgatóságának tagja, e) a nagykövet, az ügyvivő és a fegyveres szervek hivatásos állományú, főtisztja vagy tábornoki rendfokozatú tagjai, f) a többségi állami tulajdonú vállalkozás ügyviteli, igazgatási vagy felügyelő testületének tagja.

³⁶ Pmt. 16. § (1)–(2) bek.

³⁷ Pmt. 18. § (3) bek.: Az 1. § (1) bekezdés g)–h) és m) pontjában meghatározott tevékenységet folytató szolgáltató jogosult elfogadni a 7–9. §-okban meghatározott ügyfél-átvilágítás eredményét, ha az ügyfél-átvilágítást az 1. § (1) bekezdés g)–h) és m) pontjában meghatározott tevékenységet a Magyar Köztársaság területén folytató szolgáltató végezte el.

³⁸ Pmt. 23. § (1) bek., 37. § (1) bek.

³³ Pmt. 14. § (1) bek.

c) a területi ügyvédi kamara megjelölését, amely illeté-
kességi területén működő ügyvéd a bejelentést megtette,
d) a bejelentés dátumát.

33.2. A bejelentést a 3. sz. mellékletben rendszeresített
formanyomtatványon kell megtenni.

33.3. Az Ügyvéd a bejelentést a területi kamarának vé-
delemmel ellátott elektronikus üzenet, telefax vagy tér-
tívevény különszolgáltatással postai kézbesítés útján továb-
bítja. Ha a Ügyvéd a bejelentést védelemmel ellátott elekt-
ronikus üzenet formájában továbbítja, annak beérkezésé-
ről a területi kamara elektronikus üzenet formájában hala-
déktalanul értesíti a bejelentést továbbító ügyvédet. Ha az
Ügyvéd megítélése szerint a késedelem veszélyeztetné a
bejelentés feldolgozásának az eredményességét, a véde-
lemmel ellátott elektronikus üzenet, telefax vagy tér-
tívevény különszolgáltatással postai kézbesítés útján teljesített
bejelentést megelőzően a bejelentést telefonon is
teljesíteni kell³⁹.

33.4. 2008. december 15-étől a bejelentés csak véde-
lemmel ellátott elektronikus üzenetként továbbítható⁴⁰.

34. Az Alkalmazott a bejelentést a munkáltatói jogokat
gyakorló ügyvédnél teszi meg, és azt a munkáltatói jog-
kat gyakorló ügyvéd továbbítja a területi kamarának⁴¹.

35. Az ügyvéd bejelentési kötelezettségének teljesítése
nem tekinthető a külön törvényen alapuló titoktartási köte-
lezettség megsértésének⁴².

36. Az Ügyvédet – jóhiszeműsége esetén – akkor sem
terheli felelősség a bejelentésért, ha az utóbb megalapozat-
lannak bizonyul⁴³.

Az ügyfél-átvilágítás során alkalmazandó magatartási normák

37. Az Ügyvédnek, illetve alkalmazottjának az ügy-
fél-átvilágítás során körültekintően, udvariasan, valamint
az egyéb szakmai előírások szem előtt tartásával kell
eljárnia.

A közreműködés megtagadásának kötelezettsége és az ügyleti megbízás felfüggesztésének tilalma

38. Az Ügyvéd köteles megtagadni a közreműködést a
kívánt szolgáltatás nyújtásában, ha

a) az Ügyfél a személyazonosságának megállapításához
nem járul hozzá, vagy ahhoz nem szolgáltat adatot (14.2.
pont),

b) az Ügyfél nem tud bemutatni érvényes igazolványt,
vagy

c) az Ügyvéd az ellenőrzés során azt állapítja meg, hogy
az igazolvány elvesztését, ellopását vagy megsemmisülé-
sét bejelentették és megtalálásának vagy megkerülésének
ténye nincs nyilvántartva⁴⁴,

d) pénzmosásra vagy terrorizmus finanszírozására utaló
adat, tény vagy körülmény merül fel, illetve

e) valamely más aggályos körülményt észlel.

39. A 38. pontban írt közreműködés megtagadási köte-
lezettség kizárja a Pmt. 24. §-ában írt lehetőség szerinti el-
járást (az ügyleti megbízás felfüggesztésének lehetőségét).

Az ügyfél-átvilágítás, illetőleg a bejelentés kapcsán keletkezett adatok kezelése, megőrzése, védelme, illetve az érintett alkalmazottak védelme

40. Az Ügyvéd az ügyfél-átvilágítás során tudomására
jutott adatokat csak a Pmt. 36. § (1) bekezdésében írt ok-
iratba foglalással, valamint letétkezeléssel kapcsolatos te-
vékenysége során használhatja fel, illetve élhet a Pmt.
19. §-ában írt lehetőséggel, és az ügyfél-átvilágítás során
tudomására jutott adatokat megkeresésre, az Ügyfél hoz-
zájárulásával átadhatja más ügyfél-átvilágításra kötelezett
ügyvédnek, illetve szolgáltatónak. A Pmt. 19. § szerinti
adatközléskor közölni kell az átvilágítási intézkedés idő-
pontját is.

41. Az Ügyvéd az adatkezelés során – természetes sze-
mély érintett esetén – köteles szem előtt tartani a szemé-
lyes adatok védelméről szóló jogszabályi előírásokat.

42. A 33. pontban meghatározott bejelentés és adatszol-
gáltatás teljesítéséről, annak tartalmáról, a bejelentő sze-
mélyéről, a 38–39. pontban írtak megtörténtéről, valamint
arról, hogy az ügyféllel szemben indult-e büntetőeljárás,
az ügyfélnek, illetve harmadik személynek, szervezetnek
az Ügyvéd tájékoztatást nem adhat, és köteles biztosítani,
hogy a bejelentés megtörténte, annak tartalma és a bejelen-
tő személye titokban maradjon⁴⁵.

42.1. A 42. pontban írt tilalom nem vonatkozik

a) a területi kamara, valamint a büntetőeljárást lefolyta-
tó nyomozó hatóság tájékoztatására,

b) két vagy több ügyvéd közötti információ felfedezésére,
feltéve, hogy

ca) az információk ugyanazon ügyfélre és ugyanazon
ügyleti megbízásra vonatkoznak, vagy

³⁹ Pmt. 23. § (3) bek.

⁴⁰ Pmt. 44. § (1) bek. folytán, a Pmt. 23. § 2008. december 15-től hatályos
(3) bekezdése.

⁴¹ Pmt. 37. § (2) bek.

⁴² Pmt. 38. § (4) bek.

⁴³ Pmt. 23. § (9) bek.

⁴⁴ Ügyvédi törvény 27/D. § (1) bek.

⁴⁵ Pmt. 27. § (1) bek.

cb) az érintett ügyvédek szakmai tevékenységüket ugyanazon jogi személyen vagy egy hálózaton belül folytatják, és

cc) tagállambeli vagy harmadik országbeli ügyvéd esetében a Pmt.-ben meghatározott követelményekkel egyenértékű követelmények alkalmazandók és a szakmai titoktartás, valamint a személyes adatok védelme tekintetében a belföldi követelményekkel egyenértékű követelmények irányadóak az érintett ügyvédekre⁴⁶.

42.2. A 42.1. pontban írt kivétel megvalósulásakor az Ügyvéd köteles erről értesíteni a területi kamarát⁴⁷.

43. Az Ügyvéd köteles

a) az ellenőrzés során megismert adatok papíralapú másolatát megőrizni,

b) az ellenőrzés megtörténtének tényét az ügy iratai között írásban rögzíteni,

c) központi nyilvántartásból történő adatlekérdezés esetén a válasz papíralapú másolatát az ügy irataitól elkülönítve zártan kezelni és

d) a megkeresésre adott választ elektronikus formában tárolni,

e) az általa vezetett nyilvántartásban a Pmt. 28. §-ában írt adatokat feltüntetni⁴⁸.

44. Az ügyfél-átvilágítási kötelezettség teljesítése során az Ügyvéd birtokába jutott iratok, adatok nyolc évig őrizendők. Az őrzési kötelezettség eseti megbízás esetén az adatrögzítéstől, tartós megbízás esetén az üzleti kapcsolat megszűnésétől kezdődik⁴⁹. Az adatokat úgy kell megőrizni, hogy azokból a változás dátuma, és a változás előtti adatok is megállapíthatóak legyenek. Az elektronikus formában őrzött dokumentumot egy számítógépen kívüli adathordozón, biztonsági másolatban is menteni és kezelni kell.

45. Az ügyvédnek biztosítania kell, hogy az elektronikus, illetve a papír alapon őrzött adatokhoz jogosulatlan személy ne férhessen hozzá.

46. Az őrzési idő lejártával az ügyfél-átvilágítási kötelezettség teljesítése során az Ügyvéd birtokába jutott adatokat (beleértve azok biztonsági másolatait is) meg kell semmisíteni.

Az alkalmazottak képzése

47. Az Ügyvéd köteles gondoskodni arról, hogy alkalmazottja a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megismerje, a pénzmosást vagy a terrorizmus finanszírozását lehetővé tevő, illetőleg megvalósító üzleti kapcsolatot, ügyleti megbízást felismerje, a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény, körülmény felmerülése esetén az e Szabályzatban és a törvényben írtaknak megfelelően tudjon eljárni. Ennek keretében köteles a szükséges jogi tájékoztatást az alkalmazottnak megadni, illetve biztosítani, hogy a területi kamara által esetlegesen szervezett speciális képzési programban az alkalmazott részt vegyen⁵⁰. Ezenkívül az Ügyvéd köteles gondoskodni képzési programok szervezéséről.

Az ügyfél-átvilágítást, a bejelentés teljesítését és a nyilvántartás vezetését elősegítő belső ellenőrző és információs rendszer ismertetése

48. Ha az Ügyvéd az ezen Szabályzatban meghatározott kötelezettsége teljesítésére a Szabályzatban meghatározott keretek között alkalmazottat vesz igénybe, köteles a pénzmosást vagy a terrorizmus finanszírozását lehetővé tevő, illetőleg megvalósító üzleti kapcsolat, ügyleti megbízás megakadályozása érdekében az ügyfél-átvilágítást, a bejelentés teljesítését és a nyilvántartás vezetését elősegítő belső ellenőrző és információs rendszer működtetéséről gondoskodni⁵¹. Az alkalmazott köteles a tudomására jutott gyanús körülményt az Ügyvéddel haladéktalanul közölni. Az Ügyvéd köteles az alkalmazott jelzéséről feljegyzést készíteni, illetve az alkalmazott e Szabályzat hatálya alá tartozó tevékenységének ellenőrzését évente legalább egy alkalommal elvégezni.

Az Ügyvéd kötelezettsége a kamarai ellenőrzés során

49. Az Ügyvéd a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésére és megakadályozására szolgáló ügyvédi tevékenység kamarai ellenőrzése során törvényben, valamint a kamarai ellenőrzés részletes szabályairól szóló kamarai szabályzatban írtak szerint jár el.

⁴⁶ Pmt. 27. § (4)–(5) bek.

⁴⁷ Pmt. 27. § (6) bek.

⁴⁸ Pmt. 28. §: 28. § (1) A szolgáltató – az általa vezetett nyilvántartásban – a 7–10. §-ban és a 17. §-ban foglalt kötelezettség teljesítése során birtokába jutott adatot, okiratot, illetve annak másolatát, valamint a 23. §-ban meghatározott bejelentés és adatszolgáltatás teljesítését, valamint az ügyleti megbízás teljesítésének a 24. § szerinti felfüggesztését igazoló iratot, illetve azok másolatát az adatrögzítéstől, a bejelentéstől (felfüggesztéstől) számított nyolc évig köteles megőrizni. A 6. § (1) bekezdésének a) pontja alapján birtokába jutott adat, okirat, illetve a másolat megőrzési határideje az üzleti kapcsolat megszűnésékor kezdődik. (2) Az 1. § (1) bekezdésének a)–e), l) és m) pontjaiban meghatározott tevékenységet végző szolgáltató az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban a hárommillió-hatszázezer forint értéket elérő vagy meghaladó összegű készpénzben (forintban, illetőleg valutában) teljesített ügyleti megbízásokat is köteles rögzíteni, amely információt nyolc évig köteles megőrizni.

⁴⁹ Pmt. 28. §.

⁵⁰ Pmt. 32. §.

⁵¹ Pmt. 31. §.

50. A jelen Szabályzatban foglaltak megsértése fegyelmi vétségnek, a bejelentési kötelezettség elmulasztása bűncselekménynek minősülhet. Ha az ügyvéd a Btk. 303–303/C. §-ában írt bűncselekmény törvényi tényállásában írt magatartások valamelyikét elköveti, vagy ilyen magatartáshoz szándékosan segítséget nyújt, e magatartás szintén büntető felelősségre vonást vonhat maga után.

A Szabályzat hatálya

51. A jelen Szabályzat az Ügyvéd belső szabályzataként a Szabályzat Ügyvéd általi átvételének napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg – amennyiben az Ügyvéd korábban már rendelkezett pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésére és megakadályozására szolgáló ügyvédi tevékenységre vonatkozó belső szabályzattal – a korábbi szabályzatok hatályukat veszítik.

52. Az Ügyvéd 2008. december 31-ig köteles elvégezni azon ügyfelek jelen Szabályzat szerinti azonosítását is, akikkel fennálló üzleti kapcsolata a Szabályzat hatályba lépését megelőzően keletkezett, amennyiben az azonosítást még nem végezte el, illetve az elvégzett azonosítás nem felel meg a jelen Szabályzat előírásainak.

53. Az Ügyvéd 2009. január 1-jét követően köteles az üzleti megbízás teljesítését megtagadni, amennyiben:

- a) az ügyféllel a Pmt. hatálybalépése előtt létesített üzleti kapcsolatot,
- b) az ügyfél az ügyfél-átvilágítás céljából személyesen vagy képviselő útján nem jelent meg, és
- c) az ügyfél vonatkozásában az ügyfél-átvilágítás a jelen Szabályzatnak megfelelő eredményei nem állnak teljes körűen rendelkezésre⁵².

Mellékletek:

- 1. Azonosító adatlap
- 2. A tényleges tulajdonosra vonatkozó nyilatkozat (formanyomtatvány)
- 3. Bejelentés a pénzmosásra utaló adatról, tényről, körülményről
- 4. Beiktatási határozat

⁵² Pmt. 42. §.

KÖZLÖNY

§

1. számú melléklet**Azonosítási adatlap**
(formanyomtatvány)*Az ügyvéd, ügyvédi iroda neve:**címe:*

I. Természetes személy ügyfél esetén:

*A természetes személy adatai:**1. családi és utónév (születési név), amennyiben van házassági név:**2. lakcím:**tartózkodási hely:**külföldi személy esetén magyarországi tartózkodási hely, ha van:**3. azonosító okmány száma, annak típusa:*

Szükség esetén:

5. születési hely, idő:*6. állampolgárság:**7. anyja születési neve:*

II. Jogi személy esetén:

*A jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szerv adatai**1. Név, rövidített név:**2. Székhely vagy külföldi székhelyű vállalkozás esetén a magyarországi fióktelep címe:**3. Azonosító okirat száma:**nyilvántartási szám:*

Szükség esetén:

4. Fő tevékenységi kör:*5. Képviselőre jogosultak neve, beosztása:**6. Kézbiztos megbízott azonosítására alkalmas adatok:*

III. Más ügyvéd által képviselt szerződéses vagy ellenérdekű ügyfél esetén, illetve más szolgáltató által elvégzett ügyfél-átvilágítás esetén:

Az ügyfél-átvilágítást elvégző ügyvéd/szolgáltató neve:*címe:*

Adatkezelési nyilatkozat

Alulírott **hozzájárulok** ahhoz, hogy a Pmt. szerinti ügyfél-átvilágítás során bemutatott okiratokról a megbízott ügyvéd másolatot készítsen, és adataimat a megbízás teljesítése keretében kezelje.

Alulírott **hozzájárulok** ahhoz, hogy a Pmt. 18–19. § szerinti, más szolgáltató által végzett ügyfél-átvilágításhoz a megbízott ügyvéd az átvilágítás során rögzített azonosító adatokat átadja.

.....
Ügyfél aláírása

2. számú melléklet**Tényleges tulajdonosra vonatkozó nyilatkozat**
(formanyomtatvány)

Alulírott a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXVI. törvény 8. § (1) bekezdése előírásának megfelelően nyilatkozom arról, hogy az ügyvédi megbízási szerződéssel kapcsolatban

1. saját nevemben, illetve az általam képviselt ügyfél nevében járok el*

2. más személy tényleges tulajdonos nevében járok el*

* a megfelelő szöveget kell aláhúzni

Amennyiben az ügyfél más nevében jár el, a tényleges tulajdonos adatai:

Természetes személy esetén:

Név:

Lakcím:

Állampolgárság:

Jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szerv esetén:

Név, rövidített név:

Székhely vagy külföldi székhelyű vállalkozás esetén a magyarországi fióktelep címe:
.....

Egyéb adat:

.....
.....

Adatkezelési nyilatkozat

Alulírott **hozzájárulok** ahhoz, hogy a Pmt. szerinti ügyfél-átvilágítás során bemutatott okiratokról a megbízott ügyvéd másolatot készítsen.

Alulírott **hozzájárulok** ahhoz, hogy a Pmt. 18–19. § szerinti, más szolgáltató által végzett ügyfél-átvilágításhoz a megbízott ügyvéd az átvilágítás során rögzített azonosító adatokat átadja.

.....
Ügyfél aláírása

3. számú melléklet

Bejelentés
a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adatról, tényről vagy körülményről
(formanyomtatvány)

Címzett: Kamara

1. Az érintett ügyvéd neve, címe:

1.1. Az észlelés időpontja:

1.2. A bejelentés időpontja:

1.3. A kijelölt személy neve, (munkahelyi) címe, beosztása, telefonszáma:

2. A gyanús ügyfél azonosító adatai:

A) természetes személy esetén

1. családi és utóneve (születési név), házassági neve:

2. lakcíme:

3. születési helye, ideje:

4. állampolgársága:

5. anyja születési neve:

6. az azonosító okmányának típusa és száma:

(külföldi természetes személy esetében az 1–6. pontban meghatározott adatok közül az azonosító okmány alapján megállapítható adatok, valamint a magyarországi tartózkodási hely)

B) jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet esetén

1. neve, rövidített neve:

2. székhelye, külföldi székhelyű vállalkozás esetén magyarországi fióktelepének címe:

3. főtevékenysége:

4. azonosító okiratának száma:

5. képviselőre jogosultak neve és beosztása:

6. a kézbesítési megbízott azonosítására alkalmas adatai:

C) az üzleti kapcsolatra és az ügyleti megbízásra vonatkozó és ahhoz kapcsolódó legfontosabb adatok:

A pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény rövid ismertetése:

.....

.....

.....

.....

.....

4. számú melléklet

Értesítés*

A Mintaszabályzat belső szabályzatként történő elfogadásáról

Az ügyvédi iroda neve:

.....

Az ügyvédi iroda címe:

Az ügyvédi iroda nyilvántartási száma:

Alulírott, mint a fent megjelölt szolgáltató vezetője kijelentem, hogy a mai nappal a Magyar Ügyvédi Kamara által kiadott, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXVI. törvény 38. § (1) bekezdés alapján kiadott Mintaszabályzatot azonos szöveggel belső szabályzatként az iroda taggyűlése elfogadta.

....., 2008.

.....
ügyvéd

*Az értesítést abban az esetben kell kiállítani, ha a társasiroda nem készít saját szabályzatot, illetve a Mintaszabályzatot kiegészítő függelék. A beiktatási határozatot a taggyűlés hozza meg, erről az értesítést egy példányban a területi kamarának haladéktalanul meg kell küldeni.

**Egységes szabályzat
a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása
megelőzéséről és megakadályozásáról szóló
2007. évi CXXXVI. törvényben meghatározott
kötelezettségek körébe tartozó feladatok teljesítésére,
az egyéni ügyvédek
és egyszemélyes ügyvédi irodák részére¹**

A Szabályzat célja

1. A Szabályzat célja, hogy az ügyvédek, ügyvédi irodák tagjai (a továbbiakban: ügyvédek), továbbá azok alkalmazottai a tevékenységükkel összefüggésben, az arra vonatkozó jogszabályok megtartásával eleget tudjanak tenni a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról rendelkező hatályos jogszabályoknak. A szabályzat célja továbbá, hogy az érintettek képesek legyenek felismerni azokat a szokatlan eseteket, melyek a Pmt. hatálya alá tartoznak és ismerjék az ezen esetekben végzendő feladataikat, kötelezettségeiket, jogait.

A Szabályzat hatálya

2. A Szabályzat kiterjed minden ügyvédre, aki ügyvédi tevékenységét ügyvédként vagy egytagú ügyvédi irodai formában gyakorolja (a továbbiakban: Ügyvéd), valamint az Ügyvéd ezen szabályzatban meghatározott kötelezettsége teljesítésére a Szabályzatban meghatározott keretek között igénybevett alkalmazottjára, ideértve az alkalmazott ügyvédet és ügyvédjelöltet is (a továbbiakban: Alkalmazott). A Szabályzatot alkalmazni kell arra az európai közösségi jogászra is, aki Magyarországon ügyvédi tevékenységet névjegyzékbe vétel mellett végez.

3. A Pmt.-ben, illetve a jelen Szabályzatban meghatározott ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettség az Ügyvédet – a 4. pontban írt kivétellel – akkor terheli, ha

a) pénz és értéktárgy letéti kezelését végzi, vagy

b) a következő jogügyletek előkészítésével és végrehajtásával összefüggésben végez az Ütv. 5. § (1) bekezdésében meghatározott ügyvédi tevékenységet:

ba) gazdasági társaságban vagy egyéb gazdálkodó szervezetben lévő vagyონrész (részesezés) vétele, eladása,

bb) ingatlan vétele, eladása,

bc) gazdasági társaság vagy egyéb gazdálkodó szervezet alapítása, működtetése, megszűnése².

4. A Pmt.-ben és a jelen Szabályzatban előírt kötelezettség az Ügyvédet nem terheli, ha

a) a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény vagy körülmény büntetőeljárásban történő védelem, illetve bíróság előtti képviselet – ide nem értve a cégbíróági eljárásban történő képviseletet – előkészítése, ellátása során, vagy ellátását követően utóbb és azzal összefüggésben jutott tudomására,

b) a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény vagy körülmény az a) pontban írt képviselet, védelem ellátásának, vagy az eljárás megindításának a szükségességével összefüggésben végzett jogi tanácsadás során jutott a tudomására³.

5. Ha az Ügyvédnek a Pmt.-ben meghatározott ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettsége fennáll, az alábbi feladatokat köteles elvégezni:

a) az ügyfél és szükség esetén a tényleges tulajdonos azonosítása (13–15. pont),

b) a személyazonosság igazoló ellenőrzése (17–22. pont),

c) az ügylet azonosítása (23. pont),

d) az ügyleti kapcsolat figyelemmel kísérése, az adatváltozások rögzítése (24. pont),

e) bejelentési kötelezettség teljesítése (33–36. pont),

f) az ügyfél-átvilágítás során keletkezett dokumentumok és adatok megőrzése (43–46. pont).

5.1. Az ügyfél-azonosítást és az igazoló ellenőrzést a 13.1. és 22. pontban írt időpontban kell elvégezni.

5.2. Az ügyfél-átvilágítási és bejelentési kötelezettség azt az ügyvédet terheli, aki a megbízást elfogadja. Társügyintézés esetén a megbízást elfogadó ügyvédnek azt kell tekinteni, aki a megbízást elsőként aláírta, kétség esetén, aki az elsőhelyi aláíró. A társügyintéző ügyvédnek ellenőriznie kell, hogy az átvilágítás megtörtént.

5.3. A jelen Szabályzat alkalmazása körében

a) ügyleti megbízás⁴ az ügyvéd és ügyfele között létrejött eseti megbízás,

b) üzleti kapcsolat⁵ az ügyvéd és ügyfele között létrejött tartós megbízás.

¹ A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény (a továbbiakban: Pmt.) 33. § (1) bekezdése szerint az e törvényben meghatározott kötelezettségek körébe tartozó feladatok teljesítésére az Ügyvédnek minősülő ügyvéd köteles belső szabályzatot (a továbbiakban: Szabályzat) készíteni. A Pmt. 38. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az egyéni ügyvédek és az egyszemélyes iroda részére a Magyar Ügyvédi Kamara egységes szabályzatot készít, amely az egyéni ügyvéd és az egyszemélyes iroda tekintetében a 33. §-ban foglalt belső szabályzatnak minősül. Az egységes szabályzatot az igazságügyért felelős miniszter hagyja jóvá. A többszemélyes ügyvédi iroda és más iroda maga köteles szabályzatot készíteni, amelyet a területi kamara hagy jóvá. A Pmt. 33. § (3) bekezdése szerint az 5. §-ban meghatározott felügyeletet ellátó szerv (ez ügyvéd esetében a területi kamara) a szabályzat kidolgozásához nem kötelező jellegű ajánlasként – a pénzügyi információs egységként működő hatósággal együttműködve, a miniszter egyetértésével – mintaszabályzatokat bocsát rendelkezésre (a továbbiakban: Mintaszabályzat). A Pmt. 38. § (2) bekezdése értelmében a Magyar Ügyvédi Kamara a 33. § (3) bekezdésben meghatározott kötelezettség teljesítésére mintaszabályzatot bocsát rendelkezésre, amelyet az igazságügyért felelős miniszter hagy jóvá.

² Pmt. 36. § (1) bek.

³ Pmt. 36. § (3) bek.

⁴ Pmt. 3. § u) pont.

⁵ Pmt. 3. § v) pont.

A pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adatok, tények, körülmények megállapításakor figyelembe veendő szempontok

6. A jelen szabályzat alkalmazásában „pénzmosás” a következő magatartás, amennyiben azt szándékosan követik el:

a) vagyontárgy, vagyon cseréje, átváltása vagy átruházása annak tudatában, hogy a vagyontárgy bűnözői tevékenységből vagy abban való részvételből származik, azon céllal, hogy eltitkolja vagy leplezze a vagyontárgy jogellenes származását, vagy segítséget nyújtson a cselekmény elkövetésében résztvevő bármely személynek abban, hogy cselekménye jogi következményei alól kibújjon,

b) vagyontárgy, vagyon valódi jellegének, forrásának, elhelyezkedésének, elrendezésének, mozgásának, a hozzá fűződő jogoknak, vagy tulajdonjogának az eltitkolása, vagy leplezése, annak tudatában, vagy gondatlanságból történő nem ismeretében, hogy az említett vagyontárgy bűnözői tevékenységből vagy abban való részvételből származik,

c) vagyontárgy, vagyon megszerzése, birtoklása vagy használata, az átvétel időpontjában annak tudatában, vagy gondatlanságból történő nem ismeretében, hogy az ilyen vagyontárgy bűnözői tevékenységből vagy abban való részvételből származik,

d) vagyontárggyal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenység végzése, vagy pénzügyi szolgáltatás igénybe vétele annak tudatában, vagy gondatlanságból történő nem ismeretében, hogy az ilyen vagyontárgy bűnözői tevékenységből vagy abban való részvételből származik,

e) a fenti bekezdésekben említett bármelyik tevékenység elkövetésében való részvétel, elkövetésére való szövetkezés, elkövetésének megkísérlése, valamint elkövetésének támogatása, pártolása, elősegítése és ajánlása⁶.

7. Pénzmosásnak kell tekinteni még azt is, ha a pénzmosásra kerülő vagyontárgyat létrehozó tevékenységet valamely más tagállam területén vagy egy harmadik ország területén követték el.

8. A fenti cselekmények alkotóelemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni, amelyek részletezését a 12. pont tartalmazza.

9. A 6–8. pont alkalmazása során

a) „vagyontárgy”: mindenfajta vagyontárgy, legyen az anyagi vagy nem anyagi, ingó vagy ingatlan, testi vagy eszmei, továbbá mindazon jogcím vagy eszköz, amely bizonyítja az ilyen vagyontárgyakban megtestesült jogcímet vagy érdekeltséget,

b) „bűnözői tevékenység”: az a jogsértés, amelyet a Bécsi Egyezmény⁷ 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja⁸ meghatároz, valamint minden olyan cselekmény, amelyet Magyarországon vagy bármely más tagállamban szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekménynek meghatároznak.

10. A jelen szabályzat alkalmazásában „terrorizmus finanszírozása” pénzeszközök bármely, közvetlen vagy közvetett módon történő rendelkezésre bocsátása vagy gyűjtése azzal a szándékkal, vagy annak tudatában, hogy azt teljesen vagy részben a Btk. 261. §-ában írt terrorcselekmény⁹ elkövetésére fogják felhasználni.

11. A 10. pontban említett cselekmények tényállási elemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni.

12. A 6. és 10. pontban írt cselekmény felismeréséhez vezető, a 8., illetve a 11. pontban írt körülmények különösen:

12.1. A pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény a bejelentés megtételekor nem követeli meg, hogy a szokatlan ügylet alapján a pénzmosásra alapos okkal lehessen következtetni, így nem szükséges az sem, hogy a büntető eljáráshoz megkövetelt bizonyosság fennálljon a szokatlan körülmény kapcsán. Ebben a körben az ügyvédnek a megbízás ellátásához szükséges mértéken túl, további tájékozódó, adatgyűjtő munkát végezni szükségtelen. Amennyiben azonban a pontban körülírt

⁷ Lásd az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án, Bécsben kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1998. évi L. törvény.

⁸ 3. cikk (1) bek. a) pont: (i) Bármely kábítószernek vagy pszichotrop anyagnak az 1961. évi Egyezmény, a módosított 1961. évi Egyezmény vagy az 1971. évi Egyezmény rendelkezéseivel ellentétes előállítása, gyártása, kivonása, készítése, eladásra felkínálása, terjesztése, bármilyen feltételek melletti szállítása, az ezzel való ügynökösködés, szállítmányozás, tranzit szállítmányozás, fuvarozás, behozatal vagy kivitel, (ii) az ópiummák, a kokacserje vagy a kannabisz növény kábítószeres előállítása céljából, az 1961. évi Egyezmény és a módosított 1961. évi Egyezmény rendelkezéseivel ellentétes termesztése, (iii) bármely kábítószer vagy pszichotrop anyag birtoklását vagy vásárlását az (i) alpontban felsorolt tevékenységek valamelyikének gyakorlása céljából, (iv) berendezések, felszerelések vagy az I. és II. Jegyzékben felsorolt anyagok előállítása, szállítása vagy terjesztése, annak tudatában, hogy azokat kábítószeres vagy pszichotrop anyagok jogellenes termesztésében, előállításában vagy gyártásában használják, illetőleg arra szánják, (v) a fenti (i), (ii), (iii) vagy (iv) alpontokban felsorolt bűncselekmények valamelyikének szervezése, irányítása vagy finanszírozása.

⁹ Btk. 261. § (1) Aki abból a célból, hogy a) állami szervet, más államot, nemzetközi szervezetet arra kényszerítsen, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűrjön, b) a lakosságot megfélemlítse, c) más állam alkotmányos, társadalmi vagy gazdasági rendjét megváltoztassa vagy megzavarja, illetőleg nemzetközi szervezet működését megzavarja, a (9) bekezdésben meghatározott személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekményt követ el, büntetett miatt tíz évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő. (2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki az a) pontban meghatározott célból jelentős anyagi javakat kerít hatalmába, és azok sértetlenül hagyását vagy visszaadását állami szervhez vagy nemzetközi szervezethez intézett követelés teljesítésétől teszi függővé.

⁶ Vö.: Btk. 303–303/C. §.

valamely gyanúok fennáll, célszerű a megbízás (tényvázlat) felvételénél azok tisztázása.

12.2. A társaságok alapításával, működtetésével kapcsolatosan figyelembe veendő szempontok különösen:

a) a társaság alapítására vagy részesedés megvásárlására és ezzel együtt vezető tisztségviselői feladatok ellátására vonatkozó ajánlat olyan személyek részéről, akik láthatóan alkalmatlanok a társaság vezetésére,

b) a társaság alapítása vagy részesedés vásárlása és ezekkel együtt vezető tisztségviselő feladat vállalása olyan személyek részéről, akik felismerhetően kívülállók irányításával, kívülállók döntéseinek megfelelően járnak el (pl. elkísérik a megbeszélésekre, helyette nyilatkoznak, vagy a fenti személy pusztán az aláírásakor jelenik meg stb.),

c) a társaságot alapítani kívánó személy a társasági formán, esetleg a székhelyen és a vezető tisztségviselő megjelölésén kívül egyéb információval a jövőbeni működésről nem rendelkezik, különösen nem tudja megjelölni a társaság működési körét, kivéve a kényszervállalkozók bizonytalanságait,

d) amennyiben nyilvánvaló, hogy a társaság alapításával igazolt székhelyen jogszabály szerinti tényleges tevékenységet nem kívánnak folytatni, vagy működő társaság bejegyzett címein tevékenységet nem folytat, így különösen, ha – az Ügyvéd által nyújtható székhely-szolgáltatás kivételével – az ügyvédet kéri meg, hogy székhely megjelöléshez irodáját, mint postacímet bocsássa rendelkezésre,

e) tartós megbízás esetén a társaság működése során fontos kérdésekben nem a vezető tisztségviselő, hanem a társasággal jogviszonyban nem álló személy dönt érdemben,

f) az alapítók az induló tőke pénzbeli részét, vagy részesedést vásárló az ellenszolgáltatást nem honos országából, hanem harmadik, különösen OECD-n kívüli országból biztosítják anélkül, hogy annak különös okát adnák,

g) a korábban bejegyzett, de tartósan nem működő veszteséges cégek felvásárlása nyilvánvalóan működtetési cél nélkül,

h) a társaság működése során pénzmossási kérdésekben nemzetközileg nem együttműködő országtól minden előzetes üzleti kapcsolat nélkül igen kedvező, ügynöki, közvetítő kereskedői ajánlat érkezik.

12.3. Ingatlan adásvételével kapcsolatosan figyelembe veendő körülmények különösen:

a) az eladó vagy a vevő elfogadható magyarázat nélkül a készpénzfizetéshez ragaszkodik,

b) az ingatlan vételár minden különösebb indok nélkül vagy anélkül, hogy valamelyik felet az ajándékozás szándéka vezetné, feltűnően eltér – magasabb – a helyben szokásos közismert ártól,

c) a felek lakcíme, tartózkodási helye és az ingatlan fekvése az ügyvéd irodájától távol fekszik, és az ügyvédválasztásnak semmilyen különös indoka nincs (pl. az ügyvéd korábban valamely fél megbízásából már eljár),

d) ugyanazon ingatlan kapcsán egymást követő adásvételek során indokolatlanul jelentősen változik az ingatlan vételára.

12.4. A letéttel kapcsolatosan figyelembe veendő körülmények különösen:

a) a letétből felszabadított pénzüsszeg engedményezése kívülálló részére minden különösebb indok nélkül,

b) a letét készpénzben való elhelyezése, amennyiben azt nem bankszámláról vették fel, vagy ha az ügyvéd a letétkezelési szabályzat tiltása ellenére a letétet nem konkrét, hanem általánosan megfogalmazott céllal fogadta el.

Az ügyfél-átvilágítás belső eljárási rendje

Az ügyfél azonosítása

13. Az ügyfél-átvilágítás első lépése az ügyfél-azonosítási kötelezettség teljesítése, amelyet az Ügyvéd a megbízás teljesítéséhez szükséges megfelelő dokumentumok, illetve azonosító okmányok felmutatása alapján végez el. Az ügyfél-azonosítás a 15. pontban meghatározott adatok írásbeli rögzítése¹⁰. Az ügyfél-azonosítást minden esetben el kell végezni, akkor is, ha a jelen Szabályzat 6–12. pontjában írt utaló körülményt az Ügyvéd nem észlel. E szabály alkalmazásában ügyfél az a személy, aki az Ügyvéddel a 3. pontban megjelölt szolgáltatás igénybevételére írásbeli szerződést köt, illetve az Ügyvéd részére megbízást ad¹¹.

13.1. Az Ügyvéd az ügyfél-azonosítást a megbízás (tényvázlat) felvételekor, azaz a megbízási szerződés létrejötte előtt, tartós megbízás esetén a tartós megbízás elfogadásakor köteles elvégezni.

13.2. Amennyiben azonos ügyfél a 3. pontban meghatározott ügyletek képviseletére ismételt megbízást ad, az azonosítást elvégezni nem kell, azonban az Ügyvéd köteles az adatváltozásokat ellenőrizni és az azonosítási lapra az esetleges változásokat, azok kezdő időpontjával feltüntetni.

13.3. Ha az ügyfél, illetve törvényes képviselője nem személyesen jár el, az ügyfélén kívül annak meghatalmazottját, a rendelkezésre jogosultat, továbbá a képviselőt (a továbbiakban együtt: Ügyfél) is azonosítani kell. Korlátozottan cselekvőképes, illetve cselekvőképtelen személy, valamint szervezet esetén törvényes képviselőjének azonosítását is el kell végezni.

13.4. Nem kell az 5. pont a)–c) alpontjaiban írt ügyfél-átvilágítási intézkedéseket ismételtelen elvégezni, ha

a) az Ügyvéd az ügyfél, a meghatalmazott, a rendelkezésre jogosult, továbbá a képviselő vonatkozásában ezeket az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket egyéb ügyleti megbízás kapcsán már elvégezte,

¹⁰ Pmt. 3. § b) pont.

¹¹ Pmt. 3. § s) pont.

b) az Ügyvéd a jelen ügyleti megbízás kapcsán az ügyfél, a meghatalmazott, a rendelkezésre jogosult, továbbá a képviselő személyazonosságát már megállapította, és

c) nem történt a 15. pontban felsorolt adatokban változás¹².

13.5. Ha az Ügyvéd nem tudja végrehajtani az 5. pont a)–c) alpontjaiban meghatározott ügyfél-átvilágítást, akkor az érintett ügyfélre vonatkozóan köteles megtagadni az ügyvédi közreműködést¹³.

14. Az ügyfél-azonosítás során a 15. pontban meghatározott adatoknak a 17. pontban meghatározott okiratok alapján történő rögzítésére kerül sor. Az adatrögzítést az 1. sz. mellékletben meghatározott forma-nyomtatványon kell elvégezni. Az adatrögzítés elvégezhető az azonosító okmányok fénymásolásával (amennyiben ehhez az Ügyfél hozzájárul), illetve elektronikus adatbázisban rögzítéssel, amennyiben az adatbázisban rögzített adatok megfelelnek a formanyomtatványnak.

14.1. A személyes adatok rögzítéséhez az Ügyfél írásbeli hozzájárulását kell kérni. Ennek során az Ügyfelet tájékoztatni kell arról, hogy adatai kizárólag az általa adott megbízás teljesítéséhez kerülnek felhasználásra. Ha az Ügyfél az adatait tartalmazó formanyomtatványt aláírásával ellátja, az adatkezeléshez a hozzájárulását megadottnak kell tekinteni.

14.2. Ha az Ügyfél az adatok rögzítéséhez hozzájárulást nem ad, vagy adatot nem szolgáltat, az Ügyvéd köteles a közreműködést megtagadni¹⁴.

15. Az Ügyvéd az ügyfél-azonosítás során legalább az alábbi adatokat köteles rögzíteni:

a) természetes személy

aa) családi és utónevét (születési nevét),

ab) lakcímét,

ac) állampolgárságát,

ad) azonosító okmányának típusát és számát,

ae) külföldi esetben a magyarországi tartózkodási helyet;

b) jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet

ba) nevét, rövidített nevét,

bb) székhelyének, külföldi székhelyű vállalkozás esetén magyarországi fióktelepének címét,

bc) cégbizársági nyilvántartásban szereplő jogi személy esetén cégjegyzékszámát, egyéb jogi személy esetén a létrejöttéről (nyilvántartásba vételéről, bejegyzéséről) szóló határozat számát vagy nyilvántartási számát¹⁵.

A tényleges tulajdonos azonosítása

16. A 3. pontban meghatározott tevékenység végzése esetében az Ügyvéd írásbeli nyilatkozatot köteles kérni arra vonatkozóan, hogy az Ügyfél a saját nevében, vagy a tényleges tulajdonos nevében, illetőleg érdekében jár el¹⁶. A nyilatkozatot a jelen Szabályzat 2. sz. melléklete szerinti formanyomtatványon, illetve külföldön adott nyilatkozat esetén a formanyomtatványnak megfelelő tartalommal kell megtenni.

16.1. Ha az Ügyfél nyilatkozik arról, hogy a tényleges tulajdonos nevében, illetőleg érdekében jár el, írásbeli nyilatkozatának a tényleges tulajdonos 15. pont aa)–ac) alpontjában meghatározott adatait is tartalmaznia kell.

16.2. Az Ügyvéd a 16.1. pontban meghatározott adaton kívül – ha erre az Ügyfél és az üzleti kapcsolat, ügyleti megbízás azonosításához az üzleti kapcsolat vagy ügyleti megbízás jellege és összege és az ügyfél körülményei alapján a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzése és megakadályozása érdekében szükség van – az ügyféltől a tényleges tulajdonos 15. pont ad)–ae) alpontjában meghatározott adatai megadását is kérheti.

16.3. Az Ügyvéd az Ügyfelet a tényleges tulajdonosra vonatkozó (ismételt) írásbeli nyilatkozattételre szólítja fel, ha kétség merül fel a tényleges tulajdonos kilétével kapcsolatban¹⁷.

16.4. A 16. pont alkalmazásában tényleges tulajdonos

a) az a természetes személy, aki jogi személyben vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetben a szavazati jogok vagy a tulajdoni hányad legalább huszonöt százalékkal rendelkezik, ha a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet nem a szabályozott piacon jegyzett társaság, amelyre a közösségi jogi szabályozással vagy azzal egyenértékű nemzetközi előírásokkal összhangban lévő közzétételi követelmények vonatkoznak,

b) az a természetes személy, aki jogi személyben vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetben a Polgári Törvénykönyv 685/B. § (2) bekezdésében meghatározott meghatározó befolyással rendelkezik,

c) az a természetes személy, akinek megbízásából valamely ügyleti megbízást végrehajtának, továbbá

d) alapítványok esetében az a természetes személy,

– aki az alapítvány vagyona legalább huszonöt százalékanak a kedvezményezettje, ha a leendő kedvezményezettek már meghatározták,

– akinek érdekében az alapítványt létrehozták, illetve működtetik, ha a kedvezményezetteket még nem határozták meg, vagy

– aki tagja az alapítvány kezelő szervének, vagy meghatározó befolyást gyakorol az alapítvány vagyonának leg-

¹² Pmt. 11. § (8) bek.

¹³ Pmt. 11. § (6) bek.

¹⁴ Vö.: A jogügyletek biztonságának elősegítése érdekében végzendő, valamint az elektronikus aláírás használatával és a hozzá kapcsolódó feladatokról szóló kamarai szabályzat 4. pont.

¹⁵ Pmt. 7. § (2) bek.

¹⁶ Pmt. 8. § (1) bek.

¹⁷ Pmt. 8. § (2)–(4) bek.

alább huszonöt százaléka felett, illetve az alapítvány képviseletében eljár¹⁸.

A személyazonosság igazoló ellenőrzése

17. A személyazonosság igazoló ellenőrzése a Pmt.-ben és a Szabályzatban megjelölt okiratok bemutatása alapján¹⁹ történik. Az ügyfél-azonosítás során az Ügyvéd az alábbi okiratok bemutatását köteles megkövetelni:

a) természetes személy esetén

aa) magyar állampolgár személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványa²⁰ és lakcímet igazoló hatósági igazolványa,

ab) külföldi természetes személy útlevéle vagy személyi azonosító igazolványa, feltéve hogy az magyarországi tartózkodásra jogosít, vagy tartózkodási jogot igazoló okmánya, vagy tartózkodásra jogosító okmánya,

ac) 14. életévét be nem töltött természetes személy személyi azonosítót igazoló hatósági igazolványa és lakcímet igazoló hatósági igazolványa vagy útlevéle és lakcímet igazoló hatósági igazolványa;

b) jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetén a nevében vagy megbízása alapján eljárni jogosult személy a) pontban megjelölt okiratának bemutatásán túl az azt igazoló – 30 napnál nem régebbi – okiratot, hogy

ba) a belföldi gazdálkodó szervezetet a cégbíróság bejegyezte, vagy a gazdálkodó szervezet a bejegyzési kérelmét benyújtotta; egyéni vállalkozó esetében azt, hogy az egyéni vállalkozói igazolvány kiadása megtörtént, illetőleg az egyéni vállalkozói igazolvány kiadása iránti kérelmét az egyéni vállalkozó a közterközponti jegyzőhöz benyújtotta,

bb) belföldi jogi személy esetén, ha annak létrejöttéhez hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel szükséges, a nyilvántartásba vétel megtörtént,

bc) külföldi jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetén a saját országának joga szerinti bejegyzése vagy nyilvántartásba vétele megtörtént;

c) cégbejegyzési, hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel iránti kérelem cégbírósághoz, hatósághoz vagy bírósághoz történő benyújtását megelőzően a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet társasági szerződését (alapító okiratát, alapszabályát)²¹.

18. A 17. pont c) alpontjában meghatározott esetben a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet köteles a cégbejegyzés, hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel megtörténtét követő harminc napon

belül okirattal igazolni, hogy a cégbejegyzés vagy nyilvántartásba vétel megtörtént, valamint az Ügyvéd köteles a cégjegyzékszámot vagy egyéb nyilvántartási számot rögzíteni²².

19. A személyazonosság igazoló ellenőrzése érdekében az Ügyvéd köteles ellenőrizni a bemutatott azonosságot igazoló okirat (17. pont) érvényességét²³.

19.1. Természetes személy személyazonosító okmánya érvénytelen, ha

a) az a személyazonosság megállapítására alkalmatlan, megrongálódott, vagy meghamisították, az igazolványban lévő adat megváltozott;

b) azt a kibocsátásra jogosult szerv visszavonta;

c) érvényességi ideje lejárt;

d) a használatára jogosult meghalt;

e) az igazolványba bejegyzett lakcímadat érvénytelen, ezért a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban érvénytelen, illetőleg fiktív jelzéssel szerepel²⁴.

19.2. Amennyiben a 17. pont b) alpontjában írt okirat eredeti közokirat, érvényességét vélelmezni kell.

19.3. A 17. pont c) alpontjában írt irat (társasági szerződés, létesítő okirat stb.) érvénytelenségére a bírósági nyilvántartásba vételig a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadók.

19.3.1. Érvénytelennek kell tekinteni a bemutatott okiratot a gazdasági társaságokról szóló törvény hatálya alá tartozó társaság esetében különösen akkor, ha az okirattól megállapítható, hogy

a) a társasági szerződés ügyvédi, illetve az alapító jogtanácsosa általi ellenjegyzésére vagy közjegyzői okiratra foglalására nem került sor;

b) a társasági szerződés nem tartalmazza a társaság cégnevét, főtevékenységét, jegyzett tőkéjét, továbbá a tagok (részvényesek) vagyoni hozzájárulása mértékét;

c) a társaság tevékenységi köre jogszabályba ütközik;

d) a társaság alapításában részt vevő valamennyi tag (részvényes) cselekvőképtelen volt, vagy a társaság alapításában részt vevők a tagok legkisebb számára vonatkozó törvényi előírásokat megsértették;

e) a korlátolt felelősségű társaság és a részvénytársaság esetében a jegyzett tőke legkisebb összegére vonatkozó törvényi előírásokat megszegtek²⁵.

19.3.2. A 19.3.1. pontban írtak irányadók más szervezet esetében akkor, ha a létesítő okirattól nyilvánvalóan megállapítható, hogy nyilvántartásba bejegyzésre nem alkalmas.

²² Pmt. 7. § (5) bek.

²³ Pmt. 7. § (6) bek.

²⁴ Vö.: pl. a személyazonosító igazolvány kiadásáról és nyilvántartásáról szóló 68/1999. (XI. 24.) Korm. rendelet 28. §, és a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 20. § stb.

²⁵ Lásd a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 12. § (4) bek.

¹⁸ Pmt. 3. § r) pont.

¹⁹ Pmt. 3. § n) pont.

²⁰ Lásd személyazonosító igazolvány, útlevél, kártya formátumú vezetői engedély [Pmt. 3. § m) pont].

²¹ Pmt. 7. § (4) bek.

20. Szükség esetén az azonosító adatok, illetve okmányok jogszabály alapján e célra rendelkezésére álló vagy nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartásból történő lekérdezéssel ellenőrizhető²⁶.

21. Ha a tényleges tulajdonos személyazonosságával kapcsolatban kétség merül fel, az Ügyvéd köteles intézkedéseket tenni a tényleges tulajdonos személyazonosságára vonatkozó adat jogszabály alapján e célra rendelkezésére álló vagy nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartásban történő ellenőrzése érdekében²⁷.

22. Az Ügyvéd az ügyfél és a tényleges tulajdonos személyazonosságának igazoló ellenőrzését a megbízási (letéti) szerződés létrejötte előtt, lehetőség szerint az ügyfél-azonosítással egyidejűleg, a 13. pontban írt időben köteles elvégezni. Az igazoló ellenőrzés a megbízási szerződés létrehozása során is lefolytatható, ha ez a rendes üzletmenet megszakításának elkerülése érdekében szükséges és ha a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozásának valószínűsége csekély. Ebben az esetben a személyazonosság igazoló ellenőrzését az első ügyleti megbízás teljesítéséig be kell fejezni²⁸.

Az ügylet azonosítása

23. Az Ügyvéd, amint a megbízás teljesítésével összefüggésben szükségessé válik, a megbízás létrejöttkor köteles rögzíteni a megbízás időtartamát, tárgyát, valamint

a) ha a megbízás szerződés megszerkesztésére vonatkozik, a szerződéses értéket,

b) ha az ügyvédi szolgáltatás pénz- és értékpapír kezelése, a letétbe helyezett pénzösszeget, illetve a letétbe tett vagyontárgynak az Ügyfél által jelzett értékét,

c) ha erre az ügyfél és az üzleti kapcsolat, ügyleti megbízás azonosításához az üzleti kapcsolat vagy ügyleti megbízás jellege és összege és az ügyfél körülményei alapján a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzése és megakadályozása érdekében szükség van, a teljesítés körülményét (hely, idő, mód)²⁹.

Az üzleti kapcsolat célját és tervezett jellegét feltáró tevékenységnek, illetve az üzleti kapcsolat folyamatos figyelemmel kísérése

24. Az Ügyvéd köteles az üzleti kapcsolatot folyamatosan figyelemmel kísérni annak megállapítása érdekében,

hogy az adott ügyleti megbízás összhangban áll-e az Ügyfélről a jogszabályok alapján rendelkezésére álló adataival. Az Ügyvéd köteles biztosítani, hogy az üzleti kapcsolatra vonatkozó adatok és okiratok naprakészek legyenek. Ennek érdekében az ügyfél-átvilágítás során megadott adatokban, illetve a tényleges tulajdonos személyét érintően bekövetkezett változást fel kell jegyezni. E kötelezettség teljesítése érdekében az Ügyvéd köteles ügyfelei figyelmét felhívni az adatokban bekövetkezett változások – a változás bekövetkezésétől számított 5 napon belül történő – közlésének kötelezettségére³⁰.

Az ügyfél-átvilágítás belső rendje (általános szabályok)

25. Megbízás kizárólag olyan ügyféltől fogadható el, vagyis üzleti kapcsolat olyan ügyféllel létesíthető, aki az ügyvéd előtt személyesen megjelent és az azonosítása megtörtént. Amennyiben egy jogügylet során a különböző feleket különböző ügyvéd képviseli, minden ügyvéd a saját ügyfelét köteles azonosítani, az ellenérdekű fél vonatkozásában elegendő a meghatalmazott ügyvédje nevének, irodája címének rögzítése.

25.1. Amennyiben a megbízást ügyleti meghatalmazott közbejöttével kell teljesíteni, a meghatalmazást különös gonddal kell vizsgálni. Külfölditől származó meghatalmazást csak közokiratba foglalva és amennyiben jogszabály eltérően nem rendelkezik, apostillel ellátva szabad elfogadni. Belföldi meghatalmazó esetén a meghatalmazottnak teljes bizonyító erejű magánokiratban nyilatkoznia kell, hogy a meghatalmazót személyesen ismeri, továbbá a meghatalmazó azonosításához szükséges adatokról. Belföldi vagy külföldi ügyvéd, illetve ügyvédi iroda által adott megbízás vagy helyettesítési meghatalmazás esetén a megbízó, meghatalmazó azonosítására alkalmas adatokat feljegyzésen kell rögzíteni.

25.2. Korlátozottan cselekvőképes, illetőleg cselekvőképtelen személy esetén törvényes képviselőjének, gondnokának azonosítását is el kell végezni.

26. Az ügyfél-átvilágítás megtörténtéről az Ügyvéd köteles feljegyzést készíteni.

27. Az ügyfél-azonosítást, illetve az azonosító okmány ellenőrzését az Ügyvéd személyesen köteles elvégezni. Az adatok rögzítése, illetve az ügyfél-átvilágításról szóló feljegyzés készítése az Ügyvéd alkalmazottja által is elvégezhető. Ez esetben a feljegyzést az azt elkészítő alkalmazotton kívül az Ügyvéd is köteles aláírni. Az Ügyvéd a 32. pontban írtak szerint más ügyvéd, illetve más, a Pmt. 18. § (3) bekezdésében írt szolgáltató által elvégzett átvilágítási intézkedések eredményét is elfogadhatja. Ebben az eset-

²⁶ Vö.: A jogügyletek biztonságának elősegítése érdekében végzendő, valamint az elektronikus aláírás használatával és a hozzá kapcsolódó feladatokról szóló kamarai szabályzat, a jogügyletek biztonságának erősítése érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló 2007. évi LXIV. törvény stb.

²⁷ Pmt. 8. § (5) bek.

²⁸ Pmt. 11. § (1) és (2) bek.

²⁹ Pmt. 9. §.

³⁰ Pmt. 10. § (1)–(4) bek.

ben a feljegyzésben ennek tényét, illetve az átvilágítást ténylegesen elvégző szolgáltató nevét és címét is rögzíteni kell.

28. Az ügyfél-átvilágítás kapcsán keletkezett adatok kezelésére, megőrzésére, védelmére a 40–47. pont szabályai az irányadók.

*Az egyszerűsített ügyfél-átvilágítás
belső eljárási rendje*

29. Az Ügyvéd kizárólag a 24. pontban írt ügyfél-átvilágítási intézkedést³¹ köteles elvégezni, ha ügyfele

a) a Pmt. 1. § (1) bekezdésének a)–e) és l) pontjában meghatározott tevékenységet az Európai Unió területén végző szolgáltató³², vagy olyan, harmadik országban székhellyel rendelkező – a Pmt. 1. § (1) bekezdésének a)–e) és l) pontjában meghatározott tevékenységet végző – szolgáltató, amelyre a Pmt.-ben meghatározottakkal egyenértékű követelmények vonatkoznak, és amely ezek betartása tekintetében felügyelet alatt áll;

b) olyan társaság, amelynek értékpapírjait egy vagy több tagállamban bevezették a szabályozott piacra, vagy azon harmadik országbeli társaság, amelyre a közösségi joggal összhangban lévő közzétételi követelmények vonatkoznak;

c) a Pmt. 5. §-ban meghatározott felügyeletet ellátó szerv³³;

d) a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 1. §-ában meghatározott központi államigazgatási szerv, vagy helyi önkormányzat;

e) az Európai Közösség intézménye (az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Bíróság, a Számvevőszék), az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, a Régiók Bizottsága, az Európai Központi Bank vagy az Európai Beruházási Bank.

29.1. Az egyszerűsített ügyfél-átvilágítás során a 24–27. pontban írtak szerint kell eljárni.

29.2. Ha harmadik ország teljesíti a 29. pont a) vagy b) pontjában írt feltételeket, az Ügyvéd köteles erről tájékoztatni azt a területi kamarát, amelynek tagja.

³¹ Pmt. 12. §.

³² Pmt. 1. § (1) bek.: a) pénzügyi szolgáltatási, kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységet folytat; b) befektetési szolgáltatási tevékenységet folytat, befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatást nyújt; c) biztosítási, biztosításközvetítói és foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltatási tevékenységet folytat; d) árutőzsdei szolgáltatási tevékenységet folytat; e) postai pénzforgalmi közvetítói tevékenységet, postai készpénzáttutalást, belföldi és nemzetközi postautalvány-felvételt és -késztétést folytat; f) önkéntes kölcsönös biztosítópénztárként működik...

³³ PSZÁF, MNB, APEH, Magyar Könyvvizsgálói Kamara, területi ügyvédi kamarák, területi közjegyzői kamarák, nemesfémkereskedés és árukereskedelmet felügyelő kereskedelmi hatóság, valamint a vámhatóság szervezeti egysége.

*A fokozott ügyfél-átvilágítás
belső eljárási rendje*

30. Ha az Ügyfél nem jelent meg személyesen az azonosítás és a személyazonosság igazoló ellenőrzése céljából, fokozott ügyfél-átvilágítást kell végrehajtani. A fokozott ügyfél-átvilágítás azt jelenti, hogy a 15. pontban írt adatokat rögzíteni kell. Ilyen esetben a személyazonosság igazoló ellenőrzése a 17. pontban meghatározott okirat ügyvéd részére megküldött eredeti példánya, illetve hiteles másolata alapján végezhető el³⁴.

30.1. Hiteles másolatnak kell tekinteni

a) az okirat belföldi vagy külföldi kiállítója által elkészített és kiadományozott okiratot, amely tartalmazza az arra utalást, hogy a kiadmány az eredeti okirattal azonos tartalmú,

b) közjegyző által készített és hitelesített másolatot,

c) a Céginformációs Szolgálat által elektronikus úton kiadott cégkivonat.

30.2. Egyebekben külföldön kiállított hiteles másolat abban az esetben fogadható el az azonosítás és a személyazonosság igazoló ellenőrzése teljesítéséhez, ha

a) magyar konzuli tisztviselő vagy közjegyző készítette a hiteles másolatot, és azt ennek megfelelő tanúsítvánnyal látta el, vagy

b) magyar konzuli tisztviselő vagy közjegyző a másolatot olyan tanúsítvánnyal látta el, mely a másolatnak a felmutatott eredeti okirattal fennálló egyezőségét tanúsítja, vagy

c) a másolatot az okirat kiállításának helye szerinti állam hiteles másolat készítésére feljogosított hatósága készítette, és – nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában – a magyar konzuli tisztviselő felülhitelesítette e hatóság másolaton szereplő aláírását és bélyegzőlenyomatát.

31. A külföldi lakóhellyel rendelkező ügyfél köteles az Ügyvéd részére írásbeli nyilatkozatot tenni arra vonatkozóan, hogy saját országának joga szerint kiemelt közszereplőnek³⁵ minősül-e. A nyilatkozatnak tartalmaznia kell,

³⁴ Pmt. 14. § (1) bek.

³⁵ Kiemelt közszereplő: az a külföldi lakóhellyel rendelkező természetes személy, aki fontos közfeladatot lát el, vagy az ügyfél-átvilágítási intézkedések elvégzését megelőző egy éven belül fontos közfeladatot látott el, továbbá az ilyen személy közeli hozzátartozója vagy akivel közismerten közeli kapcsolatban áll. Ezen szabály alkalmazásában a) közeli hozzátartozó a Ptk. 685. §-ának b) pontjában meghatározott közeli hozzátartozó, továbbá az élettárs, b) a kiemelt közszereplővel közeli kapcsolatban álló személy: ba) bármely természetes személy, aki a fontos közfeladatot ellátó személlyel közösen ugyanazon jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet tényleges tulajdonosa vagy vele szoros üzleti kapcsolatban áll; bb) bármely természetes személy, aki egyszemélyes tulajdonosa olyan jogi személynek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetnek, amelyet fontos közfeladatot ellátó személy javára hoztak létre [Pmt. 4. § (1), (3)–(4) bek.

a Pmt. 4. § (2) bekezdésének mely pontja³⁶ alapján minősül kiemelt közszereplőnek. Erről az Ügyvéd köteles tájékoztatni az Ügyfelet. Az Ügyvéd – ha a nyilatkozat valódisága kérdéses – köteles intézkedéseket tenni a megtett nyilatkozat jogszabály alapján e célra rendelkezésére álló vagy nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartásban történő ellenőrzése érdekében³⁷.

Más Ügyvéd (szolgáltató) által elvégzett ügyfél-átvilágítás eredményének elfogadása

32. Az Ügyvéd élhet a Pmt. 17. §-ában foglalt jogosultsággal, a más Ügyvéd vagy más, a Pmt. 18. § (3) bekezdésében írt³⁸ szolgáltató által elvégzett ügyfél-átvilágítási intézkedések eredményeit elfogadhatja. Az ügyfél-átvilágítási követelmények teljesítése vonatkozásában a felelősség az elfogadó ügyvédet terheli.

A bejelentési kötelezettség

33. Pénzmosásra vagy terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény, körülmény felmerülése esetén az Ügyvéd köteles haladéktalanul a területi kamarának bejelentést tenni³⁹. A bejelentést a területi ügyvédi kamara elnöke által kijelölt felelős személyhez kell megtenni.

33.1. A bejelentésnek tartalmaznia kell

- a) az Ügyvéd által rögzített adatokat, és
- b) a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény vagy körülmény ismertetését,
- c) a területi ügyvédi kamara megjelölését, amely illetékségi területén működő ügyvéd a bejelentést megtette,
- d) a bejelentés dátumát.

33.2. A bejelentést a 3. sz. mellékletben rendszeresített formanyomtatványon kell megtenni.

33.3. Az Ügyvéd a bejelentést a területi kamarának védelemmel ellátott elektronikus üzenet, telefax vagy tértivevény külszolgáltatással postai kézbesítés útján továbbítja. Ha a Ügyvéd a bejelentést védelemmel ellátott elekt-

ronikus üzenet formájában továbbítja, annak beérkezéséről a területi kamara elektronikus üzenet formájában haladéktalanul értesíti a bejelentést továbbító ügyvédet. Ha az Ügyvéd megítélése szerint a késedelem veszélyeztetné a bejelentés feldolgozásának az eredményességét, a védelemmel ellátott elektronikus üzenet, telefax vagy tértivevény külszolgáltatással postai kézbesítés útján teljesített bejelentést megelőzően a bejelentést telefonon is teljesíteni kell⁴⁰.

33.4. 2008. december 15-étől a bejelentés csak védelemmel ellátott elektronikus üzenetként továbbítható⁴¹.

34. Az Alkalmazott a bejelentést a munkáltatói jogokat gyakorló ügyvédnél teszi meg, és azt a munkáltatói jogokat gyakorló ügyvéd továbbítja a területi kamarának⁴².

35. Az ügyvéd bejelentési kötelezettségének teljesítése nem tekinthető a külön törvényen alapuló titoktartási kötelezettsége megsértésének⁴³.

36. Az Ügyvédet – jóhiszeműsége esetén – akkor sem terheli felelősség a bejelentésért, ha az utóbb megalapozatlannak bizonyul⁴⁴.

Az ügyfél-átvilágítás során alkalmazandó magatartási normák

37. Az Ügyvédnek, illetve alkalmazottjának az ügyfél-átvilágítás során körültekintően, udvariasan, valamint az egyéb szakmai előírások szem előtt tartásával kell eljárnia.

A közreműködés megtagadásának kötelezettsége és az ügyleti megbízás felfüggesztésének tilalma

38. Az Ügyvéd köteles megtagadni a közreműködést a kívánt szolgáltatás nyújtásában, ha

- a) az Ügyfél a személyazonosságának megállapításához nem járul hozzá, vagy ahhoz nem szolgáltat adatot (14.2. pont),
- b) az Ügyfél nem tud bemutatni érvényes igazolványt, vagy
- c) az Ügyvéd az ellenőrzés során azt állapítja meg, hogy az igazolvány elvesztését, ellopását vagy megsemmisülését bejelentették és megtalálásának vagy megkerülésének ténye nincs nyilvántartva⁴⁵,

³⁶ A Pmt. 4. § (2) bekezdés hivatkozott pontjai: (fontos közfeladatot ellátó személy): a) az államfő, a kormányfő, a miniszter, a miniszterhelyettes, az államtitkár, b) az országgyűlési képviselő, c) a legfelsőbb bíróság, alkotmánybíróság és olyan bírói testület tagja, melynek ítélete ellen fellebbezésnek helye nincs, d) a számvetőségek elnöke, a számvetőségek testületének tagja, a központi bank igazgatóságának tagja, e) a nagykövet, az ügyvivő és a fegyveres szervek hivatásos állományú, főtisztja vagy tábornoki rendfokozatú tagjai, f) a többségi állami tulajdonú vállalkozás ügyviteli, igazgatási vagy felügyelő testületének tagja.

³⁷ Pmt. 16. § (1)–(2) bek.

³⁸ Pmt. 18. § (3) bek.: Az 1. § (1) bekezdés g)–h) és m) pontjában meghatározott tevékenységet folytató szolgáltató jogosult elfogadni a 7–9. §-okban meghatározott ügyfél-átvilágítás eredményét, ha az ügyfél-átvilágítást az 1. § (1) bekezdés g)–h) és m) pontjában meghatározott tevékenységet a Magyar Köztársaság területén folytató szolgáltató végezte el.

³⁹ Pmt. 23. § (1) bek., 37. § (1) bek.

⁴⁰ Pmt. 23. § (3) bek.

⁴¹ Pmt. 44. § (1) bek. folytán, a Pmt. 23. § 2008. december 15-től hatályos (3) bekezdése.

⁴² Pmt. 37. § (2) bek.

⁴³ Pmt. 38. § (4) bek.

⁴⁴ Pmt. 23. § (9) bek.

⁴⁵ Ügyvédi törvény 27/D. § (1) bek.

- d) pénzmosásra vagy terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény vagy körülmény merül fel, illetve
e) valamely más aggályos körülményt észlel.

39. A 38. pontban írt közreműködés megtagadási kötelezettség kizárja a Pmt. 24. §-ában írt lehetőség szerinti eljárást (az ügyleti megbízás felfüggesztésének lehetőségét).

Az ügyfél-átvilágítás, illetőleg a bejelentés kapcsán keletkezett adatok kezelése, megőrzése, védelme, illetve az érintett alkalmazottak védelme

40. Az Ügyvéd az ügyfél-átvilágítás során tudomására jutott adatokat csak a Pmt. 36. § (1) bekezdésében írt okiratba foglalással, valamint letétkezeléssel kapcsolatos tevékenysége során használhatja fel, illetve élhet a Pmt. 19. §-ában írt lehetőséggel, és az ügyfél-átvilágítás során tudomására jutott adatokat megkeresésre, az Ügyfél hozzájárulásával átadhatja más ügyfél-átvilágításra kötelezett ügyvédnek, illetve szolgáltatónak. A Pmt. 19. § szerinti adatközléskor közölni kell az átvilágítási intézkedés időpontját is.

41. Az Ügyvéd az adatkezelés során – természetes személy érintett esetén – köteles szem előtt tartani a személyes adatok védelméről szóló jogszabályi előírásokat.

42. A 33. pontban meghatározott bejelentés és adatszolgáltatás teljesítéséről, annak tartalmáról, a bejelentő személyéről, a 38–39. pontban írtak megtörténtéről, valamint arról, hogy az ügyféllel szemben indult-e büntetőeljárás, az ügyfélnek, illetve harmadik személynek, szervezetnek az Ügyvéd tájékoztatást nem adhat, és köteles biztosítani, hogy a bejelentés megtörténte, annak tartalma és a bejelentő személye titokban maradjon⁴⁶.

42.1. A 42. pontban írt tilalom nem vonatkozik

- a) a területi kamara, valamint a büntetőeljárást lefolytató nyomozó hatóság tájékoztatására,
b) két vagy több ügyvéd közötti információ felfedezésére, feltéve, hogy
ca) az információk ugyanazon ügyfélre és ugyanazon ügyleti megbízásra vonatkoznak, vagy
cb) az érintett ügyvédek szakmai tevékenységüket ugyanazon jogi személyen vagy egy hálózaton belül folytatják, és

cc) tagállambeli vagy harmadik országbeli ügyvéd esetében a Pmt.-ben meghatározott követelményekkel egyenértékű követelmények alkalmazandók és a szakmai titoktartás, valamint a személyes adatok védelme tekintetében a belföldi követelményekkel egyenértékű követelmények irányadóak az érintett ügyvédekre⁴⁷.

42.2. A 42.1. pontban írt kivétel megvalósulásakor az Ügyvéd köteles erről értesíteni a területi kamarát⁴⁸.

43. Az Ügyvéd köteles

- a) az ellenőrzés során megismert adatok papíralapú másolatát megőrizni,
b) az ellenőrzés megtörténtének tényét az ügy iratai között írásban rögzíteni,
c) központi nyilvántartásból történő adatlekérdezés esetén a válasz papíralapú másolatát az ügy irataitól elkülönítve zártan kezelni és
d) a megkeresésre adott választ elektronikus formában tárolni,
e) az általa vezetett nyilvántartásban a Pmt. 28. §-ában írt adatokat feltüntetni⁴⁹.

44. Az ügyfél-átvilágítási kötelezettség teljesítése során az Ügyvéd birtokába jutott iratok, adatok nyolc évig őrizendők. Az őrzési kötelezettség eseti megbízás esetén az adatrögzítéstől, tartós megbízás esetén az üzleti kapcsolat megszűnésétől kezdődik⁵⁰. Az adatokat úgy kell megőrizni, hogy azokból a változás dátuma, és a változás előtti adatok is megállapíthatóak legyenek. Az elektronikus formában őrzött dokumentumot egy számítógépen kívüli adathordozón, biztonsági másolatban is menteni és kezelni kell.

45. Az ügyvédnek biztosítania kell, hogy az elektronikus, illetve a papír alapon őrzött adatokhoz jogosulatlan személy ne férhessen hozzá.

46. Az őrzési idő lejártával az ügyfél-átvilágítási kötelezettség teljesítése során az Ügyvéd birtokába jutott adatokat (beleértve azok biztonsági másolatait is) meg kell semmisíteni.

Az alkalmazottak képzése

47. Az Ügyvéd köteles gondoskodni arról, hogy alkalmazottja a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megismerje, a

⁴⁸ Pmt. 27. § (6) bek.

⁴⁹ Pmt. 28. §: 28. § (1) A szolgáltató – az általa vezetett nyilvántartásban – a 7–10. §-ban és a 17. §-ban foglalt kötelezettség teljesítése során birtokába jutott adatot, okiratot, illetve annak másolatát, valamint a 23. §-ban meghatározott bejelentés és adatszolgáltatás teljesítését, valamint az ügyleti megbízás teljesítésének a 24. § szerinti felfüggesztését igazoló iratot, illetve azok másolatát az adatrögzítéstől, a bejelentéstől (felfüggesztéstől) számított nyolc évig köteles megőrizni. A 6. § (1) bekezdésének a) pontja alapján birtokába jutott adat, okirat, illetve a másolat megőrzési határideje az üzleti kapcsolat megszűnésekor kezdődik. (2) Az 1. § (1) bekezdésének a)–e), l) és m) pontjaiban meghatározott tevékenységet végző szolgáltató az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban a hárommillió-hatszázezer forint értéket elérő vagy meghaladó összegű készpénzben (forintban, illetőleg valutában) teljesített ügyleti megbízásokat is köteles rögzíteni, amely információt nyolc évig köteles megőrizni.

⁵⁰ Pmt. 28. §.

⁴⁶ Pmt. 27. § (1) bek.

⁴⁷ Pmt. 27. § (4)–(5) bek.

pénzmosást vagy a terrorizmus finanszírozását lehetővé tevő, illetőleg megvalósító üzleti kapcsolatot, ügyleti megbízást felismerje, a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény, körülmény felmerülése esetén az e Szabályzatban és a törvényben írtaknak megfelelően tudjon eljárni. Ennek keretében köteles a szükséges jogi tájékoztatást az alkalmazottnak megadni, illetve biztosítani, hogy a területi kamara által esetlegesen szervezett speciális képzési programban az alkalmazott részt vegyen⁵¹. Ezenkívül az Ügyvéd köteles gondoskodni képzési programok szervezéséről.

Az ügyfél-átvilágítást, a bejelentés teljesítését és a nyilvántartás vezetését elősegítő belső ellenőrző és információs rendszer ismertetése

48. Ha az Ügyvéd az ezen Szabályzatban meghatározott kötelezettsége teljesítésére a Szabályzatban meghatározott keretek között alkalmazottat vesz igénybe, köteles a pénzmosást vagy a terrorizmus finanszírozását lehetővé tevő, illetőleg megvalósító üzleti kapcsolat, ügyleti megbízás megakadályozása érdekében az ügyfél-átvilágítást, a bejelentés teljesítését és a nyilvántartás vezetését elősegítő belső ellenőrző és információs rendszer működtetéséről gondoskodni⁵². Az alkalmazott köteles a tudomására jutott gyanús körülményt az Ügyvéddel haladéktalanul közölni. Az Ügyvéd köteles az alkalmazott jelzéséről feljegyzést készíteni, illetve az alkalmazott e Szabályzat hatálya alá tartozó tevékenységének ellenőrzését évente legalább egy alkalommal elvégezni.

Az Ügyvéd kötelezettsége a kamarai ellenőrzés során

49. Az Ügyvéd a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésére és megakadályozására szolgáló ügyvédi tevékenység kamarai ellenőrzése során törvényben, valamint a kamarai ellenőrzés részletes szabályairól szóló kamarai szabályzatban írtak szerint jár el.

⁵¹ Pmt. 32. §.

⁵² Pmt. 31. §.

50. A jelen Szabályzatban foglaltak megsértése fegyelmi vétségnek, a bejelentési kötelezettség elmulasztása bűncselekménynek minősülhet. Ha az ügyvéd a Btk. 303–303/C. §-ában írt bűncselekmény törvényi tényállásában írt magatartások valamelyikét elköveti, vagy ilyen magatartáshoz szándékosan segítséget nyújt, e magatartás szintén büntető felelősségre vonást vonhat maga után.

A Szabályzat hatálya

51. A jelen Szabályzat az Ügyvéd belső szabályzataként a Szabályzat Ügyvéd általi átvételének napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg – amennyiben az Ügyvéd korábban már rendelkezett pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésére és megakadályozására szolgáló ügyvédi tevékenységre vonatkozó belső szabályzattal – a korábbi szabályzatok hatályukat veszítik.

52. Az Ügyvéd 2008. december 31-ig köteles elvégezni azon ügyfelek jelen Szabályzat szerinti azonosítását is, akikkel fennálló üzleti kapcsolata a Szabályzat hatályba lépését megelőzően keletkezett, amennyiben az azonosítást még nem végezte el, illetve az elvégzett azonosítást nem felel meg a jelen Szabályzat előírásainak.

53. Az Ügyvéd 2009. január 1-jét követően köteles az ügyleti megbízás teljesítését megtagadni, amennyiben:

- a) az ügyféllel a Pmt. hatálybalépése előtt létesített üzleti kapcsolatot,
- b) az ügyfél az ügyfél-átvilágítás céljából személyesen vagy képviselő útján nem jelent meg, és
- c) az ügyfél vonatkozásában az ügyfél-átvilágítás a jelen Szabályzatnak megfelelő eredményei nem állnak teljes körűen rendelkezésére⁵³.

Mellékletek:

- 1. Azonosító adatlap
- 2. A tényleges tulajdonosra vonatkozó nyilatkozat (formanyomtatvány)
- 3. Bejelentés a pénzmosásra utaló adatról, tényről, körülményről
- 4. Beiktatási határozat

⁵³ Pmt. 42. §.

1. számú melléklet**Azonosítási adatlap**
(formanyomtatvány)*Az ügyvéd, ügyvédi iroda neve:**címe:*

I. Természetes személy ügyfél esetén:

*A természetes személy adatai:**1. családi és utónév (születési név), amennyiben van házassági név:**2. lakcím:**tartózkodási hely:**külföldi személy esetén magyarországi tartózkodási hely, ha van:**3. azonosító okmány száma, annak típusa:*

Szükség esetén:

5. születési hely, idő:*6. állampolgárság:**7. anyja születési neve:*

II. Jogi személy esetén:

*A jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szerv adatai**1. Név, rövidített név:**2. Székhely vagy külföldi székhelyű vállalkozás esetén a magyarországi fióktelep címe:**3. Azonosító okirat száma:**nyilvántartási szám:*

Szükség esetén:

4. Fő tevékenységi kör:*5. Képviselőre jogosultak neve, beosztása:**6. Kézbiztos megbízott azonosítására alkalmas adatok:*

III. Más ügyvéd által képviselt szerződéses vagy ellenérdekű ügyfél esetén, illetve más szolgáltató által elvégzett ügyfél-átvilágítás esetén:

Az ügyfél-átvilágítást elvégző ügyvéd/szolgáltató neve:*címe:*

Adatkezelési nyilatkozat

Alulírott **hozzájárulok** ahhoz, hogy a Pmt. szerinti ügyfél-átvilágítás során bemutatott okiratokról a megbízott ügyvéd másolatot készítsen, és adataimat a megbízás teljesítése keretében kezelje.

Alulírott **hozzájárulok** ahhoz, hogy a Pmt. 18–19. § szerinti, más szolgáltató által végzett ügyfél-átvilágításhoz a megbízott ügyvéd az átvilágítás során rögzített azonosító adatokat átadja.

.....
Ügyfél aláírása

2. számú melléklet**Tényleges tulajdonosra vonatkozó nyilatkozat**
(formanyomtatvány)

Alulírott a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXVI. törvény 8. § (1) bekezdése előírásának megfelelően nyilatkozom arról, hogy az ügyvédi megbízási szerződéssel kapcsolatban

1. saját nevemben, illetve az általam képviselt ügyfél nevében járok el*

2. más személy tényleges tulajdonos nevében járok el*

* a megfelelő szöveget kell aláhúzni

Amennyiben az ügyfél más nevében jár el, a tényleges tulajdonos adatai:

Természetes személy esetén:

Név:

Lakcím:

Állampolgárság:

Jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szerv esetén:

Név, rövidített név:

Székhely vagy külföldi székhelyű vállalkozás esetén a magyarországi fióktelep címe:

.....

Egyéb adat:

.....

.....

Adatkezelési nyilatkozat

Alulírott **hozzájárulok** ahhoz, hogy a Pmt. szerinti ügyfél-átvilágítás során bemutatott okiratokról a megbízott ügyvéd másolatot készítsen.

Alulírott **hozzájárulok** ahhoz, hogy a Pmt. 18–19. § szerinti, más szolgáltató által végzett ügyfél-átvilágításhoz a megbízott ügyvéd az átvilágítás során rögzített azonosító adatokat átadja.

.....

Ügyfél aláírása

3. számú melléklet

Bejelentés
a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adatról, tényről vagy körülményről
(formanyomtatvány)

Címzett: Kamara

1. Az érintett ügyvéd neve, címe:

1.1. Az észlelés időpontja:

1.2. A bejelentés időpontja:

1.3. A kijelölt személy neve, (munkahelyi) címe, beosztása, telefonszáma:

2. A gyanús ügyfél azonosító adatai:

A) természetes személy esetén

1. családi és utóneve (születési név), házassági neve:

2. lakcíme:

3. születési helye, ideje:

4. állampolgársága:

5. anyja születési neve:

6. az azonosító okmányának típusa és száma:

(külföldi természetes személy esetében az 1–6. pontban meghatározott adatok közül az azonosító okmány alapján megállapítható adatok, valamint a magyarországi tartózkodási hely)

B) jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet esetén

1. neve, rövidített neve:

2. székhelye, külföldi székhelyű vállalkozás esetén magyarországi fióktelepének címe:

3. főtevékenysége:

4. azonosító okiratának száma:

5. képviselőre jogosultak neve és beosztása:

6. a kézbesítési megbízott azonosítására alkalmas adatai:

C) az üzleti kapcsolatra és az ügyleti megbízásra vonatkozó és ahhoz kapcsolódó legfontosabb adatok:

A pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény rövid ismertetése:

.....

.....

.....

.....

.....

4. számú melléklet

Beiktatási határozat*

Az Egységes szabályzat belső szabályzatként történő átvételéről

Az ügyvéd, egytagú ügyvédi iroda neve:

.....

Az ügyvéd, egytagú ügyvédi iroda irodájának címe:

Az ügyvéd kamarai lajstromszáma:

Az ügyvéd igazolványának száma:

Az egytagú ügyvédi iroda nyilvántartási száma:

Alulírott, mint a fent megjelölt szolgáltató a mai nappal a Magyar Ügyvédi Kamara által kiadott, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXVI. törvény 38. § (1) bekezdés alapján kiadott Egységes szabályzatot belső szabályzatként hatályba léptetem.

....., 2008.

.....
ügyvéd

*(A beiktatási határozatot két példányban az ügyvéd az Egységes szabályzat átvételekor írja alá, egy példány a területi kamarát, egy példány az ügyvédet illet meg.)

Jogszabálymutató

A Magyar Közlönyben

2008. június 1. napjától 2008. június 30. napjáig
közzétett jogszabályok jegyzéke

	Szám		
71/2008. (VI. 3.) FVM r. a szőlőtermelési potenciálra, a szőlőültetvények szerkezetátalakítására és -átállítására vonatkozó szabályozásról szóló 7/2007. (I. 30.) FVM rendelet módosításáról.....	83	2008: XXII. tv. a Londonban, 1976. november 19-én kelt, a tengeri követelésekkel összefüggő felelősség korlátozásáról szóló 1976. évi egyezmény és a Londonban, 1996. május 2-án kelt, az egyezmény módosításáról szóló 1996. évi jegyzőkönyv kihirdetéséről	84
13/2008. (VI. 3.) HM r. a Magyar Honvédség külföldi szolgálatot teljesítő és külföldi tanulmányokat folytató személyi állománya devizaellátmányáról és egyes ellátmányon kívüli pénzbeli járandóságairól szóló 26/2007. (VI. 20.) HM rendelet módosításáról	83	2008: XXIII. tv. a Londonban, 1996. május 3-án kelt, a veszélyes és ártalmas anyagok tengeri szállításával kapcsolatos felelősségről és kártérítésről szóló 1996. évi nemzetközi egyezmény kihirdetéséről.....	84
14/2008. (VI. 3.) KvVM r. az Erdőtelki-égerláp természetvédelmi terület természetvédelmi kezelési tervéről	83	2008: XXIV. tv. az egészségbiztosítási pénztárakról szóló 2008. évi I. törvény felülvizsgálatáról	84
15/2008. (VI. 3.) KvVM r. a Mátrai Tájvédelmi Körzet természetvédelmi kezelési tervéről	83	2008: XXV. tv. az elektronikus információs szabadságról szóló 2005. évi XC. törvény módosításáról	84
16/2008. (VI. 3.) KvVM r. a Sághegyi Tájvédelmi Körzet természetvédelmi kezelési tervéről	83	5/2008. (VI. 5.) NFGM–EüM e. r. az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium szervezeti egységének a 2004-2006. évi Humán erőforrás-fejlesztési Operatív Program egészségügyi és szociális intézkedései végrehajtásában közreműködő szervezetté történő kijelöléséről és feladatairól szóló 10/2004. (IV. 7.) FMM–ESZCSM együttes rendelet módosításáról	84
17/2008. (VI. 3.) KvVM r. a Szénás-hegy csoport Európa diplomás terület természetvédelmi kezelési tervéről	83	6/2008. (VI. 5.) NFGM r. a Regionális operatív programok végrehajtásában közreműködő szervezetek kijelöléséről szóló 14/2007. (V. 8.) MeHVM–ÖTM együttes rendelet módosításáról	84
3/2008. (VI. 3.) KHEM r. egyes hajózási tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról	83	7/2008. (VI. 5.) NFGM r. a Környezet és Energia Operatív Program prioritásaira rendelt források felhasználásának részletes szabályairól és egyes támogatási jogcímeiről szóló 23/2007. (VIII. 29.) MeHVM rendelet módosításáról	84
4/2008. (VI. 3.) KHEM r. az utak forgalomszabályozásáról és a közúti jelzések elhelyezéséről szóló 20/1984. (XII. 21.) KM rendelet módosításáról	83	17/2008. (VI. 5.) PM r. az ingatlanértékelői névjegyzékbe történő felvételről és a névjegyzék vezetéséről szóló 25/2007. (XII. 18.) PM rendelet módosításáról	84
5/2008. (VI. 3.) KHEM r. a meghatározott össztömeget, tengelyterhelést és méretet meghaladó járművek közúti közlekedéséről, a közútkezelői és a hatósági eljárás, valamint a díjfizetés feltételeiről szóló 4/1999. (II. 12.) KHVM rendelet módosításáról	83	25/2008. (VI. 5.) KüM h. az Európai Nukleáris Kutatási Szervezet kiváltságairól és mentességeiről szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2005. évi CXXXVIII. törvény 2–3. §-ainak hatálybalépéséről.....	84
7/2008. (VI. 3.) SZMM r. egyes szociális tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról	83		

26/2008. (VI. 5.) Küm h. a nukleáris terrorcselekmények visszaszorításáról szóló Nemzetközi Egyezmény kihirdetéséről szóló 2007. évi XX. törvény 3-4. §-ainak hatálybalépéséről.....	84	68/2008. (VI. 10.) OGY h. dr. Lázár János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	86
4/2008. (MK 84.) KvVM ut. a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 17/2006. (MK 94.) KvVM utasítás módosításáról.....	84	69/2008. (VI. 10.) OGY h. dr. Lázár János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	86
Hivatalos Értesítő (2008/23. szám).....	84	70/2008. (VI. 10.) OGY h. dr. Veres János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	86
153/2008. (VI. 6.) Korm. r. a Budapest Ferihegy Nemzetközi Repülőtér rövid távú fejlesztése projekthez tartozó egyes közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról.....	85	71/2008. (VI. 10.) OGY h. az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 14/2006. (V. 31.) OGY határozat módosításáról	86
154/2008. (VI. 6.) Korm. r. a közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetésről szóló 38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet módosításáról	85	72/2008. (VI. 10.) OGY h. az Állami Számvevőszék 2007. évi tevékenységéről szóló jelentés elfogadásáról	86
155/2008. (VI. 6.) Korm. r. az Útravaló Ösztöndíjprogramról szóló 152/2005. (VIII. 2.) Korm. rendelet módosításáról	85	73/2008. (VI. 10.) OGY h. a Stratégiai Légiszállítási Képesség programmal kapcsolatban Magyarországra települő külföldi fegyveres erők állomásozásának engedélyezéséről	86
156/2008. (VI. 6.) Korm. r. a Nemzeti Közlekedési Hatáságról szóló 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet módosításáról	85	14/2008. (VI. 13.) HM r. a kedvezményes üdültetés rendjéről szóló 35/2002. (V. 10.) HM rendelet módosításáról	87
1038/2008. (VI. 6.) Korm. h. egyes kormányhatározatok módosításáról	85	10/2008. (VI. 13.) IRM r. a cégbejegyzési eljárás és cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 21/2006. (V. 18.) IM rendelet módosításáról.....	87
2008: XXVI. tv. a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény módosításáról..	86	11/2008. (VI. 13.) IRM r. a cégbejegyzési eljárás és a cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 21/2006. (V. 18.) IM rendelet módosításáról szóló 41/2007. (VIII. 29.) IRM rendelet módosításáról	87
157/2008. (VI. 10.) Korm. r. az előrehozott öregségi nyugdíjigogosultság feltételeivel rendelkező, helyi önkormányzatoknál alkalmazott köztisztviselők felmentéséhez kapcsolódó egyes kifizetések támogatásáról.....	86	18/2008. (VI. 13.) PM r. a függő és független biztosításközvetítői hatósági képzés követelményrendszeréről és a hatósági vizsgáról	87
158/2008. (VI. 10.) Korm. r. a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemen tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet módosításáról	86	19/2008. (VI. 13.) PM r. a közhasznú tevékenységet folytató személy, szervezet általános forgalmiadó-visszatérítetési jogának gyakorlásához fűződő igazolási kötelezettségekről, az általános forgalmiadó-visszatérítetési kérelem kötelező adattartalmáról és egyes eljárási szabályokról	87
159/2008. (VI. 10.) Korm. r. az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalról szóló 273/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról.....	86	8/2008. (VI. 13.) SZMM r. az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési Jegyzékbe történő felvétel és törlés eljárási rendjéről szóló 1/2006. (II. 17.) OM rendelet módosításáról.....	87
67/2008. (VI. 10.) OGY h. dr. Karasi József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	86		

74/2008. (VI. 13.) OGY h. dr. Simon Miklós országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	87	74/2008. (VI. 14.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egy- séges területalapú támogatásokhoz (SAPS) kapcsolódó 2008. évi kiegészítő nemzeti tá- mogatások (top up) igénybevételével kap- csolatos egyes kérdésekről szóló 42/2008. (IV. 4.) FVM rendelet módosításáról	88
75/2008. (VI. 13.) OGY h. az Új Magyarország Fejlesztési Terv végrehajtását felügyelő eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak meg- választásáról szóló 56/2006. (XII. 20.) OGY határozat módosításáról	87	75/2008. (VI. 14.) FVM r. a szárított takarmány kvótával szabályozott támogatás igénylésé- nek általános feltételeiről	88
76/2008. (VI. 13.) OGY h. országos népszava- zás elrendeléséről	87	76/2008. (VI. 14.) FVM r. az Európai Mezőgaz- dasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgaz- dasági termelők gazdaságátadásához nyúj- tandó támogatás részletes feltételeiről szóló 83/2007. (VIII. 10.) FVM rendelet módosítá- sáról	88
77/2008. (VI. 13.) OGY h. a hungarikumok vé- delméről	87	77/2008. (VI. 14.) FVM r. az Európai Mezőgaz- dasági Vidékfejlesztési Alapból az öntözés, a melioráció és a területi vízgazdálkodás mező- gazdasági üzemi és közösségi létesítményei- nek fejlesztéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 34/2008. (III. 27.) FVM rendelet módosításáról	88
78/2008. (VI. 13.) OGY h. a Nemzeti Tehetség Programról	87	136/2008. (VI. 14.) KE h. elnöki tisztségben tör- ténő megerősítésről	88
79/2008. (VI. 13.) OGY h. a Magyar Távirati Iroda Zrt. 2007. évi tevékenységéről szóló be- számoló elfogadásáról	87	137/2008. (VI. 14.) KE h. bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	88
80/2008. (VI. 13.) OGY h. a Magyar Honvédség önkéntes tartalékos rendszerének felülvizsgá- latáról	87	138/2008. (VI. 14.) KE h. államtitkár felmenté- séről	88
83/2008. (VI. 13.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	87	139/2008. (VI. 14.) KE h. kitüntetés adományo- zásáról	88
84/2008. (VI. 13.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	87	2008: XXVII. tv. egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról	89
85/2008. (VI. 13.) AB h. az Alkotmánybíróság végzése	87	2008: XXVIII. tv. egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról	89
86/2008. (VI. 13.) AB h. az Alkotmánybíróság végzése	87	2008: XXIX. tv. a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosításáról	89
Hivatalos Értesítő (2008/24.) szám	87	2008: XXX. tv. a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról	89
24/2008. (VI. 14.) EüM r. az egészségügyi mi- niszter felügyelete alá tartozó fejezeti kezelé- sű előirányzatok felhasználásáról	88	2008: XXXI. tv. az esélyegyenlőség érvényesü- lésének közoktatásban történő előmozdítását szolgáló egyes törvények módosításáról	89
72/2008. (VI. 14.) FVM r. a borok előállításáról szóló 99/2004. (VI. 3.) FVM rendelet módo- sításáról	88		
73/2008. (VI. 14.) FVM r. az állatlétszámhoz kötött támogatási jogosultságról szóló 82/2005. (IX. 15.) FVM rendelet módosításá- ról	88		

2008: XXXII. tv. a közraktározásról szóló 1996. évi XLVIII. törvény módosításáról.....	89	20/2008. (VI. 19.) PM r. a Vám- és Pénzügyőr- ség hivatásos állományának egészségi, pszi- chikai és fizikai alkalmasságának vizsgálatá- ról.....	90
2008: XXXIII. tv. az önkéntes tűzoltó egyesüle- tekről.....	89	89/2008. (VI. 19.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata.....	90
160/2008. (VI. 18.) Korm. r. a vasúti társaságok kötelező baleseti kárfedezeti képességének biztosításáról szóló 271/2007. (X. 19.) Korm. rendelet módosításáról.....	89	90/2008. (VI. 19.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata.....	90
6/2008. (VI. 18.) KHEM r. a villamosener- gia-rendszer irányításával, működésével és használatával összefüggő egyes adatszolgál- tatásokról.....	89	1039/2008. (VI. 19.) Korm. h. a Kitüntetési Bi- zottságról és az állami kitüntetések ado- mányozásának rendjéről szóló 1130/2002. (VII. 24.) Korm. határozat módosításáról.....	90
7/2008. (VI. 18.) KHEM r. a gáz csatlakozó ve- zetékekre és fogyasztói berendezésekre vo- natkozó műszaki-biztonsági előírásokról szóló 11/2004. (II. 13.) GKM rendelet módo- sításáról.....	89	1040/2008. (VI. 19.) Korm. h. a költségvetési szerveknél foglalkoztatottak eseti kereset-ki- egészítésének finanszírozásáról.....	90
1/2008. (VI. 18.) ÖM r. az önkormányzati mi- niszter feladatkörébe tartozó tevékenységek sugárvédelmi ellenőrző rendszerének műkö- dési feladatairól.....	89	Hivatalos Értesítő (2008/25. szám).....	90
87/2008. (VI. 18.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata.....	89	2008: XXXIV. tv. a Magyar Köztársaság Kormá- nya és az Észak-atlanti Szerződés Szerve- zete közötti, a NATO Légiszállítást Kezelő Szervezetnek a Magyar Köztársaság területén való településéről és működéséről szóló Meg- állapodás kihirdetéséről.....	91
88/2008. (VI. 18.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata.....	89	2008: XXXV. tv. a Magyar Köztársaság Kormá- nya és az Amerikai Egyesült Államok Kormá- nya között az ismert vagy feltételezett ter- roristák kiszűrésére szolgáló információk cseréjéről szóló Megállapodás kihirdetéséről.....	91
161/2008. (VI. 19.) Korm. r. az építésügyi, épí- tés-felügyeleti hatósági döntés-előkészítők, valamint döntéshozók építésügyi vizsgájáról és szakmai továbbképzéséről.....	90	15/2008. (VI. 20.) HM r. a katonák illetményé- ről és illetményjellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2003. (I. 25.) HM rendelet, valamint egyes kapcsolódó HM rendeletek módosításáról.....	91
162/2008. (VI. 19.) Korm. r. a költségvetési szerveknél foglalkoztatottak 2008. évi eseti kereset-kiegészítéséről.....	90	12/2008. (VI. 20.) IRM r. a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM ren- delet módosításáról.....	91
25/2008. (VI. 19.) EüM r. a fontos és bizalmas munkakörökről, valamint a biztonsági ellen- őrzés szintjéről szóló 11/2005. (IV. 13.) EüM rendelet módosításáról.....	90	45/2008. (VI. 20.) ME h. a Kutatási és Techno- lógiai Innovációs Tanács tagja megbízatásá- nak megszűnéséről.....	91
18/2008. (VI. 19.) KvVM r. a védett és a foko- zottan védett növény- és állatfajokról, a foko- zottan védett barlangok köréről, valamint az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény- és állatfajok közvetítéséről szóló 13/2001. (V. 9.) KöM rendelet módosításáról.....	90	46/2008. (VI. 20.) ME h. főiskolai tanár kineve- zéséről, főiskolai rektor felmentéséről és megbízásáról.....	91
		47/2008. (VI. 20.) ME h. főiskolai rektor megbí- zásáról.....	91

2008: XXXVI. tv. a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény módosításáról.....	92	2008: XXXIX. tv. a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról.....	93
2008: XXXVII. tv. a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról	92	2008: XL. tv. a földgázellátásról.....	93
2008: XXXVIII. tv. a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény módosításáról	92	2008: XLI. tv. a Nemzeti Akkreditáló Testület szervezetéről, feladat- és hatásköréről, valamint eljárásáról szóló 2005. évi LXXVIII. törvény módosításáról.....	93
163/2008. (VI. 24.) Korm. r. a minőségi és hatékony gyógyszerrendelés ösztönzéséről szóló 17/2007. (II. 13.) Korm. rendelet módosításáról	92	2008: XLII. tv. a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról.....	93
78/2008. (VI. 24.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nem termelő mezőgazdasági beruházásokhoz nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 33/2008. (III. 27.) FVM rendelet módosításáról.....	92	16/2008. (VI. 25.) HM r. egyes miniszteri rendeleteknek a Rendőrség és a Határőrség integrációjával összefüggő módosításáról	93
79/2008. (VI. 24.) FVM r. a zöldség-gyümölcs termelői csoportok és termelői szervezetek nemzeti szabályozásáról szóló 19/2008. (II. 19.) FVM rendelet, valamint a termelői csoportokról szóló 81/2004. (V. 4.) FVM rendelet módosításáról	92	140/2008. (VI. 25.) KE h. városi cím adományozásáról	93
80/2008. (VI. 24.) FVM r. a sertés ágazatban igénybe vehető állatjóléti támogatások feltételeiről szóló 140/2007. (XI. 28.) FVM rendelet módosításáról	92	A pénzügyminiszter közleménye a Pénzügyminisztérium, a pénzügyminiszter irányítása alá tartozó központi hivatalok és az Államadósság Kezelő Központ Zártkörűen Működő Részvénytársaság szolgálati titokkörének megállapításáról	93
81/2008. (VI. 24.) FVM r. a baromfi ágazatban igénybe vehető állatjóléti támogatások feltételeiről szóló 139/2007. (XI. 28.) FVM rendelet módosításáról	92	2008: XLIII. tv. a Magyar Köztársaságnak a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartája 2. Cikk 2. bekezdése szerinti kötelezettségvállalásai cigány (romani és beás) nyelvekre történő kiterjesztéséről	94
13/2008. (VI. 24.) IRM r. az ügyvédek, az alkalmazott ügyvédek, az ügyvédjelöltek, a külföldi jogi tanácsadók és az európai közösségi jogászok igazolványáról.....	92	2008: XLIV. tv. az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény módosításáról	94
21/2008. (VI. 24.) PM r. a Pénzügyminisztérium szolgálati titokkörének megállapításáról szóló 4/1996. (I. 24.) PM rendelet hatályon kívül helyezéséről	92	2008: XLV. tv. az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról.....	94
27/2008. (VI. 24.) KüM h. a Bernben 2007. december 20-án, a kibővült Európai Unió gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségei csökkentését célzó, a Svájci Szövetségi Tanács és a Magyar Kormány között létrejött Svájci-Magyar Együttműködési Program végrehajtásáról szóló Keretmegállapodás [kihirdetve: 348/2007. (XII. 20.)] Korm. rendelet hatálybalépéséről	92	164/2008. (VI. 27.) Korm. r. a befektetési vállalkozás kockázatvállalására és kockázatkezelésére vonatkozó információk nyilvánosságra hozataláról.....	94
		165/2008. (VI. 27.) Korm. r. a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. (I. 31.) Korm. rendelet módosításáról	94
		166/2008. (VI. 27.) Korm. r. egyes foglalkoztatási tárgyú kormányrendeletek módosításáról	94
		167/2008. (VI. 27.) Korm. r. a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény végrehajtásával összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról	94

168/2008. (VI. 27.) Korm. r. az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatalról szóló 295/2004. (X. 28.) Korm. rendelet módosításáról, valamint egyes egészségügyi tárgyú jogszabályok hatályon kívül helyezéséről	94	5/2008. (MK 94.) MeHVM ut. a Magyar Közlöny és a Határozatok Tára felelős szerkesztőjének kijelöléséről	94
14/2008. (VI. 27.) IRM r. a tanúk költségtérítéséről	94	7/2008. (VI. 25.) OVB állásf. az Országos Választási Bizottság állásfoglalása	94
91/2008. (VI. 27.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	94	202/2008. (VI. 25.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	94
92/2008. (VI. 27.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	94	203/2008. (VI. 25.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	94
93/2008. (VI. 27.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	94	204/2008. (VI. 25.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	94
94/2008. (VI. 27.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	94	205/2008. (VI. 25.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	94
141/2008. (VI. 27.) KE h. kitüntetés adományozásáról	94	206/2008. (VI. 25.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	94
142/2008. (VI. 27.) KE h. rektori megbízásokról	94	207/2008. (VI. 25.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	94
143/2008. (VI. 27.) KE h. egyetemi tanári kinevezésekről	94	208/2008. (VI. 25.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	94
1041/2008. (VI. 27.) Korm. h. a Kormány kabinetjeiről szóló 1068/2006. (VII. 13.) Korm. határozat módosításáról	94	Országos Rendőr-főkapitányság közleménye a rendőrség szolgálati titokköri jegyzékéről	94
28/2008. (VI. 27.) KüM h. az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 24/2008. (II. 10.) Korm. rendelet 2–3. §-a hatálybalépéséről	94	Hivatalos Értesítő (2008/26. szám)	94
29/2008. (VI. 27.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége között a Nemzetközi Szövetség budapesti Regionális Küldöttségének jogállásáról szóló Megállapodáshoz fűzött 1. számú Kiegészítő Jegyzőkönyv szövegének végleges megállapításáról és kihirdetéséről szóló 98/2008. (IV. 29.) Korm. rendelet 2. és 3. §-a hatálybalépéséről	94	2008: XLVI. tv. az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről	95
3/2008. BJE h. a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	94	2008: XLVII. tv. a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról	95
		2008: XLVIII. tv. a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól	95
		169/2008. (VI. 28.) Korm. r. a befektetési vállalkozás működési kockázatának tőkekövetelményéről	95
		170/2008. (VI. 28.) Korm. r. egyes kormányrendeletek módosításáról	95
		171/2008. (VI. 28.) Korm. r. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) Korm. rendelet módosításáról	95

172/2008. (VI. 28.) Korm. r. az európai globalizációs alkalmazkodási alapból származó támogatásokkal kapcsolatos feladatokat ellátó szerv kijelöléséről	95	83/2008. (VI. 30.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet 3. és 4. tengelyének keretében megalakuló helyi akciócsoportok elismerési rendjével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 93/2007. (VIII. 29.) FVM rendelet alapján előzetesen elismert helyi közösségek tervezési folyamatával, és a LEADER csoportok kiválasztásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 147/2007. (XII. 4.) FVM rendelet módosításáról	96
9/2008. (VI. 28.) SZMM r. a szociális és munkaügyi miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések megszerzésére irányuló szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézményekről	95	8/2008. (VI. 30.) KHEM r. egyes miniszteri rendeleteknek a Magyar Vasúti Hivatal megszüntetésével összefüggő módosításáról	96
10/2008. (VI. 28.) SZMM r. a szociális és munkaügyi miniszter által adományozható szakmai elismerésekről	95	9/2008. (VI. 30.) KHEM r. a vasúti igazgatási szerv által végzett vasúti hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól	96
11/2008. (VI. 28.) SZMM r. az európai globalizációs alkalmazkodási alapból származó támogatások igénylésével és felhasználásával kapcsolatos szabályokról	95	10/2008. (VI. 30.) KHEM r. a vasúti igazgatási szerv részére fizetendő felügyeleti díj megfizetésének módjáról és feltételeiről	96
4/2008. BJE h. a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	95	2/2008. (VI. 30.) MeHVM–KHEM e. r. az informatikai és hírközlési miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések megszerzésére irányuló szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézményekről szóló 23/2004. (VIII. 11.) IHM rendelet módosításáról	96
2008: XLIX. tv. a nemzetgazdaságilag kiemelt építési beruházások megvalósításának elősegítése érdekében egyes törvények módosításáról.....	96	144/2008. (VI. 30.) KE h. kitüntetés viselésének engedélyezéséről	96
173/2008. (VI. 30.) Korm. r. a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról szóló 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról.....	96	1042/2008. (VI. 30.) Korm. h. egyes jelentéstételi, tájékoztatási és beszámolási kötelezettségek módosításáról és megszüntetéséről	96
174/2008. (VI. 30.) Korm. r. egyes jelentéstételi, tájékoztatási és beszámolási kötelezettségek módosításáról és megszüntetéséről	96	1043/2008. (VI. 30.) Korm. h. a Gandhi Közalapítvány alapító okiratának módosításáról	96
175/2008. (VI. 30.) Korm. r. a 2008. évi terület- és régiófejlesztési célelőirányzat felhasználásának részletes szabályairól szóló 148/2008. (V. 26.) Korm. rendelet módosításáról	96	30/2008. (VI. 30.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a Szlovák Köztársaság államterületén található földterületeknek a magyar Salgótarján–Somoskőújfalu település által épített szennyvízcsatorna üzemeltetésére és karbantartására történő ideiglenes igénybevételéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 22/2007. (II. 28.) Korm. rendelet 2. és 3. §-ának hatálybalépéséről.....	96
176/2008. (VI. 30.) Korm. r. az épületek energetikai jellemzőinek tanúsításáról	96		
82/2008. (VI. 30.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdészeti potenciál helyreállítására nyújtandó támogatások igénybevételének részletes szabályairól szóló 32/2008. (III. 27.) FVM rendelet módosításáról	96		

Szervezeti hírek

Kinevezések

Az igazságügyi és rendészeti miniszter

dr. Kővári Elvira rendőr századost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendészeti Kodifikációs Főosztály Szolgálati Jogi Kodifikációs Osztályára kiemelt főmunkatársnak,

dr. Sövényházi Edit rendőr századost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Büntetőpolitikai Főosztály Bűnmegelőzési Osztályára kiemelt főmunkatársnak

berendelte,

dr. Sinyei-Kiss Dávid igazságügyi és rendészeti minisztériumi fogalmazót, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Igazságügyi Államtitkár Titkárságán titkárságvezetői feladatok ellátásával főosztályvezető-helyettesként

megbízta;

A rendészeti államtitkár

Hoffmann Anita budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Államtitkári Titkárságára határozatlan időre próbaidő kikötésével munkavállalónak

kinevezte;

Az igazságügyi államtitkár

dr. Koleszár Zsuzsanna Erzsébet budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Igazságügyi Államtitkár Titkárságára határozatlan időre vezető-főtanácsosnak,

dr. Sinyei-Kiss Dávid miskolci lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Igazságügyi Államtitkár Titkárságára határozatlan időre fogalmazónak

kinevezte;

A kabinetfőnök

dr. Thodory Zsolt Gábor gödi lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Költségvetési és Gazdasági Főosztály Céginformációs Osztályára határozatlan időre próbaidő kikötésével vezető-tanácsosnak,

dr. Vábró László paksi lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Koordinációs és Ügykezelési Főosztály Európai Unió Támogatásfelhasználási Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével vezető-tanácsosnak

kinevezte;

A közjogi szakállamtitkár

dr. Drienyovszki Lilla budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Migrációs Főosztály Migrációs Igazgatási Osztályára határozatlan időre tanácsosnak

kinevezte.

Közzolgálati jogviszony megszűnések

Közzolgálati jogviszonya megszűnt

végleges közigazgatási áthelyezéssel

dr. Nagy Gabriella igazságügyi és rendészeti minisztériumi vezető-tanácsosnak,

közös megegyezéssel

dr. Horváth András igazságügyi és rendészeti minisztériumi fogalmazónak,

Kissné Andrásik Ilona igazságügyi és rendészeti minisztériumi vezető-főtanácsosnak,

lemondással

dr. Sántha György igazságügyi és rendészeti minisztériumi főosztályvezető-helyettesnek,

dr. Székely Erika igazságügyi és rendészeti minisztériumi vezető-tanácsosnak,

vezénylés megszüntetésével

dr. Huszár László igazságügyi és rendészeti minisztériumi kiemelt főmunkatársnak,

próbaidő alatt azonnali hatállyal

dr. Klima Zoltán igazságügyi és rendészeti minisztériumi vezető-főtanácsosnak.

Igazolványok érvénytelenítése

Dr. Horváth Sarolta Laura, a Fővárosi Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelője IH-0000222. számú szolgálati igazolványa elveszett.

Az igazolvány érvénytelen.

Dr. Blaha Erzsébet SZ 270 132. számú, *dr. Buús Sándor* SZ 271 053. számú, *dr. Debreczeni Lajos* 3898. számú, *Dömény László* SZ 270 438. számú, *Iványi János* 2922. számú, *Körtvélyi Attila* 0735. számú és *Paksa Ferenc* 5205. számú igazságügyi szakértői igazolványát eltulajdonították.

Az igazolványok érvénytelenek.

Dr. Angyal Miklós SZ 270 230. számú, *Faludi Jánosné* 0462. számú, *Hosszú Erzsébet* 007108. számú, *dr. Kégl Tamás* 1219. számú, *Orosz Zoltán* 4346. számú, *Pethőné Schulcz Ágnes* 4648. számú, *Pintér Kovács Enikő* 5112. számú, *dr. Salacz Tamás* SZ 270 612. számú, *Staub Gabriella* 007425. számú, *Vida Géza* 006774. számú és *Wiedemann Károly* 0964. számú igazságügyi szakértői igazolványa elveszett.

A fenti igazolványok érvénytelenek.

Ádám Miklós 2469. számú, *Andrási Zsuzsanna* SZ 270 002. számú, *dr. Babicsák István* 007223. számú, *dr. Bagdy Emőke* SZ 270 089. számú, *dr. Biró Andor József* 007550. számú, *Bodnár Béla* 3255. számú, *Darvasi Attila* 4771. számú, *Dávidné Molnár Györgyi* 3699. számú, *dr. Dénes Iván* 5907. számú, *Dévai Ferenc* 2511. számú, *dr. G. Héri Vera* 1569. számú, *Gordos Mátyás* 4394. számú, *Győri László* SZ 270 822. számú, *Harkai György* 2793. számú, *Harmati János* 0620. számú, *Harrach Péter* 0573. számú, *dr. Huszár Gergely* 5791. számú, *dr. Juhász Ibolya Ilona* 5531. számú, *Kalmár László* 5551. számú, *Kerek István* 007271. számú, *Kerekes József* 007381. számú, *Kereszturi Tibor* 5446. számú, *Kiss Árpád* 0103. számú, *Kiss István* 0725. számú, *Kiss István* 4898. számú, *Kiss József* 4041. számú, *Klinga Mária* 6206. számú, *Kovács Lajos Antal* 1696. számú, *Kulcsár László* 2559. számú, *Lang Miklós Attila* 007371. számú, *Lóki Ferenc* 0194. számú, *Máténé Szilágyi Ildikó* 1156. számú, *Matheisz János* 006900. számú, *Molnár István* 1297. számú, *Nádas Mátyás* 3979. számú, *Nagy Lajos* 1291. számú, *dr. Orczán Zsolt László* 007852. számú, *Pap Sándor* 4838. számú, *Papp László* 2487. számú, *dr. Polecsák Mária* SZ 270 521. számú, *Polgár György* 007042. számú, *dr. Próder József* 5215. számú, *Ratkóczy Miklós* 1061. számú, *Récsényi Attila* 3654. számú, *Répás László* 3570. számú, *Répási László* 1851. számú, *Somogyi Csizmaziáné dr. Kovács Erzsébet* 006644. számú, *Soós László* 0982. számú, *Szabó Iván Károly* 2001. számú, *Szabó Péter* 5082. számú, *Száraz Ferenc* 1204. számú, *dr. Székelyhidi Lajos* 2988. számú, *dr. Szörcei Tamás* 5841. számú, *Tausz Veronika* 4001. számú, *Tihanyi Béláné* 1163. számú, *Tóth István* 3311. számú, *Vág Mária*

án József 1980. számú, *Varga Gábor* 2415. számú, *Varga Márta* 5865. számú, *dr. Verebélyi Aranka* 007363. számú, *dr. Veres Zoltán* 3505. számú, *Villányi János* 4965. számú és *Zámbó Zoltán* 3111. számú igazságügyi szakértői igazolványa – igazságügyi szakértői névjegyzékéből történő törlésük következtében – érvénytelenné vált.

Pályázati felhívás**A Magyar Köztársaságnak
az Európai Unió mellett működő
Állandó Képviseletén betöltendő
szakdiplomata feladatok ellátására**

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium pályázatot hirdet szakdiplomata állás betöltésére a Magyar Köztársaság az Európai Unió mellett Állandó Képviseletén. A pályázat szerinti szakdiplomata álláshely 2008. szeptember 1-jétől betölthető.

1. Az Állandó Képviseleten betöltendő szakdiplomata helyvel kapcsolatos általános tudnivalók

A Magyar Köztársaságnak az Európai Unió mellett működő Állandó Képviseletén (a továbbiakban ÁK) az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium (a továbbiakban: IRM) szakdiplomatai a Jogi Szolgálatnál és Versenyképességi Csoportnál teljesítenek külszolgálatot. Az IRM szakdiplomatai által ellátott feladatok ezekhez a területekhez kapcsolódnak.

A szakdiplomata besorolása, illetménye és juttatásainak megállapítása a köztisztviselők jogállásáról szóló, többször módosított 1992. évi XXIII. törvény (továbbiakban: Ktv.) alapján, a külszolgálatban a devizaellátmány meghatározása a köztisztviselők tartós külszolgálatáról szóló 104/2003. (VII. 18.) Korm. rendelet, valamint a hatályos KüM SzMSz szerint történik.

A külügyi felkészülés és a külszolgálat idejére a szakdiplomata át helyezik a Külügyminisztérium állományába.

A szakdiplomata munkájával kapcsolatos szakmai irányítást az IRM SzMSz alapján az európai uniós jogi szakállamtitkár gyakorolja, a munkavégzésre egyebekben az Európai Unió döntéshozatali tevékenységében való részvételről és az ehhez kapcsolódó kormányzati koordinációról szóló 1123/2006. (XII. 15.) Korm. határozat, valamint az ÁK SzMSz-e irányadó.

2. A meghirdetett szakdiplomata feladatainak ismertetése

Az ÁK Jogi Szolgálatán és Versenyképességi Csoportjánál az IRM külszolgálatot teljesítő szakdiplomata a következő feladatokat látja el:

- részt vesz a Versenyképességi Tanácshoz kötődő, az IRM feladat- és hatáskörébe tartozó alábbi területekkel kapcsolatos hazai tárgyalási álláspont kialakításában és a tárgyalási álláspontnak megfelelően ellátja a Kormány képviseletét az érintett tanácsi munkacsoportokban:

- a) társasági jog,
- b) versenyjog,
- c) közbeszerzés,
- d) szellemi alkotások joga,
- e) adatvédelem,
- f) jogi informatika,
- g) jogalkotás minőségének javítása;

- részt vesz a feladatköréhez kapcsolódó napirendi pontokkal kapcsolatban a Tanács magas szintű döntéshozatali fórumain (COREPER I., Versenyképességi Tanács), az azokra történő felkészülésben és az azokról készített jelentések elkészítésében;

- részt vesz a fentebb meghatározott területekkel foglalkozó tanácsi munkacsoportok ülésein, azokról jelentést készít, nyomon követi ezeknek az üléseknek a napirendjén szereplő jogalkotási és egyéb dossziékat, azokról folyamatos tájékoztatást ad;

- részt vesz a Európai Unió döntéshozatali folyamatához kapcsolódó egyéb egyeztetési fórumokon;

- kapcsolatot tart az Európai Unió Tanácsa, az Európai Unió Bizottsága és az Európai Parlament illetékes szerveivel;

- tevékenységi területeihez tartozóan törekszik arra, hogy az EU ÁK, az EKTB illetékes szakértői csoportjainak tagjaival, a nemzeti szakértőkkel (SNE), valamint a hazai háttérintézményekkel az összetett, több szakmai területet is érintő ügyek kezelése esetén a legteljesebb koordinációt és a legcélszerűbb együttműködést alakítsa ki;

- folyamatos kapcsolatot tart az IRM szakállamtitkárával, azok utasításának megfelelően jár el és együttműködik a tárca főosztályaival;

- tevékenységi területeihez tartozóan együttműködik az ÁK Versenyképességi Csoportjának más tárcák által küldött munkatársaival a közös feladatok és a munkaterületén kívül eső pótlólagos feladatok megoldásában;

- részt vesz a 2011-es EU-elnökségi feladatok ellátásában.

A külszolgálatra történő szakmai felkészítést az IRM Európai Unió Jogi Főosztálya biztosítja. Feladatait részletesen a munkaköri leírás határozza meg.

3. A szakdiplomata hely betöltéséhez szükséges követelmények

- magyar állampolgárság;
- büntetlen előélet és cselekvőképesség;

- felsőfokú végzettség;

- három év szakmai gyakorlat, ebből legalább egy év az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium keretében töltött köztisztviselői jogviszony;

- angol vagy francia nyelvből „C” típusú felsőfokú államilag elismert vagy azzal egyenértékűvé nyilvánított nyelvvizsga és tárgyalóképes szakmai nyelvismeret, valamint angol, francia vagy német nyelvből „C” típusú középfokú államilag elismert vagy azzal egyenértékűvé nyilvánított nyelvvizsga és tárgyalóképes szakmai nyelvismeret;

- jó elemző, fogalmazási és kommunikációs készség;
- felhasználó szintű számítógépes ismeretek;
- külszolgálatra alkalmas egészségi állapot.

A pályázat értékelésénél előnyt jelent

- a 2. pontban meghatározott területek bármelyikén szerzett legalább egy éves szakmai tapasztalat;

- az EKTB koordinációs munkában szerzett tapasztalat;

- az EU hivatalos nyelvei közül egyéb nyelv ismerete, illetve angol és német nyelvvizsga esetén a francia nyelv ismerete;

- az ÁK-en töltött szakmai gyakorlat.

Az álláshely betöltésének feltétele a „C” típusú nemzetbiztonsági ellenőrzés megléte, amelyet a pályázónak vállalnia kell. A sikeres pályázó nemzetbiztonsági ellenőrzését – amennyiben még nem esett át „C” típusú ellenőrzésen – a munkáltató kezdeményezi.

4. A szakdiplomata pályázat benyújtása

A pályázatokat zárt borítékban legkésőbb 2008. augusztus 4-ig kell a Humánigazgatási Főosztályhoz benyújtani. A pályázatnak tartalmaznia kell a pályázó

- részletes szakmai önéletrajzát,

- felsőfokú iskolai végzettségét és a nyelvtudását igazoló dokumentumok másolatát,

- nyilatkozatát arról, hogy a pályázati anyagot az eljárásban részt vevők megismerhetik,

- motivációs levelét, valamint

- szervezeti egysége vezetőjének ajánlását.

5. A pályázatok elbírálása

A határidőben beérkezett pályázatokat a Kabinetfőnök által kijelölt négy tagú bizottság értékeli, és szükség esetén szóban is meghallgatja a pályázókat. A pályázat eredményességéről írásban értesíti a pályázókat és szervezeti egységük vezetőit.

Tájékoztatók

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratának módosítása

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet IRM/BVO/20-56/2008. számon kiadott alapító okiratát a következők szerint módosítom:

A 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. Székhelye: 5001 Szolnok, Dózsa Gy. u. 1/a.”

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

Indokolás

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet IRM/BVO/20-56/2008. számon kiadott alapító okirata hibásan tartalmazza a költségvetési szerv székhelyét.

Az intézet ugyanis nem a Szolnok, Dózsa Gy. u. 2., hanem 1/a számon található.

Tekintettel arra, hogy nem nyomdahiba következménye az elírás, az alapító okirat módosítása indokolt.

A tervezett módosítás a tevékenységi kört nem érinti, így a pénzügyminiszter egyetértése nem szükséges.

A módosításnak költségvetési kihatása nincs.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet módosítással egységes szerkezetbe foglalt alapító okirata

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 5001 Szolnok, Dózsa Gy. u. 1/a.

4. Létesítés éve: 1902.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve: Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium 1055 Budapest V., Kossuth tér 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv: Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága 1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszűntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

Közlemény

**Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
közleménye
az igazságügyi szakértői névjegyzékbe bejegyzettekről
és az igazságügyi szakértői névjegyzékből töröltekről**

I.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium az igazságügyi szakértői névjegyzék vezetéséről szóló 210/2005. (X. 5.) Korm. rendelet 9. §-ában foglaltak alapján az alábbi – az igazságügyi szakértői névjegyzék 2008. január 1. és 2008. június 30. között bejegyzett szakértők adatait tartalmazó – névsort teszi közzé:

Név	Elérhetőségi cím	Szakterület	Bejegyzés dátuma
dr. Babják Zoltán	8133 Mezőszentgyörgy, Kossuth u. 68.	egészségbiztosítás	2008.05.26
Dr. Balogh Sándor	6000 Kecskemét, Batthyány u. 14.	igazságügyi orvostan; patológia	2008.04.01
Bélteki Zoltán	1171 Budapest, Árpád-házi Szent Erzsébet park 5.	hulladékgazdálkodás	2008.04.04
Berkes Ildikó Valéria	4002 Debrecen, Pf. 265.	klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia	2008.05.28
dr. Berky Zsolt	1075 Budapest, Wesselényi u. 26.	egészségbiztosítás; aneszteziológia és intenzív terápia	2008.01.08
Bognár Csaba	8200 Veszprém, Hársfa u. 33.	erdőgazdálkodás; erdővédelem; erdők természetvédelme; erdőkár	2008.06.04
dr. Borzi Miklós	6722 Szeged, Zászló u. 3.	adó- és járulékok; könyvszakértés	2008.05.26
dr. Czipra László	8200 Veszprém, Dózsa Gy. út 14/1.	állategészségügy; élelmiszer-biztonság	2008.01.07
Csáti Szilvia	3300 Eger, Csiky J. u. 11/A	klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia	2008.01.07
dr. Csintalan László	3524 Miskolc, Mednyánszky út 5.	személy- és vagyonvédelem	2008.06.02
Csorba Gábor	2030 Érd, Reketye u 35/B	építéstechnológia	2008.02.14
D. Nagy Anikó	5600 Békéscsaba, Dózsa Gy. u. 22. IV. em. 42.	klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia	2008.01.04
Deák József	5008 Szolnok, Szőlő u. 2.	biztosítás	2008.04.07
Edőcs József	3525 Miskolc, Palóczy u. 9/A fszt. 4.	ingatlan-értékbecslés	2008.01.07
Faludy Katalin	1056 Budapest, Molnár u. 47–59.	adó- és járulékok; könyvszakértés	2008.05.28
Fejes Ernő	6726 Szeged, Alsó-Kikötő sor 5. II. 9.	állattenyésztés technológiája és eszközeinek biztonsága; növénytermesztés technológiája és eszközeinek biztonsága; állattenyésztés; gyepgazdálkodás; kertészeti növénytermesztés; mezőgazdasági termények, termékek tárolása; mezőgazdasági termények, termékek tartósítása; mezőgazdasági termésbecslés; szántóföldi növénytermesztés; mezőgazdasági kár, mezőgazdasági kárbecslés	2008.01.07
Fekete Sándor	4024 Debrecen, Wesselényi u. 41. II. em. 7.	személy- és vagyonvédelem	2008.04.01
Firbás Nándor István	7090 Tamási, Miklósvár u. 24.	erdőgazdálkodás; erdei vadkár, erdei vadkárok becslése; erdőkár; erdővédelem; vadgazdálkodási tervezés; zárttéri vadtartás	2008.06.02
dr. Fodor Miklós Károly	1119 Budapest, Boglárka u. 20.	igazságügyi pszichiátria	2008.01.07

Név	Elérhetőségi cím	Szakterület	Bejegyzés dátuma
Foszler Ibolya	1225 Budapest, Kassai u. 4.	építéstechnológia; beruházás, beruházás lebonyolítás, építésgazdaság, építésszervezés; ingatlan-értékbecslés	2008.06.11
Fülöp Tamás Miklós	2230 Gyömrő, Rudolf u. 5.	informatikai biztonság; informatikai rendszerek tervezése, szervezése; számítástechnikai adatbázis, adatstruktúrák; szoftverek	2008.03.31
Fürst Lajos	8220 Balatonalmádi, Malomvölgyi u. 24.	bányászati, építőipari gép gyártása; hőerőgépek és rendszerek; mechanikai erőgép, energiaközlő gyártása; szerszámgépgyártás; villamosművek	2008.03.31
dr. Gerner Lászlóné	4400 Nyíregyháza, Toldi u. 65/A	klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia	2008.01.14
Gondos Géza	1164 Budapest, Cinke u. 21/A	egyedi vagy házi szennyvízkezelés és -elhelyezés; ipari vízgazdálkodás; ivóvízellátás, ivóvízminőség-javítás; települési szennyvízelvezetés és -tisztítás	2008.01.08
Hajba Lászlóné	1117 Budapest, Bánát u. 14.	könyvszakértés	2008.06.02
Halmai István Zoltán	3527 Miskolc, Soltész Nagy Kálmán u. 2. II/11.	épületgépészet	2008.02.15
dr. Hanti Péter	8008 Székesfehérvár 8., Pf. 67.	egészségbiztosítás	2008.03.14
dr. Horváth Monika Csilla	1091 Budapest, Üllői út 93.	igazságügyi orvostan	2008.05.28
Hostisóczki István	4400 Nyíregyháza, Kórház utca 55.	informatikai berendezések, számítógépek, perifériák és helyi hálózatok (hardver); informatikai biztonság; informatikai rendszerek tervezése, szervezése; stúdiótechnika, multimédia területtel összefüggő informatikai tevékenység; számítástechnikai adatbázis, adatstruktúrák; szoftverek	2008.06.17
Jäger Attila Zoltán	4400 Nyíregyháza, Fazekas János tér 12. VII/63.	informatikai berendezések, számítógépek, perifériák és helyi hálózatok (hardver); informatikai biztonság; informatikai rendszerek tervezése, szervezése; számítástechnikai adatbázis, adatstruktúrák; szoftverek	2008.06.25
Johácz Istvánné dr.	1155 Budapest, Kalitka u. 2.	adó- és járulék; könyvszakértés	2008.06.04
dr. Kádár András István	2000 Szentendre, Hegymester köz 3.	gyomyszabályozás, vegyszeres gyomirtás; szántóföldi és kertészeti növényvédelem	2008.02.27
Katona Szilvia Katalin	2144 Kerepes, Vágány u. 9.	adó- és járulék; könyvszakértés	2008.04.07
dr. Kerényi Anna Mária	1027 Budapest, Gyorskocsi u. 25.	patológia	2008.03.01
Király László	8991 Teskánd, Hajnal u. 12.	állattenyésztés; keveréktakarmány-gyártás; mezőgazdasági és élelmiszeripari vállalati gazdálkodás; mezőgazdasági termények, termékek tárolása; mezőgazdasági termények, termékek tartósítása; takarmánygazdálkodás	2008.04.01
Lakatos Tamás	7694 Hosszúhetény, Püspökszentlászló út 16.	informatikai berendezések, számítógépek, perifériák és helyi hálózatok (hardver); informatikai biztonság; informatikai rendszerek tervezése, szervezése; számítástechnikai adatbázis, adatstruktúrák; szoftverek	2008.03.31

Név	Elérhetőségi cím	Szakterület	Bejegyzés dátuma
dr. Lesznyák József János	6000 Kecskemét, Pajzs u. 25.	patológia	2008.03.01
dr. Lőrincz György	9024 Győr, Hunyadi u. 7/A	vasúti hidak és egyéb mérnöki létesítmények építése és fenntartása; vasúti hidak és egyéb mérnöki létesítmények tervezése; tartószerkezet (statika); közúti műtárgyak és egyéb mérnöki létesítmények tervezése, építése, üzemeltetése és fenntartása	2008.02.14
dr. Medve László	3100 Salgótarján, Kemping út 2.	aneszteziológia és intenzív terápia	2008.03.31
Dr. Mesics Tamás	8200 Veszprém, Dózsa György utca 30.	igazságügyi orvostan	2008.07.01
Mezei Marianna	4400 Nyíregyháza, Eperjes u. 18. II. em. 8.	hulladékgazdálkodás; környezeti víz- és talajvédelem; levegőtisztaság-védelem	2008.03.31
Molnár Éva Mária	1118 Budapest, Brassó út 169. D/1. IV. em. 14.	építésszerkezet; beruházás, beruházás lebonyolítás, építésgazdaság, építésszervezés; épületszerkezet	2008.02.22
Molnár Tamás	2475 Kápolnásnyék, Kenessey u. 5.	belvízi hajózási náutica	2008.04.23
Muszáné Bácssevszky Rita	1138 Budapest, Váci út 152–156.	építési szakipar	2008.02.22
Nagy Zoltán György	3526 Miskolc, Huszár 41.	bányászati, építőipari gép gyártása; közúti gépjárművek és egyéb közúti járművek gyártása; mechanikai erőgép, energiaközlő gyártása; mezőgazdasági gép gyártása; szerszámgyártás	2008.03.31
Nemes András László	8200 Veszprém, Nyerges u. 12/D	épületszerkezet	2008.06.02
Nesztinger Péter László	8200 Veszprém, Batsányi út 5. (Pf. 20.)	anyagmozgatás technológiája és eszközeinek biztonsága; építőipari kivitelezés technológiája és eszközeinek biztonsága; feldolgozóipari tevékenység technológiája és eszközeinek biztonsága; szállítás technológiája és eszközeinek biztonsága	2008.02.15
Nyirkos Béla	4028 Debrecen, Nagy Pál u. 18.	környezeti zaj- és rezgésvédelem	2008.01.07
Nyirő Ferenc	8400 Ajka, Váralja u. 6.	hőerőgépek és rendszerek; villamosművek; levegőtisztaság-védelem	2008.02.12
Osgyáni Attila Károly	3518 Miskolc, Erenyő u. 84.	adó- és járulékok	2008.04.02
Papczuné Juhász Judit	3525 Miskolc, Madarász V. út 5. fszt. 3.	adó- és járulékok	2008.05.27
Papp Károly Tibor	1081 Budapest, Fiumei út 14.	informatikai berendezések, számítógépek, perifériák és helyi hálózatok (hardver); informatikai biztonság; informatikai rendszerek tervezése, szervezése; számítástechnikai adatbázis, adatstruktúrák; szoftverek	2008.03.31
Dr. Preusser Márta	1027 Budapest, Margit krt. 48.	radiológia	2008.03.20
Ragó József Miklós	5000 Szolnok, Szántó krt. 41. III/9.	gépjármű-közlekedési műszaki (javítás, karbantartás, járműértékelés); közúti jármű vizsgálat	2008.03.31
Rózsa Zsuzsanna	8000 Székesfehérvár, Budai út 141/3.	adó- és járulékok; könyvszakértés	2008.01.07
dr. Sándor Erika	1089 Budapest, Mosonyi u. 9.	patológia	2008.02.27
Schleicher István Antal	8200 Veszprém, Ady E. u. 69.	épületvillamosság	2008.03.28
Schmidtka Ferenc	1105 Budapest, Vaspálya u. 17/A	gépjármű-közlekedési műszaki (javítás, karbantartás, járműértékelés); közúti jármű vizsgálat	2008.03.31
Seress László	1025 Budapest, Nagybányai út 66/C 4. lakás	informatikai rendszerek tervezése, szervezése; számítástechnikai adatbázis, adatstruktúrák; szoftverek	2008.04.07

Név	Elérhetőségi cím	Szakterület	Bejegyzés dátuma
Serly Miklós	2092 Budakeszi, Tavasz u. 17.	elektronikus hírközléssel összefüggő mérés-technika; informatikai berendezések, számítógépek, perifériák és helyi hálózatok (hardver); informatikai rendszerek tervezése, szervezése; műsorszolgáltatással összefüggő elektronikus hírközlési tevékenység; vezetékes elektronikus hírközlés; vezeték nélküli elektronikus hírközlés	2008.02.13
Stankovics Zsolt	8500 Pápa, Ady Endre sétány 7/A	ingatlan-értékbérlés	2008.04.01
Szabó Attila Imre	3529 Miskolc, Derkovits Gy. u. 54.	hulladékgazdálkodás; környezeti víz- és talajvédelem; felszín alatti vízkészlet-gazdálkodás	2008.04.09
Szarvasné Szűcs Mária Magdolna	3900 Szerencs, Veres Péter út 17.	adó- és járulékok	2008.05.27
dr. Szilágyi Márta	5000 Szolnok, Hősök tere 2-4.	belgyógyászat; egészségbiztosítás	2008.04.01
Szirtey Árpád	1011 Budapest, Fő u. 11.	adó- és járulékok; könyvszakértés	2008.06.04
Sztán Gabriella Erika	1329 Budapest, Pf. 31.	adó- és járulékok	2008.02.13
Turzó Nazira	8000 Székesfehérvár, Vajda János u. 2/A	klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia	2008.04.07
Dr. Vajda György	6724 Szeged, Bakay N. u. 8.	szülészeti-nőgyógyászat	2008.04.04
Veinperl Róbert	8429 Porva, Fő u. 22.	adó- és járulékok; könyvszakértés	2008.05.29
Veinperlné Gulyás Zsuzsanna	8429 Porva, Fő u. 22.	könyvszakértés	2008.02.15
dr. Vogl Antal	1037 Budapest, Testvérhegyi út 3.	adó- és járulékok; könyvszakértés; pénzügy	2008.05.28
Volák Mária	6200 Kiskörös, Tomori u. 4.	könyvszakértés	2008.01.07
Zenke Petra Zsuzsanna	1135 Budapest, Palóc u. 4. I/12.	haemogenetika (DNS)	2008.02.15
Zombori Ferenc	5008 Szolnok, Fazekas Mihály út 45.	egyedi vagy házi szennyvízkezelés és -elhelyezés; ipari vízgazdálkodás; ivóvízellátás, ivóvízminőség-javítás; települési szennyvízelvezetés és -tisztítás	2008.04.01

II.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium az igazságügyi szakértői névjegyzék vezetéséről szóló 210/2005. (X. 5.) Korm. rendelet 9. §-ában foglaltak alapján az alábbi – az igazságügyi szakértői névjegyzékbe 2008. január 1. és 2008. június 30. között bejegyzett társaságok adatait tartalmazó – névsort teszi közzé:

Név	Székhely	Szakterület	Bejegyzés dátuma
eNZÉ-PRODUKT Ipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	3526 Miskolc, Huszár út 41.	bányászati, építőipari gép gyártása; közúti gépjárművek és egyéb közúti járművek gyártása; mechanikai erőgép, energiaközlő gyártása; szerszámgépgyártás; mezőgazdasági gép gyártása	2008.05.13
FIGORI Független Igazságügyi Orvosszakértői Iroda Kft.	1133 Budapest, Pannónia u. 116. X/61.	igazságügyi orvostan; igazságügyi pszichiátria; klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia	2008.02.28
Fujkó Anna Bejegyzett Könyvvizsgáló Kft.	3525 Miskolc, Dózsa Gy. u. 18.	adó- és járulékok; könyvszakértés; pénzügy	2008.05.09

Név	Székhely	Szakterület	Bejegyzés dátuma
DR. MÁTHÉ ÉS TÁRSA Egészségügyi és Szolgáltató Bt.	6300 Kalocsa, Veres Péter u. 11.	igazságügyi pszichiátria;neurológia	2008.03.28
MABE-Szoft Számítástechnikai Kft.	4400 Nyíregyháza, Ér út 13.	szoftverek; informatikai biztonság; számítástechnikai adatbázis, adatstruktúrák; informatikai rendszerek tervezése, szervezése; könyvszakértés	2008.06.30
Médiapszicho Szakértői Szolgáltató Kft.	1115 Budapest, Bogyó utca 5. I/2.	klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia; igazságügyi pszichiátria	2008.05.13
SOMNIA Egészségügyi Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.	1112 Budapest, Hegytető u. 13/B	aneszteziológia és intenzív terápia	2008.03.28
SZENCZI DIVIZOR Üzletviteli- Tanácsadó és Könyvvizsgáló Kft.	1125 Budapest, Istenhegyi út 100. I/2.	adó- és járulék; könyvszakértés	2008.03.28
W.U.K. Igazságügyi Szakértői Kft.	7634 Pécs, Gyöngyvirág u. 20.	adó- és járulék; könyvszakértés	2008.05.09

III.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium az igazságügyi szakértői névjegyzék vezetéséről szóló 210/2005. (X. 5.) Korm. rendelet 9. §-ában foglaltak alapján az alábbi – az igazságügyi szakértői névjegyzékből 2008. január 1. és 2008. június 30. között törölt szakértők adatait tartalmazó – névsort teszi közzé:

Sorszám	Név	Ig. sz.	Törlés dátuma
1.	Ádám Miklós	2469	2008.03.26
2.	Andrási Zsuzsanna	270002	2008.03.26
3.	Dr. Babicsák István	007223	2008.03.26
4.	Dr. Bagdy Emőke	270089	2008.03.26
5.	Dr. Biró Andor József	007550	2008.03.25
6.	Bodnár Béla	3255	2008.02.22
7.	Darvasi Attila	4771	2008.05.09
8.	Dávidné Molnár Györgyi	3699	2008.03.26
9.	Dr. Dénes Iván	5907	2008.03.26
10.	Dévai Ferenc	2511	2008.03.26
11.	Dr. G. Héri Vera	1569	2008.03.26
12.	Gordos Mátyás	4394	2008.03.26
13.	Győri László	270822	2008.05.09
14.	Harkai György	2793	2008.03.17
15.	Harmati János	0620	2008.03.26
16.	Harrach Péter	0573	2008.01.11
17.	Dr. Huszár Gergely	5791	2008.03.26
18.	Dr. Juhász Ibolya Ilona	5531	2008.03.26
19.	Kalmár László	5551	2008.03.26
20.	Kerek István	007271	2008.03.26
21.	Kerekes József	007381	2008.05.09
22.	Kereszturi Tibor	5446	2008.03.25
23.	Kiss Árpád	0103	2008.03.26
24.	Kiss István	0725	2008.03.26
25.	Kiss István	4898	2008.03.26

Sorszám	Név	Ig. sz.	Törlés dátuma
26.	Kiss József	4041	2008.03.26
27.	Klinga Mária	6206	2008.03.26
28.	Kovács Lajos Antal	1696	2008.04.22
29.	Kulcsár László	2559	2008.03.26
30.	Lang Miklós Attila	007371	2008.05.09
31.	Lóki Ferenc	0194	2008.03.26
32.	Máténé Szilágyi Ildikó	1156	2008.04.03
33.	Matheisz János	006900	2008.03.26
34.	Molnár István	1297	2008.03.26
35.	Nádas Mátyás	3979	2008.03.26
36.	Nagy Lajos	1291	2008.02.22
37.	dr. Orczán Zsolt László	007852	2008.02.27
38.	Pap Sándor	4838	2008.03.26
39.	Papp László	2487	2008.05.09
40.	Dr. Polecsák Mária	270521	2008.03.27
41.	Polgár György	007042	2008.03.26
42.	Dr. Próder József	5215	2008.03.26
43.	Ratkóczy Miklós	1061	2008.03.26
44.	Récsényi Attila	3654	2008.03.26
45.	Répás László	3570	2008.03.26
46.	Répási László	1851	2008.03.26
47.	Somogyi Csizmaziáné dr. Kovács Erzsébet	006644	2008.03.26
48.	Soós László	0982	2008.05.09
49.	Szabó Iván Károly	2001	2008.03.26
50.	Szabó Péter	5082	2008.04.22
51.	Száraz Ferenc	1204	2008.03.26
52.	Dr. Székelyhidi Lajos	2988	2008.05.09
53.	Dr. Szörcei Tamás	5841	2008.03.26
54.	Tausz Veronika	4001	2008.03.26
55.	Tihanyi Béláné	1163	2008.03.26
56.	Tóth István	3311	2008.03.26
57.	Vág Márián József	1980	2008.02.04
58.	Varga Gábor	2415	2008.03.17
59.	Varga Márta	5865	2008.03.26
60.	Dr. Verebélyi Aranka	007363	2008.03.26
61.	Dr. Veres Zoltán	3505	2008.03.26
62.	Villányi János	4965	2008.03.26
63.	Zámbó Zoltán	3111	2008.03.26

A névjegyzékből való törléssel egyidejűleg az igazságügyi szakértők részére kiállított igazolványokat az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium bevonta.

=====

**A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette**

Kondorosi Ferenc–Uttó György–Visegrády Antal

A bírói etika és a tisztességes eljárás

című könyvét

A könyvhöz előszót dr. Lomnici Zoltán, a Legfelsőbb Bíróság, illetve az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnöke írt, melyben a következő szavakkal ajánlja a kötetet:

„Az olvasó kezébe olyan könyv (tankönyv, szakmai háttéranyag) kerül, amely tudományos igényességgel és a gyakorlati alkalmazhatóság szándékával mutatja be a bírói etika szakmai-morális alapjait. A kötet jelentős nemzetközi kitekintést nyújt, amikor más országok gyakorlatának, szabályozásának feltárását is vállalja.

A tapasztalt és a tárgykör nemzetközi összefüggéseit is jól ismerő szerzők – helyeselhető módon – abból indultak ki, hogy a bírák etikus magatartása és eljárása az eljárások részvevői – a peres felek, a vádló, a védő, a jogi képviselő, a büntetőügyekben a vádlott – számára garanciális jelentőségű, mert megteremti/megadja az eljárás minőségét is.

A szerzők a bírói etika érvényesülését is vizsgálták a peres eljárás másik minőségi követelményének, a fair eljárás igényének megvalósulásával összefüggésben.

A tisztességes eljárás napjainkban nemzetközi jogi, alkotmányos és morális követelményt is jelent, amelynek tartalma az Emberi Jogok Európai Bírósága és – egyre inkább – az Európai Bíróság esetjogából ismerhető meg. A kötet számos jogeset bemutatásával szolgálja a hazai jogi kultúra színvonalának emelését, a tiszta, demokratikus közállapotok, a bírák és a bíróságok tekintélye megóvását.

A könyv fontos tananyag a bírák, ügyészek, ügyvédek számára, de különös haszonnal forgathatják gyakorló politikusok, a tudományos élet képviselői, a média munkatársai és mindenki, aki felelősséget érez a hazai jogállam, a jogrend minőségéért.”

A kötet 184 oldal terjedelmű, ára **3381 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internet-címen.

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Kondorosi Ferenc–Uttó György–Visegrády Antal

A bírói etika és a tisztességes eljárás

című, 184 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **3381 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

KÖNYVISMERTETŐ

Dr. Holló András és dr. Balogh Zsolt 1994-ben határozták el először, hogy az Alkotmány tételeihez rendellen közreadják az alkotmánybíróági gyakorlat – főként elvi tételeket tartalmazó – vázlatát:

Az értelmezett Alkotmány

című könyvet. Az ötéves ítélkezési gyakorlat összefoglalásáról megjelent kötet pozitív szakmai visszhangja bátorította a szerkesztőket, hogy újabb öt év elteltével megjelentették a második kötetet. Ezt a munkát sokan forgatták mindazok, akiknek az alkotmányjogi ismeretek folyamatos frissítése megkerülhetetlen, de azok is, akik csupán érdeklődtek az Alkotmánybíróóság tevékenységéről, jogfejlesztő ítélkezéséről.

Ismét eltelt öt év. A szerkesztők úgy döntöttek, hogy – immár hagyományként – elkészítik a tizenöt éves gyakorlat összefoglalását. E harmadik kötet megfelelő kiindulópontot jelent annak megismerésében, hogy az Alkotmány egyes rendelkezései miként hatályosultak a gyakorlatban, az Alkotmány szabályaiból milyen elvi következtetések adódnak az államszervezet, a jogrendszer működését illetően. A tizenöt éves gyakorlat összefoglalása pedig ebben szilárd háttérrel jelent.

Ajánljuk e könyvet a jogalkotás szakembereinek, a jogalkalmazóknak, elsősorban a bírácoknak, ügyészeknek, az önkormányzatoknál dolgozó jogászoknak, ügyvédeknek, valamint az egyetemi oktatóknak és hallgatóknak egyaránt. A jelölt szakmai kör mindennapi munkáját elősegítő könyv olyan „kivonat”, amely az alkotmánybíróági gyakorlat ismertetésén keresztül – a szerkesztők reményei szerint – az alkotmányos jogállam működéséhez elengedhetetlen értékrenddel is megismerteti.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük **Az értelmezett Alkotmány** című kiadványt (ára: **8832 Ft** áfával) példányban, és kérjük juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó

kiadásában megjelenik a

MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR DVD

Tartalom

Online adatbázis és napi adatfrissítési szolgáltatás

A MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR DVD havi frissítésű lemeze közel 150 000 jogszabálysöveget tartalmaz. Az alapszövegek mellett egységes szerkezetben közli azok mindenkor hatályos változatát, korábbi szövegváltozatait, illetve a már hatályon kívül helyezett jogszabályokat is, továbbá az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány, a miniszterelnök, a miniszterek, az Alkotmánybíróság, a Legfelsőbb Bíróság, az Országos Választási Bizottság stb. határozatait, állásfoglalásait, a különböző irányelveket és iránymutatásokat, neves szerzők által készített kommentárokat, nemzetközi szerződéseket, tájékoztatókat, hirdetményeket, pályázati felhívásokat, törvényjavaslatokat és törvényindokolásokat. A szövegek és adatbázisok közvetlen forrásai a hivatalos lapok, így a Magyar Közlöny, az ágazati közlönyök, az Alkotmánybíróság Határozatai, a Határozatok Tára, továbbá a Bírósági Határozatok, a Versenyfelügyeleti Értesítő, az Adó és Ellenőrzési Értesítő és a Versenybírósági Határozatok.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR előfizetői számára a jogszabályok naponta aktualizált online adatbázisa ingyenesen érhető el, továbbá lehetőség van a havonta megküldött DVD-adatbázis napi rendszerességű aktualizálására, internetről letöltött adatcsomag segítségével. E két szolgáltatás segítségével a jogszabály-változások folyamatosan nyomon követhetők.

Sokoldalúság

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR jogszabály-szolgáltatását többféle keresési lehetőség teszi teljessé. A kényelmes eligazodást támogatja a szövegbe épített hivatkozások rendszere (tartalmilag kapcsolódó más jogszabályok, jogegységi határozatok, bírósági és versenytanácsai határozatok, APEH-iránymutatások) és a joganyagok belső felépítésének és külső kapcsolatainak interaktív ábrázolása is.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR és az EU-Jogszabálytár között az átjárhatóság biztosított, vagyis ha a magyar jogszabályban hivatkozás található uniós jogszabályra, akkor azt közvetlenül meg lehet nyitni a HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁRBÓL.

Az alapprogramot kiegészítő DVD-JOGSZABÁLYTÁR Asszisztens a különböző adatállományok (Szolgáltatások Jegyzéke, magyar és angol nyelvű TEÁOR, Kereskedelmi Vámtarifá Jegyzék stb.) adatbázisszerű kezelésének segítője, újdonság- és változásfigyelő szolgáltatása pedig lehetővé teszi a jogszabályváltozások hatékony követését. Iratmintáitárunkat folyamatosan frissítjük és bővítjük. Űrlapkitöltő programunk a gazdasági társaságok alapításával, működésével kapcsolatos formanyomtatványok kitöltésére és tárolására alkalmas.

(A Jogszabálytár bármely szövegrészlete kinyomtatható vagy szövegszerkesztőbe átemelhető.)

Éves előfizetési díjak

Önálló változat	81 000 Ft + áfa	☐
5 munkahelyes hálózati változat	143 000 Ft + áfa	☐
10 munkahelyes hálózati változat	180 000 Ft + áfa	☐
25 munkahelyes hálózati változat	292 500 Ft + áfa	☐
50 munkahelyes hálózati változat	382 500 Ft + áfa	☐
100 munkahelyes hálózati változat	650 000 Ft + áfa	☐

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR DVD** változatát példányban, 2008. hónaptól.

A megrendelő neve:

A megrendelő címe:

Ügyintéző neve:

Telefonszáma:

Küldési név, cím:

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
kiadásában megjelenik az

EU-JOGSZABÁLYTÁR

Az EU-Jogszabálytár az Európai Unió magyarra lefordított elsődleges (alapszerződések, csatlakozási okmányok) és másodlagos (az Európai Unió szervei által alkotott jogi aktusok) joganyagát tartalmazza.

Az EU-Jogszabálytár DVD-n a dokumentumok többféle szempont (évszám, Celex-szám, kibocsátó stb.) szerint kereshetők. Az adatbázisból megismerhetők a joganyagok jellemzői (megjelenés adatai, kibocsátó, hatályosság, egyéb lényeges megjegyzések stb.), valamint közvetlenül elérhetők azok kapcsolatai más EU-s, illetve magyar jogszabályokkal.

Az Európai Unió jogában kevésbé jártas felhasználók számára lényeges információkkal szolgálnak az EU Asszisztens menüpontban található ismertető.

Az EU Extra menüpont tartalmazza a magyar csatlakozási okmányt, valamint egyéb kiemelkedően fontos európai vonatkozású dokumentumokat.

Az EU-Jogszabálytár felhasználóbarát kialakítása és könnyen kezelhető funkciói hasznos és gyors segítséget nyújtanak mind az EU-jogban már jártas, mind az azzal most ismerkedő felhasználók számára.

Az EU-Jogszabálytár és a HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR között is működik az átjárhatóság, vagyis ha az EU-Jogszabálytárban magyar jogszabályra van hivatkozás, akkor azt az EU-Jogszabálytárból azonnal meg lehet nyitni.

Az EU-Jogszabálytár előfizetési díjából a Hivatalos Jogszabálytár előfizetői 50% kedvezményt kapnak.

Éves előfizetési díjak

Önálló változat	72 000 Ft + áfa	☐
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft + áfa	☐
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft + áfa	☐
25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft + áfa	☐
50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft + áfa	☐
100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft + áfa	☐

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **EU-JOGSZABÁLYTÁR** változatát példányban, 2008. hónaptól.

A megrendelő neve:

A megrendelő címe:

Ügyintéző neve:

Telefonszáma:

Küldési név, cím:

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Megrendeléssel kapcsolatban érdeklődni lehet a 06-80-200-723-as zöldsámunkon és a 266-5095-ös telefonszámon.

A megrendeléseket a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó címére (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., faxszámon a 266-8906, illetve e-mail-en az ugyfel@mhk.hu-ra) kérjük eljuttatni.

Szerkesztésért felelős: Laborcné dr. Balogh Éva

Kiadja: Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó (1085 Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu).

Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Fama ZRt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746,

e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen,

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357.

Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti

Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu).

2008. évi éves előfizetési díj: 18 900 Ft áfával, féléves előfizetési díj: 9450 Ft áfával, egy példány ára: 1680 Ft áfával.

HU ISSN 0133-7645

08.2263 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

